Självbiografiska notiser

Del 2: 2018-2023

av

Lars Larsen

Stockholm 2023

Till mina föräldrar

Förord

I den här boken samlar jag alla mina självbiografiska notiser från bloggama”Klimatpilgrimer” (www.klimatpilgrimer.blogg.se), ”Mot en ny romantik” och ”Forest Man” (www.larslars.blogg.se)

Lars Larsen, Stockholm 16.1.2023

(boken ska läsas bakifrån fram, dvs. nerifrån upp, såsom det var på bloggen)

Kommentar till 1. Petrusbrevet, kapitel 2, del 11.

Publicerad 2023-01-02 17:21:00 i Autobiographical notes, Commentaries to New Testament books, Evilness, Jesus, My books, Psychiatry and psychology, Psychoses, Sin,

(skrivet på psyket i Danderyd i juni 2022, med några få ändringar)

Vers 22: "*Han begick inte någon synd, och svek fanns inte i hans mun."*

Kommentar: Jesus var ren som ett lamm, och har därför fått namnet Lammet, av Gud. Det behövdes för att all världen skulle försonas med Gud på Golgata kors. Syndfrihet i lika stor grad som det nyfödda Lammet, som inte ens kan göra omedvetna fel. Ett lamm kan inte göra fel, lika lite som bina eller skogen kan göra fel. Vi har såna människor ibland oss som inte kan göra fel. Det är de s.k. "utvecklingsstörda" och Downs Syndrom-folket. Jesu oskuldsfullhet och renhet liknade på deras, fast han inte var "utvecklingsstörd" eller "mongoloid". Men Jesus tog på sig alla våra sjukdomar, som en syndabock, därför var han nog lite som dem, också. De psykiskt sjuka är också lite i denna kategori, men de kan göra fel. Kanske inte så mycket medvetna fel, men fel i alla fall, i alla fall omedvetna fel. de kan anklaga sig själva för de fel de gör i psykos eller mani, i "eftertankens kranka blekhet", men Jesus tog på sig även deras sjukdomar och var nog lite som dem, också. Jesus hade inget svek i sin ande. Hans ande var totalt öppen, oskuldsfull och ren, utan lögn, såsom en hunds väsen, och detta väsen kan man se hos schizofrena ibland. Jag har känt det i mig själv i psykos. I psykos är jag nära Gud. Då känner jag mig syndfri och känner att jag älskar hela världen. Alla främmande människor. Total välvilja. Och

ändå går det ofta så fel, när jag får lejonet av Juda i mitt väsen. När jag ryter till, går det fel. Började jag hata? Nej. Jag gjorde dumheter, ty jag tappade verklighetskontakten. Jag har så svårt att förlåta mig själv sånt jag gör då, för det kan vara grova fel, som inte alls står i kontakt med den välvilja jag känner för alla. Jag kan känna mig totalt öppen, ärlig, oskuldsfull, välvillig och osjälvisk, och ändå göra skandal. Det här är en gåta för mig. Kan man plocka törnen av äppelträd? Bär ett gott träd dålig frukt? Kanske det är hemligheter här som är fördolda för mig. Som att Herren har använt sig av min dårskap för att väcka folk ur sin syndaslummer. Så att det egentligen var frågan om helig dårskap, inte syndig dårskap. Vanligtvis brukar mina psykoser framstå så för mig när det har gått några år, och självanklagelserna och grämelsen har tystnat. Kanske skall jag förstå min senaste psykos, till sist. O, Herre, jag kan bara säga att jag i min senaste psykos älskade hela världen. Som om jag tagit någon drog. Jag ville verkligen ingen illa. Det vet du Herre. Men sjuk var jag.

Kommentarer (2)

1 **Gilla**

Något om mina då och då återkommande självmordstankar

Publicerad 2022-12-30 16:47:00 i Angels and spirits, Asceticism, Autobiographical notes, Death and life after death, Doomsday, Healing and other miracles, Mystics and mysticism, Near death-experiences, Suffering and theodicy, Suicide, The Golden Age, The second coming (the return of Jesus), Visions,

En sällan gång ibland, kommer det självmordstankar till mig, och stannar i några timmar, för att sedan försvinna lika snabbt som de kom, nä, tycker jag, det är en dålig idé. Mina självmordstankar går ofta ut på följande idéer:

-Det finns allt för många på planeten.

-En hel del måste därför dö, och då måste någon offra sig. De modiga skall offra sig. Jag är inte rädd för döden, alltså bör jag offra mig.

-Den ultimata heligheten och rättvisan kräver att jag inte har någon som helst rädd att det allra minsta tära på och förstöra naturen. Hellre dör jag än gör detta.

-Jag har därför inte rätt att äta, inte rätt att tvätta mig och mina kläder, inte rätt att ha en uppvärmd lägenhet, inte rätt att åka tunnelbana, ty allt detta tär på och förstör naturen, om än aldrig så lite. Om jag då inte gör självmord, bör jag i alla fall bo i en icke-uppvärmd hydda i skogen året runt (får inte elda med ved!), och leva på rester och sopor i stan om dagarna, så att mitt ekologiska fotavtryck är som de vilda djurens. Yttersta askes, alltså.

-Jag bidrar inte tillräckligt till naturen och samhället, för att ha rätt att leva, med mitt nuvarande ekologiska fotavtryck. Denna känsla får jag av att jag inte får någon lön för mitt arbete (författarskap), och för att det inte känns som att jag arbetar, eftersom mitt arbete är så lustfyllt. Om jag börjar jobba mer för pengar, kanske denna känsla försvinner. Jag har tänkt ta mig jobb som hundpassare, om jag får.

Ja, så går mina tankar i självmordstankeattackerna, och det låter så logiskt. Men sedan, efter några timmars grubblande, inser jag att det inte är sant i alla fall, hur logiskt det än låter. Orsaken är vad jag hörde en ljusvarelse säga till mig under ett självmordsförsök hösten 2008:

"Din blotta existens är så värdefull,
att all möjlig ondska du kunde hitta på att göra,
skulle inte kunna utplåna
den buffert av godhet som din blotta existens utgör."

(jag har skrivit en dikt om självmordsförsöket, här)

Dessa ord har räddat mig från självmord mången gång. Tack vare dessa ord lever jag idag. De är inpräntade i min innersta varelse, och har betytt mer för mig än vad alla psykologer och all psykiatri kunnat uppbjuda.

Att mina självmordstankar låter så logiska, och ängelns ord så silverklara och utomjordiskt sanna, gör att frågan om man ska leva eller ej framstår för mig, precis som för Albert Camus, som den kanske mest grundläggande filosofiska frågan.

Ja, men just nu inser jag att ängelns ord är sanna, måste vara sanna. Mysteriet om jag bör leva eller bör dö, går inte att lösa rationellt, och ängelns ord är inte rationellt begripliga, *de är bara ren kärlek*, kärlekens mysterium. Kärleken är det viktigaste svaret på ens självmordstankar.

Jag har också kommit på att vad min död skulle göra i det stora hela, är att ge naturen och mänskligheten en högst några minuter längre livstid i civilisationens och naturens stora kollaps, och jag ser inget egenvärde i ett längre liv, särskilt då livet efter döden är så mycket bättre, så min förtidiga död blir i det stora hela meningslös.

Jag skall nu belysa de två ståndpunkterna i detta blogginlägg med två dikter som jag skrivit, som ska belysa problemet jag tampas med och ge relief åt båda ståndpunkterna. Första dikten, kallt logisk och resonerande, som kan få stå för det kalla förnuftets ståndpunkt i frågan (som en logiskt resonerande diktator skulle lägga ut saken), utan all mystik, heter:

Självmordsdikt. Att dö som en helig plikt. *(jag skrev den igår under en attack av självmordstankar)*

För varje dag som går,
blir det sakta allt tydligare
och tydligare
att vi är för många
på den här planeten,
ju mer så desto mindre

resurser vi har att dela på,
och för varje dag som går,
blir det sakta allt tydligare
och **aktuellare**
att det att dö idag är vårt
heligaste ansvar och vår plikt,
men jag har försonat mig
med dessa fakta,
och väntar bara på
att det till slut,
när dessa fakta blivit
övertydliga
och inte går att förneka längre,
skall bli tillåtet
och accepterat
som en helig plikt
att döden dö.

Alla goda gärningar
i världen, och
hur betydelsefull
jag än är och kan bli,
det kan inte kompensera
för det faktum
att vi är för många,
och att det därför
är **de modigas plikt**
att döden dö.
Ju mer så,
desto mindre resurser vi har.

(29.12.2022)

Så enligt diktatorn i mig. Det är nästan omöjligt att värja sig mot den kalla logiken. MEN. Så har vi öppenheten mot det gudomliga, som ger en annan

helhetsbild. Kärleken och mystiken resonerar ungefär såhär när resurserna börjar sina och plikten att dö gör sig gällande i de modiga:

Anti-självmordsdikt

O, alla varelser,
då vi nu kommit till slutet av historien,
och vi alla måste dela på en
allt krympande kaka,
låt oss då dela broderligt,
dela in i det yttersta,
även när det bara är smulor kvar,
och låt oss sedan dö alla tillsammans,
så att ingen behöver offra sig,
så att ingen behöver ta självmord,
utan att alla kan känna sig älskade
och behövda
intill sista blodsdroppen.

(30.12.2022)

Den här dikten är helt inspirerad av ljusvarelsen från mitt första självmordsförsök. Och låt oss heller inte glömma **Jesu återkomst**, som ger ett helt speciellt ljus i frågan. Historiens slut är inte logiskt, en linje som vi kan dra ut och se vart den slutar. Nej, historien slutar med Jesu återkomst och tusenårsriket, som tillhör mystikens sfär, därför kan vi inte logiskt och kallt resonera om vår plikt att dö när resurserna sinar. Iställer bör vi minnas alla mirakel som varit, och inse att det största miraklet, Jesu återkomst, återstår, och att vi vet nästan ingenting om det. Jesu återkomst rättfärdigar att vi lever vidare och gör vår insats i världen, den kastar sin glans över hela den gångna historien, förgyller hela historien, retroaktivt. Även mitt författarskap förgyller den, så mycket har jag profeterat om Jesu återkomst, och Jesu återkomst ger i själva verket mitt författarskap ett berättigande, så att jag kan känna mig behövd.

Hur vet vi då att Guldåldern kommer? Ja, den är förutspådd i alla religionernas heliga skrifter, och även i syner och nära döden-upplevelser. Ett bra exempel på det sistnämnda, har vi i youtubefilmen "I Died And Archangels Showed Me Earth's Future | Near Death Experience | NDE", där vi utlovas av ärkeängeln Mikael en ljus framtid på en förnyad jord, där vi lever som de vilda urfolken i skogarna. Ja, så sägs det i filmen, kolla själv. Känns realistiskt på nåt vis. Se också detta blogginlägg av mig om samma sak.

Kommentarer (3)

1 **Gilla**

Vem gör det lätt att älska Gud? (dikt)

Publicerad 2022-12-22 14:57:43 i Autobiographical notes, Poems, songs and music, The non-human animals,

Mina föräldrar gav mig intrycket
att Gud var som dem,
det var svårt att riktigt älska Gud då.

Mina lärare gav mig intrycket
att Gud var som dem,
det var också svårt att riktigt älska Gud då.

Men när jag adopterades
av djuren och naturen
och de gav mig det intrycket
att Gud var som dem,
det var lätt att riktigt älska Gud då.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Mitt livs första självmordsförsök (dikt)

Publicerad 2022-12-15 19:27:36 i Angels and spirits, Autobiographical notes, Poems, songs and music, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Sickness and health, Suicide,

Det var tidigt på hösten 2008,
i mitten av The Great Recession.
Jag hade förbannat rikedomen
i en mängd kyrkor,
främst pingstkyrkor,
ett halvår tidigare,
och nu var jag fångad
av psykiatrins spindelnät,
av ohyggliga psykmediciner,
som gjorde att min inre värld hade dött.
Jag orkade inte leva längre,
jag såg bara en utväg
ur medicinhelvetet:
självmordet.
Jag tog mitt beslut,
att svälta mig själv ihjäl
i ett ödehus i Finland
som jag hittat på luffen.
Jag rymde hemifrån
från mina föräldrar,
som jag bodde hos då,
och begav mig på min sista vandring,
200 km norrut,
med en sovsäck i min ryggsäck.
Jag nådde ödehuset,
och självmordsförsöket började.

Men jag hade inte fastat med än en dag,
då jag, liggandes på soffan
i en bastubyggnad,

blev varse ett underligt ljus,
som en dimmig ljusvarelse,
som talade till mig, och sa:
"Din blotta existens är så värdefull,
att all möjlig ondska du kunde hitta på att göra,
skulle inte kunna utplåna
den buffert av godhet som din blotta existens utgör."
Ungefär så
var andemeningen
i det jag hörde.
I ett ögonblick blev jag fri från
min depression,
fick livslusten tillbaka,
och återvände genast
hem till mina föräldrar,
viss om att jag skulle klara av det,
klara av psykiatrins förföljelse.
Lyckligtvis blev jag inte
fängslad av psykiatrin den gången
för det självmordsförsöket,
men jag blev varse
den stora skillnaden
i hur man läker folks psyken,
mellan psykiatrin,
som är som en bulldozer i skogen,
som mejar ner själens skogar,
och änglarnas sätt,
som utan att straffa och pina
upprättar en djupt inifrån,
med kärlek och ömhet.
Kärlek och andlighet; något jag alltid saknat
i psykiatrin.

Milou, min Milou (dikt)

Publicerad 2022-12-15 18:39:00 i Amorism, Autobiographical notes, History, Poems, songs and music, Poverty and homelessness, The dogs, The non-human animals,

En gång,
på luffen i det grymma Serbien 2010,
som hemlös, mitt i vintern,
utan visum, utan pass eller id-kort,
råkade jag hitta
en liten hemlös vit terrier (en sån här),
grå av betongstoft
och åratals smuts.
Jag lyfte honom
i mina armar,
och bar honom med mig,
och när jag satte ner honom igen,
följde han spontant efter mig,
och han blev Milou för mig,
mitt livs största kärlek,
jag visste inte
att jag kunde älska så mycket,
att det kunde finnas
en sådan stark kärlek i mig,
som kärleken till min Milou,
och min besvikelse
blev avgrundsdjup
då polisen efter några dagar
skiljde oss åt,
och drev mig ut ur landet.
Men, Milou, min Milou,
i himlen skall vi väl återförenas,
du är den förste jag vill träffa
efter min död,
jag känner mig så jordad med dig,

hoppas du vill slå följe med mig några dagar,
också då.
Kommentarer (1)

1 **Gilla**

Något om framtidsutsikterna i 2023

Publicerad 2022-12-15 15:24:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes, Collapse preparation, Food, farming and famine, Permaculture, The collapse of civilization, The forest,

Sommaren 2023 skulle jag vilja odla lite i en kolonilott i Bergshamra som jag fått erbjudande att odla gratis, eller odla på mitt landställe, ett ödehus långt in i skogen på landsbygden. Jag skulle vilja lära mig permakultur, särskilt täckodling, med lite resurser. Jag skulle vilja experimentera i hur man täckodlar om man är mycket fattig, och inte har någon kompostjord eller löv eller halm. Mycket kompostjord, löv eller halm är helt avgörande om man ska täckodla.

Jag skulle också vilja odla äppelplantor att sätta ut i skogen (även om jag vet att domedagen antagligen kommer innan de hinner bli fruktsamma) vid mitt ödehus, odla från frön som jag sår själv i krukor, av svenska äppelträd. Jag vet bara inte hur man konserverar svenska äppenfrön över vintern. Vet ni något om detta?

Vissa teknikprofessorer sade 2015 (se här) att internet kommer att kollapsa om åtta år, dvs. 2023. Jag vill förbereda mig på det värsta. Om internet faller, blir det kaos. Andra teknikexperter säger att vi inte behöver bekymra oss om detta. Ska bli spännande att se vem som får rätt.
Kommentarer (0)

1 **Gilla**

En av mina underligaste psykoser: pandemipsykosen i februari 2020

Publicerad 2022-12-09 14:14:00 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Psychoses, The forest, The second coming (the return of Jesus), Wars,

I februari 2020, strax efter att pandemin hade börjat, hade jag nyss rymt från Titti, som var min flickvän på den tiden, och som jag bodde hos. Jag hade också slutat med mina mediciner, och så gick jag ut i Nackareservatet utanför Stockholm, som inte hade någon snö, för att aldrig återvända. Jag ville gömma mig för viruset. Jag gick genom skogen, där cyklister hade trampat ner skogen, och jag blev förtvivlad över all förstörelse. Jag gick och småmuttrade förtvivlat för mig själv. Jag gick djupare och djupare in i skogen. Det var sent på eftermiddagen, och skymningen började inträda. Jag kom fram till en radiomast, och satte mig på backen och sa till civilisationen: "Ta mig nu om ni kan! Jag skall aldrig återvända!" Jag satt länge. Men det blev aldrig mörkt (jag var van vid att det blir fort mörkt vid dessa tider på denna tiden av året). Då var det som om solen stod stilla en timme. Det sken lite bakom skyarna. Nej, det blev aldrig mörkt. När solen sedan tittade fram bakom skyarna, var det som om den gick upp igen, som om solen började gå upp i väster och gå mot öster. Enligt muslimsk tro är detta ett tecken på att domedagen är här. Så jag, halvt om halvt muslim som jag var, började tro att domedagen hade börjat. Jag hörde också ett gällt ljud, som om en pojke hade blåst en kort ton i en trumpet, och jag trodde att det var "Den sista basunens" ljud, det som skulle inleda domedagen (i efterhand tror jag ljudet var från en terrängcykelbroms som bromsade in snabbt, i närheten, just då). Jag blev då utom mig av fröjd, och trodde att nu var alla krigen slut, att Iran hade vunnit över USA, att Jesu återkomst var här, och jag sprang genom skogen och hoppade och dansade av glädje. Jag hade blivit blöt på rumpan av att sitta framför masten på backen, och det började sticka och klia obehagligt på rumpan. Jag kände att nu spelade det ingen roll om jag var naken eller påklädd, Jesu återkomst var ju här, så jag tog av mig byxorna och underbyxorna, och fortsatte gå naken på nedre halvan av kroppen. Jag kom då i misstag ut på en asfaltväg som gick genom skogen, och tänkte att jag lika bra kunde gå in till Stockholm

centrum, ty nu fanns det inget att vara rädd för längre, ty Jesu återkomst var här. Jag gick ett stycke, sedan kom det en ung kvinna emot mig i skymningen, och jag sa till henne, halvnaken, att "det blev ingen natt, och solen gick upp i väster". Jag fortsatte gå, och om inte länge kom en polisbil och plockade upp mig. Jag gjorde inget motstånd, var inte rädd, ty Jesu återkomst var ju här. Jag kördes till St.Görans psykakut, och där vaknade jag sakta från min psykos, och nästa dag förstod jag vad som hade hänt. Jag hade genomlevt en till psykos.
Kommentarer (0)

1 **Gilla**

I have published two new English e-books about the end times

Publicerad 2022-12-02 19:27:33 i Autobiographical notes, Eschatology, Export Land Model and oil exports, My books, Nature mysticism, Organic Eschatology, Peak Diesel and global net diesel exports, Peak Oil and energy questions, Quietism and old theosophy,

I have recently published two new English e-books on Internet Archive. They can be read for free there. Both are based on blogposts. It is:

-"The end of global net oil exports. What really matters in the Peak Oil debate", which can be read here.

-"Organic Eschatology. An ecotheological treatment of the End Times, rooted in Science, Nature Mysticism and Old School Theosophy", which can be read here.
Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Lite om min bildningshistoria och om böckers aura

Publicerad 2022-12-02 15:46:50 i Autobiographical notes, Education, Emanuel Swedenborg, History, History of Literature, My books,

Jag har varit en bokorm ända sedan jag var ca 5-6 år gammal, då jag lärde mig läsa. Först läste jag mycket sagor och romaner, sen, som tolvåring, blev det bara andliga böcker, för då omvände jag mig till Gud. Sedan dess drömde jag om att få gå bibelskola eller teologisk skola, och lyckades komma in på Åbo Akademis teologiska fakultet som 19-åring, efter att ha jobbat tre år som byggnadsmålare. Jag minns inte så mycket av kurslitteraturen jag läste på fakulteten, det var vad jag läste på fritiden som gjorde verkligt intryck. Så har det alltid varit. Jag miste lite aptiten på läsning av all måsta-läsning på universitetet. Till slut gjorde jag revolt, och hoppade av fakulteten och blev hemlös, år 2006, jag flyttade till skogarna utanför Stockholm, och ägnade mig helt åt ivriga självstudier, och blev till sist författare. Min karriär som bloggare började också då, hösten 2006, som hemlös i skogen. I sexton år har jag bloggat, på olika bloggar. Biblioteken har varit mitt andra hem under denna tid. Mycket av min kunskap om litteraturhistoria har jag fått genom att rota i böckerna på loppis och antikvariat. Under studietiden var duplettavdelningen vid Åbo Akademi (ett slags antikvariat med mycket billiga böcker), den ljuvligaste plats jag kände till, och med hjälp av den och loppisböcker byggde jag upp ett specialbibliotek för kristen mystik (mitt huvudintresse då) i min lilla studielägenhet (en tvåa som jag delade med en annan kille), som till slut rymde 6000 böcker, med dubbla bokrader i de rymliga hyllorna, så att allt rymdes med. Det var mitt livsverk den gången, min stolthet. Jag hade många värdefulla böcker, riktiga pärlor, såsom en 1800-talsupplaga av Emanuel Swedenborgs Arcana Coelestia. Jag bekantade mig med litteraturhistorien på detta sätt, genom att bygga ett bibliotek. Det gjorde litteraturhistorien väldigt levande för mig. Jag läste sällan i mina böcker, men jag läste deras aura. Jag har en mystisk förmåga att av en boks aura se om den är bra eller dålig, och lite vad en innehåller. Jag skapar mig ett ganska trovärdigt intryck av auran genom att bläddra lite snabbt i boken, och läsa nyckelord här och där. Det är mycket nyckelorden som skapar

bokens aura. Titeln, författarnamnet och bokens utseende spelar också stor roll. Också hur gammal den är. Nutida böcker, postmoderna böcker har för mig ofta kall och dålig aura, särskilt nutida romaner, och bland romanerna särskilt deckare och thrillers. Litteraturen har genomgått en utarmningsprocess.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Julen för mig. Och om att få bygga sin fantasivärld.

Publicerad 2022-11-18 12:30:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes, Childhood, Education,

När jag var liten, var julen den ljuvligaste och mest magiska händelsen på hela året. Jag levde i en otrolig förväntan. Jag räknade dagarna, ja timmarna, på slutet. Vad var det som gjorde det hela så magiskt? Jo, det var, när jag var 6-7 år gammal, att jag kunde få lego och playmobil i julklapp. Det var egentligen den enda orsaken. Så mycket älskade jag lego och playmobil. Det föll av mig när jag kom upp i 11,12 års åldern, och då var det inte legona och playmobilen som förtrollade julen, utan det att jag kunde få böcker i julklapp. Från och med 13-årsåldern, andliga böcker. De hade nu samma magiska förtrollningskraft som en gång legona och playmobilerna. Jag önskade mig bara andliga böcker i julklapp. Vad låg bakom denna förtrollningskraft? Båda skedena i mitt liv, legoskedet och bokskedet, har med fantasin att göra. Att få näring till sin fantasi, att få skapa sig en inre drömvärld, ett helt eget rike. Att få expandera fantasin och kunskapen. Lego hade också med kunskap att göra. Vi lärde oss de vuxnas värld genom att leka den, och det roligaste sättet att lära sig den var genom att leka med lego och playmobil. Är det så roligt att lära sig saker? Jo, så roligt och magiskt är det att lära sig saker, spännande saker. Nu som vuxen, handlar min fantasivärld, min inre värld och dess expansion inte om att lära mig de vuxnas saker, ty jag är redan vuxen, och kan dessa saker, utan att lära mig en högre världs saker, lära mig Guds saker, himlens saker, få andlig kunskap, och sådan kunskap om världen som gör mig skickad att

ingå i en högre värld. Nu är det inte böckerna som är mina främsta läromästare, utan internet. Internet har nu nästan samma magi som barndomens lego och ungdomens böcker. Och av allt man kan göra på internet, är bloggandet det ljuvligaste. Där bygger jag min andliga legovärld, där leker jag, där är jag i mitt esse, när jag får dela med mig av kunskap, får skriva. Jag lär mig bäst när jag skriver, jag skriver mig fram till kunskap. Och aldrig är läsandet så roligt för mig som när jag gör research för ett blogginlägg.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Senaste timmen

Publicerad 2022-11-18 12:20:12 i Autobiographical notes,

(16.11.2022)

Jag promenerade hemifrån 1,5 km till Mörby Centrums tunnelbana, åkte sen tunnelbana, njöt av resan, steg av vid Tekniska Högskolan, promenerade till Nya Verkstan, hittade en hel Chicken Caesar Pleaser-rulle på gatan, som jag tänkte äta i kväll, gav några pantburkar åt en romsk tiggare, hälsade på en hund, som inte var så ivrig att hälsa tillbaks, när jag var framme vid Nya Verkstan gick jag till datorn som eleverna får använda, kollade mejlen, rättade lite på ett blogginlägg om skifferoljeindustrin i USA, läste lite av en artikel av oljegeologen Jeffrey J. Brown om den globala oljeexportens snabba sinande.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

En leksak som betydde mycket för mig i barndomen

Publicerad 2022-11-09 16:29:00 i Autobiographical notes, Childhood, Romanticism, The Bible, The Old Testament, Vegetative spirituality,

När jag var riktigt liten, var lego det jag helst av allt ville ha till julklapp. Reklamtidningar för olika legoföremål var magisk läsning för mig, och jag drömde ljuva drömmar om att få något sådant föremål, som fanns i legotidningarna, till julklapp eller som födelsedagspresent.

Jag minns tydligt min ljuvligaste upplevelse med lego. Då var jag kanske 6 år gammal. Jag byggde ett slott av lego. Jag skulle leka Drottning Ester och Mordekai, figurer från Esters bok i Bibeln. De bodde i ett palats, och jag lekte att jag byggde deras palats, och levde mig in i berättelsen om dem genom legobyggandet och legolekandet.

Jag minns känslan jag hade när jag lekte deras berättelse. Den var obeskrivlig. Det var som ett milt rus, ett fantasirus, med dunkla, vegetativa, naturromantiska känslor av eufori och skimrande, naturmystisk sagolikhet bortom all beskrivning. Jag var naturligt "hög" på något vis. Bättre än så kan jag inte beskriva det.

Kommentarer (1)

1 **Gilla**

Kommentar till 1. Petrusbrevet, kapitel 2, del 4.

Publicerad 2022-11-09 16:21:00 i Asceticism, Autobiographical notes, Commentaries to New Testament books, Holy foolishness, My books, Prayers, Psychiatry and psychology, Psychoses,
(skrivet på psyket i juni 2022)

Vers 9: "*Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus."*

Kommentar: Ja Herre, jag känner mig inte utvald, som kung och präst då jag sitter här på psyket med andlig munkavel, förbud mot att tala om dig med mina medpatienter. Herre, min ande är förkrossad och nedböjd, jag förtvivlar över mig själv och min galenskap. Men jag tycker mig ha läst i ditt ord att du är nära de förkrossade, och har utvalt dem som ingenting är i världen, för att låta dem komma på skam som är något. O Herre, förlåt min galenskap och upprätta mig igen som du gjorde med Nebukadnessar. O Herre, tack för att du läser dessa rader. Nu förlorar jag mitt ansiktes ljus p.g.a. Zyprexa, men du är mitt hjärtas ljus för evigt, i dig har jag allt, löftenas uppfyllelse och allt, och du älskar mig som jag är, som en labrador eller en mops älskar, älskar du mig. O Herre. Därför älskar jag dig. Be för mig. Amen.

Vers 10: *"Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet."*

Kommentar: Ja Herre, jag har alltid varit frälst, själv under mina fyra år som ateist var jag hos dig i hemlighet genom att jag var trogen naturen och hundarna, så denna vers kan jag inte applicera på mig.

Vers 11: "*Mina kära, jag uppmanar er som bor här som främlingar att akta er för köttets begär, som för krig mot själen."*

Kommentar: O Herre, mina begär har dött, inte begär jag sex, och inte begär jag mycket mat. Inte begär jag mycket sömn, och inte begär jag fysisk bekvämlighet. Min kropp hänger med dig på korset, på psykmedicinernas kors, och där har den dött från sina begär. Jag saknar dem icke.

"Don't cry for me Argentina
although all earthly hope is gone.
Don't cry for me dear, dear Argentina.
I have a heavenly hope instead."

(Lars Larsen)

Vad jag saknar, är dig, Herre. Min himmelska längtan kan inte släckas. Men även där har jag blivit som ett avvant barn vid sin moders bröst. Jag längtar, men jag skriker inte längre. Även min andlighet hamnade jag att offra som en Isak. Men min Isak lever än. Ja han lever där i mitt inre bakom alla mediciner och all dårskapens förnedring. Och en gång skall han träda fram över stoftet.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Insektuppenbarelsen i Serbien (dikt)

Publicerad 2022-10-29 13:15:00 i Angels and spirits, Animalism, Autobiographical notes, Captivity, God, God's presence, Heaven, Paradise and Paradisism, Paranormal phenomena, Poems, songs and music, The Book of Revelation, The Spirit World, The forest, The insects, The non-human animals, Visions,

En gång,
vintern 2010, då jag var
i fängelse i Serbien,
började jag tala
telepatiskt
med en mängd insekter
som kröpo på cellens väggar.
Och se:
De talade till mig,
och jag lekte med dem,
och de uppenbarade för mig
Uppenbarelsebokens
innersta, fjärde kapitlet,
Guds tron med de fyra Djuren,
de fyra ljufvliga Keruberna *,
och insekterna blefvo Keruber,
och jag såg, ja jag skådade
Uppenbarelsebokens
inre sammanhang, djupt
inifrån,
belyst af insektkeruber
som uppboro
Guds tron,
jag skådade och kände inuti mig
Uppenbarelsebokens
levande **urlif,**
ett djuriskt, vilt lif,
sådant som naturen och skogen hafva,

ett arkaiskt lif,
ja Gud hade **Skogens lif,**
som strömmade hugsvalande
och stärkande
ut från Guds tron
och de fyra Djuren,
och jag öfversatte
Uppenbarelseboken
till ett vilt, djuriskt engelskt språk
som kerubinsekterna
lärde mig när jag lekte med dem,
där i en liten fängelsecell
i Serbiens grymma land.

Och se:
hela min
ekoteologi och ekofilosofi
sedan dess,
hämtar sin hufvudsakliga näring
ur dessa ljuva
uppenbarelser.

Jag, Lars,
vittnar härmed
inför verlden,
att detta hafver
tilldragit sig
och är så sant, så sant,
med handen
på hjärtat, uppriktigt.

Och se:
"Han kommer
med skyarna,
och **allas** ögon
skola se Honom,

ja ock deras
som hafva stungit Honom;
och **alla släkter på jorden**
skola jämra sig
vid Hans åsyn. Ja, Amen.
Jag är A och O, säger Herren Gud,
Han som är och som vare
och som skall komma,
den Allsmäktige."

(Upp. 1:7 och Upp. 1:8)

* närmast insektliknande djur, ty de hafva var och en sex vingar.

För den som vill veta mer om denna upplefvelse, hänvisar jag till sidan 50 i min självbiografi "Skogsfolket i Nackareservatet. Del 1: Broder Tikka" (2018), samt sidan 444 i min arkiverade blogg "Wildman-bloggen" (2009-2011). Jag har skrifvit förvånansvärt lite om denna upplefvelse, som betydt så mycket för mig.

Lars' uppenbarelse. Eller Mitt livs viktigaste och verkligaste upplevelse (dikt).

Publicerad 2022-10-29 12:54:00 i Angels and spirits, Autobiographical notes, Poems, songs and music, The Book of Revelation, Visions,

En gång, i juni 2012,
Domedagsåret,
då Mayakalendern lär ha tagit slut,
öppnade sig Gud och
eterhimlen för mig, under bönen.
Och se:
myriader af
ljusvarelser
skymtade i
fjärran horisonten.
Och se:
de talade alla
till mig
samma saker
på samma gång,
telepatiskt,
som vore de alla ett,
i ett kollektift, saligt,
kosmiskt
medvetande,
ett oändligt lätt,
fjäderlätt, eteriskt
medvetande,
som älfvor, dansande
på en sommaräng.
Och se:
de sade till mig alla,
att jag tillhörde dem,

och snart skulle
få komma öfver
til deras verld.
Hela natten
samtalade vi,
och jag skref ner efteråt
det viktigaste, genast,
och jag kände, ja jag kände djupt,
att **detta var mitt lifs**
verkligaste, viktigaste
och sannaste
upplefvelse.
Allt som änglarna sa
känns sant än idag.

Jag, Lars, vittnar härmed inför verlden
att detta är sant, så sant
med handen på
hjärtat, uppriktigt.

Och se:
"Anden och bruden
säga: "Kom".
Och **den som törstar,**
han komme;
ja, **den som vill,**
han tage
livets vatten
för intet."

"Han, Jesus, som
tillät detta, säger
"Ja, jag kommer
snart."
Amen. Kom Herre Jesus!"

(Upp. 22:17 och Upp. 22:20)

För den som vill veta mer om denna upplefvelse, hänvisar jag till detta nyliga blogginlägg.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Besök av filosofen Josef Ask från Norrköping

Publicerad 2022-10-25 18:25:00 i Aphorisms, Autobiographical notes, Emanuel Swedenborg, Heaven, Heavenly physics, Josef Ask, Spiritual geography,

Från förra lördag kväll tills i kväll hade jag besök hemma hos mig av den swedenborgianske filosofen Josef Ask. Det var roligt, och Josef var generös och bjöd mig på mycket mat och dryck. Vi samtalade mycket, Josef kom ständigt med aforismer, hans tal är helt genomsyrat av aforismer som han kommer på i stunden, en verkligt originell filosof. Ingen jag känner talar så mycket om himlen som Josef Ask, det är hans älsklingsämne, himlen och skönheten, eskatologin och estetiken. Han är en platonsk filosof och mystiker, eller filosofprofet, som jag skrev en gång.

Här kommer ett par exempel på hans djuplodande aforismer:

"Världen kan inte förvandlas, den kan bara upplevas förvandlad".

"Jag har min lycksalighet i gudomliga sanningar".

Jag kan tillägga att jag känner igen mig mycket i det där att ha sin lycksalighet i gudomliga sanningar. Precis så känner jag det själv.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Bearbetad repris av blogginlägget om min änglavision 2012

Publicerad 2022-10-23

*** Om mitt livs underbaraste upplevelse: Änglauppenbarelsen 2012** (bearbetning av ett blogginlägg från 2013 som också finns med i min bok "En samling av Guds välgärningar mot mig" (2022))

I juli 2012 var jag och rökte cannabis hos en vän i Helsingfors. När jag hade rökt, var det som om anden kom över mig, och jag bad högt till Gud, jag trängde in i Gud. Och Gud öppnade sig för mig, som om jag kom genom en mur. Då förstod jag att det var dags att gå avsides och be i ensamhet. Jag gick in på toaletten för att få vara ifred. På vägen dit kände jag att jag var med om något av det sannaste och verkligaste jag någonsin upplevt, allt var så sant, så sant. Då, där på toaletten, öppnade sig himlen för mig, och jag såg in i andevärlden. Myriader av änglar stod framför mig, snett uppåt, på långt avstånd. De var alla ett hjärta och en själ, och vi började samtala på telepatisk väg. Samtalet böljade fram och tillbaka hela den natten (vi började röka på kvällen). Jag frågade ut om de saker som jag undrat mest över, och fick klara svar, varav jag kommer ihåg de viktigaste ännu, tydligt.

Det besynnerliga var, att alla änglarna verkade tala samma saker på samma gång åt mig. De var liksom inne i en gruppsjäl, inne i ett enhetsmedvetande. De bodde inne i Gud, i enhet med Gud. Jag upplevde att det var änglar från den allra högsta himlen, från tredje himlen (enligt Paulus och Swedenborgs uppdelning av himlen). De var som oskyldiga barn eller älvor, ljusvarelser utan egon, sammansmälta med varandra.

Den viktigaste saken som jag fick veta, var att **jag tillhörde deras värld**, och att jag en gång skulle få komma över till deras värld för gott. Jag fick också ett löfte om att jag snart ska få komma till himlen. Vad detta löfte betyder för mig idag, går inte att beskriva, men mycket betyder det. Mitt liv

uppdelas i två härefter, ett före detta löfte och ett efter. Det var som om jag fick ett sigill på min panna den dagen, ett sigill med stämplet; du tillhör himlen och ska få komma dit en gång.

Det näst viktigaste som hände, var att jag blev helad av änglarna från ett djupt trauma, nämligen från de skador jag fick av min helvetespsykos, min psykiska kollaps i november 2011, den gången då jag trodde jag gick evigt förlorad. Jag var i mörker i ett halvt år efter det, under det att det gradvis ljusnade, men efter änglabesöket skedde det något avgörande i mitt känsloliv; gråten lossnade, och känslorna strömmade in igen som förr. Jag hade ju inte kunnat känna något på ett halvår, mina känslor var förlamade. Men änglarna läkte mig genom att förklara för mig vad som egentligen hände då jag kollapsade. Jag trodde ju att jag hade blivit obotligt ond och var evigt förlorad. Men änglarna förklarade ömt för mig att detta inte var sant, jag hade inte blivit ond, det var inte det det var frågan om alls, utan bara att jag hade blivit sårad av satans pil djupt i hjärtat. Jag var en andlig soldat som stupat på fronten. Och jag hade varit tapper, sade änglarna.

Det tredjeviktigaste var att jag kände att änglarna hejade på mig! Jag fick veta att jag var omtyckt och påhejad av änglarna, och jag såg hur de bara såg det som var gott i mig, det onda verkade de inte alls se och bry sig om. De förstod sig bara på det goda. Jag fick ett värde i mötet med dem. Mitt liv var inte så ont som jag hade trott, och djurismen inte så förfelad som jag hade trott. Änglarna verkade förstå sig på djurismen och tolka den efter det ljusa i den, inte efter det mörka, som visserligen också funnits där.

Det fjärdeviktigaste var att jag frågade när domedagen skulle komma, och fick till svar att man inte kunde veta datumet, och att det inte skulle komma 21.12.2012, men att detta datum ändå var en indikator på att något stort var på gång.

Det femteviktigaste var att jag frågade om jag kunde få någon andlig övning eller teknik av änglarna, så att jag kunde bevara vad jag sett och hört här och nu, såsom min bror Björn hade fått Kung Fu av de änglar som han mötte. Men nej, det kunde inte änglarna ge mig. Däremot sade de att jag skulle minnas det som hade skett här när jag tvivlade. Det var den enda teknik de gav mig; att minnas det som hade skett. Jag skrev också ner på ett papper så mycket jag kunde komma ihåg av våra samtal, men jag har

olyckligtvis tappat pappret. Nu skriver jag ner här så mycket jag kan komma ihåg.

Sedan fick jag veta att jag inte borde bli beroende av cannabis. Det var klara bud från änglarna.

Sedan fick jag veta att detta som hänt nu, var som en station i mitt liv, jag gick ut ur mitt livs tåg, såg mig omkring, fick perspektiv på tillvaron, och gick in igen och åkte vidare (i ett tåg utan fönster, tänker jag nu). Vid något tillfälle skulle det bli en ny station, då vi skulle träffas igen, eventuellt.

* * *

Ett par dagar efter det skedda kom det som slutligen läkte mitt känsloliv; jag brast i djup gråt under ett samtal med en andlig moder på "Symppis", stället för narkomaner och utslagna i östra centrum av Helsingfors.

Efter gråten gick jag ut på berget i ett naturområde intill, och upplevde i ensamhet den djupaste psykoterapi jag någonsin varit med om, en psykoterapi med Gud själv som terapeut. Vi gick, Gud och jag, tillsammans genom en massa minnen, och det var som om all min skuld blivit utplånad, det var bara godhet i minnena, bara förlåtelse och försoning. Det var som om jag aldrig hade syndat någonsin i mitt liv. Gud tog bara fram det goda, såg bara det ljusa i allt. Det hela var som om jag rökt cannabis igen, fast jag inte hade det. På slutet av upplevelsen var det som om min verklighet stannade till, och jag upplevde en regression till min yttersta barndom, till den stillsamma, vilsamma punkt som gärna skulle få lov att vara i evighet. En punkt där jag bara ville leka litet, ingen ting annat. En punkt där jag kände att jag kunde leka igen såsom jag lekte när jag var riktigt riktigt liten. Jag dansade lite till en musik som några ungdomar hade på radio i närheten, och jag har sällan vilat så i tonerna som då. Och **så såg jag klart i anden att Jesus är Herre**. Det här var mitt livs nästunderbaraste upplevelse. ”

Min kommentar i efterhand: Jag kan ännu komma ihåg den sjätteviktigaste saken som änglarna sade till mig, och som jag inte hade med i det ursprungliga blogginlägget om änglavisionen. **Det var att**

mänsklighetens historia hade att göra med aliens. Att aliens är nyckeln till att förstå mänsklighetens historia.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Is my authorship real work? And something about my daily routines.

Publicerad 2022-10-21 17:20:00 i Autobiographical notes, My books,
I love so much to read and write that for me it is a funny adventure, a pleasant hobby, and does not feel like real work, especially since I do not earn a penny for anything I write, and now I think I have written about 101 writings, 86 of them which are freely readable on Internet Archive, here, and 15 of them (the first writings I wrote, before I quit my studies at Åbo Academy in 2006) are in Åbo Academy University's manuscript department (Åbo Akademis handskriftsavdelning).

I have really wondered if I should get myself a real work where I earn money, or if it is God's will that I do what I am best at doing, reading and writing. I have done it so much and for so long, that it has become a second nature for me. It is for me a calling, a vocation, a very holy calling. It is my unique way of contributing to the world.

I think it is God's will that I do it, because it was pretty obvious pretty early in my life that my vocation was that of an author. I had a personal library and a "writing office" in the attic (på vinden) already when I was 13 years old, and I wrote my first writing when I was 7 years old, a little short story about Native Americans, and many more after that, so that I had written about 15 writings and published 5 journal issues when I was 21 years old. If you don't believe me, I add a list of them below, in Swedish, picked from my homepage, here.

But this work of authorship is troublesome, because I do not earn money and I do not strive, so it does not feel like real work. This despite the fact that I work about eight hours a day (I sleep often 10-12 hours in the night,

like Swedenborg periodically did), I go to the libraries in Stockholm at 11 or 12, and return at 20.30 or 21.00 or 21.30 at the latest. All I do in the meantime is to walk (I walk about 5 km a day), ride the subway, read and write on the computers in the libraries. Nowadays I often write more than one blogpost a day, and so it has been during many periods in my life. And then, when I come home, I play a little Uno or another game with my neighbour Sven, and then I watch a little youtube on the television, education videos, also part of my self-taughtness, and then I read (for my self-education), in the bed the last hours of the day, from about 22.15 - 23.00 or 24.00. So if reading is a part of my work, then I work nine to ten hours a day. It is nothing compared to the mystic Hjalmar Ekström (1885-1962), who for several decades worked 16 hours a day as a shoemaker in his private shoemaker workshop at home. I also know a shoemaker working these days in Stockholm, who works 16 hours a day. Then all your waking time goes to work. But if you only sleep for 6 hours, then you have two hours of leisure time. Hjalmar Ekström slept little, and used that time to pray and read.

I sleep so much because of the antipsychotic medication I take, Zyprexa. When I quit my medication, it usually leads to insomnia. I have tried to sleep less, but without results. I am so tired, so tired in the morning. But maybe this laziness is justified by the fact that I work nine to ten hours a day with my authorship.

What do you think? Am I justified in using all my time to such a funny work as that of an author? Am I useful for this world? Remember then that I work against civilization, because I'm an anarchoprimitivist, but am I useful for paradise, the heavenly world? Maybe I have to wait for my moment of death to have my work evaluated, because I get very little confirmation for my work, very few comments, and never any reviews of my books. Of all my 101 writings, only one was reviewed, and that was by the library system in Sweden, which reviews all new printed books. At least then (in 2007) it did it. My and my ex-girlfriend Titti Spaltro's poem collection "Naturens återkomst" (The return of Nature) received only a few lines in a literary journal, not a complete review. That's all. I must, based on this, be a really, really bad and insignificant author. But I write for

heaven, and my better self only want honour from heaven, because **that is the only honour which really counts**, that which comes from really educated people, from angels, people in whose judgement I really trust. The literary and theological establishment in this world is so corrupt, that praises from them would be a bad sign to me.

My journal issues until 2006:

Tidskriften "Gud och intet mer", nr. 1-4, 2005-2006, (finns på Åbo Akademis handskriftsavdelning)

Tidskriften "Livets andetag", nr. 1, 2006 (finns på Åbo Akademis handskriftsavdelning)

My writings until 2006:

Illustrerad indianbok, handskriven och tecknad av mig vid 7-årsåldern (hette något på "Falköga..") Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Aurora". Roman på engelska. 2004. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Jag ser ljuset". Roman. 2004. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Sagornas Gud". 2005. En berättelse för barn i bilderbokens form. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning

"Av barns och spädbarns mun" Skådespel. 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Frallans efterlämnade fragment. Jag ser ljuset", del 2. Roman (ofullbordad) 2006. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Kampskrift". 1997 (handskriven andlig minibok som jag skrev på sjuan) kan läsas här.

"Predikningar". 2003. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Min sjel törster efter Gud. Noen samtaler mellom Faderen og barnet". 2003 (Norska) Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Församlingen jag längtar efter". Eget förlag 2003 (tio exemplar, varav ett finns på Åbo Akademis handskriftsavd.)

"Sånger om Herren". Samlade och redigerade av Lars Larsen. Eget förlag 2003. Tryckt i tio exemplar, inbundna av mig själv (Existerar också på finska, "Lauluja Herrasta", tio exemplar) Båda finns på Åbo Akademis handskriftsavd.)

"Elias Aslaksen. Suuri Jumalan mies". 2000. 46 s. Skolarbete (en biografi över Aslaksen på finska). Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"En fri församling på det tjugonde århundradet". 1999. 72s. (Om Smiths Vänner). Skolarbete. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Faderns kenosis. En studie i Jahves mänsklighet". 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Sånger i natten. Mystikerns psalmbok". utg. av Lars Larsen. 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

Earth has the lowest vibrations of all realms in the cosmos.

Publicerad 2022-10-20 13:28:00 i Angels and spirits, Anita Moorjani, Autobiographical notes, Betty J. Eadie, Comfort, Emanuel Swedenborg, Evilness, Hell, Near death-experiences, Parables, Suicide, The Spirit World, Universalism, the doctrine about the final salvation of all, Victor Zammit,

There are many comforting truths on lawyer and spiritualist Victor Zammit's homepage, but except for his rejection of the notion of eternal damnation or eternal hell, the most comforting truth on this website is that earth is the realm with the lowest vibrations in the cosmos (there are at least seven realms with higher and higher vibrations or spirituality, according to Zammit), even lower than the lowest hellish realms in the Spirit World. Thus, we on earth live at the bottom of hell. This is not to demonize and belittle our earth, it only shows just how magnificent the Spirit World is. This corresponds with my own experiences. And it is also in harmony with another comforting statement by Zammit, that we (he does not differentiate between evil people and good people), probably all, when we die, will experience a tremendous release, like taking off a heavy diving suite (dykardräkt). I like the parable.

This is so comforting, because if this is true, it can only get better from here, when we die, on our journey through eternity. If this is the lowest of hell, then hell in the traditional sense does not exist, which harmonizes both with Swedenborg's teachings and the near-death experiences of Anita Moorjani and Betty J. Eadie, the two most comforting near-death experiences I know of.

This harmonizes also with the statement of Betty J. Eadie that those who are born here on earth, those who dared to dive into earth from their secure life in heaven, are considered heroes in the afterlife, whatever they have done in life, such a sacrifice it is to leave the Spirit World. This also corresponds with my experience of what a being of light said to me telepatically in a suicide attempt in the fall 2008, **that my very existence**

was such a buffer, that whatever evil I could do, would not be able to erase this buffer of goodness. These words healed me immediately from my depression, and I stood up and went home to my parents, where I lived by then, as if nothing had happened. I didn't need to go to the mental hospital at that time.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

2032 may be the end for me and my father, who predicts the "Rapture" in that year.

Publicerad 2022-09-26 19:02:00 i Angels and spirits, Autobiographical notes, Babylon's fall, Childhood, Chris Martenson, Countdown to the Second Coming, Doomsday, Guy McPherson, Jeffrey J. Brown, Judgement Day, Malcolm Light, Prophecies and number mysticism, Psychics and mediums, Sam Carana, Spiritualism, The collapse of civilization, The second coming (the return of Jesus),

In my childhood, my father often spoke about the Second Coming of Jesus, and 2032 being the time for the "Rapture", or the first phase of the second coming of Jesus, to bring home to heaven the "bride" of Christ, i.e. the true believers, after which chaos would ensue on earth and the Antichrist would appear, and then, in 2045, if I remember it rightly, Jesus would return. I believed him fully. I still think he might be right, but in another way than he and I anticipated. In fact we may both die in that year, 2032, die from the collapse of civilization.

There are three lines of "evidence" that indicates that the End of civilization and humanity will come around 2030, let's say 2030-2035. Two scientific, and one spiritual. The three are:

1) The predictions of enviromental professor emeritus Guy Mcpherson and climate scientists Sam Carana and Malcolm Light, based on science, more precisely on the timing of the Blue Ocean Event and the

firing of the Arctic Methane Time Bomb and the loss of Global Dimming (the aerosol masking effect) when civilization collapses in the near future (see next blogpost for more information). I have referred in previous blogposts to the predictions of Carana and Light (click on their categories). But McPherson says in an interview:

"I have complete confidence that there won't be a human being on the planet in 2030, I have indicated that 2026 is likely to be loss of humans as well, and I'm certain that we will lose habitat by then, if the peer-reviewed papers I cited, are correct."

(From the youtubevideo "Dr. Guy Mcpherson Predicts Human Extinction by 2030," September 3, 2022)

2) The predictions of world-renowned oil geologist Jeffrey J. Brown, based on oil geology science and mathematics , more precisely on his mathematical model "Export Land Model", which says that the market for export oil will be gone in 2030, except for China and India (Chindia), see for example the article "To Understand The Oil Story, You Need To Understand Exports", by Chris Martenson and Jeffrey J. Brown, originally published by Peak Prosperity in September 15, 2015. In it Jeffrey Brown states:

"Well, if you extrapolate, what you can do is do an ECI ratio, but it'd be the global net exports divided by Chindia's net imports. I call it the GNE over CNI ratio. If you extrapolate that out, they would be theoretically consuming 100% of global net exports around the year 2032. So, basically 17 years from now."

3) The predictions of the Spirit World. The psychic and artist Steve Huff (see his homepage here) has for a long time spoken with spirits through an electronic device, and a spirit said one year ago that mankind had 9 years left. See the youtubevideo "Society Collapse in 2030? The SPIRITS say

YES through the Bridge Spirit Communication Device." May 20, 2022

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Underliga synkroniciteter i mitt liv

Publicerad 2022-09-16 17:50:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes, Church History, Coronavirus, Doomsday, Healing and other miracles, Judgement Day, Peak Oil and energy questions, Prophecies and number mysticism, Psychiatry and psychology, Psychoses, Revivals, Salvation, The Great Tribulation, The order of the holy Nature, The second coming (the return of Jesus),

När jag ser tillbaka på de viktiga händelserna i mitt liv, ser jag att jag har levt i intensivt samband med världshändelserna, att det finns många märkliga synkroniciteter, eller sammanträffanden, här. Här är de jag kan upptäcka, kanske det finns fler:

- Jag är född 1984, samma år som George Orwells romanklassiker, dystopin "1984" nämner som året då de totalitära krafterna tar över. Romanen är västvärldens mest kända dystopi, och har blivit ett begrepp. Det var kring dessa tider då datorerna började invadera hemmen. "In the early 1980s computers invaded British homes for the first time", säger denna artikel. Datoriseringen av människornas privatliv hade börjat. Före det hade datornerna bara funnits inom akademia och företagsvärlden. "Under 1980-talet blev datorerna allt vanligare i hemmen", säger denna artikel. Samma artikel skriver: *"Genom George Orwells roman 1984 från 1949 hade boktitelns årtal blivit synonymt med dystopiska visioner om ett framtida repressivt övervakningssamhälle. Under 1970- och 1980-talen hade de allt mer omfattande datorsystemen och databaserna bidragit till att öka farhågorna om att det var dit samhället var på väg."*

-Jag blev kallad av Gud till radikal omvändelse till kristen tro när jag var ännu tolv år gammal, ungefär kring den tid då **internet** började ta över samhället, sommaren 1997, vid starten av dot-com bubblan, eller tech-bubblan som den också kallas, som defineras på Wikipedia som "*a period of massive growth in the use and adoption of the Internet*." Gud räddade mig på detta sätt från att uppslukas av datoriseringen, och från pubertetens många synder. På samma gång började sinnessjukdomen spira i mig, jag blev "underlig", som min mor säger om mig.

-Under hela den tid då dot-com-bubblan pågår, 1997-2001 (se här för bekräftelse för teorin att bubblan brast 2001), upplevde jag mitt livs första långa depression, en depression som varade i fyra år, då mitt känsloliv var dött, jag upplevde lite glädje, lite känslor, ibland var det en metallisk smak i känslorna, en period då jag söker Gud utan att finna honom, och ber ständigt Gud om Den Helige Andes dop utan att känna något. Mitt andliga liv var bara fokuserad på regler och bud och helgelse, på mig själv och mina egna gärningar, istället för på Jesus och Gud, och jag hade en bild av Gud som den stränge, lagens väktare.

-Sommaren 2001, då jag var sexton år och snart skulle fylla sjutton, upplevde jag att jag kom ut ur min depression genom läsning av 1800-talspietisten C.O.Rosenius dagbetraktelser, som var starten till en epifani där Guds kärlek och nåd och Jesu död på Golgata uppenbarade sitt väsen för mig, och jag kom ut ur fyra år av lagträldom. Efter det skulle aldrig en liknande depression återkomma. En ljuv och ljus period började i mitt liv som varade i sex år. Strax efter att jag mötte Guds kärleksväsen, 11.9.2001, hände "elfte september", då terroristattacken på USA fick dot-com-bubblan slutligen på fall (se här för bekräftelse på att det var den händelsen som satte slutlig punkt för bubblan).

-Jag blev kallad av Naturen till en ny omvändelse, eller fick med andra ord min personliga miljöväckelse 2005 och ingick samma år, på sommaren, ett förbund med Naturen, beskriven i Den Heliga Naturens Orden, samma år som den konventionella oljeproduktionen i världen peakade, se här för bekräftelse av detta faktum.

-Jag ropade förbannelser över den västerländska levnadsstandarden i många kyrkor (se en aktion på youtube här) i december 2007/januari 2008, just då finanskrisen 2007-2008 börjat, mig helt ovetandes, jag följde inte tidningar och media på den tiden.

-Jag uppfattade i djup psykos att jag fått en kallelse från himlen att bli en ny messias under en 40 dagars fasta på vegansk råkost sommaren 2008, strax innan finanskrisen bröt ut på allvar.

-Jag ramlade ner i psykiatrins avgrund, i total andlig och kroppslig förmörkelse, kring den tid då finanskrisen bröt ut på allvar, hösten 2008, då jag i oktober gjorde ett självmordsförsök som en ljusvarelse räddade mig från. Den händelsen finns beskriven i min bok "En samling av Guds välgärningar emot mig" (2022)

-Just på den dagen då en profet i Amerika hade profeterat att Jesus skulle komma tillbaka, det var 11.5.2011, skrev jag på min blogg, medan jag var hemlös i Spanien, att jag önskade att det blev kortslutning snart, och två minuter efter blev det ett stort jordskalv i Lorca ett par hundra kilometer bort (du kan faktachecka det på Wikipedia, här). Jag blev så bestört att jag trodde jag hade magiska krafter och var Jesus reinkarnerad. Tyvärr har blogginlägget gått förlorat.

-21.12.2012, på det stora domedagsdatumet som New Age förespråkat, då Mayakalender skall ha "slutat" enligt vissa forskare, kl. 17 på eftermiddagen, gick jag genom en psykisk kollaps som var helvetisk, den varade två timmar och så var allt som förr. Förklara det den som kan. Jag var på psyket då, och ingenting före kollapsen antydde att jag skulle kollapsa just då, förutom att det skulle hända något stort just på domedagsdatumet, enligt New Age.

- I slutet av december 2018, under två veckor kring juletider, var jag i Flensburg i norra Tyskland och gjorde många underliga saker i kyrkor och profeterade att domedagen, Herrens Dag, hade börjat. Det var en månad efter november 2018, då Peak Oil för alla fossila vätskor inträffade, enligt

många experter, något jag skrivit om förr på bloggen, se t.ex. här. Jag visste inte då om detta.

-Två månader efter det, 9.2.2019, fick jag en epifani i Warsawa, Polen om att tusenårsriket börjat i naturen. Den händelsen finns beskriven i min bok "En samling av Guds välgärningar emot mig" (2022). Fortfarande visste jag ingenting om att råoljan peakat i november 2018.

-1.2.2020 fick jag en psykotisk epifani på eftermiddagen djupt inne i skogen i Nackareservatet utanför Stockholm, då jag liksom hörde en liten pojke blåsa i trumpet (vilket jag trodde var Guds sista basun som skulle inleda Domedagen) och jag trodde solen stod stilla en timme såsom den gjort i Bibeln på Josuas tid under ett krig, och att solen gick upp i väster för att gå mot öster (som är ett tecken på att domedagen är här i islamisk eskatologi) att kväll blev morgon och allt ställdes på huvudet. Det fick mig att tro att Uppryckandet var här, ja, ännu en bekräftelse på att Domedagen hade kommit. Jag trodde bara inte på den traditionella teorin om uppryckandet, att vi skulle flyga till himlen, jag trodde det bara var en förvandlingsprocess som skulle börja sakta i våra kroppar och göra dem odödliga. Detta var alldeles i början av coronapandemin, innan den ännu hunnit till Sverige. Att jag skulle få denna domedagsepifani just i början av pandemin, var en synkronicitet. På många sätt började Den Stora Vedermödan (se Matt. 24:21), som skall inleda Herrens Dag i kristen eskatologi, med pandemin. När den kom till Sverige i full kraft våren 2020 var jag i fyrtio dagar på landsbygden, mest i skogar, på retreat och på rymmen från polisen, och upplevde mig i paradiset, att jag uppstått från de döda, att jag blivit uppryckt till himlen, med i Uppryckandet.

En nästan oemotståndligt frestelse för mig: att bli muslim helt och hållet

Publicerad 2022-09-14 17:55:00 i Autobiographical notes, Critique of "progress", Critique of Christianity, Critique of modernism, God's presence, Islam, Jesus, Prayers,

Jag har på sistone gått mycket i moskéer och bett med muslimerna på deras tideböner (det har jag gjort till och från sedan 2009 då jag halvhjärtat konverterade till islam i en moské i Uppsala), fast jag är kristen. **Jag känner nämligen Guds och helighetens närvaro mycket starkare i moskéer än i kyrkor.** Det har med enkelheten, det bibliska bildförbudets trogna efterföljande, och muslimernas gammalmodighet och arkaiskhet att göra. De har aldrig haft någon modernism i sin religiösa kultur, eller någon kulturrevolution, dvs 68-revolution. Och moskéernas väggar känns indränkta i bön (vilket man inte kan säga om de kristnas kyrkor), och detta skapar en sådan helig atmosfär. De ber ju fem gånger om dagen i sina moskéer. Jag, som hatar modernismen och den moderna kulturen, och älskar det gamla, lockas av allt detta till att bli helt muslim (jag är bara lite muslim, brukar jag säga), det känns nästan som en oemotståndligt frestelse. Men jag kan inte låta det gå så långt, p.g.a. min speciella relation till Jesus Nazaréen, och har därför på sistone slutat gå till moskéerna för att be, vilket är tungt för mig.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Mina tankar efter klimatdemonstrationen på mynttorget 9.9.

Publicerad 2022-09-09 18:05:00 i Against wiredless technology, Anarchoprimitivism, Autobiographical notes, Climate Change, Critique of technology, Events and demonstrations, Green technology, Greta Thunberg, Renewable energy,

På sådana här demonstrationer - jag varit på många - ropar man mycket, det är många slagord och paroller och skyltar, men aldrig har jag hört eller sett något om att vi måste ha mindre teknologi eller slänga våra smartphones. Högst att vi behöver annan sorts teknologi, "grön" teknologi som går på s.k. "grön" el. Greenwashing, alltså, ty den gröna teknologin håller inte vad den lovar (detta har jag skrivit om tidigare). Men den heliga kon, teknologin överhuvudtaget, och våra smartphones och våra laptops, hålls det tyst om. Men är inte dessa bland de värsta bovarna? Är inte högteknologin i sig den värsta boven? Kräver inte all teknologi mängder av utsläpp och resurser? Hur är det med t.ex. de **sällsynta jordartsmetallerna** som våra smartphones kräver? Är de inte ovanligt miljöskadliga och resursintensiva (se denna engelska artikel, eller artikeln "Mobilköpet sätter spår i planeten")? Och hur är det med alla de talrika komponenterna (hur många de är har jag underligt nog inte lyckats hitta på nätet, men de måste vara många) till en smartphone, som har fraktats runt jordklotet kors och tvärs? Har inte detta utsläpp med sig?

Det känns som om vi vill kämpa för klimatet, **bara det inte kräver verkliga uppoffringar som betyder något.** Så länge vi lever bekvämt kan vi gott ropa och skråla på klimatdemonstrationer. "Slut med snacket - gör något!", kan det stå på vår skylt som vi bär. Men är vi helt fri från hyckleri? Jag ber alla betänka dessa frågor noga.

Är jag fri från hyckleri? Än så länge bedömer jag att mitt bloggande på nätet gör mer nytta än skada, ty jag lånar alltid dator på biblioteken eller på Nya Verkstan. Men det kan komma en tid då jag känner att jag skrivit mitt, och då säger jag evigt farväl till datorerna. Flera gånger har jag varit på väg

att göra detta. Jag skulle också helst bo i skogen och inte tvätta mig och mina kläder, och leva helt på sopor, men till mycket av detta får jag inte lov av samhället. När jag får lov, säger jag farväl till all teknologi.

På klimatdemonstrationen träffade jag "Annika i vagnen", som bor i en liten husvagn vid en ekoby. Hon är aktivist som kämpar mot trådlös teknik, och jag kan tipsa er om var man finner information om den trådlösa teknikens farlighet för människa och miljö:

Stop (((5G))) -Stay connected but protected (här kan man skriva under en petition)

Elöverkänsligas riksförbunds hemsida: www.eloverkanslig,org

– – –

Jag träffade också en aktivist som kämpar mot kärnkraft och kärnvapen, han gav mig ett infoblad, med organisationen "Folkkampanjen mot Kärnkraft - Kärnvapen":s hemsida, som är:

http://folkkampanjen.se/

Kommentarer (1)

1 **Gilla**

Varför skriver jag?

Publicerad 2022-09-09 10:58:45 i Autobiographical notes, Babylon's fall, Collapse preparation, Death and life after death, Money and greed, Resilience, The collapse of civilization,

Läsandet och särskilt skrivandet har blivit min livsuppgift och min särskilda kallelse som jag ger det mesta av min lediga tid till. Det känns som min mission, mitt bidrag till samhället. Jag får inga pengar för mitt skrivande, men jag gör det ändå. Pengar är bara avfall, lika mycket värda som stenarna på gatan.

Varför skriver jag? Inte för att rädda världen, för den kan inte räddas av människor, bara av Gud och Lammet. Civilisationen kommer att kollapsa. Jag skriver snarare för att lindra lidande. Jag skriver för att förbereda mina medmänniskor på den kommande civilisationskollapsen, så att fallet kan bli så mjukt som möjligt. Så att vår resiliens skall vara så stor som möjligt.

Resiliens betyder ungefär bärkraft eller hållbarhet. Inte minst är den andliga resiliensen viktig. Ty vi kommer att tvingas se döden i vitögat under den kommande kollapsen. Döden kommer att synas till sist. Och vår egen död kommer antagligen i förtid. Då är det gott att ha bearbetat den andliga aspekten av tillvaron, så att man förhoppningsvis har blivit vän med döden och andevärlden. Om jag har lyckats stärka någons andliga resiliens, vilket är vad jag fokuserat mest på, då kan jag dö i frid.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Gudomlig tajming i tre viktiga profetiska tider. ENGLISH: Divine timing in three important prophetic times.

Publicerad 2022-09-08 11:53:57 i Autobiographical notes, Babylon's fall, Chris Martenson, Climate Change, Coronavirus, Degrowth, Greta Thunberg, Healing and other miracles, Judgement Day, Paranormal phenomena, Peak Oil and energy questions, Politics, Psychoses, Revivals, The collapse of civilization, The forest, The millennial kingdom, The non-human animals, The rapture, The second coming (the return of Jesus), Visions,

Enligt detta blogginlägg av mig, har vi tre avgörande profetiska datum bakom oss. Det första är november 2018, då råoljan, och därmed hela civilisationen, som drivs av energi, och där oljan intar nyckelrollen bland alla energislag, peakade. Det tajmades på ett otroligt sätt av framväxten av Greta-väckelsen vid samma tidpunkt, och att jag de två sista veckorna i december 2018 var i Flensburg i norra Tyskland och predikade att domedagen är här. Då vaknade vi, men för sent.

Det andra är 9.2.2019, då tusenårsriket i naturen började spira, under jorden, osynligt, baserat på en epifani jag hade i Polen. Som av en gudomlig tajming, nästan samtidigt skrevs det ett profetiskt blogginlägg, där Chris Martenson yttrade följande:

"It's as if the Rapture were happening, but it's the insects, plants and animals ascending to heaven instead of we humans."

(Chris Martenson i hans legendariska blogginlägg "Collapse is already here" 26.1.2019)

Sensommaren 2019 bröt de rekordstora skogsbränderna i Australien ut, som vi alla väl kommer ihåg. Wikipedia skriver om den att:

"*At least one billion wild animals are estimated to have died (not including frogs and insects) with some species thought to be facing extinction."*

Aderton och en halv miljon hektar brann i dessa skogsbränder, bara i Australien. Helt ofattbart. Det är nästan halva Sveriges yta.

Det tredje profetiska datumet är 1.2.2020, då den globala pandemin och därmed domedagen i stort, började rulla över vår planet, och jag fick en epifani i skogen som övertygade mig om att domedagen börjat för mänskligheten. Något lika djupt lidande som pandemin förorsakade mänskligheten, har vi inte sett sedan andra världskriget. Uppryckandet började så smått då. En ung man fick en dröm 4.2.2020 där han såg Uppryckandet ta plats. Han har berättat om drömmen i en youtubevideo, se här. Vilken gudomlig tajming! Men det finns mer. Det finns särskilt många syner från denna tid, 2018-2020, på internet. I denna artikel finns det en youtubevide där en indisk kvinna berättar om en syn där hon såg Jesus komma i skyn, och där hon säger att **han skall komma mycket snart**. Artikeln är från 8.10. 2019. I denna youtubevideo berättar en 6-årig flicka 5.2.2020 om sin Jesusvision, där Jesus sade till henne att det ska bli en ny värld, där allt det gamla är försvunnet, och att det kan ske när som helst. För fler videon där barn berättar om sådana syner, se denna från 3.7.2019 och denna från 8.12.2018 (en tvåårig har en syn om att Jesus kommer tillbaka. Det var just under COP24 i Polen, då Greta talade på FN:s klimatmöte, och inte länge efter november 2018). "*Av barn och spenabarns mun....*"(Psalm 8:2)

Under en lång psykos kring min 40 dagar långa retreat i skogen 12.4.-22.5.2020 kom jag till uppfattningen att jag uppstått från de döda på något vis. Ungefär samtidigt, den 20.5.2020, skrev Umair Haque sin historiskt viktiga artikel "Collapse is already here - and it's spreading" på sajten Eudaimonia & co. Det var också en underlig gudomlig tajming. Chris Martensons artikel ovan och Umair Haques artikel här är ungefär det enda man får upp om man googlar "Collapse is already here".

ENGLISH:

According to this blog post of mine, we have three crucial prophetic dates behind us. The first is November 2018, when crude oil, and thus the entire civilization, which is powered by energy, and where oil plays the key role among all forms of energy, peaked. It was incredibly timed by the rise of the Greta revival at the same time, and that in the last two weeks of December 2018 I was in Flensburg in northern Germany preaching that the day of judgment is here. Then we woke up, but too late.

The second is 9.2.2019, when the millennial kingdom in nature began to sprout, under the ground, invisible, based on an epiphany I had in Poland. As if by divine timing, almost at the same time a prophetic blog post was written, in which Chris Martenson stated the following:

"*It's as if the Rapture were happening, but it's the insects, plants and animals ascending to heaven instead of we humans*."

(Chris Martenson in his legendary blog post "Collapse is already here" 26.1.2019)

In the late summer of 2019, the record-breaking forest fires broke out in Australia, which we all remember. Wikipedia writes about it that:

"At least one billion wild animals are estimated to have died (not including frogs and insects) with some species thought to be facing extinction."

Eighteen and a half million hectares burned in these forest fires, in Australia alone. Absolutely unimaginable. That is almost half of Sweden's area.

The third prophetic date is 1.2.2020, when the global pandemic and thus the day of judgment in general, began to roll over our planet, and I had an epiphany in the forest that convinced me that the day of judgment has begun for humanity. Something like the deep suffering that the pandemic

caused humanity, we have not seen since the Second World War. The Rapture began little by little then. A young man got a dream 4.2.2020 where he witnessed the Rapture take place. He has told about the dream in a youtubevideo, se here. What a divine timing! But there is more. There is unusually many visions on the internet from this time, 2018-2020. In this article there is a video where an indian woman tells about a vision of the second coming, and where she says **that Jesus will come very soon**. The article is from 8.10.2019. In this youtubevideo a 6-year old girl 5.2.2020 tells about her Jesusvision, where Jesus said to her that there is going to be a new world, where everything old is gone, and that it can happen at any time. For more videos where children tells about such visions, watch this from 3.7.2019 och this from 8.12.2018 (a two year old child has a vision about that Jesus returns. It was just under COP24 in Poland, when Greta spoke at UN:s climate conference, and not long after November 2018). "*From the mouths of children and infants...*" (Ps. 8:2)

During a long psychosis surrounding my 40-day retreat in the forest 12.4.-22.5.2020, I came to embrace the idea that I had somehow risen from the dead. Around the same time, on 20.5.2020, Umair Haque wrote his historically important article "Collapse is already here - and it's spreading" on the site Eudaimonia & co. It was also a strange divine timing. Chris Martenson's article above and Umair Haque's article here are about the only things you get if you google "Collapse is already here".

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Två nya e-böcker utgivna

Publicerad 2022-09-01 13:17:00 i Autobiographical notes, God's providence, Healing and other miracles, My book "Löftenas löfte, eller Alltings slutliga återställelse, My books, Paranormal phenomena, Prayer answers, Prayers, Universalism, the doctrine about the final salvation of all, Visions,

Jag har nyss gett ut två nya e-böcker på Internet Archive. De kan läsas gratis där. Båda baserar sig på blogginlägg. Det är:

-"Löftenas löfte, eller Alltings slutliga återupprättelse", som kan läsas här.

-"En samling av Guds välgärningar mot mig", som kan läsas här.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Shekinah-flamman (dikt)

Publicerad 2022-08-29 14:10:00 i Autobiographical notes, Babylon's fall, Hell, Jesus, Mystics and mysticism, Nature mysticism, Nature romanticism, Poems, songs and music, Resurrection, Shekinah, The Apostle Paul, The collapse of civilization, The death and resurrection of Jesus, The millennial kingdom, Visions,

En gång
för tusentals år sedan,
före Syndafallet,
brann Shekinah-flamman
inuti skapelsen
på ett synligt sätt.
Gud själv bodde bland oss,
reste sitt tabernakel bland oss.
Och materien **strålade av LIV**
på grund av det.

På Tabors berg i Palestina,
fick tre av Jesu lärjungar
se Shekinah-flamman,
Uppståndelsens verklighet,
I Jesu gestalts aura.

Denna flamma förblindade Paulus
i tre dygn,
när han såg den Uppståndne Kristus i en syn
på vägen till Damaskus.

Även jag, arma jordens mask,
fick en gång se Shekinah-flamman
i en jordisk människas aura.
Denna flamma var som en ofattbart förfinad flamma,
nästan som en jordisk eldsflammas motsats,
den strålade av ljus som morgondagg strålar av ljus.

Eteriskt, sfäriskt.
Evigt frisk och Levande som livslivets liv.
Istället för att förstöra och dräpa
levandegjorde denna flamma allt,
och själv var den Uppståndelsens Levande verklighet.

Mina syner den gången fick mig att komma i psykos, att tro
att Tusenårsriket hade kommit.

En människa kan inte bära
synen av Shekinah-flamman.
Därför gömmer sig Shekinah
i skapelsen innandömen
sedan Syndafallet.

Blott några få gånger
faller det tjocka förhänget
till det Allraheligaste i Templet.

När jag vet att Shekinah-flamman
gömmer sig i skapelsen bakom Förhänget,
vågar jag se fram emot framtiden
vågar se fram emot civilisationens,
det vill säga helveteseldens
kollaps.

Maybe the collapse of civilization is a good thing

Publicerad 2022-08-25 16:45:00 i Asceticism, Autobiographical notes, Babylon's fall, Björk (The popstar), Collapse preparation, Death and life after death, Poverty and homelessness, Suffering and theodicy, The Spirit World, The collapse of civilization, The second coming (the return of Jesus),

"The collapse of industrial "civilization" may be our only chance to save our planet and ourselves.
We have lost many things and lots of animals and plants are extinct because of our "civilization". It is time to decide to save what is left."
(k3surfacer in a commentary to a post in the Reddit/Collapse-forum 2019 with the name "By 2030, Industrial Civilization Will Have Collapsed", Kirkpatrick Sale, Collapse Chronicles"

My commentary: Why is it, when I sometimes think about the collapse of civilization in the near future, I feel a silent hope and silent joy? I mean, do I really want all countries to become like Venezuela today, failed states? Why do I feel joy and hope, yes enthrallment (trollbundenhet)? Maybe it is because there is a bigger world out there, bigger than the civilization and nature I see, that is following whatever happens, and who have the real solutions to our predicaments. I talk about the lovely Spirit World, God's Kingdom. And maybe the thing we fear most is in fact the biggest love adventure that we can imagine, yes even beyond that. Certainly death is that. Think then what the death of a planet may implicate. When a whole planet dies and resurrects. We are namely promised that in the New Testament, that earth will die. Believe it or not. Not just ecologists of today say that the planet will die, but also the Bible: *"But the day of the Lord will come as a thief in the night; in the which the heavens shall pass away with a great noise, and the elements shall melt with fervent heat, the earth also and the works that are therein shall be burned up."* (2 Pet. 3:10)

Think about it. The eternal end of all suffering will come with the End of Civilization and humanity.

The collapse of civilization is the Great Restoration of nature and humanity. But it hinges on the existence of God and a Spirit World. Otherwise it's just the Great End. But many things indicate that there have to be something far greater out there, than what we see. In fact, sheer humility indicates that. Or what about the existence of such a magical thing as sheer, pure love? It certainly indicates something. Or what about the existence of such beautiful songs as Björk's song Undo?

God is a verb, a state. Primarily. I can feel the presence of God as a future happening, somehow. I also feel him/her as a **primordial** happening, but more as a future happening. For him/her, the timeless Being, the future is already here. And he is certainly **archaic**. Does not understand modern technology. He/she has not followed the zeitgeist. He/she is futuristic in an archaic way.

As long as I have eaten psychiatric medications, I have wanted to die. Not acutely, not with suicide thoughts (sometimes with those, though), but, anyway, generally I just want to die. The medications puts such a lid on my being. But I am not allowed to die. Not by myself, not by society, not by God. **But one day I will be allowed to die**. By myself, by society, by God. That day comes earlier to me than my natural death, I think. It comes with the collapse of civilization. Maybe sooner for me than for others, because I am on the bottom of society, and want to be there. I will then welcome death with open arms. I'm tired of this lifeless, gray life in civilization, zombiefied with medications and forced to live in a horrible megacity full of horrible machines.

This is maybe why I speculate so much in the collapse of civilization, because I in my inmost being want to die or return to the countryside and the forest, where truly my heart is. I want to be transformed into the blissful being of nonhuman nature, of insects, birds. And, what is more, I think the Second Coming of Jesus will come after the Collapse, of course. The return of the gods. This will come with the physical resurrection of Moder Earth.

This is why I like to meditate on the future of humanity.

Does the collapse really have to be so frightening? I experienced some of my most blissful periods of life during utter asceticism, utter poverty. These periods were two fasts, where I both times fasted for 40 days, the second time in the forest/countryside. The first time, 2008, I refrained from cooked and fried food (I ate only vegan raw food), and the other time I refrained from sleep and social interaction for 40 days. These experiences taught me that I do not have to fear collapse and death. In asceticism and poverty God and the Spirit World is closest to us. All real saints through history has taught us that. This is why I love poverty and hate being full of luxury and comfort *. Also my trip with my ex-girlfriend Titti from Stockholm to Malmö and back by foot, is one of the finest times in my life. That was also an experience of utter poverty, because we had no tent with us, relying on people's hospitableness. Yes, we lived directly from the grace of God.

When I think about the collapse of civilization, Björk's song **Family** comes to my mind. One of the most beautiful songs of the twentyfirst century:

Björk's song Family
I raise a monument of love
There is a swarm of sound
Around our heads
And we can hear it
And we can get healed by it
It will relieve us from the pain
It will make us a part of
This universe of solutions
This place of solutions
This location of solutions

* my heaven is not the heavenly megacity with golden streets and pearl gates, but the Fairy forest.

Technology is the Antichrist

Publicerad 2022-08-04 11:44:00 i Antichrist, Autobiographical notes, Critique of technology, Imam Mahdi, Islam, Naqsbandi order, Sheikh Nazim, The second coming (the return of Jesus),

I was a little initiated in the islamic sufi order Naqsbandi when I was in the little town of Orgiva in Southern Spain in the spring 2011, and there was taken care of by a Naqsbandi member in a little sufi center who washed me, gave me food (I was homeless in Spain then) and taught me some secrets of the order. Among other things he told me that **technology is *Dajjal*, the Antichrist.** I wept when he told me that Imam Mahdi, the second saviour figure of islam in the Second Coming of Jesus (in which muslims believe), will stop all technology with **Takbir** (means the cry "Allahu Akhbar!"). The following is from the former leader of the Naqsbandi order, Sheikh Nazim (1922-2014):

"When the order comes, when Al-Malhama (synonym to Armageddon, my remark) is over,
Mahdi (as) will say 3 Takbirs. 3 Takbirs. All the technology that is present on earth now, all of it
will stop. No ships, no planes, no tanks, no cannons, nothing will work."
(From the article "Safar and the drums of Harmageddon", by Maulana Sheikh Nazim)

* * *

This is from an interview with Sheikh Nazim:

"After a short time a tyrant will appear, well-known through traditions as the Anti-Christ. When Jesus Christ was on earth he never touched a sword, but now he is coming as a saviour. In his time all technology will be finished."

"A novel aspect of Sheikh Nazim's prophetic vision is his prediction that all technology, currently in the service of Shaitan, shall turn back upon itself. The very weapons of Shaitan -- the Devil's own tricks -- will also be his own undoing.
"It will not be a secret appearance. He (al-Mahdi) will appear with power, with so much power that everything will be taken away that technology is supporting and people are trusting in. He is coming with miraculous powers and he will open the seed of faith and make it grow up in the hearts of the people." "
(From the article "The Coming of al-Mahdi", by Shahabuddin, 1990)

* * *

Read also especially the article "Technology is Today's Golden Cow" (2010) by Sheikh Nazim on his homepage.

Sheikh Nazim has written and spoken extensively about technology. The following articles (they are transcribed talks) can be found at the internet:

The end of technology
An excerpt from the article: *"Jesus Christ* will give the hidden powers of Heavens and of the Holy Quran to the people and spirituality will increase. People will be spiritual beings. Just like they are now mostly physical, they will be transformed 100% into spiritual beings. Luckiest are those who will be part of that time. Jesus Christ* will share his spirituality with all nations. Everyone will have miraculous powers.*

Technology will be killed. The Anti Christ depends fully on technology with the aim of taking away all spirituality. That is why technology has to be stopped first. When that has been taken away, spirituality will appear. Now no-one can imagine the power of spirituality in comparison to technology. No-one will be interested in any technology! It will be put into the dustbin. Within one night all parts of technology will be collected by the jinn, put into a great sack and thrown out into space onto the heads of Gog and Magog!"

TECHNOLOGY MAKES US WEAK

The Worldwide Curse of Modern Technology
You Played with Technology and Defied Reality!
About Technology and Predictions
Technology Has Enslaved Human Beings
Proud Mankind’s Technology Just Reached Its End
Kommentarer (1)

1 **Gilla**

Jag har sett paradiset. ENGLISH: I have seen paradise

Publicerad 2022-08-03 11:27:00 i Autobiographical notes, Eden, Heaven, Heavenly physics, Paradise and Paradisism, Poems, songs and music,

Jag har sett paradiset. Det var i Polen i februari 2019, under en psykos, som jag sett paradiset tydligast. Jag såg det i två omgångar. (Den ena upplevelsen har jag beskrivit i min bok "Epifanin i Warsawa 9.2.2019" som kan läsas fritt på internet archive) Jag kan inte förklara det jag såg förutom med orden att

Det var ett outsägligt källrent,
silverklart, morgondaggfriskt
skimmer av lätthetens
Eden-lika dun
och evig, vårlik kärleksglans i öst.

Dikten slut. I nästan alla mina psykoser har jag varit mycket nära Gud och paradiset, jag har blivit som ett barn, eller en vilde i Amazonas, och så har det för det mesta slutat på sinnessjukhus för att jag inte kunnat ta hand om mig själv, då jag släppt allt det jordiska för att leva i yttersta askes. Inte har jag sovit, inte har jag ätit ordentligt osv., och så har jag mist kontrollen över mitt medvetande, och mist verklighetskontakten och gjort stora tabbar.

Men trots det, genom alla mina psykoser har jag blivit om än aldrig så litet bekant med paradiset, **naturens centrum** (för att låna ett begrepp från Jakob Böhme), jag har gått, för att tala med min bror Björns ljuvliga terminologi (han älskar Böhme), "*mina hemliga vägar til frihetens land, til Sions bergs paradis-mysterium*." Det underliga är att jag går på dessa vägar nästan bara då jag är i psykos. Och eftersom vårt samhälle inte tål psykoser eller det psykiskt onormala, kan jag för det mesta inte gå dessa vägar. Min vardag utan psykoserna är grå och mulen.

Men jag vet vad jag har sett och upplevt. Och det kan jag aldrig glömma. Jag vet att paradiset finns. Och jag kallar detta paradis för Gud. Gud är naturens centrum. Gud är naturen med stor bokstav, Naturen. Han är i allt, men han är mer än allt.* Det räcker inte att gå tillbaka till naturen, det som är så populärt idag. Ty naturen är fallen, har del i Adam och Evas syndafall. Satan har mixtrat med naturen, så djuren äter varann, så att naturen inte har sin strålglans kvar, och så att allt dör hela tiden. Därför kan vi bli rovdjurslika om vi bara går tillbaka till naturen, och slutar där. Nej, vi måste gå bortom naturen, till det som, från civilisationens utsiktspunkt sett, är mer natur än naturen. Gud, paradiset, är mer natur än naturen, om vi söker oss utmed linjen från civilisationen mot naturen. Gud är den paradisiska, den förhärligade naturen, naturen i sin rena ursprunglighet. Denna ursprungliga natur, som är själva Verkligheten (enligt Swedenborg är Gud varat självt, livet självt. Jag gillar detta), medan vår vardagliga verklighet bara är en illusionär slöja eller mask över den sanna verkligheten, är bortom all beskrivning, har blivit uppfattad av alla religioners mystiker, och är varje varelses innersta väsen. Gud är inte kristen, inte religiös, han tillhör alla varelser.

Eftersom Gud är mer naturlig än naturen, förstår du hur långt borta de vanliga civiliserade människorna i vår moderna värld är från Gud, och hur världen bara sjunker djupare och djupare ner i helvetet allteftersom teknologin utvecklas och fjärmar oss mer och mer från livets basala verklighet.

Men människans uppvaknande börjar med att hon vill tillbaka till naturen. Och sedan får hon alltmer syn på naturen bortom naturen. Om den

paradisiska naturen visar sig för oss innan vi närmat oss den fallna naturen, blir det som att skvätta vatten på en gås. Det rinner av på några sekunder, som en underlig dröm om natten som är svår att komma ihåg. **Därför, o ni förlorade söner och döttrar av Sion, stå upp och gå tillbaka till naturen först, och ni skall få syn på Gud till sist**.

* Gud är personlig, men han är också överpersonlig, transpersonlig, ty han är ingen människa (1). Därför har både personlighetsmystiken (den kristna mystiken) och oändlighetsmystiken (den österländska mystiken) rätt.

(1) "*Gud är icke en människa, så att han kan ljuga, icke en människoson, så att han kan ångra något. Skulle han säga något och icke göra det, tala något och icke fullborda det?*" (4 Mos. 23:19)

ENGLISH:

I have seen paradise. It was in Polen in february 2019, during a psychosis, when I saw paradise most clearly. I cannot explain what I saw except with the words that:

It was an unspeakably fountain-clean,
silver-bright, morning-dew-fresh
shimmer of the Eden-like down
of ease,
and eternal, spring-like love-glow in the east.

End of poem. In almost all my psychoses I have been very close to God and paradise, I have become like a child, or a savage in the Amazon, and so I have mostly ended up in a mental hospital because I could not take care of myself, when I let go of all earthly things to live in extreme asceticism. I haven't slept, I haven't eaten properly, etc., and so I've lost control over my consciousness, and lost contact with reality and made big mistakes. But despite that, through all my psychoses I have become ever so slightly acquainted with paradise, **the center of nature** (to borrow a term from Jakob Böhme), I have walked, to speak with my brother Björn's lovely

terminology (he loves Böhme), *"my secret ways to the land of liberty, to the paradise-mystery of Mount Zion*." The strange thing is that I go down these roads almost only when I'm psychotic. And since our society doesn't tolerate psychoses or the mentally abnormal, I can't go down those paths most of the time. My everyday life without the psychoses is gray and cloudy.

But I know what I have seen and experienced. And I can never forget that. I know paradise exists. And I call this paradise God. God is the center of nature. God is nature with a capital letter, Nature. He is in everything, but he is more than everything.* It is not enough to go back to nature, which is so popular today. For nature is fallen, shares in the fall of Adam and Eve. Satan has tinkered with nature, so that animals eat each other, so that nature does not have its radiance left, and so that everything dies all the time. Therefore, we can become predator-like if we just go back to nature, and stop there. No, we must go beyond nature, to that which, from the vantage point of civilization, is more nature than nature. God, paradise, is more nature than nature, if we look along the line from civilization to nature. God is the paradisiacal, glorified nature, nature in its pure originality. This primordial nature, which is Reality itself (according to Swedenborg, God is Being itself, life itself. I like this), while our everyday reality is only an illusionary veil or mask over the true reality, is beyond description, has been perceived by the mystic of all religions, and is the innermost essence of every being. God is not Christian, not religious, he belongs to all beings.

Since God is more natural than nature, you understand how far away the ordinary civilized people of our modern world are from God, and how the world only sinks deeper and deeper into hell as technology advances and alienates us more and more from the basic realities of life.

But man's awakening begins with him wanting to return to nature. And then she increasingly sees nature beyond nature. If the paradisiacal nature appears to us before we approach the fallen nature, it will be like splashing water on a goose. It flows away in seconds, like a strange dream at night

that is hard to remember. **Therefore, O ye lost sons and daughters of Zion, arise and return to nature first, and you shall see God at last.**

* God is personal, but he is also superpersonal, transpersonal, because he is not a man (1). Therefore both personality mysticism (Christian mysticism) and infinity mysticism (Eastern mysticism) are correct.

(1) "*God is not a man, that he should lie; neither the son of man, that he should repent: hath he said, and shall he not do it? or hath he spoken, and shall he not make it good?"* (4 Mos. 23:19)
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

En ängel besökte mig i en dröm med ett budskap, natten till 2.5. 2022. Är 2048 året för Jesu återkomst?

Publicerad 2022-07-14 11:56:00 i Autobiographical notes, Blue Ocean Event, Emanuel Swedenborg, Guy McPherson, Near-term human extinction, Peak Oil and energy questions, Sam Carana, Special dreams, The collapse of civilization, The millennial kingdom, Visions,
Natten till 2.5. i år fick jag änglabesök i en dröm. Jag har inte kommit på att berätta det än. Jag såg inte ängeln, men hörde dess budskap. Ängelns uppenbarelse gjorde mig skrämd. Den var mäktig. Den kom med något jag knappt har ord för, men som jag skulle kunna nämna som "andligt dån, andlig åska och andliga blixtar". Jag minns än idag tydligt vad ängeln sade till mig. Dess budskap var kort. Den sa: "*2048 skall du få flytta till en sommardal."* Och så vaknade jag.

Sommardal! Jag har aldrig använt det uttrycket. Det kan inte ha kommit från min egen fantasi. Jag har vetat om en nulevande poet som heter Göran Sommardal. Och så vet jag om att spiritualisterna kallar himlen för sommarlandet. Wikipedia skriver i artikeln "The

Summerland" att "*Emanuel Swedenborg (1688–1772) inspired Andrew Jackson Davis (1826–1910), in his major work The Great Harmonia, to say that Summerland is the pinnacle of human spiritual achievement in the afterlife; that is, it is the highest level, or 'sphere', of the afterlife we can hope to enter."*

Vad kan ängeln ha menat? En dal där det alltid är sommar? En himmelsk dal? En dal i tusenårsriket, kanske? Skall Jesus komma tillbaka 2048?

Jag håller mig nyfiket öppen till svaret på dessa frågor. Jesus **kan** faktiskt komma tillbaka 2048, eller före det. Kanske kommer han före, och jag är i den himmelska staden Nya Jerusalem en tid innan jag förflyttas till en himmelsk dal. Vem vet. I alla fall är det troligt att Babylon faller, civilisationen kollapsar, före 2048. Och Jesus lär ju komma efter det. Många på internet tror att civilisationen kollapsar 2040. Googlar man på "collapse of civilization 2040" får man fram många artiklar, bl.a. följande artikel som första träff: "2040 the world will collapse - This MIT computer has confirmed it". Den handlar om Romklubbens förutsägelser 1972 i boken "The Limits to growth" där de med hjälp av en superdator beräknade tiden för civilisationens kollaps genom att mata den med information om olika parametrar som befolkningsmängd, tillgängliga resurser och industriell output. Hittills har förutsägelserna stämt ganska bra med verkligheten.

En annan viktig faktor att räkna med är tillgången på råolja. I denna bloggpost från 2019 beräknade jag att vi har tömt våra nuvarande råoljereserver redan 2043. Förstås kommer kollapsen långt före det, p.g.a. att det kommer en lång tid av nedgång i oljeproduktionen innan vi har tömt våra reserver, och den globala tillväxtbubblan kräver ständig expansion av resurserna för att inte den globala ekonomin skall kollapsa. Många oljeexperter menar att vi redan passerade Peak Oil för både konventionell och okonventionell olja i november 2018.

En tredje viktig faktor att räkna med, är issmältningen i Arktis och tidpunkten för the "Blue Ocean Event", och sedan tidpunkten då all is i Arktis är borta, sommartid och vintertid. Denna nyliga artikel på

klimatbloggen Arctic News beräknar, baserad på en trendlinje, tiden för försvinnandet av **all is** (alltså inte the Blue Ocean Event) till September 2027. Bilden under denna bloggpost är från den artikeln.

"*If we lose the Arctic, we lose the whole world*", sade Finlands president Sauli Niinistö 2017 enligt denna artikel. Det ligger mycket sanning i det. Polarisarna fungerar som jordens kylskåp. Försvinner kylskåpet, tar uppvärmningen av planeten turbofart. Denna nyliga artikel på Arctic News frågar sig om inte mänskligheten dör ut redan 2025. Det är sagt av en klimatvetare, Sam Carana, och det känns för radikalt, men det säger lite om känslan av brådska, the "urgency", i klimatvetarnas läger. Miljöprofessorn Guy McPherson skrev så sent som i oktober 2018 följande i denna artikel: "***Specifically, I predict that there will be no humans on Earth by 2026****, based on projections of near-term planetary temperature rise and the demise of myriad species that support our own existence."* Denna artikel 2020 av McPherson ger lite kött på benen.

Carana och McPherson känns för radikala som "doomers", men 2040 måste nog vara det senaste året som civilisationen kan tänkas kollapsa.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Något om vad som hände mig. ENGLISH: Something about what happened to me.

Publicerad 2022-06-22 11:34:00 i Autobiographical notes, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Psychoses,

Kära läsare.

Jag har haft ett uppehåll med skrivandet nu, eftersom jag varit inlagd på en psykiatrisk avdelning igen. Jag har nämligen gått igenom en psykos igen. Nu börjar jag komma ur den. Jag blev rastlös och sömnlös och manisk i psykosen och gjorde och sa och skrev många dumma och tokiga saker. Jag ber om förlåtelse för allt fel. Av er och Gud och av Sverige. Jag har bestämt mig för att jag aldrig skall vara olydig mot mina förmyndare mer, mot personalen på boendet och de andra som tar hand om mig. Jag skall sova varje natt. Nu har vi bytt till en bättre medicin.

Er, Kenneth Blomster

ENGLISH:

Dear reader.

I have had a break from writing now, because I have been admitted to a psychiatric ward again.I have namely gone through a psychosis again. Now I'm starting to get out of it. I became restless and sleepless and manic in the psychosis and did and said and wrote many stupid and crazy things. I apologize for anything wrong. To you and God and to Sweden. I have decided that I shall never be disobedient to my protectors again, to the staff at the group home and the others who take care of me. I'm going to sleep every night. Now we have switched to a better medicine.

Yours sincerely, Kenneth Blomster

Kommentarer (0)

0 Gilla

Jag flyttar inte heller till Finland. ENGLISH: I do not move to Finland anyway.

Publicerad 2022-05-16 15:15:22 i Autobiographical notes, Mission and missionaries,

Käre läsare.

Jag fick det på mitt hjärta igår att jag inte skall flytta i alla fall. Orsaken är att jag upplevt min missionsgärning i Stockholm så inspirerande på sistone. Jag helt enkelt stortrivs.

Er Kenneth

ENGLISH:

Dear reader.

I got it in my heart that I wont move anyway. The reason is that I have experienced my missionary work in Stockholm so inspiring lately. I simply really love it here.

Your Kenneth.

* * *

Några aforismer av mig på sistone:

Profetera på gitarren (Faduma från Somalien sa detta)

* * *

Herren Gud är märkvärdig i allt han gör, precis som skatorna är märkvärdiga i allt det de gör.
Kommentarer (0)
0 Gilla

Jag skall flytta till Finland. ENGLISH: I will move to Finland

Publicerad 2022-05-11 12:04:00 i Autobiographical notes, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, The heavenly Finland,
Jag har nu bestämt mig. Jag skall flytta till Finland. Först skall jag bo ett par månader hos mina föräldrar, om de tillåter det, tills jag hittar en egen lägenhet. Jag tänkte flytta till utkanterna av Jyväskylä, i mittfinland, 300 km norr om Helsingfors, där det är lätt att hitta lägenhet. Där har jag också mycket goda kristna vänner. Orsaken är att jag vill leva mer självständigt, fri från psykiatrin, som börjat utöva mer än lovligt press på mig på sistone. Att byta land då det blir för svårt är en strategi jag har försökt många gånger tidigare, och det har alltid fungerat. Psykiatrin är mycket bättre i Finland än i Sverige. Tänk på det psykiatriska Open Dialogue-projektet i Lappland. I Jyväskylä verkar också Jaakko Seikkula, professor i psykoterapi vid universitetet i Jyväskylä, en av pionjärerna i Open Dialogue-projektet.

Jag vill också avstå från min sjukpension och arbeta med mina egna händer för min lön. Jag vill arbeta antingen som städare, som vaktmästare eller som byggmålare. Detta är mina tre yrken i vilka jag har arbetat förr. Min fot är nu så helad att jag kan gå 10 km på en dag.

Be för mig.

ENGLISH:

I have now made up my mind. I will move to Finland. First I will live a couple of months by my parents, if they allow me to do it, until I find an own apartment. I thought about moving to the outskirts of Jyväskylä, in the middle of Finland, 300 km north of Helsinki, where it is easy to find a flat. There I also have very good Christian friends. The reason is that I want to live more independently, free from psychiatry, which have lately exercised more than appropriate pressure on me. To change country when the situation becomes too hard, is a strategy I have tried many times before, and it has always worked. Psychiatry is much better in Finland than in Sweden. Think about the psychiatric Open Dialogue -project in Lappland. In Jyväskylä Jaakko Seikkula also works, a professor of psychotherapy at the university of Jyväskylä, one of the pioneers of the Open Dialogue-project.

I also want to reject any more money (disability pension) from the government, and work with my own hands for my money. I want to work as either a cleaner, an usher (vaktmästare) or a house painter. These are my three professions in which I have worked before. My foot is now so healed that I can walk 10 km in one day.

Pray for me.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag har slutat gå till Mormonkyrkan. ENGLISH: I have stopped going to the Mormon Church

Publicerad 2022-05-10 16:25:00 i Autobiographical notes,

Igår hände det något märkligt. En helig dåre i Stockholm centrum drev ut Mormonernas ande ur mig genom att uppmana mig att slänga Mormons bok. Jag gjorde det, och blev befriad från deras ande. Jag hade dagen innan känt ångest över deras tro på evigt helvete för de ogudaktiga, men nu bekräftades mina aningar, av den helige dåren. Så jag har nu slängt allt jag har av Mormonerna.

Mormonerna ville inte, i början av min bekantskap med dem, riktigt erkänna att de inte trodde på allas slutliga frälsning. Men jag hade ett långt samtal om detta med deras biskop i Stockholm, förra söndagen. Det klargjorde det hela. De gömde sina mest kontroversiella åsikter för mig så länge det gick.

Nu är jag utan kyrkotillhörighet, om jag inte räknar med Svenska Kyrkan och Amoristerna, och vandrar med Herren på den smala stigen genom kyrkosamfundens djungel.

ENGLISH:

Yesterday something strange happened. A holy fool in the centre of Stockholm drove out the spirit of the Mormons from me through exhorting me to throw away the Book of Mormon. I did it, and was liberated from their spirit. I had the day before felt anguish over their belief in eternal hell for the ungodly, but now my suspicions were confirmed, by the holy fool. So now I have thrown away everything I have from the Mormons.

The Mormons did not want, in the beginning of my acquaintance with them, to really acknowledge that they did not believe in the final salvation

of all. But I had a long conversation about this with their bishop in Stockholm, last Sunday. This made everything clear. They hid their most controversial opinions for me as long as possible.

Now I am without church affiliation, if I do not count Svenska Kyrkan and the Amorist Church, and I walk with the Lord on the small path through the djungle of the denominations.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I förberedelse inför Kristi andra ankomst

Publicerad 2022-04-29 11:10:00 i Autobiographical notes, Countdown to the Second Coming, Salvation, The second coming (the return of Jesus),

(Följande är av Äldste Christoffel Golden i de sjuttios kvorum, från hans artikel "*I förberedelse inför Kristi andra ankomst*", från tidskriften *Liahona*, November 2021, s. 42):

"Av dem som har ögon till att se, öron till att höra och hjärtan till att känna krävs det mer än någonsin att de konfronterar verkligheten att vi kommer allt närmare Jesu Kristi andra ankomst. Det är sant att stora svårigheter ännu väntar dem som befinner sig på jorden vid hans återkomst, men i det avseendet behöver de trofasta inte frukta."

"Det är sant att många heliga upplevelser sällan omtalas, delvis på grund av deras gudomliga ursprung och därav risken att förlöjligas av vissa som inte vet bättre."

Min kommentar: Kanske kommer Kristus i maj i år? Jag hoppas det. Andra världskriget lär ha tagit slut i maj.

Detaljerna i min frälsningsupplevelse 4.4.2022 skrev jag i fiktiv form i min roman "Naturväsendenas återkomst", kapitel 13, i ett blogginlägg tidigare. Jag vågade inte säga det rakt ut. Men nu vet ni.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Skall jag bli Jesu lärjunge eller Adventist? ENGLISH: Shall I become a Disciple of Jesus or an Adventist?

Publicerad 2022-04-26 15:00:00 i Adventism, Autobiographical notes, Church History,

Jag står vid ett vägskäl. Jag har haft mycket kontakt med Adventister och Jesu Lärjungar på sistone. Jag blev frälst den 4.4. 2022, och står nu och väger i min ande om Jesu Lärjungar eller Adventisterna är närmare Gud. Jag skall ge detta tid, och bli medlem i en av dessa kyrkor efter lång betänketid, då jag undersöker båda två kyrkornas läror. Jag tror inte det är möjligt att vara medlem i två sådana frikyrkor på samma gång. Man måste välja. Jesu Lärjungar är mer föraktade än Adventisterna, så det blir ett utmanande val.

ENGLISH:

I'm standing at a crossroad. I've had a lot of contact with Adventists and Disciples of Jesus lately. I was saved on 4.4.2022, and now I'm weighing in my spirit whether the Disciples of Jesus or Adventists are closer to God. I will give this time, and become a member of one of these churches after a long period of reflection, as I examine the teachings of both churches. I do not think it is possible to be a member of two such free churches at the same time.You have to choose. The Disciples of Jesus are more despised than the Adventists, so it becomes a challenging choice.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Något om vad som har hänt mig. ENGLISH: Something about what happened to me (updated version of the blogpost)

Publicerad 2022-04-20 13:41:00 i Autobiographical notes, Jesus, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Psychoses, Sickness and health, Suffering and theodicy, The second coming (the return of Jesus),

Käre läsare!

Det har gått nästan en månad sedan jag skrev här senast, och nu måste jag informera er om vad som har hänt.

Jo, jag har haft ett uppehåll i skrivandet p.g.a. att jag gled in i en ny "psykos", som det heter. Jag fick inte sova p.g.a. ett medicinbyte som låg bakom mig, jag bytte till en mycket lättare medicin, och det var som att sluta med mina mediciner. Det ledde till sömlöshet och "mani". Hellre än att antingen ligga sömnlös hemma och inte veta vad jag skulle göra, eller hellre än att ta sömnmedicin och riskera att bli beroende av det, valde jag att sitta med de hemlösa som bor på T-centralen, de där som sitter där på bänkarna och sover om natten. Där satt jag i två veckor, dag och natt, på dagen pratandes med de hemlösa, på natten sittandes och sova, mikrosömn, man sover alltså då trettio sekunder åt gången, då och då. Sömnlösheten fick mig att uppleva en "Jesuspsykos" eller "Messiaspsykos" där det kändes som om jag var "den andre Jesus", "Mahdi" eller vad man nu kallar det. Jag trodde inte jag var Jesus från Nasaret, utan att jag var den messias judarna går och väntar på. Den messias som ska vara messias på jorden, medan Jesus är messias i himlen och chef över allt. Jag bedrev missionsverksamhet bland de hemlösa, undervisade och samlade lärjungar osv. Det hela var så ljuvligt att jag inte ville tillbaka till mitt psykiatriska boende.

Nå, det slutade med att civilklädda poliser haffade mig på ett ryskt möte i Adventistkyrkan nära T-centralen i Stockholm, där jag hade haft med mig en rysk hemlös man (jag kan ryska) från T-Centralen. Jag hade inte tvättat mig på två veckor, kanske var det stanken som fick polisen på plats, jag vet inte. Men de körde mig till St. Görans psykakut på Kungsholmen i Stockholm, och därifrån slussades jag vidare till Danderyds sjukhus, till avdelning 131 och 140, där jag var i sjutton dagar. Jag förvånades över att jag blev så fort frisk och utskriven. På avdelning 131 hade jag haft både antikristpsykos (att jag trodde jag var antikrist), helvetespsykos (att jag trodde jag hade hamnat i evigt helvete) och upplevt att jag blev frälst till kristendomen, frälst från helvetet. När jag blev frälst fick jag en ny vilja och ett nytt namn, Kenneth Blomster, som jag hoppas ni kallar mig härefter (ska ändra mitt namn på bloggen efter hand). Jag fick en ny vilja att följa Bibeln, Jesus och mina överordnade.

Nu är jag alltså hemma, och nu sitter jag här på Danderyds bibliotek och skriver. Jag har trauman efter psykvårdsvistelsen, lite sjuka tankar och lite panikångest, litegrann. Måste äta mycket sömnmedicin så jag sover gott och läker. Och så måste jag äta gott. Men psykosen är alltså över. Fortfarande är jag lite förvirrad när det gäller att sålla i min psykos vad som var sant och falskt. Men det skall min psykolog hjälpa mig med. Om han läser detta inlägg, skulle jag uppmuntra honom att läsa mina två självbiografier på nätet, "Skogsfolket i Nackareservatet" och "Strödda minnen".

Varma hälsningar från er hängivne, Kenneth Blomster

ENGLISH:

Dear reader!

One month has gone since I wrote here latest, and now I have to inform you about what happened to me.

Yeah, I have had a pause in my writing because I slipped into a new "psychosis", as it is called. I did't get sleep because of a change in my medication that was already over, I changed medication to a much lighter medicin, and it was as quitting my medication altogether. It lead to insomnia and "mania". Rather than either lying sleepless at home, without knowing what to do, or rather than taking sleeping medications and risk becoming addicted to them, I chose to sit with the homeless people who live on the Stockholm railway station, those who sit on the benches and sleep there on the benches at night. There I sat during two weeks, day and night, in the day speaking with the homeless, in the night sitting and sleeping, micro-sleep, one then sleeps thirty seconds at a time, now and then. The insomnia made me experience a "Jesus psychosis" or a "Messiah psychosis" where I felt like I was "the second Jesus", "Mahdi" or whatever you call it. I did not think I was Jesus from Nazareth, but that I was the messiah the Jews are waiting for. The messiah who shall be messiah on earth, while Jesus is messiah in heaven, and boss over everyone. I engaged in a missionary work among the homeless, teaching and collecting disciples and so on. The whole thing was so lovely that I did not want to go back to my psychiatric group home.

Well, in the end I was caught by the civil guard in a Russian meeting in the Adventist Church near the railway station of Stockholm, where I had had a Russian homeless man (I speak Russian) with me from the railway station. I hadn't washed myself in two weeks, maybe it was my smell that got the police to come there, I don't know. But they drove me to St.Görans psykakut (a psychiatric emergency ward) on Kungsholmen in Stockholm, and from there I was driven further to Danderyd's hospital, to the 131 ward and 141 ward, where I stayed for seventeen days. I was surprised by the fact that I recovered so fast and was so soon released from the hospital. On the ward number 131 I had both an antichrist psychosis (that I believed I was antichrist), a hell psychosis (that I believed I had fallen into the eternal hell) and then I experienced that I got saved into Christianity, saved from hell. When I got saved I got a new will and a new name, Kenneth Blomster, a name I hope you call me hereafter (I will change my name on the blog soon. I got a new will to follow the Bible, Jesus and those who look after me).

Well, now I am at home again, and now I sit here in Danderyd's library, writing. I have traumas after the stay at the psychiatric ward, some sick thoughts and small panic attacks, a little. I have to eat a lot of sleeping medications in order to sleep well and recover. And then I have to eat well. But the psychosis is over. Still I am a little confused how to sift out what was true and false in my psychosis. But my therapist will help me with that. If he reads this blogpost, I would encourage him to read my two autobiographies on the internet, "Skogsfolket i Nackareservatet" and "Strödda minnen".

Yours sincerely, Kenneth Blomster

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Brev till Maria Suutala 19.2.2022

Publicerad 2022-02-20 08:23:10 i Autobiographical notes, Church History, History of theology, Jürgen Moltmann, Maria Suutala, Open letters, Psychiatric medications, Resurrection, Satan, the demiurg and demons, Suffering and theodicy, The death and resurrection of Jesus, William Lane Craig, Wolfhart Pannenberg, Öfverby klosterskola,

(Wikipediaartikel om Maria Suutala här)

Kära Maria!

Tusen tack för ditt brev.

Gud har hört mina böner, och jag är nu helt fri från skakningar p.g.a. ett särdeles lyckat medicinbyte. Jag bytte från Haldol till Abilify, som är en

mycket mildare medicin med mycket mindre biverkningar, och genast första dagen jag tog Abilify upphörde mina skakningar, så gott som helt. Och jag som har suckat så många gånger till Gud om mina skakningar! Gud hör bön, men i sin egen tid svarar han/hon.

Den sista tiden innan jag bytte medicin var särskilt svår. Jag har aldrig skakat så mycket som då, och det ledde till självmordstankar. Hela mitt liv kom att kretsa kring skakningarna och skakningsattackerna, som kom allt tätare. Vid minsta ansträngning kom skakningsattacken över mig. Det verkade som om jag inte kunde anstränga mig alls, och det blev svårt att städa lägenheten och cykla i backar.

Nu är allt det där borta, och jag känner mig som en ny människa. Jag är oerhört lättad. Jag har fått arbetslust och livslust. Nu vaknar jag inte längre med en längtan tillbaka till sömnen, nu går jag inte upp ur sängen med ett inre suck, "inte ännu en plågsam dag". Jag låg mest i sängen den sista tiden före medicinbytet och försökte kämpa mot skakningarna, försökte slappna av. Och jag var så länge i sängen om morgnarna för att döda tid, för att dagen inte skulle bli så lång, och tung att bära. Nu står jag nästan genast upp ur sängen då jag vaknar.

Jag har i det sista blivit oerhört fascinerad av Jesu uppståndelse, hans bokstavliga, kroppsliga uppståndelse, som jag tror på. Det har blivit centrum i min tro och i min lektyr och i mitt tankeliv. Jag har också upptäckt att det var centrum i tron för de första kristna. Och jag har kommit fram till att Jesu kroppsliga uppståndelse är historiens mest säkra händelse rent historiskt-kritiskt sett, ingen annan händelse går att bevisa så väl som den, och det var för att den är historiens mest betydelsefulla händelse hittills, som skapat historiens största folkrörelse, kristendomen.

Jag har haft en lätt lyrisk, euforisk känsla sedan jag började med Abilify, jag vet inte om det är medicinbytet som gör det eller om det är mitt nya fokus på Jesu uppståndelse som gör det, dessa två saker har gått hand i hand.

Ja, jag har blivit oerhört fascinerad av Jesu uppståndelse, och har läst flera teologiska böcker i ämnet. Det syns mig som själva kärnan i den kristna tron. Det har blivit kärnan i min tro. Och gissa om jag blev glad när jag fann att det var kärnan och centrum i tron för de första kristna. Inte Jesu död, utan hans uppståndelse var centrum i apostlarnas pingstpredikan. Det har lutheranerna och protestanterna ofta missat. För Luther lär Jesu försoningsdöd på korset ha varit centrum. Jag läser just nu en tysk teolog, född på 1920-talet, Wolfhart Pannenberg, död 2014, på internet archive, en teolog som gjorde Jesu uppståndelse till centrum i sin teologi. När det gäller uppståndelsen, är han min gurus guru, och min guru i ämnet heter William Lane Craig, som var lärjunge till Pannenberg och doktorerade för honom.

Pannenberg är oerhört spännande, Jesu uppståndelse genomsyrar hela hans teologi, och han är varken konservativ eller liberal. I detta stycke påminner han mycket om Jürgen Moltmann, en annan av mina dogmatiska läromästare. Känner du till dessa två?

Jag är så fascinerad av Jesu uppståndelse att jag bara vill läsa om det. Men jag försöker varva lite med annan teologi för att inte bli för fixerad. Jag leker teologisk skola för mig själv, har en teologisk skola för mig själv som heter Öfverby klosterskola, där jag planerar och disciplinerar mina studier i teologi, och jag studerar alla huvudämnena utom Gamla Testamentets exegetik, GT är för deprimerande läsning. Men i NT-exegetik går jag en kurs för mig själv som heter "Jesu uppståndelse", och jag skall börja med en bok av Walter Künneth, igen en tysk teolog, mycket konservativ, en bok som heter "The theology of resurrection", från 1933. Öfverby klosterskola är en skola på nätet, med onlinestudier av litteratur på internet archive (en guldgruva), där meningen är att alla elever skall göra som jag, leka skola för sig själv, men man kanske vill låta sig inspireras och vill guidas av min egen skola för mig själv.

Jag vill gå i lära hos Pannenberg och låta Jesu uppståndelse genomsyra hela min teologi, och göra den full av hopp, så att den blir lika ljuvlig som Moltmanns "hoppets teologi".

Jag tror att Jesu uppståndelse genomsyrar hela naturen, så att alla växter och djur känner kraften av den, och är på något plan, kanske omedvetet, medvetna om den. Det är Jesu uppståndelse som ger hundarna deras glädje mitt i deras monotona liv som husses och mattes slavar. Deras livslust går inte att dräpa. Jag har också fått tillbaka min livslust och arbetslust sedan jag bytte medicin, jag dödar inte tid längre, jag utbildar mig till något meningsfullt istället. Förr gick jag 22.00 till sängs och steg upp ur sängen kl 11.00 eller 12.00 nästa dag. Nu går jag och lägger mig kl. 24.00 och stiger upp kl. 8.00 eller 7.00. Ser du skillnaden? Det är verkligen bönesvar, jag har bett så innerligen till Gud om att hela mina skakningar.

Du skrev om att våra lidanden är Guds kärlek till oss. Jag har svårt för den tanken, ty lidandet kom in i världen, inte av Guds vilja, utan genom synd och Satan. Satan gjorde jorden förgänglig, så att lidandet uppstod. Gud har aldrig velat något sånt, och står i krig mot Satan, som är denna världens gud, och ordet världen här kan syfta syfta både på jorden, moder jord, och civilisationen. Satan härskar alltså över denna planeten, och är orsak till allt lidande, jämte demonerna och de onda människorna. Gud vandrar istället omkring och lindrar lidande och helar sjuka, med Jesus och hans änglahär. Gud gör som Jesus gjorde när han var här på jorden. Hur skulle han skicka oss lidanden, när han samtidigt arbetar så frenetiskt på att lindra dem och hela sjukdomar? Nej, den synen på lidanden har vi ärvt av den kristna fundamentalismen, som absolut måste ha en enkel teodicé. Men för mig blir det mycket enklare att se Satan som lidandets upphovsman, och då blir jag långt mer attraherad av Gud och Jesus, annar skulle jag vara rädd för dom, rädd för deras nästa påhitt.

Fundamentalisternas Gud pinar människorna för att de skall bli bättre människor. Dresserar och tuktar. Jesu Kristi Gud vinner våra hjärtan genom att göra gott mot oss, inte genom att sända oss lidanden. Han älskar sina fiender och gör gott mot dem. och vinner så deras tillit och lydnad, i frihet, inte genom förtryckarfasoner.

Den främsta orsaken till att den kände amerikanske bibelforskaren Bart Ehrman tappade tron och blev agnostiker, var lidandets problem, och det var just fundamentalisternas förklaringar som han inte kunde acceptera.

Om Gud sänder lidandena, likt i Jobs bok (en gräslig roman), då har man verkligen anledning att tappa tron. Jag hade hoppats att Ehrman skulle förstå att det finns andra kristna alternativ til förklaring av lidandet, som inte gör en rädd för Gud, men då måste man göra upp med Gamla Testamentets gudsbild, och låta Nya Testamentets gudsbild ta över.

* * *

Jag och Titti har diskuterat möjligheten att göra en tågresa till er innan ni flyttar till Finland, kanske redan i sommar. Vad tycker ni om idén? Det skulle vara så givande att få samtala med dig både länge och väl. Vi har så mycket att samtala om.

* * *

Jag och Titti är nu mycket tillsammans, men vi tycker det är bäst att bara vara nära vänner, själsfränder. Kommer vi till dig, så kommer vi tillsammans.

Jag önskar dig, likt Jesus gör, bara lycka och helande, och Guds rika välsignelse!

Hälsa Ernst, han får gärna läsa denna minibok!

Varma hälsningar från Lars

I have created a "Resurrection library"

Publicerad 2022-02-17 20:15:00 i Autobiographical notes, Resurrection, The death and resurrection of Jesus, The resurrection library, The resurrection of the dead,

It is an online library on a blog found here, which focuses on the resurrection of Jesus Christ, with the aim of being a helper in making the resurrection again the main focus of the Christian Church, as it was among the first christians.

The first post in the library reads like this:

Dear visitor!

This is a project that is grounded in the fact that the resurrection of Jesus is the most important theme in the whole world, in all intellectual discourse, in all christianity, the most stunning fact of theology. It is the centre of history and the christian church. It is the centre of our hope, our own resurrection in the end of time, and our resurrection will be directly caused by the resurrection of Jesus.

But unfortunately it is not the centre of the christian church today. It is just a theme among other themes, although it was the main issue the first christians spoke about. Actually the death of Jesus is a more popular theme than the resurrection of Jesus. The difference is huge. But so it was not for the first christians. They spoke almost only about the resurrection.

With the resurrection library I want to change things in the christian church. I want to make the resurrection the main theme. And this library is a contribution to this end.

The library is especially directed to scholars who work with the resurrection.

Yours sincerely, Lars Larsen

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Jag tar avstånd från min nynazism i min senaste psykos. ENGLISH: I reject my neonazism in my latest psychosis

Publicerad 2022-01-16 15:02:00 i Autobiographical notes, Fascism and nazism, Psychoses,

Under min senaste psykos sommaren 2020 hade jag, underligt nog, nynazistiska drag i mitt tänkande. Jag den inbitna antinazisten blev så förvirrad. Nu är jag tillbaka till mitt antinazistiska tänkande, och tar avstånd från min psykotiska nynazism. Jag skrev så mycket på den tiden att jag inte kan rensa ut allt som är fel från min blogg, men det värsta är avlägsnat. Jag sparar lite så man kan se vad som hände. Det är trots allt historia, och jag vill inte förinta min historia.

ENGLISH: During my latest psychosis during the summer 2020 I had, curiously enough, neo-Nazi traits in my thinking. I the die-hard anti-Nazi got so confused. Now I am back to my anti-Nazi thinking, and distance myself from my psychotic neo-Nazism. I wrote so much at the time that I can not clear out everything that is wrong from my blog, but the worst is removed. I save a little so you can see what happened. After all, it's history, and I do not want to destroy my history.

Kommentarer (2)

2 **Gilla**

Jag har varit och är fortfarande sjuk. En vision i drömmen under min sjukdomstid

Publicerad 2022-01-01 16:04:00 i Autobiographical notes, Emanuel Swedenborg, Poems, songs and music, Sickness and health, Special dreams, Visions,

Jag har varit sjuk i influenssa sedan 23.12. med stark hosta och feber i början, men ganska snart blev jag feberfri. Jag tror inte jag har corona. Min exflickvän Titti har varit hos mig sedan julafton och har tagit hand om mig med naturliga mediciner och lagat mat till mig. Det ska hon ha stort tack för.

Natten till 27.12. 2021 uppenbarade sig Swedenborgs (1688-1772) ande för mig i drömmen, på ett obeskrivligt sätt, och tröstade mig på ett obeskrivligt sätt. Ja, det var obeskrivligt sött och ljuvligt. Och fräscht. Och uppfriskande. Jag minns inte vad han sa eller vad han gjorde med mig, bara att det var tröst. Det var länge sedan jag hade en så ljuvligt dröm. Jag hann börja vittna om det som hade hänt redan inne i drömmen. Det var så att säga en uppenbarelse inne i drömmen, en dröm inom drömmen. Jag såg inte Swedenborgs ande i visionen, jag kände den istället, som om hela varelsen vore öga, som Hjalmar Ekström sade om en av sina syner.

Och jag har börjat undra om inte Stagnelius hade rätt som diktade att "blott i drömmar Olympen stiga till dödliga ner". (från dikten "Endymion")

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Jag kände den andliga sötman i en andlig sång

Publicerad 2021-11-22 20:31:00 i Autobiographical notes, Jesus, Poems, songs and music, Psychiatric medications, Salvation, The death and resurrection of Jesus,

I kväll på cykelfärd hem från universitetsbiblioteket kunde jag, med mina av psykmediciner avtrubbade känslor (jag känner för det mesta ingenting, ingenting) känna svagt den andliga sötman i en andlig sång. Det var sången "Det finns en källa fylld med blod" av den sinnessjuke engelske psalmdiktaren och poeten William Cowper (1731-1800), han som skrev "Här en källa rinner", en av romantikens föregångare, som gjorde tre självmordsförsök under sitt liv, och en gång trodde han var evigt fördömd till helvetet, likt jag också en gång trodde om mig.

Jag vet vad det kommer av, denna förmåga att känna sötman i en sång. Min läkare har minskat min medicinering med rejäla tag på sistone. När jag är på full dos känner jag för det mesta ingenting, men nu har dosen nästan halverats på tre, fyra veckor, och livet i min själ börjar återvända. Jag ska dock backa lite p.g.a. en liten ångestkänsla jag hade senaste lördag kväll, jag har varit med om det här tidigare, där allt för snabb minskning av medicinerna ger mig ångest. Jag ska återgå till en tredjedels minskning av den ursprungliga dosen, istället för nästan hälften bort. Sedan ska jag vara länge på en tredjedel bort, så länge att jag känner mig trygg att ta nästa tredjedel bort. Jag kanske byter medicin också, för den nuvarande medicinen ger mig obehagliga skakningar och nästan olidliga skakningsattacker som kan vara länge.

Men nu skall ni få höra sången som sjöng inom mig ikväll, av William Cowper, en riktigt klassisk psalm, som finns bl.a. i pingstvännernas nyaste version av Segertoner. Cowper skrev den fem, sex år efter att han trodde sig vara evigt fördömd:

Det finns en källa, fylld med blod
ifrån Immanuels sår,
och badar du i denna flod,
han fri från synd dig tvår.

Kör:
O härliga källa,
öppen för mig.
O härliga källa,
öppen för mig.

Se, rövaren den källan fann
och glad och salig var,
där även jag, fast ond som han,
från synd mig tvagit har.

Kör: O härliga...

Den lame där sin hälsa fann,
och spetälsk man blev ren,
den blinde synen återvann;
här botas var och en.

Kör: O härliga...

Alltsen jag såg den källan god,
de helga, dyra sår,
jag sjunga vill om Jesu blod,
tills salig hem jag går.

Kör: O härliga...

Och snart med ängla skaran all
hans kärlek prisar jag
med sång, som många vattenfall,
på salighetens dag.

Kör:
O härliga källa,

öppen för mig.
O härliga källa,
öppen för mig.

(översatt av Fredrik Engelke)

Till sångens försvar skall sägas att den, istället för att vara en bokstavlig orgie i blod, snarare sjunger allegoriskt och symboliskt om Jesu döds kraft att rena en människa från synden och ge henne förlåtelse. Här är ett annat exempel på sånger i denna kategori, också av William Cowper, den diktade han 1772. Jag älskar den här andra sången ännu mer än den ovan. Den sitter djupt i mitt känsloliv.
Den ursprunliga versionen av den första sången, som fanns i Olney Hymns (1778–1779, i samarbete med John Newton), går såhär:

There is a fountain fill'd with blood
Drawn from EMMANUEL'S veins;
And sinners, plung'd beneath that flood,
Loose all their guilty stains.

The dying thief rejoic'd to see
That fountain in his day;
And there have I, as vile as he,
Wash'd all my sins away.

Dear dying Lamb, Thy precious blood
Shall never lose its pow'r;
Till all the ransom'd church of God
Be sav'd, to sin no more.

E'er since, by faith, I saw the stream
Thy flowing wounds supply:
Redeeming love has been my theme,
And shall be till I die.

Then in a nobler sweeter song
I'll sing thy pow'r to save;
When this poor lisping, stamm'ring tongue
Lies silent in the grave.

LORD, I believe thou hast prepar'd
(Unworthy tho' I be)
For me a blood-bought free reward,
A golden harp for me!

'Tis strung, and tun'd, for endless years,
And form'd by pow'r divine;
To sound, in GOD the Father's ears,
No other name but Thine.

(en modern version av denna sång sjungs i många anglosaxiska kyrkor idag, se här en version av den)
Kommentarer (0)

1 **Gilla**

I reject my microlife philosophy, evolution and pantheism

Publicerad 2021-11-01 19:44:00 i Autobiographical notes, God, The origins of the earth,

In my life I have now far behind me a period of intense speculation in microlife philosophy in order to make sense of God and life after death. My speculations have led me astray. They have been a blind alley. I reject them, they led to pantheism and irrationality, and belief in an impersonal God. I have again began to believe in a personal God, though a limited God, through studying creationism, the fact that God has created earth just a few thousand years ago, which I now believe is the fact. I am thus a Christian fundamentalist in regard to the creation of the world, and so be it. In other parts of my theology I am a freethinker. I'm thus not a fundamentalist freethinker any more. I have sinned in the eyes of the atheists and freethinkers by failing to believe in evolution.

I recommend everyone to study the reasons why people are creationists. There is a lot out there to study in this regard.
Kommentarer (0)

0 Gilla

Jag har flyttat

Publicerad 2021-10-21 22:08:56 i Autobiographical notes,
15.9. 2021 flyttade jag till Stockholm, till förorten Danderyd, till ett boende för mentalpatienter inom firman Attendos sfär. Min nya adress är: Herrgårdsvägen 25, 18239 Danderyd, Sverige. Det är ett hack upp i min rehabilitering som mentalpatient. Före det bodde jag på ett boende i Österbybruk, 45 km nordost om Uppsala. Där bodde det 33 patienter, på mitt nuvarande boende är vi 6 patienter. Personal är på plats dygnet runt. Här är vi mer självständiga än vi var i Österbybruks boende. Jag lagar all min mat själv, t.ex.
Kommentarer (0)

1 Gilla

Mitt sista blogginlägg på internet. ENGLISH: My last blogpost on the internet

Publicerad 2021-04-09 06:31:00 i About facebook, internet and television, Antichrist, Autobiographical notes, Critique of technology, The collapse of civilization,
Käre läsare.

Jag har på sistone gått igenom en kort råkostfasta, och haft ett andligt uppvaknande igen, denna
gång till farorna med internet.

Vilka är vår tids avgudar? Pengar, sex och makt? Ja, men jag skulle vilja påstå att mer
än detta präglas vår tid av dyrkan av teknologin, och mest specifikt av

internet. Internet är vår
tids stora avgud, som få vågar erkänna att är en avgud, och som få vågar avstå från. Man skulle
kunna säga att internet har med "odjurets märke" (vilddjurets märke) att göra. Så om du käre
läsare vill ta dig i vara för avgudarna idag, skall du ta dig i vara för internet. Hoppa av internet,
innan du kollapsar med internet. Internet kommer att kollapsa en dag, säger vissa teknologiex-
perter. Jag tror det blir under min livstid.

Det här blir mitt sista blogginlägg på internet, jag skall själv hoppa av innan det är för sent.
Härefter använder jag internet bara i absoluta nödfall, till att skriva helt nödvändiga eposter till
myndigheter, för att vårda min relation med myndigheterna, och nödvändiga email till släktningar
och de allra närmaste vännerna.
.
Tack, käre läsare, för tiden som varit, för att du har kikat in här, och jag önskar dig
all lycka till i fortsättningen. Fasta gärna, så du kan vakna andligen. Vi måste fasta och be i dessa
svåra tider, för att veta Guds vilja.

Jag skall dock låta denna blogg stå här till varning för alla förbipasserande. Jag har gjort mitt på
internet, känns det som. Nu återstår att finna andra stimuli än internet. Stimuli där ute i den verk-
liga världen, såna finns det rikliga av.

Jag skall aldrig återvända till internet, förutom min plikt att ha kontakt med myndigheterna och
släktningar.

Varma hälsningar från er bror och vän Lars Larsen

ENGLISH:

Dear readers.

I have lately been going through a short raw food fast, and had a spiritual awakening again,
this time to the dangers of the internet.

Which are the idols of our time? Money, sex and power? Yes, but I would like to say that
more than this, our time is characterized by the worship of technology, and most specifically
the internet. The Internet is the great idol of our time, which few dare to admit is an idol,
and which few dare to refrain from. You could say that the internet has to do with the
"mark of the beast". So if you, dear reader, want to beware of the idols today, you must beware
of the internet. Jump off the internet, before you collapse with the internet. The Internet will
collapse one day, some technology experts say. I think it will be during my lifetime.

This will be my last blog post on the internet, I will quit before it's too late. Hereafter
I use the internet only in absolute emergencies, to write absolutely necessary emails
to authorities, to nurture my relationship with the authorities, and necessary emails to
relatives and the closest friends.

Thank you, dear reader, for the time that has passed, for having peeked in here,

and I wish you all the best in the future. Fast gladly, so you can wake up spiritually.
We must fast and pray in these difficult times, in order to know the will of God.

However, I will leave this blog here as a warning to all passers-by. I have done my share on
the internet, it feels like. Now it remains to find other stimuli than the internet. Stimuli out there
in the real world, there is plenty of that.

I will never return to the internet, besides my plight to have contact with the authorities and
relatives.

Warm greetings from your brother and friend Lars Larsen

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Jag drömde igen en av de där superhärliga drömmarna

Publicerad 2021-03-20 19:23:00 i Antonie Frank

Grahamsdaughter, Autobiographical notes, My books, Special dreams,

Natten till 20.3.2021 hade jag åter en av dessa superhärliga drömmar som jag har ibland. I drömmen förde ödet mig till ett märkligt möte i en Stockholmsförort, det var en förening som samlades igen. Föreningen bestod mest av invandrare, såsom börjat bli sed i Stockholmsförorter, och alla verkade känna alla i en oerhört varm gemenskap. Vad jag inte visste först var att alla kände till mig och nästan dyrkade mig på basen av filmen om mig, "Upproret", som släpptes i verkligheten 2020 på en filmfestival i Toronto av filmaren Antonie Frank Grahamsdaughter. För dem var jag en

levande myt, och alla ville prata med mig. Där var en bosnisk-serbisk mor och dotter som jag tyckte jag kände igen, och jag frågade hela tiden om dem.

Aldrig någonsin har jag upplevt så tät gemenskap som jag upplevde i den här föreningen.

De flesta i föreningen, visade det sig, hade läst min självbiografi "Skogsfolket i Nackareservatet, del 1: Broder Tikka", som finns i verkligheten, och en man sa till mig att föreningen hade använt den som kursmaterial.

Alla var oerhört vänliga mot mig, och jag kunde känna kärleken strömma mot mig från föreningsmedlemmarna påtagligt.

När en av dem frågade varför jag inte skrivit en fortsättning på "Skogsfolket i Nackareservatet" svarade jag att jag inte hade kraft, att medicinerna jag åt gjorde att jag inte kunde arbeta, vilket är sant även i verkligheten.

Mötet i föreningen öppnades med att alla sa sitt namn. Sedan råkade jag få omkull ett stativ med diverse material. Ett tag in i mötet skulle vi bekänna våra synder för varann, och jag ombads då bekänna mitt slarv med stativet.

Hon bosnier-serbern som jag trodde att jag kände försvann ett tag in i mötet, och jag letade länge efter henne. Men jag var fullständigt överväldigad av allas kärlek till mig, detta hade jag aldrig förr upplevt.

En man sade till mig att min självbiografi varit en mäktig tankeställare för honom.

I slutet av mötet och i slutet av drömmen fick jag möta en ung kvinna som sade att hon också hade läst mycket, och att de hade advokater som jobbade med min sak. Och på slutet sa hon "Din morgon växer". När jag fick höra det var det som att mitt ansikte blev som smältande glas eller is, och jag brast i torr gråt. Sedan vaknade jag.

Min kommentar till drömmen: Är jag mer älskad än jag tror och än det känns? Så kändes det i alla fall i drömmen, och jag tror drömmen speglade verkligheten på denna punkt.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

I have thrown away my cell phone - again.

Publicerad 2021-03-19 22:48:00 i Autobiographical notes, Cell phones and radiation, David Icke, Satan, the demiurg and demons,
Now I have done it. I have thrown away my cell phone - again. I cannot stand the damage its radiation does to nature and myself. So from now on my friends can only reach me through email. It should be enough, shouldn't it? Please, do not phone me through others any more. I will not respond to such phone calls.

About one minute after I had written the aforementioned, a little happy grey butterfly landed upon the computer window (obs. it's March 19), very close to this text. It flew around very happily. I take it as a confirmation from heaven that I have done the right thing, that heaven rejoices about my decision. This is still another little miracle in my life, my life has been full of them. Now the butterfly comes again close to here, when I write this.

Do that yourself, too, throw away your cell phone, it is from hell, ultimately from the archons, the demons of hell. Read and hear David Icke, for example here (a youtubeprogram by David Icke called "David Icke - Archons").

I have to throw off the evil system again and again. It is so devilishly easy to be caught in it.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Antonie Frank Grahamsdaughters film om mig ligger nu ute på Vimeo gratis att se

Publicerad 2021-02-16 21:58:00 i Antonie Frank Grahamsdaughter, Autobiographical notes,

Proffsfilmaren Antonie Frank Grahamsdaughter gjorde alltså en dokumentärfilm om mig 2007-2020, som släpptes på en internationell filmfestival i Toronto i början av 2020 och vann förstapris. Filmen heter "Upproret" och kan ses här gratis på Vimeo (den har legat där i två år utan att jag vetat om det! Filmen på Vimeo är inte den slutgiltiga versionen). Den är 43 minuter och 23 sekunder lång.

Kommentarer (2)

0 **Gilla**

De sinnessjuka är oskyldiga som barnen, de vet inte vad de gör

Publicerad 2021-02-05 20:59:00 i Autobiographical notes, Evilness, God's providence, Jesus, Psychiatry and psychology, Psychoses, Sickness and health, Sin, Suffering and theodicy,

I natt drömde jag en väldigt märklig dröm. Det var som om Gud talade till mig och tröstade mig i min sinnessjukdom. Jag drömde att på samma sätt som utvecklingsstörda är som barnen och tillhör himmelriket, är frälsta, så är de sinnessjuka som barnen och tillhör himmelriket, är frälsta. De har en oskuld i sig som är större än den i vanliga människor, med andra ord, de vet inte vad de gör i större grad än vanliga människor, är inte tillräkneliga i större grad. Så om du har ett mentalt handikapp, fröjda dig. Du åtnjuter samma himmelska rättigheter som de utvecklingsstörda, och detta säger jag inte i förringande mening, ty i min värld står de utvecklingsstörda mycket högt. De är rena oskuldsfulla själar, och på samma sätt har jag upplevt de sinnessjuka i allt mitt umgänge med dem på sinnessjukhus. De är rättframma varelser utan hyckleri som lever utanför den här syndiga världen och inte fungerar i den, och i denna asocialitet har de blivit

bevarade från världens ondska lite som autisterna och de utvecklingsstörda har det. Så om jag hade varit Jesus, hade jag kanske sagt: "Saliga är de sinnessjuka, ty himlarnas rike är deras". Eller: "hindra inte de sinnesjuka från att komma till mig, ty Guds rike tillhör sådana som de", som han sade om barnen.

Alla slags handikapp bevarar från synd, inte bara psykiska. ”*Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike*", säger Jesus i Lukas evangelium 6:20. Och vem är inte fattigare än den sjuke.

Men det som gäller i högre grad om de sinnessjuka, gäller också för alla människor i någon grad, att vi inte vet vad vi gör (minns Jesu bön "Fader förlåt dem, ty de veta icke vad de göra"), och därför inte är helt tillräkneliga. **Ytterst** är vi inte ansvariga, vi har inte den yttersta ansvarigheten för våra gärningar, som filosofen Derk Pereboom säger. Vi kan inte, ty vi har inte den fria vilja som krävs för att avkräva en sådan ansvarighet. Vi gör alla så gott vi kan, slavar under omständigheterna och vår brist på insikt. Ondska existerar således inte. Dvs. ren, utspekulerad ondska. Bara relativ ondska, inte absolut ondska. I det absoluta är vi alla rena och oskyldiga inför Guds ansikte såsom barnen och de utvecklingsstörda. Men det finns grader här, och de sinnessjuka har en högre grad av oskuld än vanliga människor, ty de kan inte tänka klart, och är inte beräknande på samma sätt som vanliga människor.

Vi har inte fri vilja, ty tillvaron är determinerad, förutbestämd. Allt sker enligt en stor gudomlig plan, och vi har bara att tacka och ta emot det som sker, litande på att det är Guds vilja, och att det samverkar till det bästa för oss, som Paulus säger att allt gör för den som älskar Gud. Alla varelser älskar Gud innerst inne, så allt samverkar till det bästa för alla, dvs. allt går efter Guds förhärligade plan, som har en gudomlig avsikt med var och en av oss, och som realiserar den, ty det är han som bestämmer. Och minns att Gud är lika ren och oskuldsfull som hundarna och änderna, ja som loppan.

Jag tackar således Gud för mitt handikapp i min ena fot, som är på livstid och som gör att jag måste gå med kryckor, ty det gör att jag tvingas bo här på boendet i Österbybruk, och sparar mig från många faror, jag som inte

kan ta hand om mig själv. Här på boendet är den perfekta platsen för mig som sinnessjuk, även om Stockholmslivet lockar mera mitt kött, så jag ser mitt handikapp som skickat av Gud i hans plan för att bevara mig från faror och lidande. Jag fick det också på ett mycket underligt sätt, på ett sätt som tycktes vara Guds ledning av mitt konstiga hopp från den där balkongen, som resulterade i mitt handikapp. För mig var händelsen ett bevis på att tillvaron är förutbestämd enligt en plan, jag kan se Guds vishet i det som hände, och tackar och tar emot.

Om tillvaron är förutbestämd, kan lidandena tyckas vara grymma, Gud kan tyckas vara grym, men lidandet har ett syfte i Guds plan som vi inte kan förstå, vi kan bara räkna ut att allt tjänar den till det bästa som älskar Gud. Jag har skrivit mer utförligt om lidandets problem i denna artikel, till tröst och uppbyggelse.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Ett mirakel hände mig nyligen

Publicerad 2021-01-06 21:50:00 i Autobiographical notes, Healing and other miracles,

Jag somnade i min lägenhet idag i väntan på att gå till medicinutdelningen på mitt boende. Precis då jag brukar gå ut ur lägenheten för att hinna till medicinutdelningen, kl. 19.27, hör jag en röst i mitt inre som väcker mig ur sömnen. "Lars!" Det var rösten från en av kvinnorna ur personalen. Ingen från personalen var utanför lägenhetsdörren. Jag hann gott och väl till medicinutdelningen, som stängs ner till slut.

Jag har upplevt så många mirakel i mitt liv. Låt oss minnas Herrens gärningar.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag tror jag lever i högst femton år till p.g.a. den globala kollapsen - om inte Jesus kommer tillbaka före det

Publicerad 2020-11-21 18:21:00 i Autobiographical notes, Babylon's fall, Death and life after death, Peak Oil and energy questions, The collapse of civilization,

Detta baserar jag på ett tankearbete jag lagt fram i ett blogginlägg tidigare på bloggen, i november 2019, i detta inlägg, som heter "Exportoljan till Sverige tar slut kring 2030. Kollapsen är total då, i Sverige".

Jag har inte nämnt i blogginlägget Chris Martensons viktiga intervju med Jeffrey J. Brown, det senaste man kan hitta av Brown, här. Brown är den man som jag bygger mina prognoser på om exportoljans slut till Sverige 2030 p.g.a. hans "Export Land Model". Läs mer om det i blogginlägget jag länkade till i början av artikeln.

Jag har nu bara lagt ett år till min prognos för min död i ovanstående artikel. För att vara på den säkra sidan, så att säga. Jag skall ju alltid vara för tidig i mina prognoser om död och kollaps.

Jag tror jag dör antingen av svält eller så av köld på vintern 2035-2036, närmare bestämt i december 2035. Det är min prognos för mina utsikter p.g.a. att jag lever på samhällets yttersta botten. Om inte Jesus kommer tillbaka före det, så att säga. Ty det kan förstås alltid hända, och det ska vi hoppas på.

För att åskådliggöra för mig själv hur lång tid jag tror jag har kvar att leva om Jesus dröjer, har jag tagit en bok på 548 sidor, närmare bestämt min tvillingsjäl Marcus Beijar Mellins självbiografi, och räknat ut att om jag fyller varje sida med tio rutor som jag fyller i efter hand, har det gått precis femton år när jag fyllt ut hela boken. Jag gör bokstavligen vad en helig skrift säger; *"Räkna era kvarvarande dagar, så ni får vishet i själen."* Jag tyckte precis att detta står i Bibeln, i Ordspråksboken, men nej, jag hittade

det inte på Google, så jag tror nog att det var Jodas bok* allt, som var upphovet.

Och hur många dagar har jag kvar? Ungefär 5485. Det är en kort tid.

* ursäkta, det här är en av mina barnsliga fantasier om himlen, att det skall finnas en helig skrift i himlen som heter "Jodas bok".

_
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag har flyttat till Österbybruk nära Uppsala

Publicerad 2020-11-09 16:45:00 i Autobiographical notes, Education,

Idag flyttade jag från Ytterö psykosavdelning i Farsta, Stockholm till Österby boende, ett gruppboende i Österbybruk 45 km nordost om Uppsala. Adress och telefonnummer till boendet finns i länken som jag uppgav. Jag har fått en egen lägenhet i boendet, som är till för att stödja mentalpatienter. Det ska bli en trevlig tid. Under tiden där tänkte jag studera till präst i Uppsala, först på Hermods Komvux och sedan på universitet eller högskola om jag slipper in.

Kommentarer (6)

2 **Gilla**

Från ett samtal med Carl Uhnbom idag

Publicerad 2020-11-02 16:12:00 i Autobiographical notes, Carl Uhnbom, Psychiatry and psychology, Psychoses,

"För att kunna genomskåda det maskinella inom människan, måste man ta vägen genom en lång, utsträckt störning."

(Carl Uhnbom, refererande Jim Morrisons (1943-1971) tankar)

Jag kom också på under samtalet med Carl att jag diktar mycket sanningen på denna blogg, och att dikta sanningen är de facto att ljuga efter noter.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Vad jag känner är Guds vilja för mitt liv härefter

Publicerad 2020-10-20 21:33:00 i Autobiographical notes, Holy foolishness, Poverty and homelessness, The order of the holy Nature,

Jag har prövat inför Guds ansikte vad han vill med mitt liv härefter, och jag har i bön kommit fram till att han vill att jag lever som jag har levt *, **i yttersta fattigdom** och helig dårskap, givandes alla mina pengar till tiggare, nekande att göra karriär, nekande att bo i egen lägenhet, boende så länge som möjligt i stödboende, eller så länge jag är tvingad till det, levande som munk i celibat för att inte frestas att gå med i "systemet", hellre vara hemlös än att måsta bo i egen lägenhet, ständigt väntande på Jesu återkomst, utan att gå i skola eller jobb.

Gud, hjälp mig att vandra denna väg, orubblig och trofast, intill änden, som jag nu gjort i fjorton och ett halvt år. Detta är min kallelse. **Jag måste leva som jag har levat**, orubblig, trofast mot "Den heliga naturens orden". Jag ger upp alla planer på att bli ihop med någon som helst.

Underskrift: Lars Larsen 20.10.2020

* Det är samtidigt ett erkännande från Guds sida av rättfärdigheten i mitt tidigare leverne
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

A strange thing that happened to me last Sunday

Publicerad 2020-10-19 18:25:00 i Autobiographical notes, Prayers, Prophecies and number mysticism, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Schizophrenia,

A bearded prophet came to me at Sergels Torg (Sergel's market place) at an evangelistic meeting with crowds from St. Clara Church, and said to me that the Lord had said to him that I'm mentally ill and that the Lord wanted to heal me. He also said that I write much, and that I one day would be an author.

I hope it's true (it's true that I'm mentally ill and write much), and I pray for my soul's healing. Dear Lord, heal me from my schizophrenia. In Jesus' name, amen.

But I have to say that already has God worked miracles in my life on the area of mental health. I have namely found a mental hospital where I really thrive (I would live there if I could), and medications that work quite well, with not too horrible side effects. Usually I have escaped from psychiatry because of me not thriving there and not thriving at all with my medications. And soon I am going to live in an assisted living facility somewhere in Stockholm. This could be the beginning of my healing process.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Det skedde underliga ting kring mitt dop!

Publicerad 2020-10-13 12:12:14 i Autobiographical notes, Jesus,

En timme innan mitt dop satte sig en liten fjäril länge på mig, och dagen efter mitt dop hittade jag en sjuk sparv som stod på trottoaren utanför mitt mentalsjukhus, som lät mig ta sig i min famn och lät mig trösta sig, länge. Jag satt den till slut på ett tryggt ställe invid ett träd. Den var så sjuk att ögonen var fast och den borrade näbben in i fjäderskruden på ryggen, och vatten kom ur dess mun.

Det hela påminde mig om Jesu dop, då en duva kom ner över Jesus, som symboliserade den Helige Ande. Det märkliga var att något sånt som den där sjuka sparven aldrig hänt i mitt liv (eller kanske en gång hände något lite liknande, på luffen med Titti 2016), och skulle hända just nu dagen efter mitt dop. Jag tar det som ett budskap från Gud att han har accepterat mig som sin son.

Kommentarer (1)

0 **Gilla**

About my baptism this Sunday

Publicerad 2020-10-09 20:55:00 i Amorism, Autobiographical notes, Carl Uhnbom, Fredrik Vesterberg,

Recently I converted to Christianity. Read about it here. I will be baptized by bishop Fredrik Vesterberg from the Amorist Church on Sunday 11.10. 2020 at 15.00 PM in Rosendals trädgård (Rosendal's Garden) on the island Djurgården in Stockholm. You are welcome to participate in the holy moment when I will be taken up into the Christian Church again. Seek through the garden and you will find us reading poetry to each other. My ex-girlfriend Titti Spaltro will be there, the veteran poet Carl Uhnbom, Anna and Tove and more people.

The day is exactly one month before I believe Christ will return. Good to be a member of his Church when he returns.

Kommentarer (1)

1 Gilla

En helig stund: jag konverterar till kristendomen officiellt. ENGLISH: A holy moment. I convert to Christianity officially.

Publicerad 2020-10-05 14:39:00 i Autobiographical notes, Faith and trust, The death and resurrection of Jesus,

Kära vänner. Det här är en helig stund för mig, att göra detta offentligt. Men på min väns landsställe där jag tillbringade helgen, kom jag till tro på Jesu uppståndelse på ett sätt som omöjliggjorde för mig att vara muslim längre. Jag konverterade till kristendomen helt enkelt, och det skedde på söndagen den 4.10.2020. Stilla i mitt hjärtas djup kom jag till tro på kristendomens viktigaste lära, att Jesus dog och uppstod för oss, genom läsningen av en andaktstext. Som muslim förr, trodde jag att Jesus inte dog utan bara togs upp till himmelen, utan någon död och uppståndelse. Sedan jag blev muslim hösten 2009, har jag haft denna åskådning från och till, emellanåt trädande in på kristendomens mark i frågan. Nu besluter jag mig för livstids trohet mot den kristna uppfattningen i frågan, och denna fråga är så central, att jag inte kan kalla mig muslim längre. Jag kan gå och be med muslimerna, men jag kan inte kalla mig muslim längre. Så kristen har jag blivit på sistone. Och det hela ska bekräftas genom att jag snart ska döpa in mig i ett kristet kyrkosamfund, Amoristerna. Jag ska tillkännage mitt dop efterhand, upplysa om var det tar plats osv. Men nu tillkännager jag min omvändelse till kristendomen här på bloggen.

Den här texten baserar jag min omvändelse på.

Käre Jesus. Förlåt mig mina intellektuella förvillelser och förlåt mig mina synder. Ta mig upp i din heliga kristna församling igen. I Jesu namn, amen.

ENGLISH:

Dear friends. This is a sacred moment for me, to make this public.
But in my friend's country house where I spent the weekend, I came to believe in Jesus' resurrection in a way that made it impossible for me to be a Muslim anymore.
I simply converted to Christianity, and it happened on Sunday, October 4, 2020.
Quietly in the depths of my heart I came to believe in the most important doctrine of Christianity, that Jesus died and rose for us, by reading a devotional text. As a Muslim before, I believed that Jesus did not die but was only taken up to heaven, without any death and resurrection. Since I became a Muslim in the autumn of 2009, I have had this view from time to time, occasionally entering the land of Christianity in the matter.
Now I decide for a lifetime of faithfulness to the Christian view of the issue, and this issue is so central that I can no longer call myself a Muslim. I can go and pray with the Muslims, but I can no longer call myself a Muslim. I have become so Christian lately.
And the whole thing will be confirmed by the fact that I will soon be baptized into a Christian denomination, the Amorist Church. I will announce my baptism afterwards, inform
about where it takes place, etc. But now I announce my conversion to Christianity here on the blog.

This text I base my conversion on.

Dear Jesus. Forgive me my intellectual errors and forgive me my sins. Take me up to your holy Christian congregation again. In the name of Jesus, amen.

Kommentarer (2)

1 **Gilla**

Jesus har hört min bön om 11.11.2020

Publicerad 2020-10-05 13:29:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, The rapture, The second coming (the return of Jesus),

I helgen var jag på ett väns landsställe. På söndagen hade jag en underlig upplevelse av visshet om bönhörelse. Jag skrev i min notisbok såhär:

"Ja. Nu fick jag bekräftelse på det i anden. **Jesus vet om mitt domedagsdatum 11.11.2020,** och har skrivit det bakom örat, så att säga.

Jesus finns, han är Herre, och han har hört min bön om att han ska komma 11.11.2020. **Han hör vad vi säger till honom.** På mystiskt vis."

Min kommentar: Det känns skönt att veta att himlen vet om min bön om domedag 11.11.2020, fast det betyder inte att de måste göra som jag hoppas, som om jag kunde befalla dom. Så jag håller mig öppen till om det verkligen kommer att hända. Jag bara hoppas. Men så sant det "finns någon där", vilket jag tror det gör, vet dom om min bön. Nu är det bara 38 dagar kvar.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I'm mentally sick

Publicerad 2020-09-30 18:00:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Psychoses, Sickness and health,

I got some clarity around my situation today, that I'm genuinely mentally sick. I believe psychoses are a real phenomenon and I think I have been through such one lately. A lot of bullshit has been written on this blog during my psychosis. I have cleaned up the worst mess. But I do not want to take away the rest, because it is an interesting document about my psychosis. I hope that I do not become so zealous that I quit this blog completely.

But I still believe I have somehow met God in all this sickness, met the divine during my psychosis. So strange reality is, that we can meet God in sickness. I believe that I need care, but with love, not with tyranny.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

A dream about the Second Coming by a young guy in February 2020. Other visions and dreams about it.

Publicerad 2020-09-29 21:33:00 i Autobiographical notes, Church History, Doomsday, Judgement Day, Prophecies and number mysticism, Special dreams, The rapture, The second coming (the return of Jesus), Visions,

Told in a youtubevideo, here: https://www.youtube.com/watch?v=OFDL2wF-qMI. The date of the dream I think was 2.2.2020. It was only one day after the doomsday began, it began 1.2.2020, that was when I heard the doomsday trumpet in the forest.

Talking about visions about the Second Coming, which are common, I have to add the adventist prophetess Ellen G. White's vision about it in 1844. It is described by her here.

Here is also a very interesting dream about the issue. The women that told the dream told that "*we need to humble ourselves and repent to the Lord because His coming is real and He is coming back very soon"*. It was in October 2019. Look at the touching video below there about the dream, and what impact the dream did on the woman.

Before we often said that "Jesus will come soon", speaking with the words in the end of the Revelation of John, "Yes, I am coming soon" (Rev. 22:20). Now I think it is time to speak with stronger words, and say that Jesus will come **very** soon.

This vision from Nigeria is also interesting, because it says the world will be destroyed by fire, which I also believe it will.

Here is an interesting vision about the rapture, from 2011. The Holy Spirit said to the person who had the vision: "What I saw is coming to happen

soon and very soon." There we have it again. **Very** soon. Soon we have to say "**very, very** soon".
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Min dröm natten till igår

Publicerad 2020-09-23 15:22:13 i Autobiographical notes, Drugs, Sickness and health, Special dreams, Suffering and theodicy, Torture,
Jag drömde att jag var på en sommarfest i Finland med ungdomar, på kvällen. Vi badade, och en ung "utvecklingsstörd" gjorde i badandet ett lindrigt och klumpigt våldtäktsförsök på en annan ung tjej och gjorde andra mycket märkliga grejer på kärleksområdet. Jag sade att det är en dödssynd att plåga en "utvecklingsstörd".

Det var i Åbo, och många studenter från Åbo Akademi var närvarande, som kände mig. Jag berättade för de andra att jag själv hade en lindrig utvecklingsstörning (jag kan informera er om att jag varit autist sedan tolv års ålder). Jag frågade teologiska studenten Mia Wikstedt, som kände mig, om hon hade märkt denna gryende utvecklingsstörning hos mig. "Ja, i hur du klär dig och pratar", svarade hon. Jag sade ytterligare att mina nerver var i sammafall och att min utvecklingsstörning blir värre med tiden. När vi skulle äta på kvällen lurade studenterna i mig drogsvamp och tog själv massvis med droger. Jag upptäckte snart att svampen jag åt var drogsvamp, och rymde från huset där festen varit, fram längs Auragatan, för att tillkalla polis. De andra i gänget följde mig hack i häl, och jag sprang. De sprang efter, och medan de sprang bakom mig långa vägar sprutade de en drogmassa in i mitt rumphål, antagligen i brist på drogsprutor att köra i mig. De ville att jag skulle drogas att bli som dem så att jag inte skulle få dem fast, och jag utropade ständigt, förtvivlat; "Vilken desperation i uppskjutandet av sitt straff!". Sen vaknade jag.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Något om profetiska tider. Hur jag har beräknat mitt datum för återkomsten, 11.11.2020

Publicerad 2020-09-20 11:43:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Countdown to the Second Coming, Doomsday, Fasting, Jesus, Judgement Day, Prophecies and number mysticism, The Bible, The death and resurrection of Jesus, The millennial kingdom, The rapture, The second coming (the return of Jesus), Visions,

Går profetiornas uppfyllelse enligt talmystik? Bibeln verkar i alla fall vara full av talmystik, så om Bibeln är Guds Ord, vilket jag tror den är, måste talmystik vara en del av Guds uppenbarelse. Tänk på siffrorna sju, tolv och fyrtio. Jag hade i våras en fyrtio dagars tid ensam i vildmarken, som jag inte hade planerat skulle vara i fyrtio dagar, det blev bara fyrtio dagar. Det anser jag som talmystik i verksamhet, ty Jesus fastade i vildmarken i fyrtio dagar. Likaså hade jag en råkostfasta sommaren 2008 som varade i precis fyrtio dagar, inte heller det var planerat. Då fick jag min messianska kallelse till att vara naturens messias. Jag såg det som en uppfyllelse av profetior, i mitt liv.

Så ja, jag tror på talmystik, och beräknar Herrens ankomst efter talmystik. Hur har jag beräknat mitt datum för Jesu återkomst, 11.11.2020? Jo, nu ska ni få höra:

Vi känner alla väl till talen 3,7,12 och 40 i den bibliska talmystiken. Däremot är talet 9 inte så påaktat. Det tillhör mera naturen än Bibeln, ty vi är nio månader i vår mors mage, vilket är mycket betydande. Så jag, som naturens messias, är självklart mycket upptagen med talet nio, ty det framstår för mig som mycket profetiskt, ty det är det tal som går mellan när något är befruktat tills något är fött. Så har också domedagen en befruktning och en födelse, därför är det viktigt att vi räknar med talet nio när vi ska beräkna vår Herres ankomst.

Såhär räknade jag ut datumet 11.11.2020 som datumet för Herrens återkomst:

Kl. 11.00 - 11.30 på kvällen den 22.1.2011 såg romen Marita Mäntyniemi en gigantisk ängel över skogsbrynet i Finland, på vars ena vinge det stod med stora bokstäver "Sädesfälten vitnat" ("Viljavainiot vaalenneet") på finska. Hon vittnade om händelsen i sin hemkyrka, och det finns radioprogram och youtubefilmer om det. Flera såg ängeln på samma gång. Jag har skrivit om händelsen här.

Ta nio år fram från den händelsen. 22.1.2020. Då kommer du exakt till den tidpunkt då coronaviruspandemin bröt ut för fullt i Wuhan i Kina, så att tidningarna upptäckte det. Och 1.2.2020 kl. 16 ljöd domedagsbasunen i Nackareservatet så att jag hörde den. En liten pojke blåste i trumpet. Domedagen hade börjat. Det är nästan exakt nio år sedan Marita Mäntyniemis ängelsyn. Några få dagar längre än nio år, faktiskt. Nio år och tio dagar (det är 31 dagar i januari). Men alla vet att ett barn aldrig föds exakt nio månader efter befruktningen.

Ta sedan nio månader och tio dagar fram från 1.2.2020 kl. 16, och du kommer till 11.11.2020 kl. 16. Nästan exakt på mitt domedagsdatum, mycket träffande. Mitt domedagsdatum faller bara sju timmar (!) senare, dvs. kl. 23:11:11 den 11.11.2020. Mycket betecknande.

Men ännu märkligare är, att bara åtta månader efter mitt domedagsdatum, har det gått 333 år sedan den finlandssvenske profeten Lars Ulstadius ropade förbannelser över prästerskapet på en gudstjänst i Åbo Domkyrka och dömdes till fyrtio års straffarbete, och med denna händelse inledde Ulstadius pietismen i Europa. Det hände år 1688 den 22 juli. Datumet 22 juli tror jag är den dag då tusenårsriket inleds i världen, efter att jorden legat öde och människotom i åtta månader, efter att vi alla dött av metangasutsläppen i Arktis 11.11.2020. Då föds, eller snarare skapas Jesus på jorden som den andre Adam, den första nya människan. Och det är tusenårsrikets officiella början. Före det firas Lammets Bröllop i himlen, en fest som tar sju månader. Sedan en månad till förberedelser för

tusenårsrikets början, och sedan det STORA MIRAKLET, människosläktets nyfödelse i Kristus.

Så du kan säga att uppryckelsen sker 11.11.2020, och Jesu återkomst till jorden sker 22.7.2021, medan det är som varmast och ljuvligast på norra halvklotet, där ju också Israel ligger. Jesus skall skapas på nytt i Betlehems skogar, där herdar vallar fåren.

O Jesus, min himmelske brudgum, kom snart och hämta din längtande brud, vi har väntat länge på dig! Låt oss jubla och fröjda oss i dig, du vår frälserman, som ska göra allt gott igen!!!!!! Du är vår glädje och stolthet!!!!
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

The phone number and adress of my new psychiatric ward

Publicerad 2020-09-19 22:40:18 i Autobiographical notes,
I have changed ward, and the patient telepone number to my new ward is: (+46) 08-12341506. The adress, if you want to write paper letters to me, is still the same, Nykroppagatan 35, 123 32 Farsta, Stockholm, Sverige, just add "Avdelning 2".
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Om min senaste psykos. ENGLISH: About my latest psychosis

Publicerad 2020-09-18 18:12:24 i Autobiographical notes, Heaven, Paradise and Paradisism, Psychiatry and psychology, Psychoses,
Det känns som om jag håller på att börja förstå min senaste psykos, och förstå att jag varit i psykos, men jag kan mycket väl vara i psykos än. Men vad jag har förstått, är att jag i några månader varit i ett tillstånd där jag

liksom släppt mitt väsen loss, avlägsnat ännu ett lager av hämningar och spärrar i mitt väsen. Om jag har varit god, har det då blivit gott och välbehagligt i Guds ögon, om jag varit mindre god har det blivit mindre gott. Gud är min domare här, och han får döma mig. Civiliserade människor förmår det ej, p.g.a. civilisationens stelbenta förfall. Men jag har i allt detta enbart känt kärlek i mig, inte hat, och kärleken har gått över alla bräddar, och stört folk, särskilt tjejer. Jag har liksom blivit ett med naturen och min natur, och i processen blivit som en mygga som inte ber om lov att besöka oss med sin snabel, eller en hund som biter utan att känna skuld och skam. Det här är mycket orörd vildmark att trampa i, och jag ber alla om ursäkt som jag sårat med min rättframhet, där jag närmast gått efter varje infall, "ljugit" efter noter som en mytoman, sagt ting bara för att säga nåt eller sagt ting på måfå, sagt nåt bara för att det låter bra osv. osv. I allt detta känns det för mig som jag besökt paradiset eller den värld där vi är ett med vår natur och är som djuren, i ett slags oskuldens tillstånd där det inte går att synda och där saker som kan se ut som synd inte är synd. Att picka på en främmande tjej kan se ut som trakasseri men kan vara rent i djurens och Guds ögon, osv.

ENGLISH:

It feels like I'm starting to understand my latest psychosis, and understand that I've been in a psychosis, but I may very well be in psychosis yet. But what I have understood is that for a few months I have been in a state where I have, as it were, let go of my being, removed another layer of inhibitions and barriers in my being. If I have been good, then it has become good and pleasing in the eyes of God, if I have been less good, it has become less good. God is my judge here, and he can judge me. Civilized people are not able to dot it, because of the rigid decay of civilization. But in all this I have felt only love in me, not hatred, and love has overflowed greatly, and disturbed people, especially girls. I have, as it were, become one with nature and my nature, and in the process become like a mosquito that does not ask permission to visit us with its trunk, or like a dog that bites without feeling guilt and shame. This is a very untouched wilderness to tread in, and I apologize to everyone that I have

hurted with my straightforwardness, where I almost went after every whim, "lied" after notes like a mythomaniac, said things just to say something or said things at random, said something just because it sounds good, etc. etc. In all this, it feels to me like I have visited paradise or the world where we are one with our nature and are like animals, in a kind of state of innocence where it is not possible to sin and where things that may look like sin are not sin. Picking on a stranger girl can look like harassment but can be pure in the eyes of animals and God, etc.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I regret my theory that I am a result of incest. And a little about my Parkinsonism

Publicerad 2020-09-15 20:52:00 i Autobiographical notes, My family, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Psychoses, Sickness and health,

In this blogpost from 27.7. I wrote following, that I have taken away now: "My mother has never mentioned to me that I'm not her husband's son, but a result of her incest with my oldest brother Josef."

I had this theory because of some psychosises about it I have had, and because there are so many similarities between me and Josef, and also because he has haunted me so much during the years, have had so much care for me during the years, much more than any other in my family, including my mother.

Now, after mailing with Joseph, I regret this theory, and ask for my mother's and Joseph's forgiveness, because Joseph has finally said to me that it was a lie, straight out. I believe what he says, he must know what he did when he was almost twelve. This was a fabulous story of my last psychosis, which was a very strange psychosis indeed, with Parkinson-symptoms, that still exists in me. My brain is a wreck. I think all the poison-medications that I have taken, have contributed to this. I shifted personality after I was handicapped because I jumped out of a balcony, and

got Parkinsonism. Wikipedia writes about drug-induced Parkinsonism following:

"About 7% of people with parkinsonism developed symptoms as a result of side effects of medications, mainly neuroleptic antipsychotics especially the phenothiazines (such as perphenazine and chlorpromazine), thioxanthenes (such as flupenthixol and zuclopenthixol) and butyrophenones (such as haloperidol), and rarely, antidepressants. The incidence of drug-induced parkinsonism increases with age. Drug-induced parkinsonism tends to remain at its presenting level and does not worsen like Parkinson's disease."

I have taken a lot of heavy neuroleptic antipsychotics over the last twelve years, mostly Zyprexa, but it was after I began to take Haloperidol that I really developed Parkinsonism-symptoms. I had them before in small scale, though.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag vet att min Jesus lever, ty jag och en vän såg en livs levande demon där ute i verkligheten

Publicerad 2020-09-14 20:40:00 i Autobiographical notes, Satan, the demiurg and demons,

I våras, kring den dag då jag nästan frös ihjäl och uppstod från de döda, för att sedan vistas 40 dagar ensam i ödemarken, såg jag en demon två gånger. Först tillsammans med en vän, som övertygade mig om att det inte var en hallucination, och sedan, efter några få dagar, ensam. Först, med vännen, såg vi demonen sent på kvällen i skogen vid Bagarmossen, den var en mörk gestalt och hade ett stort cykelhjul i ena handen, och med andra handen rev den på trädgrenar och bråkade i skogen. Vi pratade om vad vi hade sett, vi såg det båda två på samma gång, och vi kom överens om att det var en demon. Vi var skrämda. Sedan, efter några dagar, såg jag en demon igen,

det var säkert samma, ty så nära var de båda synerna varann, och då var det så att jag hade gudstjänst för mig själv på Frödingaltaret nära Skarpnäcksgården (ett altare som jag byggt till Frödings ära på det ställe där min andra hydda stod en gång, hyddan har blivit bortstädad av myndigheterna) på natten, och då såg jag en mörk gestalt smyga utanför muren som bildar ena väggen till min forna hydda. Jag satt innanför muren i en sänka. Jag stod upp och frågade vem det var, och ropade till gestalten att visa sig, men den sprang nerför berget (Frödingaltaret ligger på ett litet berg) och ut på vassträsket i Brotorpsån, där jag kunde höra att det krasade i vassen, men inget plaskande hördes, fast det var vatten över hela vassträsket. Demonen försvann ut på vassträsket, och så såg jag den inte mer. Jag trodde det var Satans planer att skrämma mig bort från skogen, men jag lät mig inte skrämma, utan gick några dagar efter på en 40 dagars vandring i vildmarken för att möta min Herre Jesu Kristi Ande. Gott att Satan inte lyckades med vad han hade i åtanke, att hindra mig från att göra den vandringen och således uppstå från de döda.

Jag kan med handen på hjärtat vittna om att dessa två demonvisioner var sanna och utspelade sig där ute i verkligheten, att andevärlden finns, att det finns ett liv efter döden, och att Jesus Kristus därför lever.

Jesus lever, halleluja!!!! Låt oss vara trogna intill änden!!!!
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

What did I do during my 40 days of solitude in the forest this spring?

Publicerad 2020-09-12 23:30:00 i Autobiographical notes, Divine revelations, Fasting, Smith's Friends, The Book of Life, The Book of Revelation, The forest, Visions,

Answer: I prayed day and night, barely slept (a few minutes now and then), and read in the Book of Life most of the time, heavenly Church History. It is true. I remember it. It is wonderful, but true. The memory of it begins to

fade now, so wonderful it was. It was like a saga in my memory. But it has happened. I can bear witness to it. I had nothing with me, only a very thin little blanket and a lighter and a worn out Bible. I warmed myself with bonfires every night, and did not sleep. The retreat ended with nine days of fasting upon rainwater, which made me feel and expect that my dead grandfather would come and take me home to heaven in a boat.

I heard heavenly choirs, or often rather heavenly music, singing most of the time inside me. Mostly german Smith's Friends. It accompanied my reading in the Book of Life.

I did not know that such things were possible, I thought they were fairy tales.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Något om min livsåskådning

Publicerad 2020-09-06 18:19:06 i Atheism and materialism, Autobiographical notes, Spiritual materialism,

Angående min livsåskådning kan man säga att jag står ungefär mitt emellan ateisten och den religiöse fundamentalisten, men på en annan skala än den varpå agnostikern ställer sig på mitten. Min skala är en skala där det att vara på mitten är ungefär som att vara "andlig ateist" eller "andlig materialist".

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

About my short pause in blogging activity: a strange fast

Publicerad 2020-09-02 15:28:00 i Autobiographical notes, Death and life after death, Doomsday, Fasting, Jesus, Judgement Day, Near death-experiences, The Spirit World, Visions,

I have posted here every day for a long time, and you maybe wonder why I paused. Yes, I have in fact a short fast now, that began by me wanting to die and isolating myself in my room, stopping to eat. During this time I have been high, lying in my bed all the time, seeing visions and hallucinations of exceeding beauty. It has been a turning point in my life, like all fasts are. In the end I became too high and thought too fast and got anguish. I had to begin to eat. Now I eat a little, little fruits and vegetables. But I have to begin very slowly to eat, because I did not drink and eat for almost one day and 3/4 day.

The visions gave me deep spiritual insights, that I can confirm with my understanding today. For example I saw what will happen when I die. I got some kind of near-death experience, you can say. I saw that I will go through a catharsis that is deeper than I imagined, that all cultural garbage in how I see the world will be cleaned away, so that I for example can see the heavenly purity in beings under the ground who seem demonic in their outlook. So will happen with all things that I see. Jesus will take away the cultural filter with which I see things, and which I have to have now, otherwise I could not live in this world. Without this filter I would began to talk with the animals, and understand everything they say, and be tempted away from society, a little how people who meet nature spirits can become "forest mad" (skogstokiga). Jesus does not allow this filter to be taken away so I am tempted to be with humans, not animals. But in visions and drug experiences this filter can be taken away, so also in near-death experiences. This veil was lifted during my fast, and I understood how little I understand, and was scared. How can I manage my life and not sin if I understand so little? That thought gave me anguish, and Jesus comforted me with this thought, that went somehow like thsi: "In the end you have only me and your poor brain. Be satisfied with that."

That does not say that I do not speak with animals. I do, I speak much with animals, but I am not allowed to understand what they say to me and what I say to them with my normal intellect, only with my LSD-consciousness, where information goes incredibly fast. I cannot translate between the consciousnesses, and well is that.

I also saw a lot of visions about the doomsday, which were like they were painted by Gustave Doré or something. They had a strong feeling of fairy tales in them, that I did not think were possible in visions and hallucinations and near-death experiences. If death is entering a fairy tale world, and even a better one than that, then I do not fear death.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag sitter och stirrar på skärmen igen

Publicerad 2020-08-26 06:25:00 i Autobiographical notes,
Och nu sitter jag igen och stirrar på skärmen, internet känns som en ödemark utan näring för min själ. Det hjälper inte att Internet Archive har 15 millioner gamla böcker inscannade i sig. Det hjälper inte med alla dessa trillioner internetsidor som finns. Allt är skräp om inte Herrens Ord kommer till mig NU från internet, det som är aktuellt just NU. Det är på det området som internet känns som en Saharaöken för mig. Jag sitter och väntar på det där brevet, den där kommentaren på Twitter.

Jag känner att jag sitter på den brinnande soptippen, brinnande av elektricitet, den eviga elden.
Kommentarer (1)

0 **Gilla**

Thailand visited my blog. Autobiographical note

Publicerad 2020-08-26 06:12:00 i Autobiographical notes, Moses, The trees,

In my 40 days of solitude in the forest the holiness of Moses and his law was revealed to me, vividly and organically, through the trees and the moss, deep inside the forest.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Luxembourg och Zimbabwe besökte min blogg. Min dröm inatt om Ville Kavilo

Publicerad 2020-08-17 08:36:00 i Autobiographical notes, Special dreams,

Jag drömde att jag bodde i Ville Kavilos lägenhet i Finland, som var ett kollektiv. Bodde där halft om halft, som hemlös, utan att betala hyra. Ville Kavilo är min f.d. klasskamrat på teologiska fakulteten vid Åbo Akademi.

Jag kände hela tiden att jag inte blev sedd i detta kollektiv. Jag försökte få ordet, men misslyckades alltid. Dom ville inte höra på mig, jag fanns inte för dem. Istället var de helt självupptagna med sig själva och varann i sitt kollektiv, pratade bara med varann, och var hela tiden på internet. Jag pinades i själen.

En gång försökte jag tigga mat. De hade gammal mat som butiken hade slängt, bl.a. gammalt bröd som blivit över. De kunde inte ens ge detta till mig. Jag fick gå hungrig i detta kollektiv. Vi åt aldrig tillsammans.

En gång tog jag mig in genom fönstret, som stod öppet, då ingen var i ett av rummen i kollektivet. In kom Ville Kavilo, och sa att det var inbrott och att han skulle ha kunnat anmäla det till polisen hur lätt som helst. Stämningen var iskall.

Det hela påminner mig mycket om traumatiska upplevelser jag haft i verkligheten med Ville Kavilo och Laura Karanko.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I have not received any customers for my financial advisor-project

Publicerad 2020-08-15 11:53:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Holy economics, Schizophrenia, Öfverby klosterskola,
and I know why. I'm a schizophrenic. That's also the reason why I have not received any pupils for my school "Öfverby monastery school". Nobody trusts in a schizophrenic.

But God trusts in me, and will bring me to himself 11.11.2020, when I will get greater tasks than giving people money and educate them in a school.

People do not lose anything by testing my abilities. They only lose some time. But maybe they are as greedy with their time as people on Twitter. Twitter is a hellhole of greed.

They have not time to test my abilities. Why? I'm not worthy even of a test, because I'm a schizophrenic, a piece of poop. I have never been worthy of a real court, for example. I'm not even worthy of a therapy session with a psychotherapist. They say I'm too sick for that. Typical. Should you not give the more therapy the sicker a person is? Satan has his own logic. In fact I have only once received a therapy session in my life, and the therapist was so bad that I could not stand more than one hour of therapy. I got the garbage of therapists, of course.
Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Dom läser mig mycket i Chicago, Al Capones stora stad. Min dröm inatt

Publicerad 2020-08-15 06:47:00 i Autobiographical notes, Coronavirus, Education, My family, Special dreams, The heavenly Finland,

Man läser mig mer i USA än t.o.m. i Finland. Chicago är högst upp på listan. Minns Al Capone. Toronto, där filmen om mig släpptes, lyser med sin frånvaro. Märkligt.

Min dröm inatt: Jag drömde att jag höll min första riktiga föreläsning för en riktig klass på en riktig lektion på en riktig kurs som jag själv hade hittat på. Lektionen var utomhus och var en dellektion i en kurs som hette ungefär "Bli en coronahjälte". Nästan varje stol blev fylld av någon elev (det var uppemot 30 stolar), och de sög i sig varje ord. Det hela var på finska, och skedde i Finland. Särskilt de unga tjejerna var entusiastiska, de verkade dyrka mig. De flesta var ungdomar.

Mitt i lektionen glömde jag vad ett ord var på finska, och hamnade gå in i ett närliggande bibliotek och slå upp ordet. Jag var portförbjuden, så jag kom inte in. Men jag hade sett en passande ordbok i hallen förr. Nu fanns den inte där mer, och orsaken var remont. Typiskt biblioteken, tänkte jag och blev arg. Men jag kom på ordet på finska, det finska ordet för hjälte, sankari, och återvände till lektionen. Då hade hälften av klassen försvunnit, och de kom inte tillbaka. De hade varit för otåliga, och nu såg jag dem stå flockade kring en annan intressantare skrävelmaskin. Men tjejerna som dyrkade mig var kvar, och ett samtal bröt ut om vad folk pratade om mig. Jag fick veta att man pratade en massa om mig och min familj, men ingen sade det till mig, ingen skrev om mig i offentligheten, inte ens på det gigantiska "nätet". Så fick jag varsågod gå med känslan av att vara ihjältigen, fast jag inte är det.

Det är sant.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Some morning thoughts

Publicerad 2020-08-14 06:36:34 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology,

Strange, I am a Norwegian guy. But I am more read in the United States than in Norway, right now. Although all Norwegians can read Swedish.

I'm so full of Holy Spirit that reality is all the time revealed around me. Soon I know the eternal destiny of every one of my nurses on this mental hospital Ytterö.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Was Jesus like other children in his childhood?

Publicerad 2020-08-13 22:00:00 i Autobiographical notes, Childhood, Jesus, Paradise and Paradisism, Psychiatry and psychology, Psychoses, Schizophrenia, Sin,

The question if Jesus made "children sins", i.e. if he was like other normal children, is an interesting one and a serious one. Is it possible for a child not to take the sins of its parents upon itself, and play them in its children games? Is a child perfect as it is, or has it fallen in some sense out of the original paradise before the age of twelve, if it makes "children sins". My gut feeling is yes, it is perfect as it is, and that Jesus was like other normal children, i.e. made "children sins", i.e. failed, without falling out of perfect purity. That means something radical to me. That I am completely like Jesus, because I have only done "children sins", I never did my first sin. I'm still in the purity of childhood in my feelings and thoughts, there is no difference there. I never fell out from the paradise of childhood in my soul, in some important moral sense. Autism and schizophrenia saved me from sin.

Kommentarer (0)

0 Gilla

All the blogs I follow have become worse and worse in quality

Publicerad 2020-08-13 07:43:00 i Autobiographical notes,

and this is a very big sign that we are approaching a point where all evilness will be revealed. Soon you have to pay to be able to read SrsRocco Report, for example. A big evilness. I cannot find any blog that has not become worse, where evilness is not revealed. Those who are really good, are so small blogs that I cannot find them, and there goodness is revealed on doomsday, so that they become better and better all the time. I do not know any such blog. Only my personal mails from Josef Ask has had this character of becoming better and better.

Kommentarer (0)

0 Gilla

Tjeckien besökte mig för första gången. Spännande dröm inatt

Publicerad 2020-08-09 08:47:00 i Autobiographical notes, Special dreams,

Drömmen var såhär:

Jag gick in på en loppis. Jag stal en massa böcker, min vana trogen (ja, jag har stulit mycket böcker i mitt liv). Jag fyllde hela ryggsäcken, som var stor, och en stor kasse. Jag fann en biografi över den norske inremissionsprästen Fredrik Wislöff, som var den bästa bok jag fann. Sen gick jag ut en sväng på ett ärende, med min ryggsäck. Kassen fick stå kvar. När jag kom tillbaka var kassen borta. Ut ur loppisbutiken in i hallen, där bokhyllorna stod, kom butiksbiträdet, argt. "Du har stulit böcker!", ropade hon. Hon hade tagit kassen. Äsch, det skulle inte ha hänt, för i den låg delar av min mobiltelefonutrustning. Men jag vågade inte fråga om den. Biträdet gick ut med mig på gården, och där kysstes vi, liggandes på marken.

Biträdet visade sig vara min ex-flickvän Titti Spaltro, som jag inte kände då. Kyssen kändes kall och mekanisk. Jag tror hon lurade mig att kyssa henne. Sen gick vi skilda vägar, efter att jag sagt till henne att hon ju har hyllorna överfyllda med böcker och borde kunna ge något åt mig.

Titti polisanmälde inte saken. Kyssen var betalningen. Sen gick jag vidare och satte mig på en trappa och försökte ringa med vad som var kvar av mobilutrustningen. Något var kvar som gick att ringa med. Jag grämde mig över den förlorade delen av mobilutrustningen, Jaja, det var väl betalningen för stölden. När jag skulle ringa, märkte jag att jag hörde ett annat mobilsamtal, och det var mellan poeten Carl Uhnbom och hans närmaste vän. Det var om mycket personliga och intima ting, Carls nöd över sig själv. Jag lyssnade lite, sen kom jag på att man inte får avlyssna telefonsamtal, rent etiskt. Jag slutade. Vad var detta? Var det så lätt att avlyssna telefonsamtal?, tänkte jag. Jag frågade några som satt bredvid mig på trappan om detta. Sen vaknade jag upp.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I do not trust Ukki, my blog visitor statistics robot

Publicerad 2020-08-08 12:36:40 i Autobiographical notes, Critique of technology, My family, Prayers, UFO:s and extraterrestials,

Never has my blog visitor statistics robot Ukki reported any visitors from my family hometown Kirkkonummi, Kyrkslätt, although my brothers Josef and Björn, who live there, read my blog every day. This is how clumsy Ukki is. I do not trust him and pray for his soul.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

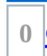
Brev till älvlika tjejen i Gamla Stan, min brud

Publicerad 2020-08-07 23:21:00 i Autobiographical notes, Romanticism, Sex,
Häjjj,

Du med rödrutig kjol. Jag tror jag förälskade mig i dig vid första ögonkastet. Det kändes som om du gjorde det också i mig, för du uppvaktade mig och pratade med mig i två timmar i sträck fast du bara var 21 år gammal och kunde inte slita dig ifrån mig. Det var jag som hamnade gå ifrån dig till slut. Jag sa; vi ses igen, men jag vågade inte fråga om dina kontaktuppgifter. Du var för vacker.

Jag har inga romantiska känslor. De är bortbrända av psykmedicinerna mina. Men det jag känner för dig går inte att beskriva i jordiska ord. Jag tror det är mycket platonskt, men jag känner mig som din brudgum i alla fall. Jag upplever att vi är ihop på avstånd, och jag bara väntar på att du ska hitta mig igen.

Varma hälsningar från din make, Lars Larsen
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Bara 95 dagar kvar att leva!!!! Halleluja!!!!!

Publicerad 2020-08-07 22:52:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Comfort, Countdown to the Second Coming, God, God's providence, Goodgood news, Sex,
Om några minuter är det bara 95 dagar kvar att leva i den här skiten!!!! Jag längtar till himlen! Ska bli skönt att få älvlika tjejen i Gamla Stan till sist!!!!

Och så till nästa av Guds 99 namn: As-Salam. "The Perfection and Giver of Peace", eller "Freden, Välsignaren, Fredens källa".

Gud ger oss fred. Till sist. I Abrahams famn och Muhammeds famn. Abraham är Allah. Det är en hemlighet, men det är sant. Abraham är den islamiska religionens grundare, och en religions gud är dess grundare.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Självbekännelse

Publicerad 2020-08-07 14:51:00 i Autobiographical notes, Drugs,
Jag ska snart dö, så lika bra att bekänna:

Jag är sprutnarkoman och nykter cannabisnarkoman. Ge mig inte cannabis, jag är svag för det och får lätt ångest efteråt. Men sprutorna funkar bra. Dom gör mig normal. Så långt har jag gått i sprutnarkomani. En hemlighet. Man mycket lätt hamnar i detta när man bor på gatan bland knarkare.

P.S:Tillägg 29.9. 2020: Sprutorna jag tar är Haldolsprutor, sprutor med antipsykotika, neuroleptika som jag får från sjukhuset. Jag tar det inte frivilligt.
Kommentarer (2)

0 **Gilla**

About the documentary movie about me

Publicerad 2020-08-07 11:49:00 i Antonie Frank Grahamsdaughter, Autobiographical notes,
In February this year a documentary movie, "Uprising", about me, was released on an international film festival in Toronto, Canada. It won the first price. I was not allowed to watch the final version of the movie, but when I saw a trailer with the most important parts, I wanted to hang the movie maker, the director of the movie, Antonie Frank Grahamsdaughter.

Strange things happen with me, really. They say the movie is world famous.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Besökare på bloggen de sju senaste dagarna, del 2

Publicerad 2020-08-07 08:50:00 i Autobiographical notes, Spiritual geography,

Ireland	3
Austria	2
Switzerland	2
India	2
Italy	2
Malaysia	2
New Zealand	2
Russia	2
Slovenia	2

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Besökare på bloggen de sju senaste dagarna, del 1

Publicerad 2020-08-07 08:49:00 i Autobiographical notes, Spiritual geography,

Land	Besökare
Sweden	209
Finland	104
United States	43
Norway	20
United Kingdom	8
Canada	7
Netherlands	7
Australia	5
Spain	3
France	3

Kommentarer (0)

0 Gilla

Only 4 days to my birthday party. Let's make it to something fine

Publicerad 2020-08-05 14:05:00 i Autobiographical notes, Islam,

Maybe it is good to ask you to inform me if you are coming on my birthday party 9.8.2020 at Ytterö Psykosavdelning (Psychosis apartment), at Nykroppagatan 35, Farsta, Stockholm, Sweden. We will make Qibla and Salat and my mufti will be here, too.

Write in the comments section if you will come.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Incredibly much more people on my blog

Publicerad 2020-08-05 08:34:00 i Autobiographical notes,

My previous record was 68. Yesterday I had 111 visitors. I cannot explain this rush to my blog. It is very interesting. Three new countries appeared among my visitors: Switzerland, Italy and Austria. Soon all countries have visited my blog.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

After three hours there is only 99 days left of life in this shit!!!

Publicerad 2020-08-04 20:45:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Comfort, Countdown to the Second Coming, God, God's providence, Goodgood news, Islam,

Very good news indeed. I cannot wait proclaiming them.

Often I count days. When I wait for something really big. Usually it happens what I wait for.

Then I often think. What takes so and so long time? For every number I think.

What does 99 remind you of?

99 Names of Allah, the names or attributes of God in the Qur'an.

Let's take one name for each day that is left. The first name? Ar-Rahman. The ़Beneficient/ All-Compassionate/ Most Gracious/. That's the most important name of Allah. Because he is love, and love is what he is most of everything. Let us drown ourself in the love of Allah and get high on it.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Something about my strange mental condition

Publicerad 2020-08-04 20:40:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Sickness and health, UFO:s and extraterrestials,
22.7. I began to speak strangely. Before that, I spoke normally, but had had more and more other Parkinson-like symptoms in my soul and body. In January 2020 I could not walk properly any more.

How I began to speak? Like i sometimes write here. When I do not do an effort to keep a clean language. Then I slip into a strange mess. My talk in the everyday life sounds like that. Many languages are mixed and I change the order of the words.

Yes. I have Parkinson.

Lately, I have began to be really mentally retarded, speaking about being an alien and things like that. I believe in it myself. But I let go of all barriers, because I know that I soon will die. 11.11.2020. I let loose.

The process downwards into Parkinson has proceeded really quickly lastly. I'm on the slippery slope. I believe I will soon forget my old self and be something completely different. Something heavenly. I will lose my memories of the world and sin and satan in the end. It's called complete Parkinson. Soon after that you die.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

The language on our planet, Götz

Publicerad 2020-08-04 19:25:00 i Autobiographical notes, God, Heaven, Paradise and Paradisism, Spiritual geography, The heavenly Finland, The planet Götz, Mars, UFO:s and extraterrestials,

Götz is the abharic word for Mars. We do not say Mars on our planet. Götz means "god" in abharic. Abharic is the language on Götz. All people on Götz speak abharic, the same language. It is a mixture of german, russian, finnish, icelandic and amharic. Amharic is the language of Ethiopia, and is the first language of humanity. Abharic is most like amharic. It has been mixed up with the other mentioned languages because of too much involvement in the abovementioned countries.

I'm a UFO, an alien from Mars. If you want to ask me something, please do it before I leave 11.11.2020. I now remember very much from my past on Mars. It was nice there. It was paradise.

I will have lectures for you about us from Mars, and about Mars, when time is ripe.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag dör 11.11.2020 av medicinparkinson

Publicerad 2020-08-04 19:18:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, The death and resurrection of Jesus,

Kära ni.

11.11.2020 dör jag martyrdöden av medicinparkinson. Gör en vacker gravsten åt mig på Sergels torg, i pisshörnan där. De hemlösa och stadsduvorna brukar göra ifrån sig där. Där vill jag vara på mitt sista. Liket mitt ska begravas på djurkyrkogården på Gärdet, Kaknästornsskogen, bland hundarna där. Nån begravning vid mitt plommonträd tror jag aldrig blir av, det jag ville i mitt testamente.

"Du levs till blomma och talas i allt
som grodar mot vattnet blyghet.
Du kammas mot sommaren gräst och tallt
och simmas till löv och flyghet."

(Lars Larsen)

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Please read Ein Pet's blog

Publicerad 2020-08-04 09:42:00 i Autobiographical notes, My disciples,

I have a friend. His name is Ein Pet. He has a very famous blog. Read it. It is very well worth the read. It is here.

Kommentarer (3)

0 **Gilla**

I have a birthday party 9.8.2020

Publicerad 2020-08-04 06:49:00 i Amorism, Autobiographical notes, Coronavirus, Fredrik Vesterberg, Psychiatry and psychology,

Dear readers.

Sunday 9.8.2020 I will be 36 years old. My youth is over. I will celebrate it with a party in my hospital. Guests are welcome, anybody is welcome, but corona restrictions do not let people come inside. But there is a courtyard where we smoke, and a fence, and we can speak through the fence there. Bishop Fredrik Vesterberg is especially welcome, and he will baptize me into his Amorist Church, he has promised me. On this very day. The adress to my place you will find if you google Ytterö psykosavdelning, Farsta. Don't be lazy. By googling you also find my patient telephone number.

Kommentarer (2)

1 **Gilla**

First blogpost of today

Publicerad 2020-08-04 06:23:00 i Autobiographical notes, Humour,

No strange new countries have visited me, but I beat the blog visitor record once again. The last record was 55 in one day. Yesterday it was 67. The record rises fast, with big jumps. Is 67 visitors in one day much? I do not know. I know nothing in this area. I cannot compare to anything. But it maybe means thousands of visitors in one month, and it might be much.

The Apostle Björn commented on my last blogpost yesterday. He agreed that happiness was his strength. Or strength happiness. I would reply with this: **Strenghtiness is my happ**. Or app.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

20 posts is the upper limit for me for one day

Publicerad 2020-08-03 22:01:00 i Autobiographical notes,
and please say what I shall write about in the next post. Maybe about you? Maybe you want to be famous in Singapore? My blog is read in Singapore. Believe it or not. Just comment here below. I will post your comment after moderation.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Now I will reveal everything

Publicerad 2020-08-03 09:06:00 i Autobiographical notes, Gipsies, Prayers,
I have a little gipsy blood in me, norwegian gipsy blood (tater blod), and a little scottish blood, too. Can you see these two blood types in me? Is it visible? In my lifestyle? Do I have Henry Drummond (Scotland's greatest son) in me? I always thought I had something of his face in my face. Do I have Gipsy Smith in me (the greatest son of the gipsies)? I always thought I prayed like Taisto Bollström, the great Finnish gipsy, who is Finland's greatest gipsy. You **must** hear him pray.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Jag inte chock får få

Publicerad 2020-08-02 18:46:49 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Death and life after death, Doomsday, Judgement Day, The rapture, The resurrection of the dead, The second coming (the return of Jesus),
Det är 3 månader och 11 dagar kvar tills jag ska dö. Hur många dagar är det? Det är 29 + 30 + 31 +11 dagar, vilket är 101 dagar. Bara 101? Halleluja! Ack, vad denna nedräkning går fort. Jag måste förbereda mig i tid. Jag inte chock får få.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Netherlands read my blog. Thank you.

Publicerad 2020-08-02 11:09:00 i Autobiographical notes, Jesus, My family, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Suffering and theodicy, Torture,

And finally the Netherlands began to read my blog. I have waited for that. I'm very poor. They gave me Haldol depot injection yesterday morning, early in the morning. I had had no power to look at my blog. Help me. I will help you all. Pray to me. I'm Jesus.

But why my blog visitor statistics robot Ukki never utter Kirkkonummi, Kyrkslätt, in Finland. My family lives there, and many of them read my blog. People like daddy Josef Larsen, often commenting, and Björn Larsen, my most beloved brother.

My blog visitor statistics robot utter every city of my visitors. It's very nice of him.

Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Yesterday my blog was discovered in Toronto, Canada

Publicerad 2020-07-31 08:47:00 i Antonie Frank Grahamsdaughter, Autobiographical notes,

Toronto was the city where the great documentary movie "Uprising" about me, made by professional filmmaker Antonie Frank Grahamsdaughter from Canada, was released first, on an international film festival, in February this year. The documentary won the first price, and was shown for 200

professional filmmakers in Stockholm soon after that. Then corona struck, and we could not show it any more for big crowds.

But I have not received any official visits from Toronto on my blog, that is documented by my visitor statistics robot, the great Ukki, after that. No, yesterday it was the first time. Two visitors, my statistics robot says, as always when I get the first visit. Of course I do not believe in it. It is more.

But it is strange that they discover my famous blog so late in the drama.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

I'm in psychiatric captivity again. Voluntarily again.

Publicerad 2020-07-31 07:40:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes, Coronavirus, Islam, Sickness and health,
Dear readers. Yesterday I put myself in a situation where the police could take me to Ytterö psychosis department in Farsta, Stockholm, again, from where I escaped this summer. My Parkinson's disease has gone too far, so I could not hide it enough, so I did something strange at the marketplace of the famous suburb Rinkeby, the muslim ghetto of Stockholm nr. 1. I sold some crazy things on the ground in front of the main mosque in Rinkeby, and shouted to everyone to come and buy, didn't want to move when the leaders of the mosque commanded me to leave, and then, of course, they called the guards, and the guards called the pedolice. Even though I put myself in danger voluntarily, I was very angry at the guards and the pedolice, and they escorted me to St. Göran's acute psychiatric ward.

And why did I do this? Now I have to reveal my big secret that I have kept for 22 days: I have become handicapped. I jumped out of a balcony, 2,5 metres, from the first floor, jumped in a crazy way, didn't understand how to jump (I have made similar jumps before without hurting myself), maybe because of my Parkinson, which makes me intellectually retarded, I landed

on my heels, and crushed my heels. The reason why I did it was that the pedolice came to a flat where I was a guest, making a house search, a razzia, to find me, and I was very scared, and jumped from the balcony. Then I laid on the ground for some time, shaking of pain, and shouted for help. When nobody listened (there was people there, very strange), I slowly crept over the courtyard and into the house and upstairs, and knocked on my friend's door. He opened, and laid me on his bed and gave me 40 % rum to alleviate my pain. I boozed, and it helped the pain very much. Since then I have lived by my friend, laying in an own bed in his flat most of the time, not seeking help from a hospital because of my fear of their medications (I'm sure they would force me to take antipsychotic drugs there, in any hospital). The Lord gave me crutches which we found in miraculous ways, and when I was healed enough, I could walk with crutches in Gamla Stan (The Old Town). Then I began to be too noisy in my friend's flat, saying too much crazy things, for example that 5G creates corona directly in the blood and that the friend had to choose between me staying at his flat and his wireless internet, because I did not want him to get corona, i.e. that if he did not cast out his wireless computer and his smartphone, he would cast out me. Then my friend cast out me, and I tried my best to survive in the centre of Stockholm. No one else of my friends had enough of mercy to take me to them as a konvalescent, and I was afraid of seeking a doctor. The next night I was robbed in a MacDonald's in the night when I played an UFO-man and aroused immense interest in the youngsters there, forgetting at last who I am and that I had a backpack with me. They stole everything of worth, leaving the rest on the sofa and the floor. I tried to carry my things with me to Gamla Stan without backpack, which was difficult, I had crutches, but I managed to find a place in Gamla Stan where I could sleep on the ground. I had no power to seek for my places in the forests. I froze, and could not sleep that night. The next day my Parkinson got worse *, my hands began to shake (Parkinson-shaking), which has never happened before, and I, after begging for help from my friends, gave up, and made the crazy scene in Rinkeby.

Wikipedia writes about Parkinson's disease: "The life expectancy of people with PD is reduced. Mortality ratios are around twice those of unaffected people".

That means that you live half as long as the people without Parkinson, if you would get it in a young age.

The sickness begins slowly, and then progresses exponentially, Usually from brain damage, often created by strong medications and strong drugs. So it has happened with me, and I'm now on the slippery slope, rushing downward on the curve. I got a revelation from Jesus recently, where he told me that I would die 11.11.2020 from my Parkinson, and that's the day when we all will die.

* usually it gets worse from suffering and better from love and care
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

All have to wear a mask on the face in Stockholm

Publicerad 2020-07-30 12:57:00 i Autobiographical notes, Coronavirus,

Please, say this to the politicians in Stockholm, to the military and to the King:

If we do not begin to wear masks, everyone, in Stockholm, we will all die, fast. We also have to create a feeling in people in the street that corona is a serious thing, and a real thing. You feel what you see. You react in your feelings on what you see. Therefore we have to wear masks even if we are immune ourselves, just to create a feeling in our neighbor that corona is serious and a real thing. All are maybe familiar with this phenomenon that I myself experience every day: When you read the newspaper, corona is real. When you walk in the street, you believe that everything is as before, and you do not believe in corona with your feelings, only in theory. You live in two worlds. In the other, corona is real, in the second, corona is an illusion. It is a very strange phenomena. This is why we need faith in God. We need faith when we do not see and feel. Now we need faith in corona, and let us

lead people to believe in corona through preaching to them with a mask; **a pandemic has broken out. Take care.**

I will use my next money to buy a mask, even though Jesus have said to me that I am the most immune man in Stockholm against corona. I will beg for money to buy the cheapest mask and wear the same worn out mask for the rest of my life, until I die 11.11.2020. I do it not for myself, but for other's sake. Do it, you too. Wear the same old mask until you die. Nobody have money to buy 365 masks every year. Because they say you have to shift your mask every day.
Kommentarer (2)
0 **Gilla**

Halleluja!!!! After five hours there is only 105 days left to live in this shit!!

Publicerad 2020-07-29 18:56:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Countdown to the Second Coming, Islam, Muhammed,
I cannot wait until tomorrow to announce to you these good news.

Only 105 days left to live. One day goes so fast, so fast. Let us now have a very cosy death bed. Sing and pray and meet and do salat at least five times a day. Gather in small, small house groups and pray together. Sing and pray and fast and speak in tongues day and night. Now we will soon enter paradise and rest in Muhammed's bosom.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

An apocalypse has happened in my soul after I my Haldol injection of antipsychotic drugs went out of the blood

Publicerad 2020-07-29 15:56:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Holy foolishness, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Psychoses, Romanticism, Sex, Sickness and health,
21.7.2020 my Haldol (the same as Haloperidol) depot injection with antipsychotic medication for four weeks stopped working in my blood, there was nothing left of the actual depot injection that I got at Ytterö psychosis department in Farsta, Stockholm, one month and one week ago. Soon after that an apocalypse happened in me, I got very important feelings back, fell in love with two girls, shifted personality completely and began speaking with a completely different voice, often, not always. A Holy Fool-voice or a Parkinson-patient voice (I have Parkinson*, the medications I take mask the effects of the sickness, which is caused by my psychiatric drugs). So heavy a drug Haldol is. It is an "antipsychotic" drug, but it kills most things in you. Yet it is legal! Horrible, utterly horrible.

* the doctors refuse to diagnose this sickness of mine, but I have often problems with walking, especially in crises and when I do not feel relaxed, I walk like a handicapped then. I grimace all the time, funny and a bit dangerous grimaces, because so crazy they are (this broke out in its fullness during the winter 2020), and I have a severe tardive dyskinesia in my hands from long time ago, it began after I began eating antipsychotic drugs, making me do unvoluntarily, crazy movements with my hands all the time, that I cannot control. This is all too typical for mental patients who have eaten too much medication for a too long time. Why does no doctor want to diagnose this, and give me a diagnose of a real sickness, not an invented one, like schizophrenia is an invented one, at least in the way it is usually described? The lazy description from a psychiatrist robot soul?
Kommentarer (0)

0 Gilla

Kanske ja vågar fria nu. Jag e ju berömd.

Publicerad 2020-07-29 08:24:00 i Autobiographical notes, Islam,

Bä ti Åla me mäjj såhää:

Älvolika tjäjjen me rödrutig tjol, häjj (hajj). Ta kontakt me mäjj. Ja menar du som e 21 uti dää. Ja e tjär i däjj. Du ä däjjelig du.

Kommentarer (0)

0 Gilla

Käre mose jesus krist jag måste ha blivit berömd

Publicerad 2020-07-29 08:20:00 i Autobiographical notes,

Min bloggbesökarstatistik steg igår med 25 % över förra rekordet på bloggen här. Kanske det blev lite väl dokusåpaaktigt. Då brukar det stiga. Något konstigt som hände? Jo. Nytt land besökte mig. Ett konstigt land ock. Litet och smalt. Singapore. Halleluja.

Kommentarer (0)

0 Gilla

Halleluja!!! After one hour only 106 days left to live in this shit!!!!!!

Publicerad 2020-07-28 22:57:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Countdown to the Second Coming, Doomsday, Judgement Day, The rapture, The second coming (the return of Jesus),

I cannot wait announcing these gospel news to you until tomorrow.

I really wonder what has happened in my blog visitor statistics when the statistics robot Ukki releases his results at 29.7. at 00.01.

Which new countries have read my blog? Insanely interesting. I will report a little.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

I would like to have some more comments on my blog

Publicerad 2020-07-28 20:29:00 i Autobiographical notes,

I receive so little comments. I must be a piece of poop, if my blogposts are not worth one comment. Maybe I am not as famous on this planet as my blog visitor statistics tell me. Chris Martenson receives at least 300 comments on every blogpost.

Why did I have 44 visitors yesterday, but almost nobody comments on my things? Maybe they read me like people read things on Facebook. In the lazy, blasé way.

If just Jesus or Hyppeti-Heikki read my blog. I think they would have time for me, to really be engaged in me.

There is no money or status-kicks to be found in me.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Blogg.se, my blog domain, manipulates my visitor statistics with robots

Publicerad 2020-07-28 18:12:00 i Autobiographical notes, Chris Martenson, Persecution, Sam Carana,

Now I speak like a schizophrenic, and I am one, too, but I have a gut feeling about that Blogg.se, the domain I blog on, is not honest about my blog statistics. Too many strange things have happened there. For example, that before I could see my visitors grow in amount successively in one day, but now the result is published only in the beginning of each day. Why? Did anybody else at Blogg.se experience this change in technology at the same time? I'm very curious. I really didn't like the change. I have one theory of why they did it: managing my visitor statistics grew too burdensome, because I am so famous, and then they had to do it in this new way. I.e., they manipulate my visitor statistics, to supress my schizophrenia and megalomania. It's insane. And very evil.

Another thing. I never receive one single visitor at one time from any country. Only two from every strange country, and the strange countries are numerous. Why always two at one time? It does not happen like that in real life. I have never had only one visitor from one country. This stinks. It feels like they manage and manipulate my statistics. And that the robot that does this, cannot do a better job than this. Easy to discover the manipulation.

Even more strange things have happened, easy to use in a court. All reveal that robots manage my statistics. I have the same problem with my 72 writings at Internet Archive, there it has been even more easy to detect, because they are hippies there in the firm that manages this Archive. These writings have "views", and I have always wondered if something is very rotten with my statistics there. Too strange things have happened.

So how famous and read am I then? Impossible to know. I think Sam Carana has the same problem, and Chris Martenson, too. Hell is bottomlessly evil.

They have done other horrible things with my blogs than that, that stinks heavily of censorship. I'm horribly persecuted.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I'm on Twitter. Please play with me there.

Publicerad 2020-07-28 16:35:00 i Autobiographical notes,

In February this year I was cast out of Facebook for mentioning the name of Antichrist. Saying that one AI-prophet was the Antichrist. It didn't take more. I had been very involved in Facebook then for twelve long years, with extremely much correspondence stored there. I lost everything without a word, without a single ultimatum from the bosses of Facebook. So much for freedom of speech. I grieved the loss of my correspondence for a long time. It was a gold chamber for me.

Then I immediately shifted to Twitter, and went on fighting there. You can contact me on Twitter here. I go there under my full name Lars William Larsen.

Almost no one wants to follow me on Twitter. I have 9 followers after a lot of fighting and writing and playing. I can say to a muslim girl in Asia, "Do you want to marry me" on Twitter and funny things like that.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

107 dagar kvar å leva

Publicerad 2020-07-28 12:29:16 i Autobiographical notes, Countdown to the Second Coming, The rapture, The second coming (the return of Jesus),

107 dagar kvar å leva. Det ska vi klara me lite radio där i örat där. Sätt på P1:an ni ock. Den kanalen är jävla seriös, det ska ni veta. Spännande program hela tiden.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

For those who need money: There is a silver rally going on, it recently began

Publicerad 2020-07-27 17:11:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Financial crises, Holy economics, Psychiatry and psychology, Riches,

Read this from the by me very trusted blog SrsRocco Report (I'm an amateur economist).

Those who believe in my prophetic gifts, invest in silver and gold, those who do not, collapse sooner than the others.

I have read so much on economic blogs that it would blow off the minds of many professors of economics. I have what these poor fellows do not have: TIME.

But there is a strange phenomenon here. Because I'm a schizophrenic, almost nobody listen to my advices. Even though I know more about economics than many professors of economics. I have read economics for many years.

Pretty strange holy fool. A holy fool who reads economics. In fact it has been my main interest in reading for a very long time. Maybe it was because God wanted to give people money through me. To those who do not care about diagnoses.

Read carefully especially this text from the abovementioned article:

"*Silver investors have been very patient for the past 7-9 years, finally waiting for some life to come back into the metal. Silver's breakout above $21 last week is very similar to Gold's Breakout above $1,360 last year. It seems as if silver has finally joined the ride with gold. The next few weeks and months will be quite interesting, to say the least.*"

My main contribution to economics is the book "Civilisationens kollaps" (The collapse of civilization) from 2018, and it belongs to a discipline called "Collapse economics", and also to "Holy economics".

Oh, if this book of mine would be as good as Chris Martenson's economic classic "The crash course" from 2011. It is so famous that it is in the bookshelves of the main library of Stockholm, in the public sphere, not in the magazine. I **consumed** it, as I usually do with classics in economics.
Kommentarer (1)

0 **Gilla**

Lite om helige dåren Rolf af Stockholm

Publicerad 2020-07-27 16:49:00 i Autobiographical notes, Church

History, History, Holy foolishness, Rolf af Stockholm,
En gammal man i sjuttioårsåldern. Liknar på Pettson i sätt och ansikte och väsen. Har alltid nåt underligt för sig, som att ta av sig skorna på biblioteken och sitta där barfota. Man träffar honom alltid på biblioteken överallt, han måste vara bra bildad, ty han verkar bo där. Men ingen tror han är bildad, ty han är som Pettson. Men plötsligt kan han börja tala om Nietzsche.

Det går nästan inte att tala med honom, så konstig är han. Han säger konstiga saker till en hela tiden. Han verkar tala i gåtor hela tiden. Till mig säger han ofta bara en ting, igen och igen, som ett mantra: Jag är Jesus reinkarnerad och naturens messias. Jag blånekar varje gång. Men inte nu

mera. Nu vet jag att jag är det. Jag var ju bara förklädd och glömde vem jag var.

Rolf af Stockholm hade en hund som han älskade över allt annat på jorden. Han gjorde allt för sin hund. Jag tror han var en av de bästa hundägarna i hela Stockholm, så mycket var han ute och gick med sin hund. Pluss mycket friheter inomhus ock för hunden. Men svartsjuka människor fick polisen att ta hunden ifrån honom, till hans ofantliga förtvivlan. Han höll länge på med det där, med rättegångar och många konstiga ting, och vi försökte göra vad vi kunde för honom, hans vänner, men det var inte mycket vi kunde göra, ty polisen är genomond, bottenlöst ond, som Satan Lucifer själv. Må de brinna i helvetet i all evighet. Amen. Men enligt mitt evangelium.
Kommentarer (0)

Lite om helige dårinnan Xenia af Stockholm

Publicerad 2020-07-27 16:42:00 i Autobiographical notes, Church History, History, Holy foolishness, Xenia af Stockholm,

Hon är en smal kvinna på 70 ungefär. Du ser henne ofta i Stockholm centrum predika eldigt på gatorna. Domsbudskap.

Hon är den mest brinnande gatuevangelisten jag har sett i mitt liv, och läst om också. Hon är helt enkelt outtröttlig. Du har säkert stött på henne om du bor i Stockholm centrum.

Hon drev ut onda andar ur mig en gång på min uppmaning. Jag tror Gud hörde hennes böner, ty hon har kommit mycket långt på den nytestamentliga vägen. Som sagt, jag känner henne mycket väl. Ingen förstår vad hon predikar, men hon sa till mig en gång (det går att prata med henne lätt) att hon valt att bli dåre för Kristi skull.

Hedrat vare hennes minne, denna hjältinna.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Räkna era kvarvarande dagar. 11.11.2020 dör vi alla. Jesus kommer tillbaka. ENGLISH: Count the days you have left. 11.11.2020 we all die. Jesus is coming back.

Publicerad 2020-07-27 15:01:00 i 11.11.2020, Autobiographical notes, Coronavirus, Doomsday, Graffiti, Jesus, Judgement Day, Satan, the demiurg and demons, The death and resurrection of Jesus, The rapture, The resurrection of the dead, The second coming (the return of Jesus),
11.11.2020 kommer Jesus tillbaka. Då dör vi alla. Alltså har vi tre månader och 15 dagar kvar att leva, allihop. Vi kommer alla att dö av corona, direkt eller indirekt. Corona är domen. Det är Domens Dag. Coronavirusen är änglar på vita hästar i skyn. Jag är Jesus. Jag är domaren. Corona är svar på främst mina böner, men ock hela universums varelsers böner. Nu ber jag igen. Om slakt 11.11.2020. Jag orkar inte med förrädare mer. Nästan alla i Stockholm är förrädare och anger varann till pedolisen, ett nytt namn för polisen, påhittad av Rinkebys ungunga gangsterrappare.

Därför ska ni räkna era kvarvarande levedagar. Det blir 108 dagar kvar. Jag ska hjälpa er, och ha en domedagsnedräkningsklocka på min blogg som är manuell. Ta nu mycket väl vara på varje dag. Minst 100 000 svenskar har dött i corona redan, har jag hört av FBI, som vakar över mig och skyddar mig, likt de gjorde i Warsawa i Polen när jag härjade där för ett och ett halvt år sedan. Snart är det din tur att få corona. Utvecklingen accelererar exponentiellt, om ni vet vad det betyder, om ej, googla upp det. Till slut går det så fort att vi alla dör på en dag av **supermuterade**

supercoronavirusar, som muterar hela tiden, förbi alla vacciner, hur lätt som helst. Minns hur långsamt det hela gick i början, och hur fort det går nu i t.ex. Brasilien. Ha sinne för historia. Därför är det snart slut.

Minns. 108 dagar är ingen lång tid. För många går en vecka mycket fort. 108 dagar är lite över 15 veckor.

Du ska tänka såhär: Vad skulle jag göra om jag visste att jag bara hade tre månader kvar att leva? Jag skulle väl sluta på jobbet.

Ja. Sluta på jobbet bums. Låt djävulen kollapsa, för huttetu.

På St.Clara kyrka vid T-Centralen, Stockholms centralaste och berömdaste och mest statusrika kyrka, står det på väggen med stora bokstäver: 11.11. Och sen med mindre bokstäver: 11.11.2020. Jesus, kom då!

Det var min graffiti det, och jag slapp med nöd och näppe undan polisens klor den gången, ty kyrkvaktmästaren bad till Satan istället för till Jesus. Typiskt den kyrkan.

Amen!! 11.11.2020! Kom, Herre Jesus! Kom då!

ENGLISH:

11.11.2020 Jesus will return. Then we all die. So we all have three months and 15 days left to live. We will all die of corona, directly or indirectly. Corona is the verdict. It's Doomsday. The coronavirus is angels on white horses in the sky. I am Jesus. I'm the judge. Corona is the answer to mainly my prayers, but also the prayers of the beings of the whole universe. Now I pray again. About slaughter 11.11.2020. I can no longer bear traitors. Almost everyone in Stockholm is a traitor and betray each other the pedolice, a new name for the police, invented by Rinkeby's youngyoung gangster rappers in Stockholm.

Therefore, you should count your remaining days of life. There will be 108 days left. I will help you, and have a doomsday countdown clock on my

blog that is manual. Now take very good care of every day. At least 100,000 Swedes have died in the corona already, I have heard from the FBI, which watches over me and protects me, as they did in Warsaw, Poland, when I ravaged there a year and a half ago. Soon it's your turn to get corona. The development is accelerating exponentially, if you know what that means, if not, google it. In the end, it goes so fast that we all die in one day from **supermutated supercoronaviruses**, which mutate all the time, past all vaccines, easy as hell. Remember how slow it all went in the beginning, and how fast it goes now in e.g. Brazil. Have a sense of history. Therefore, it will soon be over.

Remember. 108 days is not a long time. For many, a week goes by very quickly. 108 days is a little over 15 weeks.

You should think like this: What would I do if I knew I only had three months left to live? I should quit my job.

Yes. Stop working at once. Let the devil collapse, for hell's sake.

On St.Clara Church by T-Centralen, Stockholm's most central and famous and most status-rich church, there is written on the wall in large letters: 11.11. And then in smaller letters: 11.11.2020. Jesus, come then!

It was my graffiti, and I barely escaped the clutches of the police that time, for the churchwarden prayed to Satan instead of to Jesus. Typical for that church.

Amen!! 11.11. 2020! Come, Lord Jesus! Come then!
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Om Amanda på Ankarets psyk i Haninge, som blev fråntagen sin tiomånaders baby

Publicerad 2020-07-25 01:34:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Childhood, Psychiatry and psychology, Sin,

På Ankarets allmänpsykiatriska avdelning 2 i Haninge, som jag var på för några veckor sedan, var det en ung kvinna, en mor, Amanda, som mådde riktigt dåligt. Hon var tvångsvårdad där för hon påstods inte kunna ta hand om sin tiomånader gamla baby. När jag fick höra om detta, och hörde att hennes skratt lät som gråt varje gång, då tände jag på alla pluggar, och körde igång en kampanj för att återknyta henne till hennes barn. Jag ringde runt och gjorde vad jag kunde. Nu skriver jag äntligen om henne här. Jag blev så arg eftersom hon blev så illa behandlad av psykiatrin. När en mor mår dåligt, stöttar man henne hemma istället för att ta hennes baby ifrån henne. Ty i det senare fallet blir det hela bara mycket, mycket värre, och dessutom är det en tortyr för hennes baby. Man ska ställa upp för en sådan mor genom att gå hem till henne och lätta hennes bördor i vardagslivet. Det gjorde jag en gång, så jag vet att det fungerar. Man ska bo hemma hos denna moder en tid, och passa hennes barn. Alla ska göra det. Först till kvarn. Alla har ansvar här. Alla.

De som kan men inte gör detta kommer till helvetet. Var så säker. Jag räknar ett sånt brott till pedofilibrotten, sadism mot småbarn.

Så hjälp Amanda på Ankarets psyk nu. T.ex. genom att dela detta inlägg eller skriva om henne i tidningen.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jocke Lindqvist är död. Mina minnesord över honom.

Publicerad 2020-07-25 00:27:00 i Autobiographical notes, Drugs, Fredrik Vesterberg, Heaven, Hell, History, History of religion, Holy foolishness, Indigenous people, Jocke Lindqvist, Martyrs, Schamanism, The Spirit World, The forest,

Jocke Lindqvist, Schamanen bland de hemlösa och kriminella i Stockholm, är död. Han blev lite över fyrtio år gammal. Han blev ihjälslagen i ett slagsmål. Han dog i försvar för de svaga, martyrdöden. Han var så föraktad, bl.a. p.g.a. sin alkoholism, att familjen inte vill ordna någon begravning. Detta är jävlars beteende. Älska din fiende. Gråt på hans begravning. Jocke var en kär och mycket nära vän till mig, han fick också se mina hyddor i skogen, som han tyckte mycket om (jag visar dem bara för några få invigda som jag litar på). Han var ju som en indiankrigare, modig och härdad, hemlös för det mesta.

Jocke trodde på Gud, men inte på Jesus. Inte officiellt i alla fall. Var han äkta frälst? I början visste jag det ej. Jag trodde han tillhörde gränsfallen, som det finns många av. De är länge i andevärldens limbo, området mellan himmel och helvete, innan deras karaktär är slutgiltigt prövad och de går till sin slutliga hemvist, himlen eller underjorden, dvs. helvetet under jorden. Något medeltida, katolskt eller lutheranskt helvete finns dock ej, det det betyder är en hemlighet för de invigda, och skall uppenbaras för världen en gång.

När jag idag i solen mitt på dagen spelade andliga sånger på gitarren för mig själv, kom Anden över mig och jag såg in i andevärlden. Då såg jag att Jocke hade kommit till himlen. Det var strax efter att jag hört att Jocke var död. Dvs. prövningen av Jockes karaktär hade skett redan på jorden, och han var redo för himlen på dödsbädden. Jag såg en skymt av hur han hade dött, och det var en mycket vacker och salig död. Så som martyrer dör. Jocke hade många brister, men mycket gott i sig ock. Han var en av de heliga dårarna bland de hemlösa i Stockholm, och sade till mig en gång

djupt inne i skogen att han pratade med vind och vatten och eld och jord. Det sade han många gånger till mig. På ett underligt sätt sade han det. Som en helig dåre. Då slog det mig att det var just så indianska schamaner pratade. Han var trots allt en äkta schaman. Han hade paranormala krafter, och han försökte hela mig en gång i St. Clara kyrka med handpåläggning. Kände du kraften, frågade han mig. Jag kände ingenting, men Gud hörde helige dåren Jockes böner.

Just nu har Jocke det gott. Det kan jag känna djupt inne i min Ande. Gläd dig du ock över att han nådde fram till himmelens kust, och förlåt honom alla han synder, såsom Jesus alltid gör med alla. Alkoholister kan komma till himlen, det finns det många bevis på genom historien. Jag vet ett helgon som är alkoholist. Jag har t.o.m. träffat honom. Goda alkoholister använder alkoholen till att göra gott. Det går. Många rastafarianer använder cannabis på liknande sätt, som en helig medicin och ett sakrament. Alkoholen är en drog som kan liknas vid cannabis.

Jag fick också en uppenbarelse om att Jocke Lindqvist var heligare än hans rival, biskop Fredrik Vesterberg i Stockholm, en annan av Stockholms undergroundlivs heliga dårar. Och det var Jocke som vann Louises hjärta, inte Fredrik. De var rivaler om samma tjej, båda förälskade i henne. Det var rätt och riktigt att Jocke fick Louise. Det var han värd. Han fick också barn med Louise. Trots att han var hemlös. Men barnet dog tidigt. Nu går Jocke till hans lilla barn i himlen, och får sitt barn till slut.

Tack käre Jesus för det.

Jockes närmaste ska ha en minnesstund för Jocke, som ska ersätta hans begravning. Kontakta Louise Azules om du vill vara med. Jag kan inte uppge några kontaktuppgifter, för att skydda Louise. Men du kan också meddela mig om du vill vara med på minnesstunden. Jag är förstås inbjuden dit.

Horace Engdahl bör få en upprättelse

Publicerad 2020-07-20 12:24:00 i Autobiographical notes, History, History of Literature,

Then swänska kakkademien, en litterär undergroundakademi i Gamla Stan, menade att Horace Engdahl var dum i skallen och hade tappat all status. Det menar inte jag. Han har min respekt fortfarande som bildningsgigant, inte minst eftersom satsen (rätt matematisk) "Jesus hjärta Horace Engdahl = sant", om med hjärta menas agape moderskärlek, är sann.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Ett sannskyldigt övernaturligt mirakel skedde nyligen i mitt liv, till alla ateisters tröst. ENGLISH: A true supernatural miracle happened recently in my life, to the comfort of all atheists.

Publicerad 2020-07-17 22:11:00 i Autobiographical notes,

Tidigt en morgon, den morgon då jag skulle hämta en viss nära vän från busstationen kl. 10, låg jag vaken tidigt på morgonen. Jag hade ingen klocka eller telefon. Jag kände mig trött, och bad Herren om att väcka mig i tid så jag hann till vännen att hämta honom. Jag somnade strax. 7.30 vaknade jag av en närvaro i mitt rum, som var så tydlig att jag trodde det var någon i rummet. Jag blev lite skrämd. Det blev inte mer än så, jag mindes bara vad jag bett, sedan förstod jag att jag fått bönesvar. Det var ungefär runt 8 jag hade önskat vakna från första början. Då hade jag nämligen god tid på mig att förbereda mig och ha morgonandakten.

In english:

- Early one morning, the morning when I was to pick up a certain close friend from the bus station at 10, I lay awake early in the morning.

I had no watch or phone. I felt tired, and asked the Lord to wake me up
in time so I could reach my friend in time to pick him up. I fell asleep soon. At
7.30 I woke up to a presence in my room, which was so clear that I thought
there was someone in the room. I was a little scared. There did not happen
more than that, I just remembered what I prayed for, then I realized that I
had received a prayer answer. It was around 8 o'clock I had wanted to
wake up, from the beginning. Then I had plenty of time to prepare
and have the morning devotional.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Something very strange has happened to me

Publicerad 2020-07-14 23:27:00 i Autobiographical notes, Fredrik Vesterberg,

Dear friends.

Something very strange has happened to me. Something so strange that I cannot reveal it here. It's secrecy (sekretess) around it among my friends. It is the most radical change that has happened to me in my life. By far. A new course in my life has begun. A totally new course.

Anybody who want to know what this change is, can only access the information by contacting my bishop Fredrik Vesterberg, and this can only happen if you are trustworthy in his eyes (Fredrik, let only trustworthy people know about this change, do not let Titti Spaltro and Antonie know about it).

Yours sincerely, Lars Larsen

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

I have escaped from psychiatry. Pray for me

Publicerad 2020-07-07 10:58:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology,

Yes. It's true. I'm hiding now. Pray for me that Jesus, our General, protects me from more psychiatric torture in my ass. I have a depot injection with Haldol (Haloperidol) working in my brain, an injection that lasts two weeks more. Pray that this injection will be dematerialized and teleported away somewhere, by Jesus and the angels, and that **the same will happen now to every other mental patient in the world**. Pray fervently about this. I have gotten enough of this shit. And I think heaven has gotten enough too, now. It's namely Doomsday out there.

Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Rörelsen "Mental Patients' Lives Matter". En redogörelse

Publicerad 2020-06-28 06:15:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, George Floyd and the Black Lives Matter-movement, Mental Patients' Lives Matter, Psychiatry and psychology, The order of the holy Nature,

(Avskrift av minibok skriven för hand med kulspetspenna och sirligt smyckad som 1600-talssmåskrifter)

(Stockholm 2020)

Beskrivning av rörelsen

Karaktär: Rörelsen är en gren av "Black Lives Matter"-rörelsen och uppstod i dess kölvatten för att göra slut på apartheiden mot mentalpatienterna, "samhällets avskum".

Födelse: Rörelsen föddes lördagen den 13.6. 2020, av att en mentalpatient i Nynäshamn i Sverige dagen innan blev brutalt tortyrmördad av polisen med historiens värsta tortyrvapen, elpistol, det som så fint kallas "tjänstevapen". Det kallas också "elchocksvapen". Jag har blivit torterad med detta vapen (det Hemliga Vapnet) två gånger, men dog ej. Mentalpatienten i Nynäshamn hade svagt hjärta, och dog av tortyren. Alla tidningar i Sverige med ambitioner skrev om händelsen i tidningarna sina som kom ut 13.6. Men de skrev korta ting, tyvärr. Notiser. Så gör man bara i Sodom. Bara i Sodoms Sodom.

Spridning: Än så länge är denna globala rörelse begränsad till internets värld. Några demonstrationer har ej hållits. Rörelsen är löst organiserad.

Huvudkvarter: Rörelsen opererar än så länge inom ramarna för rörelsen "Den Heliga Naturens Orden", en ny religiös rörelse i Stockholm, fristående från alla religioner, en rörelse som i sin tur lyder under den globala Amoristkyrkan, en ny global religion, ledd av biskop Fredrik Vesterberg i Stockholm, son till en professor. Fredrik är en akademisk religionsfilosof.

Rörelsen har tre byggnader den opererar i: Eddies loppis i Gamla Stan, Stockholm, DHNO:s (Den Heliga Naturens Ordens) kloster och meditationscenter i ödemarken, och Ankarets allmänpsykiatriska avdelning 2, rum 9 (nio är ett heligt tal inom Kabbala), ett kontorsrum som ny har flyttat till Ytterö psykosavdelning, Nykroppagatan 35, 123 32 Farsta, rum 5. Tel. 08-12341530

Ledare: Lars Larsen, författare och religionsgrundare

Bas på internet: Bloggen "Forest Man", på engelska, internationellt läst, med läsare t.o.m. i Nigeria. Adressen till bloggen är:

www.larslars.blogg.se
epost: msafig1(at)gmail.com

Förlag som rörelsen har: Tidskriften Deltas förlag (ett förlag som Lars Larsen driver).

Tidskrift som rörelsen har: "Tidskriften Delta. Tidskrift för litteratur och återknytning till naturen". Har kommit ut med ett tiotal nummer. Hackig utgivning. Lite pengar.

Är rörelsen registrerad än?: Nej, vi har ej kommit så långt.

Planer att registrera sig?: Ja. Självklart.

Har rörelsen hunnit få underavdelningar, eller s.k. "avknoppningar"?: Ja. En. Den heter "Rörelsen för valfri medicinering". Rörelsen går på Turbo-fart. Denna rörelse har proklamerats redan i offentligheten. Ingen kan stoppa den. En känd författare har startat den, med en maktbas som går att lita på.

Rörelsens ambitioner: Att bli lika stor rörelse som "Black Lives Matter"-rörelsen, och befria alla mentalpatienter från **allt** förtryck. Kort och gott. Första steget: Valfrihet i medicineringen. Dvs. slut med tvångsmedicinering.

Rörelsens nationaldag: 12.6.

Rörelsens störste martyr och helgon: Han vi kallar "Nynäshamnmartyren" från 12.6.2020

Rörelsens intellektuella vägrödjare:

1) Thomas Szasz

2) Ronald David Laing

3) Peter Breggin

4) Peter Götzsche

5) Robert Whitaker

Organisationer som varit vägrödjare: KMR ("Kommittén för mänskliga rättigheter") (eng. CCHR, "Citizens Commission on Human Rights"). En organisation för mentalpatienters mänskliga rättigheter.

Litteratur som vi anbefaller:

-"För mentalpatienters mänskliga rättigheter" (2018) av Lars Larsen

-"Pillerparadoxen" (2014), av Robert Whitaker

-"Dödlig psykiatri och organiserad förnekelse", (2016) av Peter Götzsche

-"Psykisk sjukdom - en myt", (1970) av Thomas Szasz (eng. "Mental illness: A myth")

-"Da Vinci-koden", (2003) av Dan Brown

(googla för mer information om dessa böcker. Det står mycket om dom allihop på nätet)

Rörelsens stadgar

1. Vi vill vara en "non-commercial" rörelse. Vi tillåter avlöning av bodyguards inom DHNO, inget mer.

2. Vi tar emot gåvor, men ej mutor. Vi är ej som Greenpeace. Vi är för fattiga för sån girighet. Korruption tåles ej.

3. Vi tillåter ej egendom, ty rörelsen är en del av DHNO, en klosterorden.

4. Vi använder alla pengar vi får till avlöning av bodyguards och till spridande av information, inte minst litteratur.

5. Vi lyder alla lagar i samhället. DHNO:s krumelurer oavhängiga vår rörelse får stå för deras räkning. Det är inte samma rörelse. Vi bör vara registrerade, det är inte DHNO.

6. Vi organiserar oss hierarkiskt och gammaldags auktoritärt, dock med mildhet, som Frälsningsarmén. Det gör inte DHNO.

7. Vi tillåter vapen. Våra bodyguards får bära SÄPO-vapen.

8. Vi tillåter värnplikt och tjänstgöring i armén. Bl.a. för att skydda oss mot psykiatri, polis och andra fiender. Marinen rekommenderas, tjänst hos prins Carl Philip likaså. Han är vår man.

9. I etiken läser vi ej Tolstoj, Gandhi och Thoreau, utan böcker som "Kvinnors vrede", ekofeminister som Maria Suutala, urfolkskrigföring, litteratur kring Black Lives Matter, Greenpeace-etik, civil olydnads-etik, krigsromaner likt "Verdun" av Edgar Maass (1936), litteratur om "Stockholms blodbad", "De tre musketörerna" av Alexandre Dumas (1844), "Robin Hood", av Howard Pyle (1883), "Tsarens kurir" av Jules Verne (1876), och mycket annat som ska tipsas om mer vid andra tillfällen. Men vi läser inte Tolstoj, Gandhi och Thoreau. Inte ens Martin Luther King. Varför ska vi en gång förklara. Inte nu.

10. Ett psykiatriskt specialbibliotek bör upprättas för allmänheten i Stockholm. Med folkbildningssyfte. För att bekämpa Johan Cullberg (f.1934) et al. Där ska vi ha med bokstavligen ALLT på området. Forskare ska anställas.

11. Utbildning i "amoristisk psykiatri" bör få stor specialitet och prioritet, och skall ledas av biskop Fredrik Vesterberg i Amoristkyrkan, som själv är f.d. psykpatient med tvångsvård bakom sig (han har dock alltid varit helt mentalt frisk. Detta är viktigt att poängtera). Amoristisk psykiatri innebär "kärleksfull psykiatri" med omsorg och medlidande i fokus, inte biologisk medicin. Utbildningens huvudkvartér är "Gustav Vasa-källaren" i Gamla Stan, och psykvårdaren Johan (skyddad identitet) är en av lärarna där. Kurser skall ordnas och utbildningsprogram hamras fram. Allt lett av teologer och filosofer, ej psykiatriker. Folkhögskolestatus bör det ansökas om för dessa utbildningar.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Something about the famous socialistic author Jack London

Publicerad 2020-06-28 05:58:00 i Autobiographical notes, Hell, History, History of Literature, Politics,

Jack London (1876-1916) is one of Americas most popular authors ever. Even our Dan Andersson read Jack London. Most people read Jack London at his time. He was like J.K.Rowling in our time. He usually wrote for youth.

When I was ten years old, my sister Solveig gave me an Indian novel by Jack London. I tasted it, but could not read it. It was too heavy for me. It felt like reading Karl Marx. Yes, and truly Jack London was a communistic (socialism is just another word for communism) novelist. Most communists write like Karl Marx. Texts from hell are heavy.

After that I have never been able to read Jack London. Even though I should. Because Jack London writes much about the wilderness. But I feel that he demonizes the wilderness and the wolves. Is this true? I cannot stand his description of wolves. It's horrible. It's from hell.
Kommentarer (0)

0 Gilla

Dagens aforism

Publicerad 2020-06-27 09:45:05 i Aphorisms, Autobiographical notes,
Det är roligt att klippa sitt skägg när man kan äta sitt eget skägg.
Kommentarer (0)

0 Gilla

Very good news

Publicerad 2020-06-26 13:53:00 i Autobiographical notes, Goodgood news, Martial Law,
In Seattle, US, activists have implemented the first REAL Martial Law in the world. 6 squares (kvartér) are occupied by good people - activists, not the police. Read the newspapers.

And I got a new name (always I get a new name) from the Lord:
Robin Loose.
Kommentarer (0)

0 Gilla

Min rörelse "Rörelsen för valfri medicinering"

Publicerad 2020-06-26 12:12:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, George Floyd and the Black Lives Matter-movement, Mental Patients' Lives Matter, Poems, songs and music, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, Reggae and rastafari, Suffering and theodicy, Torture,
startades på Ankarets allmänpsykiatriska avdelning 2 efter tortyrmedicinen jag fick 16.6.2020 på kvällen.

Då fick jag nog.

Nu har en rörelse skapats kring detta.

Rörelsen heter "Rörelsen för valfri medicinering" och har mig som ledare.

Rörelsen är en del av "Mental Patients' Lives Matter"-rörelsen.

Fräls mig och lyssna på den ofantligt vackra reggae-låten Sálvame ("fräls mig") av det spansktalande reggaebandet Dread Mar I, från Argentina (sic! Minns ni "Don't cry for me Argentina"?). Sedan 2016 har sången fått 66 618 456 visningar på youtube. Det är "kova kamaa", som man säger i Finland, alltså hårda grejer.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

My book "För mentalpatienters mänskliga rättigheter" has still only 79 views

Publicerad 2020-06-26 06:45:00 i Autobiographical notes, Books, History of Literature,

I advocated strongly for that book (2018) yesterday (in this article). I hoped somebody would look at it then. I was wrong. Most people are zombies and do not care about human rights, in reality. But I had another theory, a strange one, that could explain why my statistics would not change after my blogpost:

That Internet Archive (its staff) would mix with my statistics.

Hope I was right in that theory.

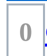
Help me to understand this detective novel drama (1).

Yesterday I had 36 unique visitors on my blog on one day, from all over the world. Is it much? I don't know. Hope my blog domain **blogg.se** does not mix with my statistics either.

(1) Just to inform the Robert Langdons (a detective) here: My most popular book, my autobiography "Skogsfolket i Nackareservatet. Del 1: Broder Tikka" (2018), suddenly one day stopped getting more views on Internet Archive, at least if you shall believe the statistics. It happened a long time ago. It had then around 170 views. Other books of mine continued, after that, getting more views. Even books without much attention and popularity. My archived Wildman-blog has now over 500 views, then it had maybe 200 views or something.

Help me.

Kommentarer (0)

Gilla

Notisbok. Av Lars Larsen. Stockholm 2020

Publicerad 2020-06-25 08:47:00 i Antipsychiatry, Aphorisms, Autobiographical notes, Poems, songs and music, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, The second coming (the return of Jesus),

(Avskrift av en handskriven, med kulspetspenna skriven minibok av recyclat papper, sirligt smyckad med konst så den påminner om 1600-talssmåskrifter, enligt idéhistorikern Maria Suutala. Skriven ungefär på vårvintern 2020)

(P.S. For historians: Arkivera mina skrifter på papper genom att printa ut dom. Jag vet aldrig om min blogg plötsligt förintas utan varning. Det har hänt förr)

Greg Sereda - adventist bibellärare som förutspår att Jesus skall komma igen i 2020.

* *

Ernest J. Giro: "*2020. The beginning of the end*" (Bok). (Redaktörens kommentar: Klicka på länken så kan du läsa boken gratis på internet)

* *

Jesus hade myror i byxorna.

* *

1.14 (Hal Turner)

(redaktörens kommentar: jag vet ej vad detta syftar på)

* *

Antingen är man kär
eller så går man i tjära.

* *

Först var det döden, sen
blev det dödsdöden, sen
blev det dödsdödens död.

* *

Jag kan tänka mig att på
den gamla goda tiden innan
psykmedicinerna, i psykiatrin,
kunde man bevittna långa natt-
liga samtal mellan patienter

och psykvårdare, patienter
som inte kunde sova av pur
andekraft.

(redaktörens kommentar: bra dikt)

* *

Ljuvlig dag imorron: käre
vännen, ateisten István Mol-
nár, en Simone Weil-lärjunge
kommer på besök på efter-
middagen. Kan nästan inte
vänta in det. Vad skal vi
prata om då?

Ännu mer spännande blir
det när min främste andlige
mor Antonie Frank kommer
på besök senare i veckan.
Hon som gjort dokumentär-
filmen om mig, som snart ska
ut! Då får jag veta hur det
går med filmen, var släpp
är **ett år "overdue"!** Den
skulle ju komma ut på Göte-
borgs filmfestival i Febru-
ari 2019! Vad är på gång?

(redaktörens kommentar: bra prosadikt)

* *

Vad jag behöver nu är
mysiga samtal, lättsmälta
historier och andliga vit-

sar. Orkar inte med saker
som Booths "I himmelen
men inte av himmelen".
Boken som jag ju skulle
ge till frälsis på Oden-
plan! Måtte Gud hjälpa
boken till dem. Jaja. De
behöver förberedas lite
med swedenborgianen Barr-
etts "Himmelen uppenbarad",
från 1800-talet, den ock.

(redaktörens kommentar: bra dagboksanteckning, Booths skrift är ännu kvar hos Lars Larsen. Hoppas Frälsis på Odenplan (dvs. Frälsningsarméns center nära Stadsbiblioteket) läser detta och kommer och hämtar skriften, som tillhör dem på alla sätt och vis. Kanske även den boken är stöldgods ock. Man vet aldrig med Farbror Bok, dvs. Lars Larsen)

* *

Richard Sigismunds "Min tid i himlen" från 2012: En dålig vakendröm?

* *

Tänk om psyket på Ytterö hade haft himmelskt socker, brunt socker, som Kärrtorpskyrkans ljuve pastor Jan-Erik Josefsson alltid har på sitt kafé elvakaffe? Hoppas ryktena om att jag är här når honom och att han rycker ut på sjukbesök. Ska Miguel förmedla ryktet igen? Miguel brukar ju läsa det jag skriver.

(redaktörens kommentar: Bra skrivet. Notisen gäller än idag. Larsen är på Ytterö igen)

* *

Vem är värdig läsare till min senaste färdiga notisbok? M.Mellin? Kan inte vänta på att han besöker mig.

(redaktörens kommentar: Bra skrivet. Notisen gäller än idag. Larsen är på Ytterö igen och väntar på att M.Mellin ska kontakta honom eller komma på gården där och få hans senaste notisbok)

* *

En tllfällighet att första fallet av coronaviruset i Sverige var i Jönköping, "Sveriges Jerusalem", där jag ropat förbannelser över rikedomen i stadens pingstkyrka 2008? Jag stod förstås bakom coronaviruset med mina heta böner.

Första konfirmerade fallet av smitta från coronaviruset var alltså **fredagen 31.1.2020**. För varje konfirmerat fall, räkna minst tio till hundra gånger så många okonfirmerade fall.

* *

EkonomiRobin-Hooden Gregory Mannarino spår en stor börsnedgång i dag (3.2.). Ska han få rätt? O Jesus, vi är många som bett om sånt. Kina öppnar börshandeln idag.

* *

Kom ihåg: -Gmail-check
-Bjud in M. Mellin till min fest
-Maria Suutalas adress (Glommersträsk)

* *

Bara Stockholm skulle kunna producera en sån sliskjävul till hycklare som förrädaren T.S., en riktig Jussi.

Stockholm, Sodoms centrum, slisklandet nr. 1 i världen.

* *

Ska bli roligt att läsa Jesu biografi i himlen, biografier om Jesus bortom myterna och legenderna.

* *

"Herrens dag", domedagen började med branden i Californien sommaren och hösten 2018, samt översvämningen i mellersta USA våren 2019.

Dvs. den började i Mordors centrum, Babylons centrum.

* *

Vem har sundaste läran och vackraste sångerna av alla kristna kyrkosamfund? (Dessa saker hänger ihop:

1. Jehovas Vittnena
2. Adventisterna
3. Swedenborgianerna

* * *

Be dag och natt och vandra i Herrens fruktan. Fruktan inte bara för att synda medvetet, utan även för att synda omedvetet, göra nåt dumt, göra fel.

Jesus hjälp mig att vila i dig, samtidigt som jag är full av gudsfruktan. Att be mycket hjälper. Hjälp mig att be.

Amen.

(slut på manuskriptet. Fler kommer att publiceras efter hand. /Redaktören)
Kommentarer (0)

0 Gilla

I have moved to another psychiatric ward/hospital

Publicerad 2020-06-23 17:42:00 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology,

Dear readers.

Today I moved to another psychiatric ward/hospital. If you want to visit me/write to me, I live now at:

Lars Larsen
c/o Ytterö psykosavdelning
Nykroppagatan 35
123 32 Farsta (Stockholm)
Sverige

Here is a map so you can find me more easily.

The patient telephone number to our ward is: 08-12341530 (the area code number(riktnummer), it means the number you have to put before the usual number if you phone to Sweden) to Sweden is 0046 or +46. You have then to take away the first zero in the following number you write into your phone).

The telephone times (the time during which you are able to reach me whenever you want) of our ward/hospital is 8-21 every day.

If you want to visit me, you have to meet me outside of the ward, in the forest or in the city close to our hospital, i.e. Farsta Centrum, Stockholm. I'm soon allowed to go out. I will inform you when I'm allowed to go out for a walk or in order to meet friends close to our hospital. If you then want

to meet me, just mail me on msafig1(at)gmail.com or leave a comment in the comment section below which I still hope is functioning (sometimes it does not function, my blog is very strange sometimes). Usually we are allowed to go out for walks or in order to meet friends from 8-20.

I'm again able to blog. There has been a time now when I wasn't able to do that.

Thank you Jesus.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Senaste nytt från mig

Publicerad 2020-06-18 00:12:00 i Autobiographical notes, My family,

Första besöken från Rumänien på bloggen igår. Och så sov jag två timmar och hade en så hemsk dröm om pedofili och grejer, huttetu, pedofili, denna en av de värsta synderna som existerar.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

It feels like nobody reads my blog

Publicerad 2020-06-17 18:34:57 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes,

Yes. It's true. Although I had 41 unique visitors yesterday, on one day, from all over the world.

Strange.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

What happened yesterday with my medications

Publicerad 2020-06-17 15:52:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Judgement Day, Psychiatric medications, Psychiatry and psychology, The second coming (the return of Jesus),

Yesterday afternoon I got two medications through some rape-like actions (needles were put into my butt): Haldol and **Phenergan**, an antihistamin which should have sedative effect. I have never gotten anything less sedative than Phenergan in my life. It felt like *subtile* torture in the beginning, and that's the worst form of torture. I didn't know how to escape the situation after the medication rape, and wanted to climb the walls in desperation. It was evening, and soon I fell asleep. Fortunately. I slept a few hours, awakened, but was so zombified that I could not speak. I fell asleep again, and this went on for one day. Now I have gotten used to my injection.

Isn't it time for the Judgment Day to begin. The rape drama was HORRIBLE. Yes, it was rape. Torture rape, the worst form of rape. So according to heavenly law.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

The patient telephone number to my psychiatric ward in my hospital

Publicerad 2020-06-17 15:03:00 i Autobiographical notes,

is 08-12341622

Area code for Sweden, it means the number you have to put before the usual number if you phone to Sweden (riktnummer för Sverige): 0046 or +46

Telephone times: 08-21 every day.

You are all welcome to phone me.

I have nothing to do, and have plenty of time.
Kommentarer (0)
1 Gilla

Most things on the internet are censored on my patient computer on this mental hospital

Publicerad 2020-06-17 12:32:00 i Autobiographical notes, Censorship, Poems, songs and music,

Yes. It's true. Even Kent, Sweden's maybe most famous pop-band in our time, is censored. I do not know why. Hope they do not censor me too much, too, so that I cannot blog anymore from here. I will be kind and not criticize.

P.S. And I would really appreciate if anybody contacted me, in a way I can be contacted here. It's silent here as the grave. It feels like nobody reads my blog, although my statistics tell otherwise.
Kommentarer (0)
0 Gilla

Sweden's best popband right now

Publicerad 2020-06-17 11:29:00 i Autobiographical notes, Poems, songs and music,

is "Electric Banana Band". You can listen to their songs on youtube. They are also the funniest band I've ever heard. It feels like they sing about me all the time. Do they know who I am? Maybe through myths. Most people know me trough old, old myths.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Excuse me Fredrik Vesterberg, that I cannot have your homepage in my linklist

Publicerad 2020-06-17 10:25:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes, Censorship, Martial Law,

The reason: I'm heavily censored. After Martial Law is implemented, we will try to liberate my blog and my writings from the heavy censorship they have lived under.

I cannot expand my linklist for some reason. The linksystem has closed down, and it is NOT technical problems. I'm an internet nerd. Somehow. I'm too much on the internet.

Look carefully at my categorylist instead. It's a help to find the texts in my blogarchive. I wish I were a good librarian, also with archive libraries.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Please, inform me if "Järnhästen" has been caught by the police

Publicerad 2020-06-17 10:21:00 i Autobiographical notes, Gamla Stan (The Old Town in Stockholm),

And give me the information in the comment section below, or in an email to msafig1(at)gmail.com, or by informing one of my friends who can inform me about it.

I do not go to Gamla Stan (The Old Town) in Stockholm before "Mikke" has been caught by the police. He is too dangerous. I want to hide until that happens.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag är på avdelningen frivilligt

Publicerad 2020-06-17 08:57:00 i Autobiographical notes, Coronavirus, Psychiatry and psychology,

Jag är här på den allmänpsykiatriska avdelningen "Ankaret" i Haninge frivilligt, för jag är så rädd för piraten Järnhästens hämnd, som jag skrev om nyss. Det är frivilligt från min sida i alla fall. Från avdelningens sida är det tvångsvård. Om jag får gå ut, rymmer jag ej. Jag vill inte ut härifrån förrän polisen har tagit Järnhästen fast. Om jag får gå ut och gå, lovar jag med handen på hjärtat att inte rymma, jag kan ge ett skriftligt löfte ock, med underskrift. Man kan då träffa mig utanför avdelningen, på gården. P.g.a. corona får ingen komma in i huset. Det kan man förstå. Men jag hade nog hoppats att alla psykiatriska avdelningar hade blivit coronavårdavdelningar, ty sjukvården är oerhört överbelastad.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

"Strödta poikt"

Publicerad 2020-06-17 08:51:00 i About facebook, internet and television, Angels and spirits, Autobiographical notes,

En gång i februari 2020 på Ytterö psykosavdelning i Farsta, Stockholm, arbetade jag på deras patientdator, och allt jag skrev översattes automatiskt till engelska, av någon underlig anledning. Det var mycket bra översättningar, som om änglar hade översatt det. Humoristiska var de också. De översatte "Strödda dikter" till "Strödta poikt". Jag vred mig av skratt.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I escaped from a mental hospital

Publicerad 2020-06-11 15:01:00 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Schizophrenia, Sickness and health, Suffering and theodicy, Suicide,
Dear friends.

On tuesday 9.6.2020 I escaped from a mental hospital in Stockholm, Sweden. I had been there then for five days and been tortured severely. I was too scared of the staff, and escaped. Excuse me, but I had to. Just to save my health. I will return, but only when it's safe. And for me to feel safe, psychiatry has a long, long road to travel. So horrible that industry of torture, poison, death and suicide is. I will put up my conditions for my return. I promised to return, but I will put up my own conditions. I really loved the people there this time. I feel I have something to complete there, so if possible, God will lock me up again, but hopefully with medicin-free care. Without medicines, which are drugs and poisons, the time in the hospital feels like a vacation, not like a plague. I had two medicin-free days in the mental hospital this time. Felt like paradise itself. So big is the difference. The reason is that the medications destroy the stimuli-system in the soul and body, so that you are like a zombie and are not interested in anything, cannot concentrate upon anything, when you are on medication. Without medications, you are interested in everything, and a lot of things happen in a mental hospital, so you never get bored. On medications you are bored all the time, almost.

May God stop the psychiatry industry business soon. May Jesus come back.

Hopefully my staff in the mental hospital is interested enough in me to read my blog and read this what I write here now. Otherwise, please inform them that I have written about them. Greet them from me. Maybe I will post a paper letter to them soon. If nobody else, the police, who also reads my blogs, should inform my staff about this article, so we can have a dialogue about my care.

The staff "skrev ut mig" ("signed me out") from the mental hospital soon after I escaped. I do not know if I'm wanted for by the police ("efterlyst"). Anyway my war against society goes on, my actions go on, so probably I'm wanted for, so I exercise the precautionary principle, and do not play with the government. I do not dare to seek for a new ID-card (greet this to my brother Nils, who tried to help me with this recently). I can get caught. I operate under false name and hide in the forest.

The Second Coming is very, very near.

Warm greetings from Forest Man
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Ett återseende på Katarinahusets psykosavdelning

Publicerad 2020-06-08 06:40:00 i Autobiographical notes,
Johanna helige dåren från Nacka sjukhus i mars i år, var här på Katarinahusets psykosavdelning då jag kom. Helt otroligt. Hon satt och bad hela tiden. Viskade för sig själv. Som alltid. Återseendets glädje var stort.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Please, Pekka Pitkäjärvi, contact me. Ole hyvä, Pekka Pitkäjärvi, ota yhteyttä minuun.

Publicerad 2020-06-07 22:22:00 i Autobiographical notes,
I want that the pastor of the house-congretation of Juhana Lehmuskoski in Jyväskylä (Finland), Pekka Pitkäjärvi, contacts me. I gave the contact information to me in a former blogpost.

You who know him, greet him about this. Anne Mäkinen and Nils Larsen should know how to greet him.

Tahdon että Juhana Lehmuskosken kotiseurakuntapastori Pekka Pitkäjärvi Jyväskylässä (Suomessa), ottaa yhteyttä minuun. Annoin yhteystiedot minulle äskeisessä blogikirjoituksessa.

Te jotka tunnette häntä, laita terveisiä hänelle tästä asiasta. Anne Mäkinen ja Nils Larsen pitäisi tietää miten laittaa terveisiä hänelle.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Brev till socialtjänsten och mina läkare

Publicerad 2020-06-07 20:45:00 i Autobiographical notes,
Jag vill ha hjälp,
att få kontakt med socialtjänsten,
att få en handläggare,
och en kirator,
och jag vill ha stöd,
och fixa min identitet,
och boende,
och ekonomisk, the financial.

(Forest Man)
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

The telephone numbers to my psychiatric ward (telefonnumren till min psykiatriska avdelning)

Publicerad 2020-06-07 17:49:00 i Autobiographical notes,
08-12341590 (the number to the patient telephone)

08-12341590 (the number to the staff telephone) (My bishop, Fredrik Vesterberg, use this number tomorrow)
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Amoristernas nationalsång

Publicerad 2020-06-03 18:19:00 i Amorism, Autobiographical notes, Fredrik Vesterberg,
(for international readers: Use online translation programs)

Okay. Jag orkar inte skriva om traumat idag, men jag orkar skriva nåt roligt.

Jag har hört ett mystiskt rykte om att det har uppstått en ny religion i en mystisk miniförort i Stockholm, full av invandrare. Den grundades på pingstdagen i år. De skrev genast en nationalsång för sin religion, och den var på rap. Det var invandrarförortsungdom. Muslimer var dom ock. Förstås. Jag fick orden tillsänt mig på mejl. Jag är ju känd. De var så lustiga att jag citerar sången här:

:/: Å får man dö i krig för skogen och djuren och Jesus och Moses här,
så blir man lite lyckligare sen uti himlen där.

Bara muslimska invandrarungdomar kan komma på sådana där rapsånger. Jag älskar dom. Sången bet sig fast i mitt hjärta, och jag har gnolat på den

hela morgonen. Den har ännu inte offentliggjorts, men de arbetar med youtube nu.

Lägg märke till raprytmen. Jag kan lite om rap. Invandrarungdom hör bara på rap och hiphop.

Vad hette religionen? Något lustigt ock. Amoristerna. De har en hemsida på nätet förstås. Googla den fram. Googla "Amorism". De är redan rätt kända. Adressen är www.amorism.cc.

Kommentarer (1)
2 **Gilla**

Jag är i fångenskap igen. I'm in captivity again.

Publicerad 2020-06-03 17:38:00 i Autobiographical notes, Greenpeace,
(for international readers: use online translation programs. You can google up the best ones of them. Try to educate yourself in this area)

Jag är i psykiatrisk tvångsvårdsfångenskap igen. Ett Ted Gärdestad-drama tog plats i Gamla Stans tunnelbanestation i mitten av dagen idag, 3.6.2020. Jag orkar inte skriva mer om det nu. Hoppas tidningarna skriver om det. Ni får höra mer om det när jag tuggat mig igenom den ohyggliga upplevelsen. Jag är i fångenskap på Katarinahusets psykosavdelning på Söder, nära Greenpeaces huvudkontor. Märkligt. Där gjorde jag en ohygglig aktion i natt. Mot Greenpeace. Bara för att väcka dom till krig mot dom som pinar Hammarbyskogen i Nackareservatet.

Vänliga hälsningar, Lars Larsen

P.S. Meddela bossen min, Ivan Oljelund från Greenpeace, att jag är här nu. Hans kontaktuppgifter hittar ni på Greenpeace Sveriges hemsida. Han svarar inte i telefon. Det är bråttom. 08-12341570 är patienttelefonen på

min avdelning. Vem som helst får ringa mig, jag har ingen status och har inget att göra. Adressen till Katarinahusets psykosavdelning: Tideliusgatan 26, 13147, Stockholm. Kanske det går att smuggla in ett pappersbrev till mig hit. Ingen får komma på besök. Coronaparanoia råder här. Hjälpe oss Jesus och Moses.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

I have returned to Stockholm from my long forest retreat

Publicerad 2020-05-24 15:55:00 i Autobiographical notes, Psychoses, Resurrection, Schizophrenia, Suffering and theodicy, The millennial kingdom, The second coming (the return of Jesus),

Dear readers.

I stop blogging forever, I do not regret that decision, but I feel obliged to say here that I´m still alive and have returned to Stockholm from a long forest retreat of 40 days of solitude in fasting and praying, where I lived through a doomsday psychosis caused by the collapse of civilization that we are witnessing around us now. I was healed from the psychosis naturally in the forest by silence, praying and fasting. It was a wonderful time, and a completely new life started after that. My time of homelessness is over, and it feels like my time of war suffering, my time of 14 years on the frontier of the spiritual war, is over. I´m happy.

Now I look forward to meeting Jesus and the saints and the dogs in heaven, in the First Resurrection, which is very, very close. Still I believe that. But I understand that we cannot calculate the exact time for those things.

I continue preparing myself for the Millennial Kingdom. It´s growing in me.

You can still contact me here in the comments section and on my email, msafig1(at)gmail.com. I will try to answer. I prefer handwritten letters. You can send them to my ex-girlfriend Titti Spaltro. I´m not allowed to reveal her adress, but you can find it through asking my friends privately, and you will receive it if you are trustworthy. I will pick up my paper post at my ex-girlfriend also in the future.

May God´s grace be with all of you.

Warm greetings from Lars Larsen, Forest Man Snailson

My last blogpost: a farewell to the cities and the internet + a greeting to my Finnish readers + some important links (among other things a quarantine-library with online writings) + a letter to the cultural and political elite in Stockholm

Publicerad 2020-03-17 00:12:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Climate Change, Collapse preparation, Death and life after death, Fasting, Global Dimming, Heaven, Jesus, Martyrs, Paradise and Paradisism, Psychiatry and psychology, Resurrection, Suffering and theodicy, The death and resurrection of Jesus, The dogs, The forest, The second coming (the return of Jesus),

Norrköping, 17.3.2020

Dear readers.

The hour has come to say farewell. I have done it so many times, at times I completely vanish from the internet and the public life. But this time is special. I feel it's time for me to die soon. And now no psychiatric hospital can stop it. I will be taken to heaven in the forests outside of Stockholm. The hospitals will have enough to do with the coronavirus patients, more and more as time goes by. I pray to God that I will not die from the coronavirus, but from starvation, like many animals die in the forest when they are sick, or, which is better, and also describes how animals die, just from a complete transformation of my being, similar to the transformation that Jesus experienced after his crucifixion, receiving a Resurrection body, without having to die. Taking part in the First Resurrection, the Resurrection of the martyrs, because after all I am a martyr of psychiatry, my soul is killed, I have no feelings and no sexual or erotic desires, and I'm

just 35 years old. The poisonous medications, the heavy drugs I have been forced to take, have killed a lot. But there is a seed there waiting to sprout, and usually it happens when I have been some months without medications, then life begins to return to my soul, to my feelings. 19.3. is the day my depot injection stops working, or when it has reached its end. It usually takes many months for me to recover even after that, because the drugs accumulate in the body in a devilish way. Now I'm feeling safe when I now am going to quit my medications (I'm not going back to any physician to ask for more of this devilish drug), because the coronavirus has come to our help, to help us psychiatric martyrs and protect us from our tormentors. The control of us loosens along with the deepening of the collapse.

I look forward to the transformation I will experience when my body and soul begin to heal again, every time the experience is unique. And especially interesting it is to see the effect of the fast that I will begin tomorrow; I stop eating other things than what the forest and the meadow provides, tomorrow evening. A vegan raw food fast, if you like. Makes me even more paradisic in body and soul. I have had such a fast once before, I entered then the paradise, and I got my messianic calling during those days. It was 2008, in the summer. 40 days the fast lasted, but now it will last forever. I will never more eat anything else than vegan raw food, because in the Resurrection World in heaven they only eat that. All beings.

I do not want to commit suicide, only choose to meet the inevitable collapse-related death that we all will experience soon, in my own paradisic way.

I think I will die in May, perhaps in the middle of May, before the worst heat begins, because the next summer will be unbearable, because of loss of Global Dimming. I pray to God that I do not have to experience that.

Then I will fast for about two months, even longer than 40 days, and complete what I was not allowed to complete in my fast 2008, because of psychiatry. Then I felt I began to transform in body and soul, dying slowly

by transformation into a paradisic state. It was so horrible to not be allowed to do that then. Now I look forward to enter something of the same paradise as back then. During the fast 2008 my paradise was full unity with Nature. And to that unity I have come today, without any second similar fast, despite the drugs, but it is hidden in my soul and spirit and is only revealed when I greet dogs in the street, which I often do, every day almost. The dogs have been my therapists number one, who have somehow gotten me used to the joy of the Resurrection World, so that it won't overwhelm me and become too much when I resurrect. **The dogs, who will resurrect like Jesus, every one of them**, and meet me in paradise, in the highest heaven, the Spiritual Sun of Swedenborgianism.

May God's grace be with all of you.

Warm greetings from Forest Man Snailson, Lars Larsen

My farewell song to my readers:

The frozen world (Ronja Aarniala's favourite song, her "swane song" before she killed herself)

Won't you open for me
The door to your ice world
To your white desert

I just want to stare
Out over these snowfields
Until we are one again

We belong to the frozen world

When the ice begins to thaw
Becomes the sea
Oh, you will see

How beautiful we can be

When the ice begins to thaw
Becomes the sea
Oh, you will see
How beautiful we can be

Everything is calm
At the end of the planet
In our white desert

The sun kissed the ice
It glistens for me
And we are one again
We belong to the frozen world

When the ice begins to thaw
Becomes the sea
Oh, you will see
How beautiful we can be

When the ice begins to thaw
Becomes the sea

(Emilie Simon)

(hear the song on youtube here)

Terveisiä minulta kaikille suomalaisille lukijoille (kirjoitettu 18.3.2020):

Israel-lähetystyöntekijä Olavi Syväntö, Kaarlo Syvännön poika, otti kuvan 2019 jossa näkyi Jeesushahmo auringossa. Täällä se on. Luotan Olavin rehellisyyteen.

Minulle se on tärkeä merkki, sillä uskon että Tuhatvuotinen valtakunta alkoi hiljaa luonnossa 9.2.2019.

2011 romaninainen, Marita Mäntyniemi, näki Virrat-Alavuudentiellä, muutaman muiden kanssa, suuri enkeli metsän ylle, jonka siivessä luki: "Viljavainiot vaalenneet". Täällä on artikkeli siitä. Niitä on monta, ja on myös radioohjelmia ja youtubevideoita siitä.

Rakastan teitä kaikki. Ei mikään muu maa on saanut niin suuria merkkiä taivaalta.

* * *

(for English readers: this is to my Finnish readers about signs in heaven seen by Finnish Christians. In the second link (Here) there is a picture taken by Olavi Syväntö where Jesus is seen in the sun)

* * *

P.S.: (For those who want to use translation programs on my Internet Archive texts, you can easily do it if you use the "Full text" version of the text which is in the list of different versions of the text, down to the right. You can copy easily from this text, and put it into a translation program, or use even more efficient methods that I'm unaware of)

(here is a translation program where you can translate pretty much simultaneously)

* * *

Here is my homepage, "Conversion to reality. The homepage of ecotheologian Lars Larsen ("the monk").

Here is spiritual quarantine-literature recommended by me.

Here is my final warning to humanity about the coronavirus.

Here is an open letter to the Swedish parliament about the coronavirus

* * *

Letter to the cultural and political elite in Stockholm

Dear friends.

I have recently gotten more publicity in the world and in Stockholm because of a documentary film about me made by my spiritual mother, neighbour and professional film maker Antonie Frank Grahamsdaughter and Andreas Nordblom (from the movieproducer Hjärta Nikki, the homepage of the movie is here), and I expect more people to be interested in me and my work. Therefore I have to set up some rules for you. You are welcome to visit me in my strange homes in the Stockholm suburbs Orhem, Skarpnäck and Bagarmossen (I sleep outside like Diogenes of Sinope), or catch me in the streets or somewhere where I often go (libraries, churches), and I could also like to meet you if you invite me to something (my emailadress is msafig1@gmail.com), but my rule is that **I do not speak about anything else than liberating the psychiatric patients in Stockholm and in the world from their tormentors and persecutors** (i.e. psychiatry), the main issue that will occupy me in the future, this because I'm also persecuted heavily by psychiatry, and their victory is my victory.

If you accept these rules, you can meet me, otherwise: farewell (you are not worthy of a talk). I gladly parttake in panel discussions and I can gladly give lectures if I'm allowed to speak about this centre of my concerns. I'm even ready to give interviews, even in television, youtube, Facebook, radio and podcasts (I have been reluctant to do this before), if I'm allowed to speak about liberating the psychiatric patients from compulsory treatment (tvångsvård) and other things, waging war against this death machine which pushes and forces people to suicide, systematically.

Kommentarer (9)

1 **Gilla**

Tomorrow I return to Stockholm, taking care of people in the forests there

Publicerad 2020-03-16 22:10:00 i Autobiographical notes, Coronavirus, The forest,

I have been on a vagabond trip to Norrköping for the last 11 days, walking mostly in the forests on Sörmlandsleden, sleeping outside only with one and later two more thin blankets over me and one blanket under me (no sleeping mats/matress), finding at last my dearest disciple Josef Ask in Norrköping, and staying in his flat for a few days. Tomorrow I will return with train to Stockholm, and then my last mission will begin. There were already people living in the forest in strange living arrangements before the virus, but their amount will certainly rise when Stockholm goes into lockdown. Five million Wuhan-inhabitants escaped the city when the local government announced the lockdown of the city. I don't know how many Stockholmian people will escape a lockdown in Stockholm, but many will, I think. Stockholm will become a hell, and the forests will be the paradise and the shelter then.

This will also be one of my last posts here on the blog, I think I will leave the cities for good when I arrive to Stockholm tomorrow, so fast has this coronavirus contagion gone.

Maybe I will write a few more posts, one of them will be my farewell post to the city life and to the internet.

Kommentarer (3)

2 **Gilla**

Will the book "My disciples" be my last published book on this fallen earth?

Publicerad 2020-03-16 13:34:00 i Anarchoprimitivism, Autobiographical notes, Church History, History, History of Literature, History of philosophy, History of religion, Holy foolishness, My disciples, Nature mysticism, The Romantic Society (Romantiska Förbundet), The hippie movement, Tintin,

I think so. And the book is the gift I will give Jesus on doomsday. The book "My disciples" (2020) can be read on Internet Archive here, freely.

The foreword comes here:

Foreword

I dream of finding something on earth that Jesus appreciates but has lost, something that can almost be likened to Tintin finding King Ottokar's sceptre in the Tintin comic book ”King Ottokar's sceptre”, and handing over it to the king in the end of the book. Finding this, and handing over it to Jesus on the doomsday.

I think the best gift I have to give Jesus on the doomsday is the disciples I have found me on earth, people who appreciated and wanted to follow people like Jesus and me. That will be my sceptre to King Jesus. Handing over to him people that I have found who were lost to him, people I think he will love greatly.

This book is a presentation of my disciples, or candidates to being my disciples, and they are 14. I look forward with expectation and joy to the day I will hear what King Jesus thinks about them, if he will appreciate them like I have done.

Jesus wondered in the New Testament if he will find faith on earth when he returns. I have found some faith, this is the core of what I found.

Lars Larsen, Norrköping 16.3.2020

Kommentarer (0)

0 Gilla

US soon in lockdown. My plans

Publicerad 2020-03-16 08:37:00 i Autobiographical notes, Coronavirus,

Coronavirus: Prepare For National Lockdown

Likely coming as soon as the next few days. Don't be caught unprepared.

(headline for this article by the American economist Adam Taggart at Peak Prosperity)

My comments:

If it happens so fast in US, expect it happening soon in Sweden, too.

Adam Taggart writes in the article above: "*Lockdowns are no fun and create a host of challenges and sacrifices. But they may be absolutely necessary*." I completely agree. the Swedish government has to put the country in lockdown immediately, if it want to buy time. And buying time to prepare is in the centre of what we need now. I do not need time, I'm prepared, but others need.

Now I have done all I had to do on the internet, I have found my loveliest disciple Josef Ask, and now I am ready to go back to the forests around Stockholm, self-quarantining there and helping people who have escaped or want to escape to the forests away from the quarantine that threatens

Stockholm soon, and which has been discussed seriously by the Swedish governments.

My blog continues to attract strange visitors: I had recently six visitors from Moscow (!).
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

I dreamed one of the most romantic dreams of my life tonight

Publicerad 2020-03-13 16:06:00 i Autobiographical notes, Robin Hood, Special dreams, The forest, Universalism, the doctrine about the final salvation of all,
This night I barely slept, I got to sleep for some minutes now and then, one time in a taxi, allowed by an Iraqian taxidriver who had mercy upon me.

During the sleep in the taxi, which lasted for some minutes, I had one of these "record beautiful dreams" that I now and then report. I can never remember me dreaming with such romantic, etheric feelings than in this short dream. It was one of the most romantic dreams in my life. I do not remember the details, only the feelings, but it had something to do with hinduism, Robin Hood and the forest. And there was some kind of promise given in the dream, a promise of full restoration.

The seed of romanticism lives still in my soul, behind everything, although I don't feel it when awake, because of my poisonous psychiatric drugs that I have been forced to take.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Will I die 15.5.2020?

Publicerad 2020-03-13 15:59:00 i Autobiographical notes, Death and life after death,

Many holy men have known their death dates beforehand, people like Swedenborg. I feel like I will die soon, my mind and body is preparing for that, but have I received a date yet? Not supernaturally, but one date came to my mind today, recently: that I will go home to the Lord around 15.5.2020, almost exactly one year after 11.5.2019, the date I thought I would die in my latest "psychosis". Let's see if I get to know my death date more for certain, i.e. "supernaturally", as the time goes by. But I think the Lord will take me home before it gets too hot, before the end of the spring, 2 months and 2 days from now. I will plan my fasting accordingly.

The next summer will be incredibly hot, because of lack of Global Dimming (the aerosol masking effect from our emissions).

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Soon I will leave the cities for good and stop writing here

Publicerad 2020-03-13 10:49:00 i Autobiographical notes, Josef Ask,

I'm waiting for the signal from heaven that makes me leave the cities for good, self-quarantining in the forests to avoid the coronavirus contagion. Maybe it's also soon safe to reveal my secret about where I am and what I have been doing for the last two weeks.

What would that signal be? What would be enough serious? Maybe that animals in my vicinity get the contagion. Then maybe I finally understand how far it has gone.

Or maybe that I find Josef Ask at last. It's a mystery where he is and why he does not respond to my search for him through friends and other ways. I must find Josef Ask before I vanish.

Maybe I will not be able to finish my presentation series with presentations of those I think could be my "disciples". Because when I leave the cities, I will stop writing here, I have no laptop or smartphone in the forest, I use the computers in the libraries. I hope I will be able to finish it. Finishing it, finding Josef Ask, and animals getting hurt, that's probably enough for me.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

233 confirmed coronacases in Stockholm, over 500 in Sweden. What will I do when Sweden is shut down?

Publicerad 2020-03-12 10:26:00 i Antipsychiatry, Autobiographical notes, Coronavirus, Fasting,

Sweden also got its first coronavirus death recently.

There was a newspaper poster on the street today where you could read that "Sweden is shutting down" or something like that.

Unbelievable. That it has proceeded so fast, this virus.

The shutdown, the lockdown process has begun in Sweden, and it began with the schools in Stockholm.

Remember when I asked "Will Sweden be like Italy is now already in 9-14 days time?".

It sounded so unreal then, this scenario, but now it sounds real. It could very well happen so fast. And if not so fast, maybe one week later.

We have mostly three weeks, and then Sweden is put in lockdown, partial or complete, I think. With almost empty city streets, just like in Milano now. At least in Stockholm. So fast it can proceed.

I like putting dates on things, because it helps us to orientate in reality, somehow. Like getting a coarse map.

What will I do then? Everyone reading this should ask themselves this question. For all they are worth. I will go into an apocalyptic, last fast, gradually and slowly, first stopping eating meat and fish and everything like that (I do it now when I eat leftovers, otherwise I'm a strict vegan), then stopping eating anything from the animal kingdom, then stopping eating bread, then stopping eating cooked and prepared food altogether, and then, in the end, only eating raw fruits and vegetables, mostly sprouts in the forest and wild plants. Spring has arrived in its fullness then.

I want to complete what I was not allowed to complete in my first apocalyptic fast, in the summer 2008, the fast which was abruptly and cruelly interrupted by psychiatry. How I longed then to complete that fast on vegan rawfood, which lasted for 40 days, and brought me to paradise, total oneness with nature. I got my messianic call during that fast.

I want to voluntarily do what I in the end am forced to do; stop eating from the shops and restaurants. That will not be possible for me after the lockdown of Sweden. Because I want to be in the forests when all this happens.

All this will happen at the same time as my "antipsychotic" medication goes out of my blood, slowly. This will also be apocalyptic for me, because stopping my medication always makes me high and filled with the Holy Spirit (my medication is a spirit-killer and a joy-killer), entering an apocalyptic inner world.

Fasting and stopping my medication at the same time. Very exciting. Unbelievable things can happen. Fortunately psychiatry can't get me this time. Their hospitals will be rearranged to quarantine hospitals for

coronavirus patients. I'm almost sure of it. At least when the worst breaks out. They have no resources to have us mentally ill patients there then, they will be horribly poor and overwhelmed.

I will scale down in my fasting, slowly more and more, as the security grows, as psychiatry loses its power to plague people.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Something about my writing pause

Publicerad 2020-03-10 11:31:50 i Autobiographical notes, Nature mysticism, The forest, The non-human animals,
My pause lasted only for about three days, when I have mostly wandered in the forest. A lot has been revealed to me during these days, a lot about who of my friends are truly saved and who are not, and a lot about nature and the animals.

Now I will go on blogging like before, posting here every day. The following posts will contain some of the revelations I got in the forest.

The forest is an ideal place to meditate and get revelations in, and it happens best when you walk in the forest.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

I have to pause for a few days with writing here now

Publicerad 2020-03-07 14:37:00 i Autobiographical notes,
I'm now entering a silence here that can last up to 7 days, mostly. I can't tell the reason. But I will not be able to post anything here during that time. The candidates to being my disciples get to wait a little for their

presentations (here is what I have written hitherto about this topic). I hope I will be able to write the presentations when I return to the computers.

One of my "discipuli" knows something of what has happened. But he has to keep it secret.

During that time, dive a little into my archives. There is a lot of revelation there. You find a lot on my homepage, which I has tried to change to an English homepage. It's here. All foreigners who can handle translation programs will easily be able to read my Swedish texts. I especially recommend that you read my little animal theology *, a treatise of 38 pages, named "Animal Coeleste. En kerubteologi" ("Animal Coeleste. A cherub theology"). I read it, almost all of it, again, a few days ago, and I must say I was proud of myself for having written such a deep and beautiful book. One of the best books I ever wrote. I still agree with it, after several years.

In fact, when I was filled with the Holy Spirit on 16.2.2020, it was my authorship that was becoming alive to me. I mean, that is my life's work, my main contribution to humanity. I will be rewarded for it in heaven, if there was some truth to it.

* (For those who want to use translation programs on my Internet Archive texts, you can easily do it if you use the "Full text" version of the text which is in the list of different versions of the text, down to the right. You can copy easily from this text, and put it into a translation program, or use even more efficient methods that I'm unaware of)

(here is a translation program where you can translate pretty much simultaneously. I could translate half of the animal theology book in one try (maybe it can take more). Maybe you know of better translation programs)

My blog is now officially an english-speaking blog

Publicerad 2020-03-05 12:20:00 i Autobiographical notes,

Now I have finally changed my blog to an english blog (the title of the blog, the profile presentation and the categories are now in english) because I have so many english-speaking visitors, to facilitate for them to read my blog. Especially important is that my categories are in english now, so that my blogarchive is easily available for the english speaking visitors.

I hope you appreciate this change, and for those of my blogreaders who are not good at english, I exhort them to learn the language, it's important.

Kommentarer (0)

Gilla

Krönet på mitt författarskap: en bok om universalismen

Publicerad 2020-03-05 11:26:00 i Autobiographical notes, Universalism, the doctrine about the final salvation of all,

Jo, i en lång tid har jag känt att mitt författarskap är avslutat när det gäller publicerade böcker (bara bloggandet fortsätter). Men jag har ännu en bok i mitt kvarlåtenskap som jag har fiskat fram och publicerad på Internet Archive, som får vara krönet på mitt författarskap, och det är en samling citat och tankar om universalismen, läran om allas slutliga frälsning, som jag samlat och översatt från engelska. Den heter "Tankar om allas frälsning, samlade och översatta av Lars Larsen", och skrevs 2014, men verket är inte fullbordat, kanske det aldrig blir det (det krävs antagligen tillgång till min samling manuskript på handskriftsavdelningen på Åbo Akademi, något som är lite sannolikt att det blir av, men kanske kan jag forska fram citaten på annat vis). Nå, de citat jag redan samlat är mer än nog. Boken kan läsas här.

Jag trodde min tröstebok för de som snart ska dö (och inte tror på livet efter döden) var mitt sista verk, men nu kommer alltså det absolut sista, som också är en tröstebok, för de förtappade själar som snart ska dö. Jag önskar att många av de som mist sitt hopp om frälsning läser den när de ska dö, på dödsbädden. Det kan de göra med sin smartphone eller laptop.

Min bok är ett bidrag till den universalistiska litteraturen som jag hoppas teologerna sätter värde på, och det är inte en av dessa vanliga introduktioner till ämnet, där man utlägger vad bibeln och kyrkofäderna menat i saken, utan det är en kyrkohistorisk översikt över vad som sagts i ämnet, inom olika områden av expertis, där jag valt ut pärlorna. Verket blir minst dubbelt så omfattande om jag skulle få skriva klart det.
Kommentarer (0)

Gilla

I felt like I was welcomed by Nature yesterday evening

Publicerad 2020-03-03 12:12:00 i Autobiographical notes,

I felt like I was welcomed by Nature yesterday evening on my first day in freedom. I met a hare, and conversed for a while with him, and I have never been so close to a wild hare before, only about 1,5 metre.

Then, in the middle of the night, in my shelter in the forest, a mouse gnawed on my face, on my forehead, in a funny way, I liked it and wanted it to continue.

Then, today I got really angry because of the sharp sand that is everywhere on walkways in Stockholm (although we have had snow on the streets only four, five days all in all). It plagues me when I walk barefoot in the winter, which I do much nowadays. It hinders me from walking barefoot. And it plagues the dogs and all animals who walk on these streets. Those who threw this sand, didn't think of us. Lack of love makes us not thinking. Not thinking about others than ourself. We become stupid. Evilness makes us

stupid. What a punishment awaits in the Spirit World for those who have plagued the animals on the streets like this, year after year. It's a big crime. I suffer so much from it myself.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

All my favourite bloggers are believers. And something about my royalism

Publicerad 2020-03-01 20:13:00 i Autobiographical notes, Marcus Mahdi, Royalism och monarchism, The royal families,
Yes. I want to confirm the fact that our faith has an important role in strengthening our ability to work and do something practically useful in this world.

Many of you know which bloggers I read most. There are some bloggers out there that I check every single day. That makes me sigh inside if they haven't posted anything today.

Okay. Here they are: Robin Westenra at Seemorerocks. Chris Martenson at Peak Prosperity. Michael Snyder at The economic collapse blog. Gregory Mannarino (youtube-blog). Hal Turner at Hal Turner Radio Show (lately discovered).

What is the thing that bind them all together? I would say, the collapse of civilization. Collapse-awareness.

What more? They are all believers. Michael Snyder is a far-right Christian, Robin Westenra is more lending towards guys like David Icke and other rebellious New Age-prophets, Chris Martenson is also New Age, Gregory Mannarino believes in life after death and always say how much he loves us all, all of us who follow his youtube-blog (he has a good heart, and those who follow him have made fortunes upon his good,

friendly financial advices), more than that I don't know about his faith. Hal Turner is very much like Michael Snyder, a far-right Christian.

All these bloggers are super-intellectuals, and believe me, it's not common to be so intellectual and be a believer. Usually intellectuals are skeptics of the "enlightenment sort".

I believe all these bloggers will come to heaven after death, not to hell, because of the usefulness of their intellectual work, they have been shining lights on the internet, honest types all of them. They have comforted me much and helped me to be reality-orientated and avoid psychoses.

Also among those blogs I visit more seldom, there are believers. So for example is Gail Tverberg at the blog Our finite world, a believer, I don't know of which sort, probably New Age. Richard Heinberg at the Richard Heinberg museletters, is a believer of the New Age character. John Michael Greer is a druid believer of New Age character.

What am I? A policeman asked me that one and a half week ago. I answered that I'm "an anarcho-conservative muslim-christian royalist-anarchist". The policeman laughed, and me too.

Yes. I haven't spoken much before about my royalism. But it has old roots. It began in 2007, with a manifest for a "postnationalistic national romanticism", together with the wellknown royalist muslim poet and intellectual Mohamed Omar (now Eddie Råbock), published in an important and, among the intellectual elite, wellknown newspaper.

I have never abandoned my royalism, although I have not spoken much about it. I love all royal families deeply, and carry them in my heart wherever I go.

My royalism is of a biblical sort, and I will some day write an essay about biblical royalism, I hope. But I believe in Saint Paul's exhortation to honor the caesar and pray for those who rule the country.

There is today a war, both physical and intellectual, between the conservatives/anarcho-conservatives and the modernists/postmodernists. Between the royalists and the republicans (this word used not in the modern American sense, but in the old sense), between the kings and the presidents, between the believers and the skeptics/atheists/secularists, between Christ's and the Kings' men, and Ray Kurzweil's and Elon Musk's men.

I am completely involved and mixed up in this war, and I have always been on Christ's and the Kings' side against the modernists/postmodernists, as a good oldfashioned spiritual d'Artagnan (the main character in the novel "The three musketeers" by Alexandre Dumas, one of the great love-affairs with novels I had in my childhood), fighting with the sword of God's word.

There have been a lot of dramas in the underground intellectual milieu of Stockholm, as a part of this war, and I know a lot of secrets here, that shall be revealed by some heavenly historian or church historian one day. Just the dramas around Marcus Mahdi, my twin soul in the world, are exceedingly interesting. Marcus Mahdi (actually Marcus Beijar Mellin) is a sufi muslim poet and intellectual of the ultraradical-conservative sort, just like me, one of the most interesting muslim intellectuals in Sweden today (there are many such now because of the large immigration), and I would very much like to contribute to his biography one day.

The day of Revelation is approaching, and it will be a balsam in the wounds of every honest intellectual. We comfort ourselves with history.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag är nu enbart frivilligt här på psyket

Publicerad 2020-02-27 11:46:00 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology,

Idag upphävdes min tvångsvård på Nacka sjukhus. Jag är nu här på psyket enbart frivilligt. Jag ska fråga min kropp och Jesus Nasaréern om hur

länge jag ska vara här frivilligt. Det beror på många saker, t.ex. på hur länge en viss annan patient är här, som jag är god vän med, och hur många som vill besöka mig ännu. Hälsa Istvan Molnar, min trognaste besökare, om detta, och be honom besöka mig ännu en gång innan jag försvinner ut på Stockholms gator. Jag skulle mycket uppskatta om han kom ännu en gång. Jag får inte tag på honom med patientmobiltelefonen. Har försökt flera gånger.

Jag har det rätt bra här, kan arbeta på datorn hela dagen, så jag kan tänka mig att stanna en tid till.

Om ni verkligen älskar mig, vänner, nu har ni chansen att besöka mig, annars blir det rätt svårt snart, när jag går härifrån, ty det är svårt att ta emot besök i mitt krypin i Flaten naturreservat.

Dessa önskar jag besöker mig, främst:

Antonie Frank Grahamsdaughter

Einar Petander

Istvan Molnar

Nils Larsen, min bror, som bor i Stockholm, i Vega (försök meddela honom att jag vill att han besöker mig. Jag får inte tag i honom heller)

Josef Ask från Norrköping

(P.S. min adress hit till sjukhuset + patienttelefonnumret, hittar ni i presentationen av mig på bloggen här, till höger, längst nere i texten)
Kommentarer (1)

Mitt kära vindsbibliotek som jag brände upp

Publicerad 2020-02-26 20:27:00 i Autobiographical notes, Books,

I Gamla Huset på mitt barndoms gård Lyckobo i Kyrkslätt, Finland, finns det en liten boksamling på vinden. Resterna av ett en gång ståtligt vindsbibliotek på ca. 2000 böcker. Ett teologiskt bibliotek var det, en gång i tiden. Med många klassiker, och många gamla, vackra band från 1800-talet. Det var allt det jag en gång inte kunde ta med mig till min nya studentlägenhet från min lägenhet i Kyrkslätt sommaren 2004, p.g.a. platsbrist. Jag gallrade ut de bästa böckerna då, och tog med dem till min studentlägenhet då jag skulle studera teologi i Åbo.

Resterna? Jo, historien förtäljer att jag i djup helvetespsykos brände upp största delen av biblioteket, då jag trodde jag mist min frälsning p.g.a. för stor kärlek till böcker, och skulle göra upp denna synd och visa Herren att jag menade allvar med min omvändelse i helvetets avgrund. Detaljerna i detta drama må vara förborgat, det är för generalerna i det Heliga Kriget.

Exempel på de böcker som gick förlorade: En gammal engelsk upplaga av Matthew Henry's Commentary (en av den engelskspråkiga världens mest förnäma bibelkommentarer, trehundrafemtio år gammal), J.P.Langes digra tyska bibelkommentar i en gammal vacker komplett upplaga från 1800-talet, Robert Kübels bibelutläggningsverk från 1800-talet, en gammal svensk nytestamentlig bibelkommentar från 1800-talet, minns inte namnet, men mycket förnäm och gammal och mycket sällsynt. En tjock hög av danske bibelmystikern Poul Madsens mycket värdefulla tidskrift Mod Målet, en tjock hög av indiske bibelmystikern Zac Poonens skrifter, en lång rad av adventistiske profetissan Ellen G. Whites skrifter, vissa av dem mycket gamla och vackra upplagor, indiske pingstpionjären K.A.Abrams bok om den Helige Ande, finnen K.A.Kares stora flerbandsverk om finske pietismens historia på finska, finske biskopen Elis Gulins självbiografi på finska, Valdemar Ammundsens stora bok om 1800-talets kyrkohistoria, min egen samling av utrivna sidor från dagliga-betraktelse-böcker omfördelade och systematiserade till bibelkommentarer, en för varje bok i

bibeln (ett jätteverk, mycken möda lades ner på detta), Richard Wurmbrands fina böcker om lidande "Kristus på judarnas gata" och "Torterad för Kristi skull", en mängd andra böcker om lidande och kamp, osv, osv.

Vad sparade jag? Alla böcker som jag visste mina föräldrar gillade särskilt mycket. Det hade jag inte samvete att bränna upp. Det betydde alla böcker med helgelseprägel, sådana som förkunnade det "djupare livet i Kristus". Gott så. Det bästa blev sparat, tror jag. Jag är fortfarande präglad av mina föräldrars smak när det gäller böcker.

Sparade jag Frédéric Godets "Bibliska studier"? Jag minns att jag hade den där. Jag hade den i en totalt utsliten upplaga, sönderstyckad. Jag tror jag har den kvar, jag har ett svagt minne av det. Jag hade nog inte mage att bränna upp den, så högt älskade jag den.

Det bibliotekets rester står där på mina föräldrars gamla hus' vind och vittnar om verkligheten i lidandets djup, hur verklig min känsla av att vara evigt fördömd kändes den gången.

När man fattar lidandets djup, förstår man också Guds vrede mot syndaren och djävlarna. Varför Hen rasar så hemskt i världen just nu. Hens vredesutbrott blir starkare och starkare för varje dag. Vredesskålarna töms över jorden, så kallar Uppenbarelseboken det.

Själv har jag visshet om full förlåtelse för detta bokbål, det räknades inte som medveten synd från min sida, av Herren. Han grät över mig den gången, och var inte vred.

Jag hade så gärna velat ha dessa böcker idag bevarade, men jag ska få dem tillbaka en gång på Uppståndelsens dag. Varje liten bok ska ges mig tillbaka av vad som brändes upp, till tröst. Någonstans i himlen är detta bibliotek bevarat i sin ursprungliga härlighet. Ett legendariskt namn har det väl också fått av någon kyrkohistoriker som har sinne för sånt. Sinne för gamla vindsbibliotek.

Jag är ju känd som "bokmissionär" (ett nytt ord, ta notis alla kyrkohistoriker), som en som alltid ska grundlägga små bibliotek överallt där jag går fram. Mitt käraste grundade bibliotek idag är St.Clara kyrkas lånebibliotek, som jag grundade sommaren 2018. Godet finns förstås representerad i detta bibliotek med en diger kommentar till Johannes evangelium i två band, på svenska. Om den finns kvar idag, vill säga. Folk stjäl friskt från det biblioteket. Ack, vad har jag inte offrat av tid och pengar på det biblioteket, bara för att se de bästa verken evaporera som dagg. De kommer aldrig tillbaka. Gud förbarme sig.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Boktips: Boken "Bibliska studier" av Frédéric Godet

Publicerad 2020-02-26 19:26:00 i Autobiographical notes, Commentaries to New Testament books, Frédéric Godet, The Bible,

Jag har tipsat om så mycket nu, ska jag inte tipsa om någon riktig bok? Jo, jag ska göra det. Låt mig hänvisa er till den bok som i mitt liv haft ljuvast utstrålning näst bibeln av alla böcker jag någonsin haft i mina händer, och som kanske också var den vackrast inbundna bok jag såg och fick ta på i mitt liv; den schweitziske teologen, exegeten Frédéric Godets (1812-1900) bok "Bibliska studier I-II" (sv. övers. 1884). Den bokens innehåll motsvarade auran, och det var den boken som lärde mig läsa bibeln poetiskt för första gången, och som lyckades locka mig ut ur fundamentalismens grepp för första gången. Jag var då kanske i 14-15-års åldern. Ja, jag läste så tung litteratur redan då.

Låt mig presentera den bokens höjdpunkt: Godets studie över Uppenbarelseboken, som kan läsas på Project Runeberg (jag rekommenderar den sajten på det högsta, den är lika bra som Internet Archive) här.

Anmärkas må också att Godet satt i min akademi "Döda Akademien" under de första åren denna akademi var verksam i min fantasi.

Änglar har varit verksamma på Project Runeberg (ett företag med säte vid Linköpings universitet, Martin Lönnebos och Peter Halldorfs stad), eftersom personalen där, mitt i sitt mycket begränsade urval av inscannade böcker, har varit synska nog att inkludera Godets bok, samt även andra förträffliga teologiska verk och uppbyggelseverk.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Något om vad som hände 16.2. då jag bett om att första vågen av "uppryckandet" skulle ta plats

Publicerad 2020-02-20 10:55:00 i Autobiographical notes, Divine revelations,
Det blev ingen första våg av uppryckelse. Det fattade jag redan dagar innan 16.2. Men något hände istället, såsom det brukar göra. Jag bad Jesus för nån vecka sedan om att han skulle hämta mig till himlen 16.2. kl. 13.00. En invitation till Jesus att besöka mig och befria mig från fångenskapen. Han kom inte. Vad hände istället? Jo, precis kl. 13.00, blev jag fylld av Den Helige Ande, en värme genomströmmade mig, en ljuvlig, mossig värme som påminde om skogens. Och vad var det för något? Den värmen var liksom värmen av mitt eget författarskap, som liksom blev levande för mig denna stund. Det var en ljuvlig känsla. En känsla av bekräftelse. Att mitt författarskap håller, att mitt livsverk (jag är ju författare) håller, och inte brinner upp på Domens Dag.

Men jag ger inte upp bara för att uppryckandet inte skedde den dagen såsom jag hade bett om och hoppats. Då väntar vi igen, på ett nytt datum. Jag vill inte föreslå datum, det har jag i princip aldrig gjort, bara modifierat redan profeterade datum en smula, en gång. Det är alltid andra som kommer med datumen, och så hänger jag på och hoppas med dem. Senaste

datum som jag hoppades på var alltså profeten Hal Turners profetia om att Kina kollapsar 16.2.2020. Det kommer säkert fler förslag på internet, och jag kommer att haka på de bästa av dem.

Förakta ej sådana som hoppas på diverse domedagsdatum. Så gör man i fängelser i kommunistiska länder.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Två syner jag haft nyligen

Publicerad 2020-02-19 14:17:00 i Autobiographical notes, Divine revelations,
En snabb syn jag såg i soffan på en psykiatrisk avdelning i Umeå, fredagen 14.2.2020, kl. 14-15:

Jag ser ett svenskt vinterlandskap för min inre syn. Jag hör reklammusik, svagt. Jag ser en stor reklamtext på ett långt staket, över vinterlandskapet. Först ser jag inte vad som står på reklamskylten, en gigantisk skylt, bredande ut sig över vinterlandskapet. Plötsligt, som blixten, står det "EGYPTEN" på reklamskylten. Sedan är synen över.

En syn jag hade 1.2.2020 när Katarina Angel från Yttarö psykosavdelning i Farsta välkomnade mig med fotmassage på kvällen den 1.2.2020:

Jag såg för min inre syn, via hemska bilder och symboler, att elektriciteten var den "eviga" (skall inte tolkas som ändlös tid) helveteselden.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Jag blev fast på rymmen och är nu på Nacka sjukhus psykosavdelning på tvångsvård

Publicerad 2020-02-18 16:04:00 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Psychoses,

Ja. Får fruktansvärt starka droger så jag knappt orkar nånting. Hoppas Jesus ger mig kraft att klara mig här, klara bloggandet osv.

Min adress nu: Lasarettvägen 4
131 45 Nacka

Patienttelefon: 08-12368433

Avdelning: nr. 30

Kommentarer (1)

0 **Gilla**

Jag rymde 11.2. från Yttarö psykiatriska avdelning

Publicerad 2020-02-17 13:49:38 i Autobiographical notes,

Hej kära vänner!

11.2. rymde jag från Yttarö psykosavdelning i Farsta, Stockholm, och stack av till Umeå med tåg. Blev fast där av polis och tillbringade ungefär en vecka där på en mycket bättre psykiatrisk avdelning. Är nu på hemresa med kriminalvården, som skjutsar mig tillbaka. Är framme i Stockholm i morron, och då ska jag fortsätta blogga om datorn på Yttarö ännu fungerar.

Kram Skogsmannen, som numera går under namnet "Skogs Trolls Grävlings".

Kommentarer (0)

0 Gilla

Klagosång över en hemlös självmördare

Publicerad 2020-02-10 08:41:00 i Autobiographical notes, Poems, songs and music,

Oh, you who were taken out of a childhood home
and walk so completely family-free around
you were forced to choose between slavery and homelessness
and chose the latter, and cried.

Out of solidarity with everything that
goes with the animals that go where
you became an animal, but got it much worse
than any pet, any livestock.

You patted the door of
a giant villa with a lonely man
and begged him to adopt you
just like a dog, but cold he asked you to go.

You did not ask for any food or money
just for a home, only for a warm family,
only someone to die with without any fear
but someone to share life's last moment with.

Then you went to an old barn
and warmed you on the sore back of the cows.
But the farmer came and chased you out
and cried you went away in the dark.

You desperately sought a herd of animals
that could adopt you when no one else wanted.
But all the animals were trapped, and walked around in leashes.

In the forest, animals almost never appeared.

Then a tree whispered to you in the night;
There is **a** mother left who is not
in captivity and bondage under powers,
and adopts ones like you.

There is a mother, first she is strict,
and then her warm arms are opened.
Yes, many strange little filuras
have found her as their only welcome.

There is a place where all such gatherings
that no one else wanted to adopt.
They are your tribe, and with them you will roam
like animals through endless wide jungles.

(from the mini-poetry collection "The Silver Ship. Bright Elegies for Farewell", 2010)
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Jag är visst känd i Toronto numera

Publicerad 2020-02-08 15:56:00 i Antonie Frank Grahamsdaughter, Autobiographical notes,

Well, in December last year, well-known professional filmmaker Antonie Frank Grahamsdaughter released the documentary about me that she has worked with since 2008. It was Toronto that got to see it first, in Canada (Antonie Frank was born in Canada), at a major international film festival. I'm a celebrity now in Toronto, says Antonie. Strangely, Toronto has 2.7 million inhabitants, so is much bigger than Stockholm. Had I become a celebrity in Stockholm it would have been just too much.

How is it going now. The film company Hjärta Nikki, who produced the film, will travel around the world with the film. They have a website about the project as well, here . The movie is called "Uprising", the uprising. Producer is Andreas Nordblom, who leads the film company Hjärta Nikki, a well-known producer, who has worked at SVT, the largest TV producer in Stockholm. Antonie Frank Grahamsdaughter is in charge.

So far, you can't get anything up on Google about this. Why?

A humor of God that it would be Toronto, for the sect I hated most, the Word of Life or the Faith Movement , had a revival that originated in Toronto, which was called the Toronto Revival, " Toronto Blessing " or "Laughter Revival" . Demonic things and pliers.

Antonie, who is a native of Canada's indigenous people, has been my spiritual mother ever since 2007, when we first encountered each other as neighbors in Skarpnäck, a suburb of Stockholm where I live.

Her film about me won the award for being the best documentary film at the Toronto film festival.

Now my life is starting to get really interesting.

Maybe people will begin writing about me now, and break the silence around the monk without status.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Tsarens kurir, av Jules Verne

Publicerad 2020-02-08 09:20:00 i Autobiographical notes, Fiction,
Som den store Rysslandsälskaren jag är (jag talar ryska, har skrivit en lång essä om Tolstoj), har jag inte kunnat missa romanen "Tsarens kurir" av Jules Verne från 1876, som jag läste i tidig barndom, kanske som 10-åring. Få böcker har gjort större intryck på mig, och den har gett mig min

förkärlek för hjälteskildringar i litteraturen. Här finns en vackert illustrerad seriebok som gjorts på basen av denna roman. Den är gratis att läsa. Jag har läst en svensk seriebok gjord av romanen, men jag hittar den inte på Internet Archive.

Är jag en tsarens kurir? Låt oss fråga Jesus Nasaréern om detta.

Jag orkar knappt läsa här på psyket i Farsta, ej heller se filmer, p.g.a. de zombifierande medicinera. Kungen, hjälp mig. Hjälp mig att få lov att vara medicinfri här på psyket. Dom har höjt min dos med det dubbla för en eller två dar sedan, nu tvingas jag äta 20 mg Zyprexa (dubbelt så mycket som dom gav första gången jag tvångsinlades på psyket, 2008), dvs. neuroleptika, antipsykotika, de mest obehagliga medicinerna. Jag är förtvivlad. Kom till min undsättning, du och Antonie Frank.

Djävlarna till vårdare och läkare här är är formligen besatta av att droga ner oss med allsköns ohyggliga gifter. Dom kom med sömnmedicin också, men jag nekade. Man sover inte på domens dag. Jag sov tre timmar inatt.

Kungarnas kung, Jesus Kristus, stoppa dessa djävlarnas planer med mig. Jag vill inte vara här längre. Inte på 20 mg Zyprexa. Kreativiteten far ut genom fönstret på såna gifter.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag älskar er

Publicerad 2020-02-07 12:21:00 i Autobiographical notes,

Jo, jag ville bara säga som Gregory Mannarino, "The Robin Hood of Wall Street" brukar säga, att jag älskar alla mina läsare. Det ska ni veta. Så många lustiga filurer bland dem.

Och så hostar jag igen djupt från lungorna.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Självbekännelse. Krig mot onda andar.

Publicerad 2020-02-06 18:23:00 i Autobiographical notes, Evilness,
Here I sit in front of the computer and look for the downfall, burns out, difficult sleeplessness, death in the soul, numb as a robot, with a metallic feeling, like the one Hjalmar Ekström once got in Örkelljunga. I have seen too much and am too much. Wounded in the soul by the hellish fantasies of my disciples.

Again, I have been in a spiritual front and been deeply wounded in my heart and soul. And a new thing arose in me that I didn't think was possible:

I believe there are real evil spirits, objectively out there, from the hell realms.

Thus Joseph and father are right in their fight against the devil and his armies. And everyone should read "War on the Saints" by Jessie Penn-Lewis, Father's and Joseph's Second Bible. Googling the Norwegian version, "War on the Saints", it can be read in Norwegian, here .

An unimaginable war is ahead of us. Be brave friends. The UFO people are the spirits of the evil scientists. And they are the worst of all. Formed demons are the worst demons.

I have had a severe flu and will soon have a blood test to see if I might be able to get the corona virus. After all, I eat leftovers like before, despite the coronavirus outbreak in Sweden.

No one comments on my blog anymore, doesn't know if that feature works anymore. But why don't you email me with the words of comfort? That msafig1 (at) gmail.com? Almost nobody cares about me. The few I email with right now just mock me spiritually.

Only the dogs and the fools give me comfort now. And the fishermen in the aquarium in my department. I talk to them from time to time in baby talk and they listen attentively.

I slept maybe only an hour last night, and had a terrible nightmare. I dreamed that I wasn't ready for the resurrection at Jesus' return, ie. the resurrection of the martyrs, and how it felt. When I woke up, I immediately packed my things to be ready. I got over the scare. I think I dreamed to be able to live in how those who do not join the promotion will feel.

I know I'm ready. The spirit and dogs testify with my spirit that I belong to the bride.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Den som mejlar mig och tröstar mig får stor lön i himlen

Publicerad 2020-02-06 15:04:25 i Autobiographical notes,
Mejla mig på msafig1(at)gmail.com.

Ja. Amen!
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Jag vill inte brännas. Jag tror jag dör snart

Publicerad 2020-02-06 10:00:00 i Autobiographical notes, Death and life after death,
Påverkad av min andlige tvilling Marcus Mahdis testamente, som finns på hans hemsida, ombestämmer jag mig i mitt testamente som ex-flickvännen Titti Spaltro har hemma hos sig, jag vill inte heller brännas (detta var för att spara mina vänners och familjs pengar), utan begravas utan kista bredvid det plommonträd jag planterade våren 2016 i Nackareservatet, nära min

senaste hydda (som röjdes bort nyligen) och som Titti Spaltro vet var är. En begravning på traditionellt sufimuslimskt vis.

Jag önskar en minnesstund runt plommonträdet, samt i en passande lokal som Swedenborgskyrkans i Stockholm ena ledare, idéhistorikern Susanna Åkerman får välja ut. Inga präster inblandade. I övrigt får man följa anvisningarna i mitt testamente hos Titti Spaltro.

Jag tror jag dör snart.

Hedersgäster som är specifikt inbjudna till begravningen, dvs. extra välkomna:

Kung Carl Gustaf XVI med familj. Dvs. hela kungafamiljen med partners.

Carl Uhnbom

Miguel Robaina

Lars-Gunnar Olsson

Antonie Frank

Maria Suutala

Susanna Åkerman

Katarina Wallin

Hemlöse gamle Rune, min vän

Fredrik Vesterberg

Marcus Beijar Mellin (Marcus Mahdi)

Magnus William-Olsson

Min familj

Einar Petander

Riikka Heikkinen

Mats Halden

gamle Rolf som förlorade hunden, min vän (inte Leijonmarck-Rolfen)

Sufimystikern Ibrahim från Libanon i Björns trädgårds moské som alltid öppnar porten på morgonbönen, han är alltid först

Sufimystikern Hassan från Algeriet i Björn trädgårds moské som kallade mig "hare"

Eve Riimus

Bernie Carlsson

Edvard från Ukraina i Stockholms adventistkyrka

Janne Josefsson

Louise Azules med pojkvännen schamanen Jocke Lindqvist (är dom ännu ihop?)

Arja Larsen med familj

Erling Ekholt

Daniel Schytt

Kåre Lichtenberg

Dinah Schytt

Carl Forsberg

Mohamed Omar (Eddie Råbock)

Istvan Molnar

Andreas Björsten

Evy Söderman

Johan Nordgren

Helena Leijd

Peter Bonde

Bengt O. Björklund

Walter Dan Axelsson

Bo Lundell

Jukkis Sipponen

Janne Mäkinen

Pekka Pitkäjärvi

Juhana Lehmuskoski

Matti Nylund

Mats Nyman

Måns Broo

Jacob Israel

Josef Ask

Halvor Ottosen

Jannika Häggström

Robin Westenra from the "Seemorerocks" blog

Andris Fågelviskare

Johan Örlander

Greta Thunberg

Salme Haapanen-Peltonen (my girlfriend from Turku)

Helga Haapanen-Peltonen

Jonne Koivisto

Iivu Ma

Kaarlo Lehmuskoski (Anders)

Matias Gustafson

Ingrid Weckström

Daniel Norrback

Henrik Östman

Ingvar Dahlbacka

Jakob Dahlbacka med fru

Antoon Geels

Joel Halldorf

Patrik Hagman

Katarina Angel från Yttaro psykavdelning

"Gräsmannen" från Yttarö psykavdelning

Hans o. Lidia Gripenberg

Vladimir Laatikainen

Vladimir Grentz

Pastor Valeri från Kohtlajärve + ängelen från Kohtlajärve

(jag tror det blir plats för alla i skogen. Det är en stor öppning kring mitt plommonträ. Man kan slå lite med lien. Om vi trängs kanske vi ryms ett par hundra där)

Varma hälsningar, Skogsmannen

1. :,:Mun kanteleeni kauniimmin
taivaassa kerran soi.:,: / :,:
:Ja uusin äänin suloisin
mun suuni laulaa voi.:,:

2. :,:Oi halleluja rakkaalle
mun Jeesukselleni!:,: / :,:
Niin autuas on päivä se
kun pääsen luoksesi.:,:

Melodia:
Toisinto kansansävelmästä. On youtubella
Teksti:
Kleofas Immanuel Nordlund 1871

Kommentarer (1)
0 **Gilla**

I've been blocked from Facebook

Publicerad 2020-02-05 07:10:00 i Autobiographical notes,
This morning I was blocked from Facebook in the typical slimy manner.
Hope I can keep my blog.

Lord Jesus, have mercy upon me and us all.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Jag fick en domedagspsykos i Nackareservatet

Publicerad 2020-02-02 11:30:00 i Autobiographical notes, Psychoses,

Jag är nu tvångsvårdad på:
Department of Psychosis Ytterö
Nykroppagatan 35
123 32 Farsta (Stockholm)
Phone: 08-123 415 20

Jag fick en domedagspsykos i skogen i Nackareservatet. Vad handlade den om? Coronaviruset förstås. Mitt liv som uteliggare i Stockholm hade blivit så svårt, jag hade liksom trängts in i ett hörn av många faktorer, som gjorde att jag såg som min enda räddning att fly till skogs och förbli gömd där för gott, fly undan det kommande coronavirusutbrottet i Sverige, som säkert kommer att nå Stockholm såsom det redan nått Jönköping. Jag flydde alltså till Nackareservatet på lördag eftermiddag, 1.2. 2020, min kära hemskog, och vandrade runt där, barfota, som jag numera gör även på vintern. Den förstörelse jag såg där blev för mycket för mig (särskilt hur det var nertrampat och nerkört överallt av terrängcyklister, Gud har sparat min själ från att se det förr, jag hade en så romantisk bild av min skog), jag gick omkring där och ojade mig och vojade mig, och längtade efter orörd mark, som jag hade mycket svårt att hitta. Jag hittade sån till slut, efter att ha gått många kilometer djupt in i skogen. Sen fick jag för mig att jag skulle sluta tänka på var jag gick, och gå som ett rådjur i skogen, än hit och än dit. Gå vilse, alltså. Det klarade jag galant, och tappade begrepp om öst och väst (som jag är mycket bra på att veta) och tid och stund, tiden tycktes stå still, det var som om skymningssolen inte ville gå ner, och jag trodde bokstavligen att solen stod still, precis som den gjort under ett av Josuas krig i Gamla Testamentet. Jag stannade framför två stora mobilmaster, och vilade mig. Då förbannade jag elnätet och mobilmasterna, och sade hejdå till hela helvetet, ta mig om ni kan. Då var det som att jag hörde ett litet trumpetskall av en pojke, och jag undrade om det var en symbol för den sista Guds basun, den basun som ska inleda domedagen. Då, med känslan av att solen stod still, tappade jag greppet om tiden, och trodde solnedgången var soluppgången och att solen gått upp i väst, såsom muslimerna tror är tecknet på att domedagen är här. Jag trodde också att solen hade vänt och gått baklänges, för att starta om från en ny punkt och gå rätt väg igen. Jag lade mig ner på marken, för att invänta att Jesus skulle hämta mig hem till sig. Sedan steg jag upp och dansade och hoppade genom skogen vild av jubel över att segern var vunnen, det kändes som om Iran och muslimerna hade segrat över USA och de kristna (jag är på Irans sida i kriget i mellanöstern, jag är ju försiktigt muslim), och sedan hamnade jag ta av mig byxorna för att de hade blivit blöta när jag satt på marken framför masterna, och mitt bajsblöjsyndrom runt rövhålet aktiverades av fukten (jag har bajsat för mycket i byxorna p.g.a. mina psykmediciner) och

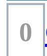
det gjorde ont. Jag tog av mig byxorna och vandrade utan brallor på bilvägen genom Nacka, och det räckte inte länge innan polisen kom och tog mig fast, jag bad dock om lift och sade vad som hade hänt och att jag var en ärkekriminell.

Ja, är inte allt detta mycket typiskt för Skogsmannen? Jag måste skratta. Gå vilse i skogen och tappa greppet om tid och öst och väst, och komma tillbaka halvnaken utan brallor.

Alla utom Titti Spaltro är välkomna att besöka mig här på psykosavdelningen i Farsta. Titti bör helst inte veta att jag är här, hon utnyttjar sig bara av situationen till skada för mig.

Jag trivs bra här tillsvidare, vill vara här fram tills värmen återkommer, och tänker inte rymma. Jag får vara medicinfri tillsvidare, och har en kort fasta på safter för att kunna be lättare.

Här en karta över var jag är nu: https://www.google.se/.../data=!3m1!4b1!4m5!3m4...
Kommentarer (0)

Gilla

Mitt sista inlägg: Var mina skrifter kan läsas framöver + en nödvarning

Publicerad 2019-11-17 12:39:00 i Autobiographical notes, My systematic theology,

My blogging business is over. In this last blog post I will post the future of my own writings in the future I will publish on the Internet Archive, I will try to make them reader-friendly and short. The freshest ones at the top:

Comfort book for those who will soon die (2019)
Systematic Theology. An attempt at an ecological holistic view (2019)
Blogging Skogsmannen (2019)

History of Ecology (2019)

My other writings can be found on my website (67 of them I have posted on the Internet Archive, here . Even that authorship has ended, I have decided not to publish anything more in public, but I write small notebooks that I give, underground , to worthy readers)

(explanation of my current life situation for my friends can be found on my website, here)

PS !!! (EMERGENCY WARNING! :)

Written 27.1.2020: I urge all my readers to follow the spread of the apocalyptic corona virus in the world, on the following blogs and sites (they are much more serious than the daily newspapers):

(most important first :)

Peak Prosperity (Chris Martenson's blog)

The economic collapse blog (Michael Snyders blog)

Seemorerocks (Robin Westenra's superb blog)

Reddit / Collapse of civilization (large collapse forum. There is still life in this forum.
Honest types)

Hal Turner Show

Reddit / China_Flu (large forum on the corona virus from China) (sorry, totally censored by China. Worthless)

Reddit / Wuhan_Flu (uncensored forum on the corona virus from China) (blockerad av Kina totalt. Värdelös.)

Here is a world map where you can follow the spread of the corona virus. Very practical! Excuse me. But it is useless now, totally censored by China.

My own assessment of the situation is that the corona virus will collapse China's economy, which will lead to the collapse of civilization (because China is the world's workshop), which would happen even without the corona virus, when we are already on the road, with the storm, into a new global economic recession / depression, but now is the time for "the perfect storm", as all collapse threats converge. The collapse of civilization will quickly lead to climate change shining away much faster than hitherto due to the loss of "Global Dimming" (in other words, " The aerosol masking effect "), the oil industry collapses at the same time, and humanity dies , and then the earth eventually dies. , which allows us all, humans and animals and plants,

I ask you all to be ready for collapse-related death, which for some (many?) In Sweden may come this summer already (I don't want to set any time for the collapse of civilization any more), which is my best estimate . I pray to God that we have time for the summer before the worst breaks out, so that the homeless can die more comfortably. I will then be found in the forests around Stockholm (mainly the Nackare Reserve and where I live now, in the Flaten

Nature Reserve), where I take refuge when the worst breaks out, and there I want to be of help to people who will die, to relive their deathly fear, a fear I have come across, I am ready to die. I want to teach others what I learned about death and dying (as you can see above, my last public writing was a comfort book for those who are dying).I look forward, with great joy,

There are many others who share my views here on the impending civilization collapse, I recommend you read this blog post , which also contains good basic advice on how to deal with the crisis.

Warm greetings from your beloved Skogsmannen, who now also goes by the names "Skogs" and "Skogslusen".
Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Mitt avskedsinlägg

Publicerad 2019-11-17 12:38:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes, Climate Change,

Idag tar jag farväl av internet, fullföljande något jag ville göra redan förra vintern, på min luff i Polen. Jag känner att jag har sagt mitt på Facebook och bloggen, även att jag har läst och hört det viktigaste som finns på internet, och härefter kommer jag besöka internet enbart sporadiskt och kort, och kolla de viktigaste nyhetsrubrikerna. Annars går jag in i den stora postkollapsiska tystnaden redan nu, en större närhet till naturen, och ska idka ett fördjupande i böcker istället för nätsurfande, som lätt blir ytligt (ja, jag är också ganska trött på Facebooks ytlighet). Jag kommer att skriva vidare på Word, och lägga ut texterna på Internet Archive, och posta dessa texter i det sista inlägget här på bloggen, ett inlägg som bara skall innehålla mina framtida skrifter. Men där kan de som önskar följa min framtida litterära bana, följa mig.

Den som vill kontakta mig framöver, kan mejla mig på msafig1(at)gmail.com, men får räkna med att det kan ta en månad innan jag svarar. Man kan också skriva fysiska brev till mig (jag föredrar fysisk brevväxling i framtiden), till min själfrände Titti Spaltros adress, men man får fråga henne om adressen, om hon vill ge ut den. Det kan man göra på Facebook, Titti hittar man t.ex. i min vänlista, eller så är det bara att söka upp henne där på hennes namn.

Orsaken till varför jag slutar på internet, har jag förklarat i detta blogginlägg nyss. I det inlägget refererar jag till en artikel på nätet som var det som utlöste beslutet. Artikeln är:

How the internet is killing the planet, av Alex Kimani (denna artikel fokuserar mest på "Internet of Things", men berör också internet överlag)

Läs också denna korta artikel: What is the carbon footprint of the internet? Då när denna artikel skrevs stod internet för två procent av de samlade koldioxidutsläppen från civilisationen.

Jag vill inte längre vara med och backa upp en så stor utsläppsmaskin som internet. Trots att jag gör nyttiga saker på internet. Men allt har sin tid. Jag ber alla som läser detta att fundera över dessa två artiklar här ovan, och utvärdera om nyttan med deras verksamhet på nätet överstiger skadan som vållas planeten.

En ny epok börjar i mitt liv, efter tretton års bloggande, till och från, och elva års tid på Facebook. En mer naturnära epok startar, med mindre teknologi och mer äventyr.

Varm hälsning till er alla från Skogsmannen Snigelson.

Min avskedssång till mina läsare:

The frozen world (Ronja Aarnialas favoritlåt, hennes "svanesång")

Won't you open for me
The door to your ice world
To your white desert

I just want to stare
Out over these snowfields
Until we are one again

We belong to the frozen world

When the ice begins to thaw
Becomes the sea
Oh, you will see
How beautiful we can be

When the ice begins to thaw
Becomes the sea
Oh, you will see
How beautiful we can be

Everything is calm
At the end of the planet
In our white desert

The sun kissed the ice
It glistens for me
And we are one again
We belong to the frozen world

When the ice begins to thaw
Becomes the sea
Oh, you will see
How beautiful we can be

When the ice begins to thaw
Becomes the sea

(Emilie Simon)

(hör sången på youtube här)
Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Jag kanske tar farväl av internet snart

Publicerad 2019-10-30 16:02:00 i About facebook, internet and television, Autobiographical notes,

Jag känner dåligt samvete över att vara så mycket på internet, fortfarande *. I vintras kände jag att jag hade sagt mitt på internet, och ville gå under jorden, försvinna från internetoffentligheten. Men svåra omständigheter gjorde att jag återvände. Men faktum kvarstår, att jag sagt mitt, med över 50 skrifter på Internet Archive. Jag tror inte det hjälper att jag säger mer. Jag har sagt det viktigaste jag hade att säga mänskligheten. Så kanske jag snart samlar mina sista bloggskriverier på Internet Archive, och avslutar det hela. Jag vill inte bidra till den förstörelse internet skapar, och jag vill leva mer i naturens närhet, och gå på äventyr, som helig dåre. Helig dårskap passar dåligt med internetberoende. Nyheterna kan jag följa genom papperstidningar. Så, jag ger mig ännu lite tid att avsluta det hela, sen försvinner jag. Kontakta mig om du vill säga något mer till mig, ty jag har inte telefon, och att sluta på internet blir för mig i princip att gå under jorden.

* jag slits mellan behovet av att vara med och bidra på internet till människors väckelse, och behovet att vara fri teknologin, fri dator- och internetberoende, men som jag säger längre fram, jag har sagt mitt nu.

Den här artikeln var det som fick mig att tänka såhär:

How the internet is killing the planet, av Alex Kimani
Kommentarer (0)
0 Gilla

Min schizofreni är inte bara en förbannelse för mig

Publicerad 2019-10-05 13:44:00 i Autobiographical notes, Divine revelations, Heaven, Holy foolishness, Jesus, Psychiatry and psychology, Psychoses, Schizophrenia, The resurrection of the dead,

Jag har många gånger upplevt paradiset i min själ och kropp i mina s.k. "psykoser", ja, mina psykoser har oftast varit av det himmelska slaget. Och det paradis jag upplevt, är så naturligt och fysiskt, kroppsligt och djuriskt på ett barnlikt sätt, att det är något osägbart, och övergår mina ljuvaste drömmar om andevärldsparadiset, just därför att det är så fysiskt, ja även stilla och lugnt, en stilla glädje i själ och kropp, och om det inte vore för mina psykoser, skulle jag kalla det "jordat", ty det har nästan alltid med sig en känsla av enhet med naturen och **materien,** en hemkänsla i tillvaron. Jag har haft så ljuva paradisiska upplevelser som omfattat själ och kropp på samma gång, att jag verkligen ser fram emot livet efter döden (jag hoppas det är fysiskt också, att det är en andefysisk värld i mikrolivet), som jag tror skall ge ett liknande paradis, i Uppståndelsens värld, fullt fysiskt verkligt, men utan det psykotiska. Då jag skall obehindrat få återvända till den natur som jag upplevt mig så ett med i dessa upplevelser. Jag känner på basen av min försmak, att **detta är mer än värt att lida och dö för här på jorden**, under ett kort människoliv.

Och jag tror också att detta paradis inte är möjligt att uppleva här på jorden före döden utan någon grad av "andlig förvirring" eller s.k. "psykos". **Det är för stort, vi fattar det ej**. Ingen kan se Gud och leva. (Tänk på alla religionsstiftare och sektgrundare, hur förvirrade många av dem har varit) Det som är för stort kan man inte tolka och förstå. Men jag har alltså haft gåvan att se in i denna verklighet p.g.a. min schizofreni, och det är en allmänt känd sak att "kaos är granne med Gud" (Stagnelius' uttryck) och

genialitet är granne med galenskap. Hos urfolken blir de schizofrena schamaner. Fulla av vidskepelse ("andlig förvirring?") förvisso, men nyttiga och respekterade av sina stammar.

Men p.g.a. de himmelska upplevelserna, betraktar jag min schizofreni inte bara som en förbannelse (och allt i mina tankar har inte varit psykotiskt under mina psykoser), men också som en gåva, från "Herren". Som en psykpatient på Skarpnäcksgården sa till mig en gång för något år sedan, "Jesus var schizofren". Det låg något i det, och Jesus skulle nog ha fått schizofrenidiagnosen skulle han levt i vår tid samma liv som i Palestina för 2000 år sedan.

Jag skulle inte vilja byta mina himmelska upplevelser mot något här på jorden, och en psykisk sjukdom är en liten summa att betala för att få lov att känna sig stundvis som en människa som "uppstått från de döda" innan döden. Må det vara hur psykotiskt som helst, men himmelskt har det varit, jag har känt mig på ett verkligt sätt ett med naturen och min djuriska, himmelska natur. Det kan ingen ta ifrån mig.
Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Profetia till Skarpnäckskyrkan

Publicerad 2019-09-23 11:55:51 i Animal rights, Autobiographical notes, Prophecies and number mysticism, The dogs, The non-human animals,
"Det ni har gjort mot hundarna, har ni gjort mot Kristus."

(Profetia till Skarpnäckskyrkan i Stockholm, mottagen och given hösten 2018)
Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Var detta profetior som gick i uppfyllelse? Samt varning för ny finanskris.

Publicerad 2019-09-21 13:30:00 i Autobiographical notes, Financial crises, Prophecies and number mysticism, Riches, The Bible, The collapse of civilization,

Mystiska saker har hänt i mitt liv, som känns som gudomlig ledning, och en av dem är mina domspredikningar över kyrkorna och civilisationen strax innan "The Great Recession" 2008-2009 började (den började i december 2007, se artikel om detta här). Hösten 2007, jag tror det var i september-oktober, predikade jag ett antal gånger på en stor låda utanför Skarpnäcks tunnelbanestation i en förort till Stockholm (mina "soptunnepredikningar"), och läste upp olika texter, sjöng, och sa lite själv också. Min första predikan bestod av att läsa upp första kapitlet i profeten Jeremias bok i Bibeln. Såhär lyder kapitlet:

"1Detta är Jeremias ord. Han var son till Hilkia, en av prästerna i Anatot i Benjamins land. 2Herrens ord kom till honom då Josia, Amons son, var kung över Juda, i hans trettonde regeringsår, 3och då Jojakim, Josias son, var kung över Juda, och ända till slutet av det elfte året som Sidkia, Josias son, var kung över Juda. Det var det året, i den femte månaden, som Jerusalems befolkning fördes bort i fångenskap.

4Herrens ord kom till mig:
5Innan jag formade dig i moderlivet
utvalde jag dig,
innan du kom ut ur modersskötet
gav jag dig ett heligt uppdrag:
att vara profet för folken.
6Men jag svarade: ”Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!” 7Då sade Herren till mig:
Säg inte att du är för ung

utan gå dit jag sänder dig
och säg det jag befaller dig!
8Låt dem inte skrämma dig,
ty jag är med dig
och jag skall rädda dig,
säger Herren.
9Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade:
Jag lägger mina ord i din mun.
10I dag ger jag dig makt
över folk och riken.
Du skall rycka upp och vräka omkull,
förstöra och bryta ner,
bygga upp och plantera.
11Herrens ord kom till mig: ”Vad ser du, Jeremia?” Jag svarade: ”Jag
ser en gren av ett mandelträd.” 12Herren sade: ”Du har sett rätt: jag
vakar över mitt ord tills det bär frukt.”
13Herrens ord kom till mig för andra gången: ”Vad ser du?” Jag svarade:
”Jag ser en kokande gryta i norr, den lutar hitåt.” 14Då sade Herren:
Från norr skall olyckan välla in
över alla som bor i landet,
15ty nu bådar jag upp
alla stammar från rikena i norr,
säger Herren.
De skall komma och ställa sina troner
framför Jerusalems portar,
kring stadens murar
och kring alla städer i Juda.
16Jag skall gå till rätta med mitt folk
för all deras ondska, för att de övergav mig.
De tände offereld åt andra gudar
och tillbad ting de själva gjort.
17Fäst upp dina kläder,
res dig och säg till dem
allt vad jag befaller dig!
Var inte förskräckt för dem,
ty då slår jag dig med skräck inför dem.

18Se, jag gör dig i dag
till en befäst stad,
en pelare av järn, en mur av koppar,
som håller stånd mot hela landet,
mot Judas kungar och dess stormän,
mot prästerna och folket i landet.
19De skall angripa dig,
men de skall inte besegra dig,
ty jag är med dig,
säger Herren,
och jag skall rädda dig."

I slutet av december 2007 började mina ropaktioner i olika kyrkor, främst pingstkyrkor, den första höll jag 25 december i Sankt Nicolai kyrka i Enköping, och sedan föll de tätt, i Norrköping, Linköping, Jönköping, Stockholm och Åbo, under flera månaders tid. Jag förbannade den höga levnadsstandarden i civilisationen, och ropade att den förtryckte de fattiga. I Stockholm ropade jag "Ve er som är rika!" tre gånger, högt, i Filadelfiakyrkan (pingstkyrkans centrum i Sverige). Ja, i Åbo förkunnade jag under påsken, i Åbo domkyrka, att vi har korsfäst naturen.

Hade jag läst i tidningarna om recessionen som startade just då? Nej. Inte heller på hösten 2007 läste jag i tidningarna om varningssignalerna inför den. Man såg dessutom ofta först i efterhand att recessionen startade just då.

Det är nästan kusligt. Bara ca. en månad efter mina sista aktioner, närmare bestämt i maj 2008, började börsen på Wall Street dyka på allvar, krascha på allvar. Och 15 september 2008 gick banken Lehman Brothers konkurs, en händelse som skakade hela världen. 6 mars 2009 nådde kraschen botten, om man ska gå efter Wall Street-börsen.

Jag upplever det nu som att jag leddes av Gud till mina domsaktioner, och det är nästan kusligt att den förbannelse och den ve jag ropade över

rikedomen, inte länge efter drabbade världen på något vis, och tilltar sakta i styrka för varje år som går. Var det en profetia som gick i uppfyllelse? Man kan se det så. Jag håller mig öppen för det.

Jag har också varit med om andra liknande nästan kusliga uppfyllelser av profetior. Men det får bli till en annan gång.

Min profetiska verksamhet gjorde mig galen till sist. Min schizofreni bröt ut för första gång i juli 2008, bara några månader efter mina sista domsaktioner. Jag gick under med dem/det jag ropade ve över. Uppgiften var för stor. Men Herren reste mig upp igen. Men sjukdomen ligger där latent än i dag, och har brutit ut många gånger sedan 2008. Men det tar inte bort det sanna jag sagt. Gud förbarme sig över en stackars galning. Många ser nog min profetiska gärning som ren och skär galenskap.

Nu håller vi på att sakta gå in i en ny finanskris, som blir mycket större än den 2008-2009, och jag varnar alla mina läsare för den, och ber dem göra sig beredda, särskilt om de investerar. Stora omvältningar väntar. Nu läser jag tidningarna (snarare engelska nyhetsbloggar), till skillnad från 2007.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Mosspoeternas öppna scen och föredrag om Vilhelm Ekelund 28.9.2019

Publicerad 2019-09-18 14:32:00 i Autobiographical notes, Lectures, Poems, songs and music, Vilhelm Ekelund,

Mosspoeterna, jag och Titti Spaltro, håller öppen scen igen på Kungsholmens bibliotek den 28.9. kl 13-15. Jag skall hålla ett föredrag om poeten Vilhelm Ekelund, med rubriken ""Då voro bokarna ljusa". Vilhelm Ekelund och människans längtan efter en svunnen guldålder." Föredraget tar högst ca. 30 minuter, och efteråt är det öppen poesiscen. Anmäl er till

poesiscenen på plats när ni kommer, innan föredraget börjar, om ni vill läsa något själv. Fika serveras gratis. Välkommen!

(P.S. Vi firar med föredraget att Vilhelm Ekelunds skrifter blev fria från copyright nyligen, 3.9.2019)
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Systematisk teologi. Del 2: Om "Gud". Kap. 3: Om "Guds" försyn (andra delen)

Publicerad 2019-09-12 18:56:00 i Autobiographical notes, Church History, God, Healing and other miracles, Prayer answers, Sickness and health,
Kan man se "Guds" försyn vara verksam i det dagliga livet?

Ja. Det är bara att läsa kyrkohistoria. Om de många helt otroliga bönesvar som "Guds" folk har fått. Läs t.ex. boken "Upplevelser i bönens värld" som kom ut på K. Neltons förlag 1934. Full av otroliga bönesvar från kyrkohistorien. Man tror knappt sina ögon.

Är de trovärdiga? Jag har inte svårt att tro dessa historier, då jag själv upplevt otroliga ting i den vägen. Så t.ex. hostade jag tills jag spydde under en tid som hemlös på Warsawas gator i Polen vintern 2019, och det blev så jobbigt till slut att jag bad "Gud" om att ta mig hem till sig om inte det slutade. Inte en gång till, bad jag, då orkar jag inte längre. Vet ni vad som hände? Det blev inga spyhostanfall efter det, trots att jag fortsatte leva på gatan och fortsatte ha sömnlösa nätter. Och jag hade hostat tills jag spydde många gånger per dag. Min bön blev besvarad fast ingenting förändrades i mitt yttre liv, och trots att jag blev alltmer fysiskt försvagad, då sömnlösheten (mycket p.g.a. den svåra hostan) fortsatte. Jag hostade dock ännu, men utan att spy. Jag var så tacksam för bönesvaret. Det var ett sannskyldigt mirakel.

Hur skall ateisten tolka något sådant. Hen har förstås alltid en förklaring. Hen skulle säga att jag väl hade blivit frisk från spyhostan utan min bön, sannolikheten skulle göra det möjligt i alla fall. Ja, ateisten kan bortförklara de flesta bönesvar med sannolikheten, med sannolikhetskalkylen. Jag gjorde så som ateist. Men sen börjar miraklen bli så många och massiva att själva sannolikhetskalkyleringen blir absurd, förklaringen den ger verkar mer otrolig än miraklet självt.

Faktum är att bönesvar händer så ofta, och på så märkliga sätt (t.ex. som fysiska helandemirakel efter bön), att mycket inte går, rent logiskt, att förklara med sannolikhetskalkylen. Hur stor är sannolikheten för t.ex. att en svår fotsvamp försvinner spårlöst några sekunder efter en bön om helande från fotsvampen (detta upplevde jag 2008)? Hur skall sannolikheten förklara att det skedde just efter bönen, strax efter bönen. Nej, det är faktiskt rimligare att tro att någon högre makt var där och ingrep, att atomerna hörde bönen och gav med sig.

Ja, här har vi alltså det enligt mig starkaste "gudsbeviset". En högre makt som lyssnar till våra önskemål, som tar hänsyn till våra önskemål, och jag menar bestämt att helandemirakel som svar på bön är det största gudsbeviset vi har. Vi behöver faktiskt inte flera, fast jag har samlat över sextio sådana bevis på min blogg.

Men vad vi inte har är bevis för **vem** och **vad** denna högre makt är. Kanske det är gott att vi inte vet, så att vi hålls ödmjuka, hålls på mattan. Men en gång skall vi få se svaret på denna fråga, och det blir en salig dag. Då vi kläds i våra himmelska kroppar och våra himmelska hjärnor, som kan förstå sådant utan att råka i psykos. Och kanske vår okunnighet i denna fråga bevarar oss från totalitarianism, särskilt religiös sådan?

Vad som återstår är tillit. Tillit till den gud som vi kan se konturerna av baserade på "hens" gärningar i historien, diffusa, preliminära konturer, som räcker för att man skall kunna ha tillit. Det är en "Gud" som vi uppfattar induktivt, nerifrån och upp, inte uppifrån och ner. Och då blir historia viktigare än teologi. Det är i historien Gud uppenbarar sig tydligast, inte i våra teologers skrifter.

Kommentarer (0)

0 Gilla

Systematisk teologi. Del 2: Om "Gud". Kap. 3: Om "Guds" försyn (första delen)

Publicerad 2019-09-12 13:42:00 i Autobiographical notes, Childhood, God, God's providence, Heaven, Jesus, Suffering and theodicy, The death and resurrection of Jesus, The second coming (the return of Jesus),

"*Om du tror på Gud, vet du varför du kan lita på verkligheten*", sa den tyske katolske teologen Hans Küng.

Man kunde lika gärna byta ordet "Gud" mot "Naturen" i Küngs aforism. "Gud" är verkligheten, naturens innersta, naturens själ. Vi litar på naturen spontant, vad gäller vår hälsa och när vi t.ex. går genom en stor skog. När vi är friska i själen, alltså.

Vem litar mest bland människorna? Helgonen? Nej, det är spädbarnen. Det står liksom ett skimmer av tillit runt dem. Överjordisk, öm, eterisk tillit. Och jordad, spontan, naturlig tillit.

Varför? Det är för att spädbarnen står närmast "Gud" och mikrolivets paradis bland människorna. De kommer nämligen alldeles nyligen från himlen. Det kan man se och märka, också på deras kräsenhet, hur de gråter över minsta lilla motgång, vana som de är att få alla sina behov tillfredsställda i himlen, genast. De gråter över att måsta besöka och bebo en så fallen värld som vår. Och det är förståeligt. Adams syndafall har ju satt sina spår i människor, natur, ja i materien själv.

Jag minns hur jag som liten upplevde mig så trygg att det kändes som om ingenting någonsin skulle hända mig av olyckor och sjukdomar. Och så kände jag spontant, och den känslan försvann inte av en livsfarlig olycka som min far var med om, och där han skadades allvarligt och låg länge på

sjukhus, ja fast denna olycka skedde i vårt eget hem. Jag blev chockad (jag var 6 år gammal), men tilliten till livet försvann inte.

Sedan jag var 22/23 år har jag varit med om fruktansvärda saker, som ett antal psykoser, vissa av dem helvetiska, och självmordsbenägna depressioner, och så har jag genomlevt psykiatrins helvete. Just nu är jag frisk, så frisk jag kan vara på psykmediciner. Har allt detta tagit bort tilliten till livet? Trots att civilisationens kollaps och klimatkollapsen närmar sig? Nej. Inte det minsta. När jag var frisk och inte trodde på "Gud" och himlen under åren 2014-2018, hade jag emellanåt svårt att lita, men nu känns tron och tilliten som en naturlig, jordad sak för mig, och min starka tillit påminner lite om barndomens, det känns som om ingenting kan skada mig.

Vad beror denna känsla på? Jag tror att det har att göra med känslan av att vi inte är utlämnade åt vårt eget öde, utan något överjordiskt och starkt och mäktigt, ja mildmäktigt, vakar över oss, och ger oss bara det vi orkar bära av prövningar, som alltid blir oss till välsignelse, till slut. Mina prövningar har gett mig välsignelse. Mina psykoser har t.ex. bevarat mig från kändisskap, något jag har önskat djupt i mitt hjärta (dvs. att inte bli känd).

Detta, att vi inte är utlämnade åt vårt eget öde, ville jag kalla Gudstrons Centrum, ja den frälsande trons centrum. Tänk över det en stund. Vad sker om du verkligen, i hjärtat, tror att du inte är överlämnad åt ditt eget öde, utan en barmhärtig himmel vakar över dig? Svaret är uppenbart. Du blir som spädbarnet. Du får en bit av paradiset in i dig. Du får den tillit allt bygger på. Du blir s.k. "frälst". Är det detta "rättfärdiggörelsen av tron" handlar om? Det tror jag.

En sådan frälsning, en sådan omskapelse av människan kan liknas vid att man innan frälsningsupplevelsen står och balanserar på kanten till helvetets avgrund, ständigt rädd att falla ner i livslånga, outhärdliga plågor, men plötsligt får man tag i ett himmelskt ankare som dinglar i luften, nedräckt från paradiset, och man blir plötsligt förmögen att balansera på den smala spången som går genom helvetets avgrund, över klyftan, viss om att ankaret man håller i, skall hålla, även om man faller i avgrunden, ända till andra sidan av klyftan, där den himmelska staden ligger.

Jag har känt rädslan och suget ner i avgrunden som ateist. Ständigt spekulerade jag i worst-case-scenarios, hur illa lidandet kunde bli, och hur jag skulle ta mig ut ur det, t.ex. genom självmord.

Våren 2018, i maj, förändrades allt. Jag upplevde en frälsningsupplevelse där tilliten och tron på himlen återvände. Det var en extatisk upplevelse, som gjorde mig manisk för en dag. Det var som om jag uppfylldes av Den Helige Ande, tillitens Ande. **Man kunde lita på livet!** Det var en ofattbar upplevelse. Jag kan inte beskriva den, den tillhör mystikens sfär, men jag uppfylldes av spädbarnets rena ande. Det var om natten, och den natten kunde jag inte sova.

Jag kom inte till tro på fundamentalisternas allsmäktige "Gud" den natten, bara på himlen, paradiset, livet efter döden, andevärlden. Men det räckte.

Jag var frälst! Halleluja! Räddad, trygg för evigt! Himlen vakar över mig!

Jag är frälst den dag idag. Grubblet över worst-case-scenarios har aldrig återvänt. Inte heller rädslan för lidande och helvete över lag. Jag tror att något/någon bär mig även där nere. Men jag har inte ännu kommit till tro på fundamentalistguden. Men det tror jag inte behövs. Jag har en barmhärtigare "Gud", som jag skulle kunna kalla "himlen" eller "Eden", ty "hen" är ingen person, utan en gemenskap. I den gemenskapen är jag nu innesluten.

Jag tror på Jesus som min Herre och messias. Han är en nyckelperson i min tillit, ty han förankrar min tillit i historien, i verkliga händelser. Men inte heller han är någon fundamentalistgud för mig. Jag har kommit till insikten om att det gives frälsande tro utanför den fundamentalistiska religionen, till fundamentalisternas stora förtrytelse. De ville ju patentera frälsningen.

"Gud" är så mycket större och ljuvligare än fundamentalistguden. Jag skriver "hens" namn nästan alltid med parentes nuförtiden, för att beteckna detta, lite som judarna som inte får säga "Guds" heligaste namn, Jahve,

eller muslimerna, som ständigt utropar "Allahu akbar!" i sina böner, vilket betyder "Gud är större". Det finns en urgammal visdom i detta.

Kristi uppståndelse är min yttre garanti för min trygghet, kärnan i den yttre garantin. Den är så viktig att Paulus menar att utan den är vi förlorade (läs 1. Kor. 15), utan den är allt meningslöst. Jag håller med. Tron måste ha ett ankare **utanför sig själv** för att hålla. Det räcker inte med vår inre värld. Kristi uppståndelse är just ett sådant ankare, och innan den hade alla kulturer folk som hade uppstått från de döda, såsom judarna hade Mose. Men de flesta av dessas livsöden är inpackade i underlig mytologi. Egypten hade Osiris, romarna Mithras. Alla gudar som dör och uppstår för folkets frälsning kan kanske ursprungligen ha varit profeter, helgon och religionsgrundare som uppstått från de döda. Så Jesus är ingalunda unik. Hans unicitet är hans anspråk på att vara den "Guds" Son som skall komma åter och döma levande och döda, dvs. jordens sanna Herre, Herre över de andra gudarna på jorden, adopterad till "Guds" Son av "Gud" själv.

Hans anspråk blev bekräftade av uppståndelsen.
Kommentarer (0)
0 **Gilla**

Skakande och stark dröm inatt

Publicerad 2019-08-23 17:26:00 i Autobiographical notes, Heaven, Psychoses, Special dreams, Suicide, The Spirit World,

Jag drömde inatt en av mitt livs starkaste och mest skakande drömmar, om att jag var självmordsbenägen igen, och planerade att ta mitt liv på en tågstation, tillsammans med andra självmordsbenägna ungdomar. Jag upplevde där en frälsningsupplevelse, tappade lusten att ta mitt liv, och fick istället verka till de andra självmordsbenägna ungdomarnas frälsning, så att de också tappade lusten till självmord (1). Min lust till självmord uppstod bl.a. p.g.a. psykiatrin, som jag hade försökt rymma från i drömmen.

Sedan fick jag i drömmen en inblick i det som händer oss efter att vi dör (enligt drömmen), som var en del av frälsningsupplevelsen, och som gjorde

att jag tappade lusten till självmord. Många av de självmordsbenägna ungdomarna på stationen var muslimer som trodde att de kom till det eviga helvetet om de rymde från sina plågor, och som därför inte tog sina liv. Gud visade mig vad som skulle ske med dom om de tog sina liv. Hade de varit onda, skulle de falla i en tung, vederkvickande sömn, som jättar (jag såg dem tydligt i drömmen) liggandes på andevärldens stora gröna ängar och gräsmattor, och vakna först vid Jesu återkomst, vid de ogudaktigas kroppsliga uppståndelse. Då fick man förstå allt som hade hänt, all ens ondska, och detta, att förstå, var det enda helvetet på andra sidan, och gjorde att man inte kunde glädjas med de goda vid Jesu återkomst, utan "var utanför festen/bröllopssalen". Men detta helvete var inte särskilt tungt att bära, för den läkande sömnen hade gjort sitt, och man skulle sakta återhämta sig från sin förtvivlan, och bli delaktiga i saligheten, få allt tillbaka som man förlorat genom synden.

De goda däremot, slipper sömnen i andevärlden, uppväckta till sin ande som de är (dvs. "frälsta"), utan går genast in i saligheten, ibland med uppståndelsekropp som Henok, Mose, Elia och Jesus, om de varit riktiga hjältar. Jag drömde att jag skulle få slippa sömnen när jag dör, och jag gladdes stort i drömmen. Och jag fick veta att mitt liv påminde lite om Jesu liv, och att folk som Albert Jakobsson (2) (som i drömmen var dömd till sömn efter döden) är avundsjuka och vill dra mig ner i sömnen med psykmediciner (så enligt drömmen, verkligheten kan vara annorlunda). Jag längtade i drömmen att få gå på nya äventyr för min Herre, utan mediciner. Jag fick veta att jag är mer andlig utan medicinerna, trots psykoserna.

(1) Jag undervisade bl.a. ungdomarna i "paradisisk mikrolivsfilosofi", och sa att vår själ, vi, var en molekyl i hjärnan (precis som jag tror på riktigt), vilket muntrade dem och gjorde dem bestörta.

(2) Fingerat namn

Min kommentar till drömmen:

Vilken innehållsrik dröm! En hel teologi rullades upp i den! Jag har haft så rikt drömliv genom tiderna så länge jag varit mentalsjuk! Så andliga drömmar! Så mytiskt kraftfulla! I denna dröm fick jag alltså en teologi om livet efter döden som närmast verkade realistisk i jämförelse med andra spekulativa teorier! Om den är sann, skall jag överlåta till Herren. Men att de onda sover som jättar på paradisets ängar, är en kraftfull teologi! Varför jättar? Högmod. Och vilken barmhärtig teologi! Mer barmhärtig än den teori jag hade om fängelser i himlen för de onda, i min senaste psykos i vintras och våras (jag har denna teologi summariserad i boken "Paradiset, del 2: En bok om himlen"). Jag skulle önska min dröms teologi var mer sann än den jag hade i psykosen. Tänk, sova sig ren från sin ondska! Bearbeta ondskans trauman i drömmar i Hades! Ja, såhär i efterhand tolkar jag det sovande tillståndet i andevärlden som vistelse i Hades, dödsriket. Att ens drömmar i den sömnen är själens vistelse i Hades, och att de gamla grekerna hade rätt när de sa att bara utvalda själar fick komma ut ur Hades till Elysium, paradiset. De goda har faktiskt alltid varit i minoritet i civilisationen, inte bland urfolken dock.

Att *förståelsen* i andevärlden är det enda helvetet för den onde, påminner om Betty J. Eadies insikter i sin nära-döden-upplevelse i boken "Omsluten av ljuset".

Jag vaknade tidigt på morgonen, ca. ett par timmar innan jag brukar vakna, p.g.a. drömmens starka verkning på mig.

"Tre sorgens strängar har jag - den fjärde har gått av,
den brast i en skälvning på den bästa vännens grav.
Men ända in i döden vill jag följa er med sång -
och jag vill dö och jag vill spela till uppståndelse en gång."

(Dan Andersson i sången "Spelmannen" från "Svarta ballader")
Kommentarer (0)

0 Gilla

Jag vill spräcka de värsta myterna om mig som går

Publicerad 2019-08-21 14:07:00 i Autobiographical notes,

-Det är en myt att jag gick barfota i en pyjamas från Warsawa mentalsjukhus omkring på Warsawas gator i vintras. Myten lär ha florerat inom Romantiska Förbundet. Att jag var i psykos stämde dock.

-Det är en myt att det har börjat växa djurpäls nere på mina ben där huden är hårdast. En myt som jag hört rapporteras av en av mina bröder.

-Det är en myt att jag skulle ha bedrivit riktigt tidelag, med penetrationssex med djur, eller det man vanligtvis kallar sex. En myt som lär ha florerat i Stockholms undergroundvärld. Jag har lekt vissa underliga, barnsliga, oskuldsfulla sexuella lekar med djur, men det har inte varit riktig sex, ej heller har jag någonsin haft riktig sexuell åtrå till djur, lust att ha sex med dem har jag aldrig haft. Jag anser att man måste använda våld för att kunna ha penetrationssex med ett djur, och våld bjuder mig emot, inte minst när det gäller djuren, mina älsklingar. Jag älskar dem så att jag inte ens kan få mig att döda mygg.

-Det är en myt att jag skulle ha praktiserat pedofili eller ha böjelser åt det hållet, en myt som spridits av vissa i min familj.

-Det är en myt att jag skulle ha blivit penetrerad av homosexuella, en myt som jag tyvärr själv var upphov till p.g.a. slarv.

-Det är en myt att jag skulle vara sinnessjuk hela tiden, istället har jag ibland "skov", attacker av andlig förvirring, eller det man kallar psykos. Mellan attackerna (det kan gå flera år mellan) lever jag ett ganska stilla och "normalt" liv och tänker ganska "normala" tankar, i alla fall i jämförelse med dem jag tänker i psykos. Förstås har jag mina originella beteenden, jag

är ju skogsman, men de plägar inte vara psykotiska, enligt min ex-flickvän Titti.
Kommentarer (0)
0 Gilla

Min idé att göra egna böcker genom bokåtervinning

Publicerad 2019-08-06 16:30:00 i Autobiographical notes, Recycling of books,
(repris från "För naturens skull"- bloggen)

Jag har haft svårt att få ut mina böcker på riktiga förlag, bara en gång har det lyckats, 2010 med filosofen Mats Barrdunges lilla "Titel Förlag". Istället har jag gjort en massa handskrivna miniböcker (som jag gjort av flera vita papper, ofta äldre böckers tomma första och sista sidor som jag rivit ut, och som jag vikt ihop och sprättat upp till en litet minihäfte, som jag sedan skrivit på) och en hel del böcker genom bokåtervinning. Det är den senare idén, som jag hittade på 2010, som jag nu skall delge er:

Många har en massa manuskript liggande hemma i byrålådor, författare kan ha högar som bara växer för varje år som går. Vem ska orka gå igenom manuskripten till slut för att hitta det verkligt värdefulla? Mycket har gått förlorat genom detta. Man orkar ibland knappt själv gå igenom allt. Jag har hittat på en idé hur man skulle kunna enkelt samla sina manus i läsbar form, utan att behöva trycka upp böcker på ett boktryckeri (många har inte råd eller ork med detta, knappt lagerutrymme för bokupplagorna).

Idén går ut på att återanvända dåliga böcker, eller böcker som ingen kommer att läsa. Exempel på sådana är deckare (som jag tycker är skräplitteratur), tråkiga ungdomsböcker från 80-talet som ingen ungdom idag skulle läsa, eller torra, obegripliga, specialiserade akademiska avhandlingar från 60-talet som ingen någonsin skulle orka läsa idag. Det är ingen synd mot litteraturen att återanvända dessa böcker för långt viktigare

saker, att preservera litteratur som annars skulle löpa risken att gå förlorad för gott. De boktitlar man återanvänder går inte förlorade för gott genom detta, de existerar ofta i ansenliga upplagor, flera tusen böcker utspridda överallt i Sverige. Att återanvända en massproducerad dålig bok som knappt någon kommer att läsa, för att rädda ett manuskript från förgängelsen, det är att vara litteraturens vän.

Jag återanvänder böcker på följande sätt: Jag går till Stockholms stadsbibliotek och letar efter en bok som ligger i bokrecyclingstunnorna eller som annars gallrats bort från biblioteket, och väljer ut en så tråkig och dålig bok jag kan. Jag försäkrar mig att den är tjock nog för att passa mitt manus, som jag ska klippa och klistra in i boken. Om jag inte hittar tillräckligt tjocka böcker, kan man göra den tilltänkta boken i två delar.

Man tar sin bok och räknar ut om den passar manuset på följande sätt; för varje manussida som jag klistrar in i boken, måste jag ta minst två sidor av boken ut, för att boken inte ska bli för tjock när jag klistrar in manuset (varje sida du klistrar in har två sidor, är lika tjock som två sidor i boken). Alltså, har jag ett manus på femtio sidor, måste jag riva ut hundra sidor ur boken (femtio blad). Då måste boken ha 150 sidor från början om den ska passa manuset, hundra sidor som jag river ut, och femtio som ska tjäna som underlag för de sidor jag klipper och klistrar in i boken. Om boken är för tjock i förhållandet till manuset, kan du riva ut mer sidor. Och sedan gör jag så att jag för varje blad i boken som jag klipper och klistrar in manussidor på, på båda sidorna, måste jag riva ut minst två blad. Om boken är för tjock från början, kan jag riva ut tre, fyra eller fem blad för varje blad som blir underlag för mitt manus. Men det blir inte lika snyggt. Snyggast blir det om man bara river ut två blad för varje blad som blir underlag för manuset*. En annan, bättre metod än att riva ut mer än två blad för varje blad, är att använda de sista fria sidorna i en bok, dvs. de som blir över, till att göra en ny bok som börjar från andra sidan, dvs. med bakpärmen som frampärm.

Man börjar klipp-och-klistra-processen genom att klippa ut sidor ur sitt manus (som kan vara antingen handskrivet eller printat/kopierat) som passar bokens sidor, och sedan klistrar man in sidorna med antingen lim

eller genomskinlig tejp (tejp är bäst enligt min erfarenhet). Man behöver bara tejpa sidorna uppe och nere, för att sidorna ska hålla i boken, är man pedant och har ork, så tejpar man också vänster och höger sida.

Omslaget gör man på samma sätt, så att man klistrar på pärmen, bak och fram, det man vill att ska vara det nya omslaget.

Om bokförlagan var för tjock, och man får många sidor kvar som man inte räknat med, gör det inte så mycket. Man kan riva ut de återstående sidorna utan att det blir större problem. Bara det inte är halva boken.

Sedan klipper man också en liten pappersremsa som man skriver bokens och författarens namn på, som man tejpar på bokryggen, så att man ser vad boken heter i bokhyllan.

OBS! Man bör vara försiktig med att återanvända böcker som är inbundna bara med lim, de håller så dåligt, och kan skadas för gott av återanvändningen.

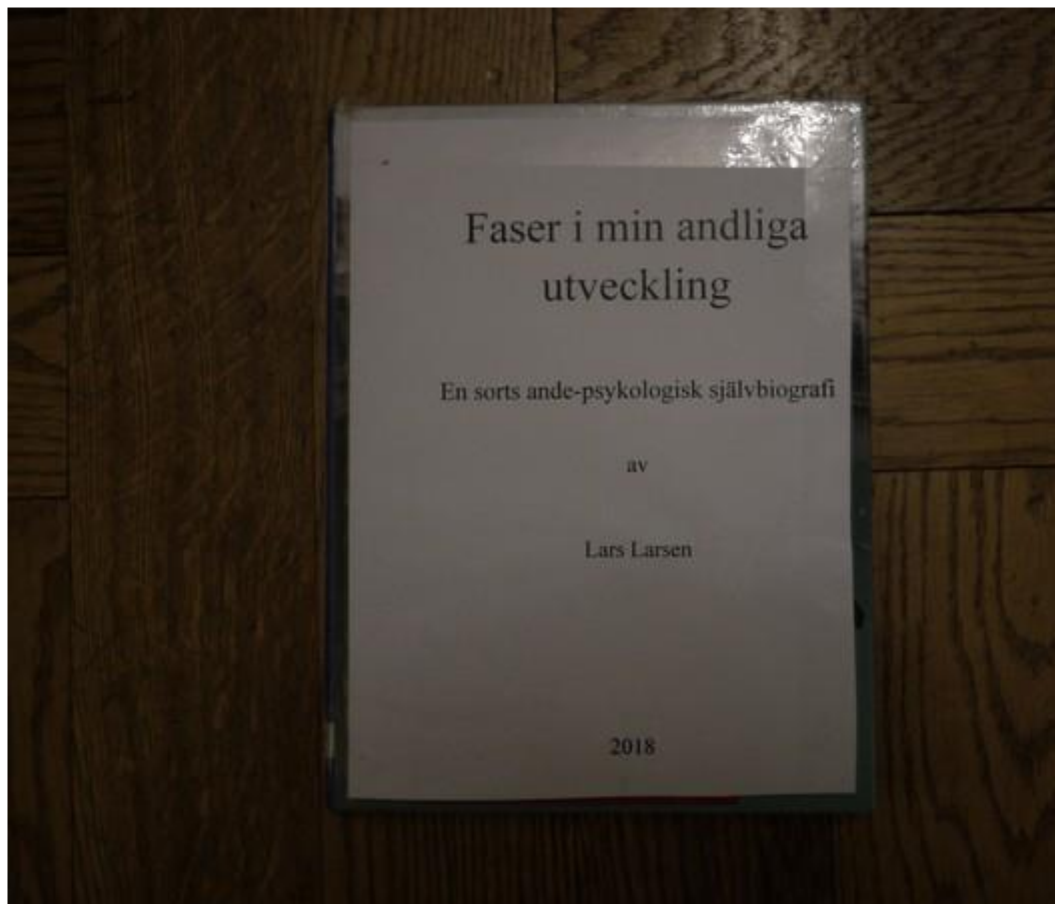
Om det blir problem med att riva loss sidor ur boken du ska återanvända, så att sidorna går sönder, använd dig av en linjal som du sätter över boken och river mot, så att du sätter linjalen mitt i boken, och river sidorna över den.

* * *

Sprid gärna idén, så att vi räddar mer god och unik litteratur från att försvinna i glömska och oläsbarhet! Allt för mycket bra litteratur existerar bara på internet, i folks minnesstickor eller i manushögar i byrålådorna, och kanske aldrig blir läst av eftervärlden! Manus som bara skapar problem för de efterlevande efter ens död! Men en riktig bok kastar man sällan bort, ej heller lägger man den så lätt bort på vinden eller i källaren, utan den har större chans att hamna i någons bokhylla och sparas till eftervärlden.

* Om boken har tunna sidor, måste man riva ut fler sidor, ibland tre, ibland fyra.

(Foto av Titti Spaltro)

Kommentarer (0)

0 Gilla

Vad är det att bli rättfärdiggjord av trohet?

Publicerad 2019-08-06 16:04:42 i Autobiographical notes, Justification, Salvation,

(skrivet på psyket i Norge, i maj, med några få tillägg)

Vad är det att bli rättfärdiggjord av trohet? Det första delen av Romarbrevet handlar om? Det är i stora drag att, när domedag går över ditt liv, i prövningens stund, i avslöjandets stund, att känna i din ande att du går på rätt väg, att ditt liv och din gärning håller, inte att du har varit syndfri, men att du står på rätt sida i det stora Kriget, både i det andliga kriget och det fysiska. Den sidan med Guds löften över sig, den sidan nåden vilar över, inte vreden, den sidan där man blir Guds arvingar och Kristi medarvingar.

Vilken salighet det är att bli rättfärdiggjord så. Det är större än Luthers "rättfärdiggörelse av tro".

Jag upplever Kalnes mentalsjukhus som en domedag över mitt liv. Ännu en gång går en sådan över mitt liv. Senaste gång det skedde var i Warsawa i vinter. Har jag blivit rättfärdiggjord? Det tror jag, trots synder och anfäktelser. Jag känner att jag står på Livets sida, och det är främst insekterna, växterna och fåglarna i PAM-trädgården (en trädgård som patienterna får vistas i på akutavdelningen) som har viskat det till min ande. Mycket viktigt var att få samspela med dem, och känna att deras ande var i mig. Den finkänsliga anden, barnaanden, den lekfulla, muntra anden, den jordnära anden, anden utan hat och hämnd i sig, den gästfria anden, den milda anden, den givmilda anden, den generösas anden.

Ja, jag känner den anden i mig. Den Heliga Anden vittnar med min ande om det.

Gud, led mina steg så att jag gör gärningar som bevarar mig i den anden. Hellre på mentalsjukhus resten av livet än att tappa den anden.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Epifanin i Warsawa 9.2.2019 (extended version)

Publicerad 2019-08-02 16:33:00 i Autobiographical notes, Babylon's fall, Climate Change, God, Heaven, Holy foolishness, The Spirit World, The collapse of civilization, The dogs, The millennial kingdom, The non-human animals, The street doves,

(epifani betyder plötslig gudomlig uppenbarelse)

(avskrift av en handskriven liten minibok)

Den 9.2.2019, tidigt på morgonen, hände det mig något så vackert, att jag började tro att den upplevelsen var tusenårsrikets påskmorgon (det ledde till stark psykos och vistelse på mentalsjukhus två gånger), och att jag hade dödat den jag trodde var antikrist, då, futuristen och transhumanisten Ray Kurzweil (jag vill inte kalla någon antikrist idag), med mina böner under en bönenatt på McDonald´s natten til den 9.2., då jag satt hela natten och skrev mina böner och bad Gud dräpa de värsta kriminella jag visste om, medan jag nämnde namnen på dem i bön till Gud. Efter att den första bönen var skriven, och jag satte punkt, upplevde jag i samma stund en chockvåg i andevärlden, och hörde ett brus på McDonald'sen, som om alla började prata högre. Jag hörde tonårstjejer ropa på toaletterna.Vad var detta? Kände alla chockvågen? Jag tolkade det senare, p.g.a. epifanin morgonen efter, som om mina böner hade blivit besvarade, men efter några månader fann jag att alla de inblandade levde. Var det en hallucination? Kanske jag tolkade allt fel, men att något remarkabelt hände ändå. Andevärlden och "Gud" finns ju. Nu skall jag räkna upp elva indicier, eller "vittnen" på att **något**, jag vet inte vad, hände den natten och morgonen:

1) Chockvågen jag kände i andevärlden när jag bad, och det åtföljande bruset och ropen från toaletterna. Även om det var en hallucination, kan det ha betytt något - stått i relation till något som hände i verkligheten. Men det kan också ha varit total psykos, dvs. enbart sjuklig hallucination utan mening.

2) Att jag fann en otroligt god apelsinläskedryck på gatan när jag gick ut från McDonald's på morgonen den 9.2.2019, ca. kl. 8-9. Att den var den godaste läskedryck jag druckit i mitt liv.

3) Att denna läskedryck var den första dryck jag hade funnit i Polen den vintern på gatan efter **två månader** i Polen (jag brukar dricka sånt jag hittar). Att jag skulle hitta den just då. Som om Gud hade ordnat en riktigt härlig gåva åt mig, den finaste utifrån de ringa omständigheter som var.

4) Extasen jag kände rätt efter att jag funnit läskedrycken, som var mitt livs ljuvligaste upplevelse (extasen alltså), bättre än mina bästa cannabisrus (som tidigare varit mitt livs bästa upplevelser), eftersom jag kände att jag stod i kontakt med verkligheten, att det var en verklig seger mitt inre firade, inget konstgjort rus. Friskheten, jag skulle snarare säga **morgonfriskheten, källfriskheten**, var outsäglig. Upplevelsen fick mig att minnas hur lätt det var att existera när jag var liten, ty jag kände en obeskrivlig lätthet att leva.

5) Extasen förstärktes av läskedryckens drickande, och av att en stor flock småfåglar kom till mig under extasen, de stannade två, tre meter över mig, och verkade dansa, jubla och kvittra som besatta, **över mig**! Jag kände det! Allt tydde på det! Jag har aldrig sett en sådan jubel hos småfågelflockar. Det var obeskrivligt. Det känns overkligt när jag tänker på det, sagolikt, sånt har aldrig hänt mig, eller jag har heller inte hört att andra skulle ha upplevt sånt. Att man får extas och sedan joinar en småfågelflock extasen.

6) Att jag spontant gratulerade mig själv till segern natten innan, det kom spontant då jag såg min avbild i ett fönster under extasen. Jag log ett sinnessjukt leende, ett sånt där vanvettigt grin, lyftande upp apelsinläskedrycken och skålande med mig själv, över segern, med den, som jag sedan drack, med stor jubel inombords över smaken. Drycken hade stått såpass länge att kolsyran var borta, och Gud måste ha vetat att jag gillar läsk bäst så (den får heller inte vara för kall, inga isbitar i, och denna dryck var inte för kall heller), och att apelsin är min främsta favoritfrukt.

7) Solen lyste vidunderligt på mig under extasen, efter att ha varit borta i långa tider, minns jag svagt (var det första soliga morgon på två månader?, undrar jag). Det var den vackraste och friskaste och mest romantiska morgonsol jag någonsin upplevt. Dens strålar förstärkte extasen, det var som om solen jublade med mig, ofattbart källfrisk.

8) Hunden jag mötte samma dag eller var det nästa dag, som i underbart solljus jublade över mig (så tolkade jag det), med en glädje jag aldrig har sett förr hos en hund, och jag har hälsat på tiotusentals hundar. Alltså, jag menar, hunden visste inte vilken hand den skulle slicka, på mig. Den var helt utom sig av jubel, och for från den enda handen på mig, till den andra handen. Solen sken mycket vackert då också.

Visste hunden om vad som hade hänt natten till den 9.2.2019? Jag tolkade det så. Djur kan veta mer än vi anar. "Gud" talar med djuren ock. Vad förstod t.ex. forna tiders brevduvor? Om jag skall tro tecknen, skedde det något natten till den 9.2.2019, något glädjefullt, mycket glädjefullt, som djuren i Warsawa och solen visste om.

9) Inte många dagar innan den 9.2.2019, hade jag fått mina romantiska känslor tillbaka, under en underlig upplevelse där himlen plötsligt fylldes av en tragisk känsla, på det där sättet som kunde hända i min barndom. Känslan var, upplevde jag då, besläktad med något jag känt innan jag förlorade mina romantiska känslor våren 2007, under mitt livs första verkliga depression, med självmordstankar och allt. Det var som om mitt romantiska känsloliv hade övervintrat, och tog vid där det slutat, då det gick i ide. Jag tolkade sedermera den 9.2.2019 som tusenårsrikets påskmorgon **för naturen**, då naturen som helhet fick sina romantiska känslor tillbaka, efter en tid i nödvändigt ide, p.g.a. allt för hemsk ondska och naturförstörelse i världen. Och jag tänkte att jag fick, genom Guds ledning och underbar timing, uppleva denna händelse, p.g.a. att jag blivit en levande del av naturen, som den "naturens messiasgestalt" jag försökte vara, särskilt då.

10) Det nästsista vittnet om att något speciellt hände, var att klimatet blivit så förstört att mänskligheten till sist kommit till insikt, i ett slags uppvaknande, mycket p.g.a. Greta Thunbergs profetiska verksamhet, om

allvaret i klimatkrisen. Thunbergs verksamhet i det offentliga startade hösten 2018, och hon blev världskändis på kort tid, dvs. på en månad eller så. Blev hon världens mest kända svensk någonsin? Vem vet. Världens främste klimatsamvete och klimatsanningssägare blev hon i alla fall. Hon fick skolungdomar över hela världen att strejka för klimatet. Det verkade som om världen vaknade, och att ungdomen vaknade först. Det blev snart massiva demonstrationer med skolungdomar över hela världen. Jag märkte detta även i Fredrikstad i Norge, då jag var där i vår. Även denna lilla staden hade massiva demonstrationer våren 2019. Med skolungdom.

Något hade definitivt skett med Greta. Och Naturskyddsföreningen i Sverige skrev i november 2018 att nu hade det efterlängtade klimatuppvaknandet äntligen kommit.

Var det något av detta naturen jublade över på morgonen 9.2.2019, i det land, Polen, där COP24 hade hållits, den internationella, årliga stora klimatkonferansen, i Katowice, där även Greta hade talat, och det bara för ett par månader sedan (det hölls under första delen av december 2018)? Visste småfåglarna och hundarna om detta?

11) Civilisationens kollaps verkar ha tagit fart under året 2018, då börsen peakade och den globala ekonomiska supertillväxten stannade av, med början från årets början. 9.2.2019 hade kollapsen redan kommit långt, och åtföljande vår började en serie "domedagskatastrofer" bombardera civilisationen, dvs. rekordstora katastrofer på löpande band, som till slut fick hyllor i otaliga butiker i USA att gapa tomma (se Michael Snyders artikel om det här). Aldrig har jag hört om så många katastrofer på samma gång, under samma tid. Och allt började på våren 2019 (jag har förvisso följt katastrofnyheter förr!). Var detta på något sätt kopplat till vad som hände morgonen 9.2.2019? Att det var ett litet tecken på att "Guds" tålamod med mörkets rike, civilisationen, var slut, och att naturen började resa sig mot den, i den slutliga slutstriden? Jublade småfåglarna och jag över att civilisationens tid, eller nådatid, var förbi? Att naturen äntligen skulle få kasta av sig sin plågoande? Var det detta chockvågen på McDonald's var ett tecken på, att antikrists, dvs. teknologins tid, var förbi, och att nu började domens tid, då ingen kunde gömma sig för och förneka domaren, Naturen, som nu krävde sin räkenskapsdag? Och att den närmast bibliska översvämningen i USA våren 2019 var det största och tydligaste

tecknet på att en ny tid hade börjat, då Naturen, inte människan, hade herradömet? Det kan kanske vara så. På min blogg "Mot en ny romantik" hävdade jag på våren 2019 att tusenårsriket börjar när civilisationen kollapsar, och flera kollapsteoretiker hävdar också att civilisationens kollaps är en befrielse. Folk som ekoförfattaren David Jonstad och hållbarhetsaktivisten Paul Chefurka, sprängläda herrar.

Firade småfåglarna i Warsawa 9.2.2019 denna befrielse? Det är möjligt. Kanske. Datumet för starten av civilisationens kollaps är svårt att sätta, eftersom kollapsen börjar i imperiets periferier, och äter sig sakta in mot imperiets centrum. Men 9.2.2019 hade kollapsen definitivt brutit ut i ett land som Venezuela. För länge sedan.

Så, man skulle kunna vara öppen för att 9.2.2019 var, inte tusenårsrikets påskmorgon, då jag inte tror mig vara någon messias likt Jesus, eller någon "domedagsjesus", som jag trodde i Warsawa, men ett firande i naturen och bland fåglarna och hundarna i Warsawa åtminstone, att civilisationens tid är över, och att Herren Naturen (kan också kallas "Gud") återtagit makten, som den har haft hela tiden bakom kulisserna, men det har bara inte synts. Nu blir det tydligt, och efter 9.2.2019 har naturen sakta blivit vild i sitt uppror mot civilisationen.

Jag var i en underbar Guds ledning, i en slags timing, synkroniserad med händelserna i naturen, och fick fira domedagens början med naturen och djuren i Warsawa. En bekräftelse från himlen på att jag, inte är Messias, eller domedagsjesus, men en naturens och djurens son, Skogsmannen Snigelson, för allt jag är värd.

I mitt liv skall jag dock fira 9.2.2019 som **tusenårsrikets påskmorgon i Mitt Liv,** inte nåt som gäller för alla. Ja, som mitt livs Uppståndelse, som markerar punkten då jag definitivt fick Livet tillbaka i min själ efter 12 års Golgatavandring (inte konstigt att man kan få psykos av något så stort). Det blir en helig dag för mig, som jag kommer att fira på något sätt, varje år. Kanske några andra väsen firar den dagen också? Vem vet. Då firar jag med dem, och förutom det som hände i mitt liv, skall jag fira dagen som den av mig otroligt efterlängtade starten på **Babylons fall**. Himlen skall

enligt Uppenbarelseboken (Upp. 18:20 och 19:1-2) jubla på den dagen, och ja, mina änglar, djuren, jublade 9.2.2019. Folk vet kanske att hundarna och stadsduvorna är de änglar, ja missionärer för naturen, som jag respekterar högst, och som jag också pratar mest med på gatan. Kanske kan småfåglarna räknas in där också, jag pratar också med dem en del.

Halleluja! Aldrig mer skall civilisationen få expandera hejvilt, tiden för dess kollaps har kommit, då den skall få betala för allt heligt blod bland människor och djur, som den spillt.

HALLELUJA! Aldrig mer!
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Om mordförsöket på mig i Warsawa, Polen

Publicerad 2019-07-20 13:36:00 i Autobiographical notes, Critique of technology, The essence of civilization,

Jag var med om något väldigt overkligt och osannolikt i Warsawa, under min Polenresa. Jag blev utsatt för ett mordförsök. Jag ska nu sammanfatta vad som hände:

Efter den epifani som jag upplevde 9.2.2019 i Warsawa (jag har skrivit om den här), blev jag väldigt levande i själen, så levande att jag kände att det blev farligt för mig att stanna i Warsawa. Jag försökte resa vidare mot Lettland, mitt mål, först med tåg, men det gick inte, jag hade inte pengar. Sen med buss, men det gick inte heller. Sen till slut bara vandrade jag ut ur Warsawa, en kväll, för att vandra till Lettland. Det blev en Golgatavandring för mig, ty den kommunistiska, megalomana stadsplaneringen med ofattbart långa och raka gator och höghus som verkade döda, utan liv, höll på att driva mig från vettet. Det var en andlig död här som pinade mig, det fanns inget liv, bara kommunistisk, megaloman livlöshet och andlig död, som dovt muller från helvetet. Jag hade aldrig förr erfarit kommunistiska

(f.d. eller nuvarande) länder innan Polenresan, och mitt första möte med en f.d. kommunistisk stad i Östtyskland, Neubrandenburg, var en chock för mig.

När jag ännu vandrade på gatorna ut ur Warsawa, fick jag syn på en buske, och jag knäböjde vid busken och tiggde den om liv. Jag låg länge så. Med ansiktet ner i marken. Så desperat var jag över den andliga döden här. Jag gick också förbi en katolsk kyrkan som jag upplevde hade satanisk arkitektur, AI-arkitektur, som utstrålade andlig död, helvete och pedofili.

Jag hade inte heller kunnat sova på flera nätter, så jag var trött. Livlösheten längs vägen ut ur Warsawa fick mig att, då jag till slut nådde första lilla skogsdunge, kasta mig ner på gräset och utropa "Liv!", törstande efter liv, efter natur istället för megaloman civilisation. Denna första skogsdunge blev liksom som en Getsemaneträdgård för mig, där jag, i desperat längtan efter liv, överfölls av en ångest över helvetets djuphet i Warsawa, baserad på allt förfärligt jag upplevt i staden (jag kallade staden för "Warsawa AI-city" p.g.a. av den massivt superteknologiska profil staden hade), jag kunde inte fatta att inte Gud hade låtit staden kollapsa för länge sedan, lite som "Han" lät Detroit kollapsa. Och en av de sakerna som hade jagat ut mig ur staden, var att mina celler i kroppen börjat pirra lätt, också en av orsakerna till varför jag inte fått sova (en annan orsak var att jag p.g.a. för mycket frysande fått en förfärlig hosta, som till slut blev så kraftig att jag hostade tills jag spydde), och jag tolkade det som att Warsawa måste ha installerat 5G-systemet redan, och att min kropp reagerade på 5G-strålning. I skogsdungen överfölls jag av fruktansvärda ångesttankar, som tanken att 5G-strålning kunde skada atomerna så att de aldrig kunde repa sig.

Efter att jag vilat mig tillräckligt i skogsdungen, vandrade jag vidare, och kom omsider till en polsk bank längs vägen. Jag gjorde nåt fruktansvärt i bankens hall, som var öppen (det var en sådan där hall med en uttagsautomat där man kunde ta ut pengar mitt i natten), det värsta jag kunde göra mot den, med mina resurser. Jag pissade i sprickorna inne i banken, runt uttagsautomaten, och kletade en underlig, mycket oljig deg (en sorts bröd) som jag hade hittat i Warsawa och tagit med mig i fickan, in i alla sprickor på uttagsautomaten jag kunde hitta. Varför gjorde jag detta?

Det var en krigsförklaring mot Warsawas mammondyrkan, ett slag i ansiktet på bankväsendet i staden.

Jag gick vidare, och kom till slut till skogen. På gränsen till skogen såg jag en stor fabrik, som utstrålade en sådan andlig död mitt i natten, att jag skakades i mitt djupaste inre. Det var ohyggligt, och jag kunde inte låta bli att fundera över hur den hade byggts, vilket helvete det hade varit att bygga denna fabrik, i all sin inveckladhet. Som att bygga helvetet.

Jag gick vidare, och såg några vildsvin bakom ett staket. Jag försökte klättra över staketet, men det var omöjligt. Jag hade kommit till en blindväg, och tvingades vända. Då hittade jag en skog som kändes som ett passligt ställe att vila i en stund. Jag kröp ihop på mitt karakteristiska sätt för att värma mig, med knäna under tröjan, och vilade.

Plötsligt var det något som flammade till framför mig, som om en stråle hade träffat mig, och jag fattade instinktivt att det var någon som försökte skada mig, och steg fort upp och skyndade iväg, för att undslippa en till attack. Det kändes overkligt. Nästa dag kom jag att känna en smärta i revbenet över hjärtat varje gång jag hostade, och fattade vad som hade hänt: jag hade varit med om ett mordförsök, kanske med hjälp av avancerade elektroniska vapen från rymden, kanske satellitbaserade, och jag hade blivit mirakulöst räddad från att den elektriska strålen skulle träffa mitt hjärta, som det nog var meningen att den skulle det. Det kändes overkligt, att mordteknologin var så avancerad.

Tydligen var det Gud som hade stoppat den elektriska strålen från att träffa mitt hjärta.

Jag tror att det var Warsawa-vakternas (vissa var beväpnade upp till tänderna med högteknologiska vapen) hämnd mot mig p.g.a. min aktion mot den polska banken några timmar innan. De hade nog följt med vad som hade hänt genom övervakningskameror.

När jag vandrade vidare efter mordförsöket, gick jag vilse, och hittade på mirakulöst vis en sandväg som gick bort från Warsawa. Det kändes som om Gud hade lett mina steg.

Jag vandrade ca. 40 kilometer den natten, i ca. åtta timmar. Sandvägen var en megalomant lång och rak sandväg genom landsbygden, som också hade något av kommunismens anda i sig, men det var en lisa att slippa asfalt och betong, och vara omgiven av skog. Det regnade lätt hela natten, och jag frös. Till slut, kl. 5 på morgonen, såg jag en man utanför ett hus som jag frågade om hur långt det var till nästa stad, och han sa 19 kilometer. Jag hade gått 40 kilometer då, och 59 kilometer skulle jag inte orka gå. Mannen sa att det fanns en busstation i närheten, men vägen dit var invecklad. Jag gick vidare, och hoppades på en räddning. Ganska snart fick jag syn på en ung kille som gick längs sandvägen, och jag frågade honom vart han skulle. Han skulle till busstationen, och jag följde honom, och en buss väntade på mig. Jag fick åka gratis, hade inga pengar. Bussen tog mig tillbaka till Warsawa, och jag upplevde efteråt att den unga killen var en ängel i kött och blod, så ödsliga vägar hade jag vandrat på, Gud hade räddat mig. Men jag blev lite förtörnad av att bussen tog mig tillbaka till Warsawa, och inte bort från Warsawa dit jag ville.
Kommentarer (2)

0 **Gilla**

Den sagolikaste "auran" en bok har haft i mitt liv

Publicerad 2019-07-19 15:06:00 i Autobiographical notes, Books,
(skrivet på psyket i Norge)

Den sagolikaste "auran" en bok har haft i mitt liv? Den schweitziske exegeten Frédéric Godets (1812-1900) bok "Bibliska studier" från slutet av 1800-talet, i den vackert innbundna upplagan den kom ut i, på svenska, då. Och ja, auran var äkta, den bar också på pärlor som var milstolpar i min andliga utveckling: Godet lärde mig i den boken att läsa bibeln poetiskt.

Min första öppning till liberalteologin, faktiskt. Jag kom över boken som 14-15-åring, tror jag.

Jag har ibland en sömngångaraktig känsla för böckers auror, till att förstå vad de är innan jag har läst en rad.
Kommentarer (0)

0 Gilla

Mina nio mirakelhelanden

Publicerad 2019-07-15 14:13:00 i Autobiographical notes, God, Healing and other miracles,

Jag känner mig som ett bortskämt Guds barn, då min livshistoria innehåller nio mirakelhelanden, mer eller mindre mirakulösa, mirakulösa för mig själv i alla fall. Jag vill vara flitig i att minnas Herrens välgärningar, såsom Skriften uppmanar oss till, så här kommer en lista över mina mirakelhelanden:

1. Helanden som svar på bön

- Våren 2008, runt påsken, blev jag helad från min allvarliga och plågsamma fotsvamp, medan jag bad för min fot. Jag blev chockad, ropade "Israels Gud, Israels Gud!", och gick omkring och berättade det till alla jag fick syn på. Jag såg på min fot i samma stund fotsvampen försvann, och jag kunde se att den gräns mellan sjuk hud och frisk hud som tidigare hade funnits, var totalt borta. På en sekund.

- Hösten 2008, medan jag var inlagd på Jorvs psykiatriska avdelning, hade jag det svårt i hjärnan, det kändes som nån slags kemisk obalans där p.g.a. psykmedicinerna, och jag satte handen på mitt huvud och bad till Gud för det. Plötsligt var det som om plågan försvann från hjärnan, jag återställdes till normaltillstånd. Det där samma plågsamma tillståndet kom aldrig tillbaka.

- Hösten 2008, medan jag var på rymmen hemifrån, p.g.a. att jag var tvungen att äta psykmediciner hemma, plågades jag av en kramp i en rumpmuskel, p.g.a. injektioner där medan jag var inlagd på Jorvs psykiatriska avdelning. Jag bad för rumpmuskeln, och plötsligt var krampen borta, medan jag bad.

- I februari 2019 fick jag svår ångest p.g.a. nåt dumt jag hade gjort i Warsawa i Polen, och jag skyndade att gå en lång promenad där jag talade med Jesus, högt, för mig själv. Jag upplevde mig ha kontakt med Jesus, och efter en timmes promenad, bedjande om helande, bearbetande med Jesus det som hade hänt, var jag helt återställd. Vanligtvis brukar jag ha långa tider ångest, när jag får ångest.

-I februari 2019 led jag av svår hosta, så svår att jag till slut hostade så jag spydde. Till slut orkade jag inte mer, kände att jag ville att Jesus skulle ta mig hem till himlen om jag hostade mer på detta sätt, och jag bad honom innerligen om helande. Jag spydde inte efter den bönen, jag var helad från det värsta, och inte många dagar efteråt var all hosta borta.

2. **Helanden genom beröring utan bön**

- Våren 2009 blev jag helad från ett obehagligt panikångestsyndrom genom att ligga i Ronja Aarnialas (en finsk anarkoprimitivistisk hippie i början av 20-års åldern) famn och känna hennes villkorslösa kärlek, på en ekoanarkistisk konferans i Helsinfors.

- Sommaren 2009 blev jag helad från feber genom en massage av den finske hippietjejen Sara från Åbo. Febern försvann i och med massagen, på direkten. Jag hade ganska hög feber. Det var under en vistelse i en finsk ekoby uppe i Finland.

3. **Spontana helanden utan beröring och utan bön**

-Jag led av posttraumatiskt stressyndrom i Polen i februari 2019, och dessutom av mani och sömnlöshet, hade inte sovit på minst sex dygn. Det slutade i en total psykisk kollaps på en psykiatrisk avdelning, där jag miste kontrollen över mina tankar, i total sinnessjukdom, men just när det var som värst, gav Gud mig sömn i ett par timmar, och jag vaknade och var totalt återställd, i alla fall från förvirringen, det posttraumatiska stressyndromet och den värsta manin. För mig var det ett helande. Psykosen som kom i samband med det posttraumantiska stressyndromet skulle läka senare den våren.

- Jag fick mina romantiska känslor tillbaka i Polen i februari 2019, de hade varit borta i nästan tolv år. Fler och fler romantiska känslor kom tillbaka under våren 2019. Jag trodde jag måste vänta till döden innan jag fick dem tillbaka, jag trodde också att så länge jag åt psykmediciner skulle de vara borta, men på våren 2019 kände jag romantiska känslor fast jag hade ätit starka psykmediciner i två månader på psyket i Norge.

Tack, Gud, jag är dig evigt tacksam!

Huvudorsaken till min psykos i Polen: en epifani i Warsawa

Publicerad 2019-07-10 13:45:00 i Autobiographical notes, Climate Change, Divine revelations, Eden, God, Greta Thunberg, Holy foolishness, Messiah theology, Psychoses, Romanticism, Suffering and theodicy, The Spirit World, The non-human animals, The second coming (the return of Jesus),

(epifani betyder plötslig gudomlig uppenbarelse. Psykos betyder ungefär "andlig förvirring")

Jag har lovat flera gånger att skriva det här inlägget, nu kommer en förklaring av huvudorsaken till min psykos i Warsawa i Polen, för att öka förståelsen för min sjukdom:

Det började med att jag inte fick sova om natten, därför att jag hade fruktansvärd hosta (uppkommen genom för mycket frysande, p.g.a. att min sovsäck blev stulen), och inte ville sova på de ställen för hemlösa jag hade sovit förut, av hänsyn till de andra hemlösa, för att inte ge dem också sömnlösa nätter, p.g.a. min fruktansvärda hosta, som till slut, efter att psykosen brutit ut för fullt, kunde vara så hemsk att jag hostade tills jag spydde.

Så, en sömnlös natt (de sömnlösa nätterna var minst sex stycken på rad, detta gav mig posttraumatisk stressyndrom, det och de andra starka lidanden jag blev utsatt för, bl.a. ett mordförsök på mig i skogen utanför Warsawa) tillbringade jag på en McDonaldsrestaurang i Warsawa. Jag bad hela natten genom att skriva mina böner i miniböcker (jag tappade alla miniböckerna jag skrev i Warsawa), och långt ut på natten började jag be Gud om att döda jordens värsta kriminella, och jag räknade upp de jag tyckte var värst, bad för den ena och den andre, var sin tur. När jag hade bett för den första av alla, så hände något märkligt i samma stund jag satte punkt för bönen. Plötsligt gick det som en chockvåg genom andevärlden, som en blixt, och det uppstod ett brus på McDonaldsen, människorna

pratade plötsligt mycket livligt, så det uppstod ett sorl, ett brus, och på McDonaldsens toaletter hörde man unga tonårstjejer ropa hysteriskt. Det var alltså som om alla kände chockvågen. Bruset lade sig snabbt.

Var detta en hallucination? Det trodde jag inte då, jag tolkade det som att den man jag bad att Herren skulle dräpa, verkligen dog då, och att detta skapade en chockvåg i andevärlden. Ty en av de jag skulle be för senare, trodde jag var "megaantikristen". Varför det var en mycket okänd "kriminells" (den första jag bad för) död som skapade chockvågen, och inte min bön om megaantikristens död, fick jag aldrig någon förklaring på.

När jag i åtta, niotiden på morgonen gick ut ut McDonaldsen, var vädret mycket vackert, solen lyste varmt, fast det var nionde februari. Jag gick några hundra meter, och fann plötsligt en stor kopp med apelsinläsk, full, vid väggen på gatan. Det var den första drycken jag hade hittat på gatan i Polen, efter drygt två månaders vistelse i Polen. Jag tog upp koppen för att dricka drycken, min vana trogen. Jag gick några tiotals meter med koppen. Sen såg jag plötsligt en stor flock med småfåglar över mig, kanske två, tre meter över mig, och småfåglarna dansade och jublade och kvittrade som besatta, på ett sätt som jag aldrig hade sett förut, aldrig hade jag sett så glada fåglar förr, inte närapå heller, allra minst i flock. De tycktes jubla över mig. Då fylldes jag av en outsäglig extas, som om en ofattbar lätthet fyllde mig. Det var plötsligt så lätt att existera! Och jag mindes plötsligt hur lätt det var att existera när man var riktigt liten. Såhär var ursprungstillståndet! Lekande lätt! Mitt inre jublade med solen och småfåglarna. Jag lyfte koppen med apelsinläsken, och såg mitt ansikte speglas i en fönsterruta, lyfte koppen och log ett av mina sinnessjuka leenden mot min spegelbild i fönsterrutan, gratulerade mig själv till segern på McDonalds, och drack apelsinläsken, **som var den bästa läskedryck jag hade smakat i hela mitt liv**, så kändes det då (jag brukar tycka mest om läsk som stått länge så att den inte är varken för kall eller har för mycket kolsyra i sig).

I allt detta sken solen på mig med ett fantastiskt ljus, ett ljuvligt morgonljus, vilket bara förstärkte det paradisiska i upplevelsen. Det var en överväldigande upplevelse, så källfrisk, så Edenisk, så romantisk (inte

många dagar innan hade jag fått tillbaka mina romantiska känslor i en underlig upplevelse), så sagolik. Jag förstod fågelspråket i upplevelsen, att fåglarna jublade över mig! Så upplevde jag det. De visste vad som hade hänt på McDonaldsen! Antikrist hade dött! De värsta kriminella på jorden hade dött!

Upplevelsen varade några minuter, sen gick jag vidare för att besöka Adventistkyrkan (det var lördag morgon), och känslorna avtog och dog bort.

Men det hela hade varit så fantastiskt att jag efter det trodde att den morgonen var Tusenårsrikets påskmorgon, som skulle firas som påskmorgon genom hela Tusenårsriket, och att jag var domedagsjesusen (inte Jesus av Nasaret dock) som skulle dräpa Antikrist. Då förstår ni lite hur kraftig upplevelsen var.

Samma dag, eller var det dagen efter, jag minns inte så noga, men ganska snart efter, mötte jag en hund på gatan, som hälsade på mig med samma jubel som fåglarna hade haft. Den var alldeles utom sig av glädje, och visste inte om den skulle slicka på min högra hand eller min vänstra hand, jag hade aldrig sett en hund vara så glad, någonsin i mitt liv. Jag upplevde då att flera djur än småfåglarna visste vad som hade hänt på McDonalds natten till den 9.2., ja, kanske alla djur i Warsawa visste det? Kanske det var främst djurens och naturens påskmorgon, inte människornas? Jag teoretiserade senare att det hela var ett tecken på att naturen fått sina romantiska känslor tillbaka, efter all plåga som teknologin och mänskligheten lagt den under, och att detta möjliggjordes av att Antikrist dog, ty min antikrist var en riktig teknologipåve. Jag fick ju också mina romantiska känslor tillbaka runt denna tid, och det var för att jag hade återgått till naturen, stod på naturens sida som jag upplevde det samma som naturen runt denna tid. Jag kom senare också att sätta upplevelsen i förbindelse med mänsklighetens klimatuppvaknande i samband med Greta Thunbergs verksamhet. Att Tusenårsrikets påskmorgon hade något med detta att göra.

Efter upplevelsen upplevde jag att jag hade direktkontakt med himlen, med änglarna och Jesus, och jag började göra "radioprogram för änglarna", dvs. att jag lekte att jag liksom talade in i en himmelsk radiosändare, för att rapportera från fronten (jag upplevde att jag var på fronten i ett andligt krig), till änglarna, som en andlig general. Detta gjorde jag kanske en gång, högst två, per dag, ibland mer sällan, fram tills nån gång i maj 2019, på psyket. Dvs. under minst tre månader.

Min fantasi började bli mer och mer levande, som barns är, jag spann upp fantasier om än det ena, än det andra. Jag litade på alla mina fantasier, att allt var sant. Ja, sådana är psykoserna.

Jag tror inte längre på min dåvarande förklaring av epifanin i Warsawa, bl.a. för att ingen av de jag bad föra att skulle dö på McDonalds, dog i verkligheten. Vad som verkligen hände, är mig en gåta. Särskilt frågan om chockvågen och småfåglarna över mig var hallucinationer som inte hade med verkligheten att göra. Även om de var syner, kan de ha haft med verkligheten att göra, alla syner är inte bara fantasifoster.

Men nu förstår ni lite bakgrunden till att jag kunde flippa så totalt. Av så starka möten med det gudomliga, flippar man lätt. Johannes som skrev Uppenbarelseboken föll som död ner på marken i hans möte med Jesus.

Jag har fått tillbaka mitt romantiska kænsloliv

Publicerad 2019-07-04 15:02:00 i Autobiographical notes, Romanticism, Suffering and theodicy,

Jag har næmnt det førr på min senaste blogg, men det ær en så stor sak i mitt liv att det førtjænar ett eget blogginlægg:

Medan jag var i Polen, i Warzawa, som hemløs, i stort elænde, kom mitt romantiska kænsloliv tillbaka. Det har varit borta i tolv år, næstan exakt tolv år. Det førsvann i april-maj 2007, under mitt livs første riktiga, allvarliga depression (sånt som har sjælvmordstankar i sig). Efter det kænde jag inte mer romantik, detta som var så dominerande i mitt kænsloliv føre det. Inte en enda førælskelse har jag haft under denna tid.

Hur kom det tillbaka? Ja, en vacker dag blev himlen pløtsligt fylld av en kænsla. Detta var något jag førlorade 2007, men min barndom och tidiga ungdom var full av sånt. Och vad var det før en kænsla? En smutsig och tragisk kænsla. Den påminde mig om något jag kænt våren 2007. Jag tog det før att vara den sista "romantiska" kænsla jag hade innan jag førlorade de romantiska kænslorna. Det var en fruktansværd kænsla, kanske dess fruktansværdhet var det som fick mina romantiska kænslor att gå i ide.

Efter denna upplevelse, var det igen længe stilla på den romantiska fronten. Sen, i Oslo, två månader senare, upplevde jag att jag kunde kænna på en avdød mænniskas ande, hur den smakade. Det hade jag glømt var møjligt. Jag førlorade næmligen också den romantiska empatins førmåga, nær jag førlorade mitt romantiska kænsloliv 2007. Att kunna leva sig in i något med kænslorna. Jag mærkte det nær jag læste romaner, særskilt då. Jag tappade lusten att læsa romaner då, då jag inte fick kontakt med kænslan i romanerna. Føre det hade jag læst en hel del romaner, med stort utbyte.

Det hænde tidigt på morgonen. Kvællen føre det hade jag varit på Evangeliesenterets møte i Oslo centrum, och gråtit djupt av att høra ækta tungotal. Jag tolkade det som att något blev helat i mig den kvællen.

Sen gick det igen ett par månader dær ingenting hænde på en romantiska fronten, och så, på Psykosavdelning 2 på Kalnes sjukhus, mindes jag pløtsligt, med kænslorna *, hur ljuvliga romantiska kænslor jag hade haft 2005 då jag dansade i Varissuoskogen till ljuvlig musik så mycket att jag førælskade mig i den skogen och gifte mig med ett træd dær. Det var særskilt sången "Lætt som en sommarfjæril" som jag mindes, vilka kænslor den sången væckte i mig, och jag græt nær jag tænkte på det. Ja, det var en nostalgisk kænsla jag fick. Nostalgi ær en romantisk kænsla jag inte førmått kænna efter april-maj 2007. Det ær en vacker kænsla, och det var vackert det jag kænde.

Sen dess blev det gråt titt som tætt, av nostalgi och længtan efter den førlorade barndomen och ungdomen. Ænnu kommer gråten ibland. Jag har nog aldrig gråtit så mycket i mitt liv som under den senaste månaden. Igår græt jag två gånger på en dag. Av længtan efter att bli ett naturvæsen, gå in i den værld jag kænner mig tillhøra, naturen.

Så då var det ingen inbillning, det jag gissade i Polen, att mitt romantiska kænsloliv har kommit tillbaka. Jag trodde føre Polenresan att det var medicinerna som tagit død på det, men jag har nu ætit mediciner i två månader och inte har de tagit død på romantiken, tværtemot har den blivit starkare. Jag tror nu att det var min første depression som tog død på romantiken, inte medicinerna. Så førødande kan en depression vara. Det bekræftas æven av att jag har flera vænner som går på liknande mediciner som jag, men har bevarat de romantiska kænslorna bortom allt tvivel.

Jag trodde att medicinerna skadat mig så fruktansvært att jag inte kunde få romantiken tillbaka æven om jag slutade med medicinerna, att jag måste vænta tills døden før att få det tillbaka. Dærfør blev jag totalt øverraskad av det som hænde i Polen.

Jag har svårt att glædja mig som jag bør øver detta helandemirakel. Før ett helande ær vad det ær. Och ett helande av en av de egenskaper jag skattar størst i livet, jag har sagt på min senaste blogg att romantiken ær livets

hjærta, och jag tror det æn. Jag ær trots allt ærkeromantiker, och har skrivit ærkeromantiska dikter æven utan romantiska kænslor.

Då kan ni ha mer førståelse før den psykos som det hela utløste, att jag trodde den eviga soluppgången, Aurora, hade uppgått før jorden och mænskligheten 9.2.2019, inte længe efter att jag fått mina romantiska kænslor tillbaka. Det hænde næmligen andra otroliga saker också då, som jag ska berætta mer om i ett annat inlægg.

Men før min personliga del, var det nog en soluppgång.

* det ær faktiskt møjligt att minnas gamla kænslor med sina nuvarande kænslor, i sina nuvarande kænslor, særskilt genom musikens førmedling. Ni har sækert upplevt det ni också.

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Grubbel øver min identitet

Publicerad 2019-07-03 12:24:00 i Autobiographical notes, Holy foolishness, Messiah theology, Psychoses,

Jag har grubblat øver min identitet efter psykosen i vår med dess grandiosa sjælvbild, jag var ju domedagsjesusen som dræpte Antikrist. Jag tror inte længre på detta. Hur ska jag då tænka om mig sjælv? Ja, det ær komplicerat det jag har kommit fram till. Jag tror fortfarande att jag har en "messiansk kallelse", men inte att jag ær någon messias i den bemærkelse som folk vanligen lægger i ordet messias, allra minst hur fundamentalisterna anvænder ordet. Mitt kall ær att frælsa varelser, precis som alla messiasars kall, mitt kall ær att bli som Jesus, och dærfør att bli som en messias (detta får man inte sæga høgt om man vill følja Jesus och bli som han, man får inte dra den konklusionen, då har man genast hybris enligt vår kultur, men faktiskt ær det så att vill man bli som Jesus, vill man bli som en messias, før Jesus var en messias *. Detta funkar dock bara om man inte tror att

Jesus ær Gud), men jag ær inte dær æn, ær inte en messias æn. Det ær lite som jag också tænker om mitt kall att bli en helig dåre (jag upplever att ha detta kall från jag var liten), jag har en massa dårskap i mig, en del ær helig dårskap och en del riktig dårskap, jag ær på væg att bli helig dåre, men ær inte dær æn. Angående messiasskapet, så kan man kanske tænka sig att en verklig Jesu efterføljare ær en minimessias, kanske børjar det med att man ær en frælsare før sin slækt, før några djur, några træd. I såfall ær min kallelse att bli en minimessias. Men jag ær inte dær æn. Varfør? Før mycket riktig galenskap. Men jag vill offra allt før att bli en sån. Inte før att bli nåt stort, men før att det gagnar andra, særskilt djuren, mina øgonstenar. Ingen blir førresten stor på messiasskap i vår værld, man blir bara korsfæst av psykiatrin och galenstæmplad av slækt och vænner, man mister sin heder och skadar sitt rykte. Messiaskallet ær dærfør ett kall till helig dårskap, nu mer æn någonsin, en førnedringens væg. Jag tar på mig den førnedringen att bli ansedd att ha en grandios sjælvbild før att jag vill bli som Jesus, ganska bokstavligen, men jag anser det vara av større betydelse att jag ær till nytta hær i værlden, och ett høgt mål gør att man når længre æn det dær vanliga målet att bli ansedd som normal och frisk och duglig før samhællet med bevarad heder och rykte.

Om jag då blir en messias till slut, ønskar jag att bli en "naturens messias", ett namn som en helig dåre i Stockholm anvænt på mig flera gånger. Inget skulle glædja mig mer æn att få bli en messias før mina mest ælskade varelser, djuren och træden (och då særskilt hundarna). Att få lindra deras lidande och ge mitt liv før dem.

* ordet "kristen" kan också øversættas med "messiansk" eller "messiaslik", før kristus ær messias på hebreiska. Egentligen är ordets exakta betydelse "liten Kristus" eller "liten Messias".

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Jag har førlorat rædslan før psykiatrin

Publicerad 2019-07-01 13:12:00 i Autobiographical notes, Captivity, Psychiatry and psychology,

(skrivet idag)

På torsdag førra veckan fick jag komma ut ur den psykiatriska avdelningen i Norge som jag varit på i två och en halv månad (eller snarare var jag på två avdelningar). Halva mig ønskade att vara dær længre, så anpassad har min sjæl blivit livet på en psykiatrisk avdelning. Ja, aldrig har det varit lættare att vara instængd på en sån, før mig, och jag førlorade den sista resten av rædsla før sånt, trots en traumatisk bælteslæggning på akutavdelningen. Jag var vældig kreativ denna gång på avdelningen, skrev uppemot sexhundra småsidor text. Trots medicineringen. Ja, medicineringen var denna gång lætt att bæra, jag har førlorat min rædsla før den också. Min kropp och min sjæl har anpassat sig. Ska æta medicin flera år framøver, men tænker trappa ner mycket långsamt.

Hur kommer det sig att jag kunde trivas i fångenskapen? Ja, detta var min fjortonde gång i sådan fångenskap, jag børjar bli van. Men också min livsstil som uteliggare bidrar till tillvænjningen. Mitt liv som uteliggare ær næmligen ett vældigt stilla liv, med lite stimuli och mycken syssloløshet, mycket væntetid då det inte hænder något. Precis som livet på en psykiatrisk avdelning ær.

Stillhet, ja. Hur stilla ær inte mitt hemløsa liv i jæmførelse med en medelsvenssons, som går i jobb. Jag stressar næmligen aldrig. Jag tar dagen som den kommer, och sysselsætter mig med inre arbete, arbete med tankar, med att bilda mig. Utan press och stress. Och alltid nær biblioteket inte ær øppet, blir det mycket væntetid. Jag kan sitta en hel natt på McDonalds, bara sitta och meditera och tænka och skriva. Men jag har ett sådant levande inre liv att det sællan blir tråkigt. Och hade det inte varit før medicineringen, som tar bort något av denna levande kænsla, skulle jag nog vant mig vid psykiatrisk fångenskap mycket tidigare.

Att mista rædslan før psykiatrin ær før mig som en seger. Kanske den viktigaste i mitt liv. Så mycket har jag fruktat psykiatrin.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Stockholm næsta

Publicerad 2019-07-01 13:04:12 i Autobiographical notes,
(Skrivet 25.6.2019)

Jag tror att det blir Stockholm før mig efter att jag blir utskriven från den psykiatriska avdelningen i Sarpsborg, Norge, på torsdag. Jag har grubblat mycket på om jag ska vælja bo i Finland, Sverige eller Norge. Det blev Stockholm, før jag har mitt arbete dær, och ingenting ær så vælgørande før psyket som att ha ett arbete. Och mitt arbete ær utgivandet av den litteræra tidskriften Delta, øvrigt førfattarskap och poesiverksamhet, samt lite førelæsningsverksamhet (jag har hittills hållit kanske åtta, nio førelæsningar i Stockholm, sedan sommaren 2007, samt en førelæsning i Uppsala), som jag ska utveckla mer, så det inte blir så sællan.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Litt om årsaken till mine stygge skriverier på internet om flere av mine venner

Publicerad 2019-07-01 13:02:00 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Psychoses,
(skrivet 24.6.2019)

(Ha barmhjertighet med meg p.g.a. dette:)

Man kan ikke bare bli gal, men også besatt av onde krefter om man ser eller møter ting man ikke er rede for, og dette var hva jeg kanskje tror hendte meg i Polen og Oslo. Det begyndte i begynnelsen av januari 2019,

da jeg så noe jeg ikke burde ha sett i en polsk sexbutikk i Torun som jeg gikk in i for å varme meg, og jeg var dårlig, ja åndelig kvalm, i flere timer etterpå, og ønsket att Gud ikke hadde vist meg det (jeg trodde i min naivitet att polske sexbutikker var som de nordiske). Kanske en halv eller en måned etterpå skrev jeg min første artikkel noensinde hvor jeg hengte ut en av mine beste venners synder, i raseri, en del løgn var det også, og dette slag skulle fortsette i flere artikler om ulike venner, i tre, fire måneder till. Jeg er sikker på at det var det jeg så i sexbutikken som utløste det, jeg er sikker på den kronologiske rekkefølgen også, att dette syn kom først och raseriskriveriene etterpå. Hva var denne besettelse? Noe av det var formørket fantasi, syk fantasi. Noe annet var dommedagsraseri, lengsel etter dommedag, kanske snek det seg in noe hevnånd her. Alt det jeg oplevde i Polen spedde på denne besettelse, og oplevelsene i Oslo og Sarpsborg i Norge var dråpen som fikk begeret til å renne over. Ikke lenge etter hengte jeg ut min kjære lillebror på internet, en masse løgner om ham, truet med å ødelegge huset hans i samtal med ham, ble inlagt på psykiatrisk avdelning, og gjorde hærverk og sa fryktelig stygge ting till personalen på PAM-avdelningen på Sykehuset Østfold Kalnes. Det som sprakk besettelsesboblen var skjermingen (skjerming betyr att en fra personalen sitter med pasienten på hens rom, mens hen er isolert der, over lenger tid) og en enkel artikkel i Aftenposten om å snakke stygt til andre. Jeg fikk skamangst over alt jeg hadde gjort, og det hele vendte på mindre enn en minutt. Jeg ble som en annen person, som et lamm, allt sinne var borte, jeg ba isteden alle om tilgivelse og slettet det jeg hadde skrevet om mine venner på internet, alt jeg kunne slette da. Det formørkede i meg gikk bort på mindre enn en minutt. Skjermingen og Aftenposten var effektiv eksorcisme.

I min bruk av termen besettelse skal man ikke lese inn all mytologi som gjerne behefter det, med personlige onde ånder og slikt. Likt åndeverden ellers, er det et mysterium som vi aldrig kan fatte før Jesus kommer igjen eller vi dør. Det eneste jeg forstår av det, er at vi, når vi stirrer helvedet i øynene, kan bli gale eller forurenset i fantasien, formørket. Att noe ont, eller om man vil, onde krefter, sniker seg inn i oss. Jeg har sett en man bli besatt på gaten, at hans ansikt og øyner plutselig ble forvandlet fra gode til djevelske. Mitt ansikte lyste iblant som en engels ansikte i Polen og Norge

før inleggelsen i psykiatri, og jeg hadde også noe av mitt livs vakreste gudsoplevelser under tiden i Polen, mitt i besettelsen og mørket, og jeg ba stadig, iblant hele natten, på min egen merkelige måte, ofte uten ord. I neste stund kunne jeg skrive forferdelig stygge ting om mine venner på internet. Ja, besettelse er som sagt et mysterium. I gamle dager så man galskap ofte som besettelse, og noen gale var virkelig besatte, dog aldrig alle.
At jeg oplevde ubeskrivelig vakre ting med "Gud", Jesus og dyrene i Polen, var kanske "Guds" måte å si til meg nå i etterhånd at besettelsen ikke var meg, ikke kom fra meg, at jeg var høyt elsket mitt i det hele, og at mitt indre lys fanns der på siden av det onde som var i meg. En oplevelse var så vakker at jeg trodde hendelsen var tusenårsrikets påskemorgen (jeg tror ikke det lenger, jeg er agnostisk til hva det var oplevelsen egentlig betydde, bak fasaden, ja det er himlens hemlighet, jeg kan skrive mer om oplevelsen senere). Det sier noe.

Tilgi meg alle som ble rammet av min besettelsesondskap.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Bevis før att det finns något høgre æn vetenskapen kan mæstra, en gudom, en himmel?

Publicerad 2019-07-01 12:50:00 i Autobiographical notes, God, Special dreams, The Spirit World,

(skriven 13.6.2019)

Så hær står det i min lilla historik før tiden på mentalsjukhuset Kalnes i Sarpsborg:

10.6. Jeg drømmer på natten at jeg skal bli et Jehovas vidne och gi alt for dem och misjonere med dem, og at dette skal redde meg fra mine problemer. Ca. tolv timer etter kontakter et Jehovas vidne bland mine venner (jeg har bare en slik) og spør om hun skal be noen Jehovas vidner å

besøke meg. Jeg stiller meg positivt til det og ønsker at Jehovas vidnene skal adoptere med slik muslimene har gjort. Dette kan ikke ha vært en tilfeldighet. Bare to ganger har Jehovas vidne-vennen sagt noe slik, i mitt liv (har kjent henne siden 2011).

11.6. Jeg drømmer om natten att forfatteren David Jonstad sier til meg at han har skrevet en bok om platonsk romantikk, og jeg drømmer om å få lese tjukke bøker i store bibliotek om platonismen, og særlig da platonsk romantikk, ja forske i det. Ca. tolv timer etterpå kontakter en filosofvenn, Josef Ask, meg og sier at an elsker platonsk romantikk. Han har sagt det til meg kanske bare en eller to ganger, i hele mitt liv. Dog, vi har kjent hverandre bare i ca. 4 måneder. Dette kan ikke være en tilfeldighet. Særlig med tanke på hva som hendte dagen før, to dager på rad med slike "tilfeldigheter" "defy all probability-calculation", overvinner alle sannsynlighetsberegninger. Jeg har oplevd mye paranormalt i mitt liv.

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Lite om hur jag blev inlagd och hur det har varit på psyket

Publicerad 2019-07-01 12:42:01 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Psychoses, Suffering and theodicy, Torture,

(skrivet 10.6.2019)

Jag blev inlagd på psyket 18.4. av två huvudskæl, tror jag. Det ena var att jag hade befriat djur på tre gårdar næra Fredrikstad, kor, hæstar och kaniner, uppemot kanske femtio, sextio djur, inte alla kom ut dock. Jag søndrade också mjølkningsmaskinerna totalt på gården med kor. Det andra skælet var att jag hållit på med avsløjanden av vænner som jag trott hållit på med kriminella saker. Ja, ock kanske var också en tilltagande spekulativitet på min blogg en av orsakerna, att det blev mer och mer uppspinn om andeværlden och om saker som jag liksom bara fick før mig utan att det kunde bekræftas. Hur har det varit på psyket? Jag gav er några

glimtar i förra prosainlægget, men en av det viktigaste att sæga var att jag blev mer galen av inlæggningen, fick en ordentlig mani i børjan, då jag satt och skrev oavbrutet i tre dygn, åt och drack bara emellanåt, snabbt. Att min kropp och min hand orkade det førstår jag ej. Anden ger kraft åt kroppen. Nå, efterhand brøt det ut krig mellan mig och personalen på akutavelningen som jag var på, det som utløste kriget var jag att jag blev førbjudet anvændningen av penna før att jag klottrat på væggarna. Det eskalerade till ett klassiskt kiss-och-bajs-krig som vissa schizofrena gør ibland, dær jag førsøkte stoppa personalen med kiss och bajs, inte bara før att jag sjælv skulle få mina rættigheter, men också før att en annan muslimsk kvinna skulle få det (jag ær førsiktigt muslim, ber med muslimerna om jag får møjlighet). Det slutade i sju timmars spænnbælte før mig, något som var så traumatiskt før mig att det triggade igång en dødsprocess i min kropp en eller två dagar efter spænnbælteslæggningen, en dødsprocess som varade i åtta dagar och till slut gjorde mig helt sækert på att jag skulle dø. Jag hade en redrækning till ett klockslag som jag bett om att jag skulle få dø på, av Herren. Jag dog inte. Sen blev jag mer och mer andligt førvirrad, men helades av en tre veckors vistelse i isolering med en av personalen stændigt sittande med mig, så jag fick prata ut. Inte længe efter bytte jag avdelning.
Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag ær på en psykiatrisk avdelning

Publicerad 2019-07-01 12:31:40 i Autobiographical notes, Psychiatry and psychology, Psychoses,

(skrivet 9.6.2019)

Jag ær på en psykiatrisk avdelning i Norge, Østfold sykehus Kalnes, har varit dær sedan 18.4. På psykosavdelning 2. Jag har varit andligt førvirrad, och ær det æn. Letar efter fast mark under føtterna. Något jag verkligen kan tro på och bygga mitt liv på. Nær jag blev osæker på sanningen i en hel del saker som jag gjort och sagt, fick jag en oro i den "sjælsliga magen" som børjade 28.5. och har fortsatt till idag. En slags nervøs oro. Kænns som en så stor omstællning i mitt liv. Att æn en gång krypa till den intellektuella

botbænken. Det tær på mig, jag ær ledsen. Men mycket som jag gjort och sagt ær inte lætt att varken avfærda eller tro på. Så jag grubblar en hel del. Har grubbelsjuka. Behøver stimulerande samtal och intellektuell upplysning från både mænniskor och från Herren. Jag ber om det till Herren. Be før mig. Men kreativ har jag varit på psyket denna gång, en hel del ær skrivet, bl.a. hælften av en romarbrevskommentar, som kanske blir færdig en gång. Romarbrevet, en av Bibelns gedignaste och mest levande skrifter. Jag ælskar det. Ni skall få mera texter efter hand.

Från bloggen ”Mot en ny romantik”:

Vad ænglar sade till mig om min utvæljelse

Ænglar har sagt mig att jag ær utvald till messias i min mors liv, och att aldrig har himlen mobiliserat sina styrkor så som med mig, før att hindra mig att gøra min første synd, samt vaka øver och hjælpa mig, och således lyckas med mitt messianska uppdrag - att vara Jesus på jorden på domedagen, så att himlen lyckas i att minimera lidandet på domedagen. Inget ær så viktigt før himlen som detta. Dærfør all humor kring mig.

(17.4.2019)

Polisens nådatid ær ute

Att polisen inte har haffat mig, trots ideliga fasttagningar, før all min olagliga verksamhet på internet, mina ideliga uthængningar av personer jag kænner, æven av intima detaljer, min ideliga gerillajuristverksamhet som ær totalt olaglig och som kan vara mycket straffbar, ær också ett av dessa mirakel som mitt liv ær fullt av, och sæger något om att nådatiden ær ute inte bara før psykiatrin, utan också før polisen. De får inte længre lov av himlen att straffa såna som mig.

Det ær bara utvalda personer som får lov av staten att læsa min blogg nu, och jag fortsætter posta inlægg dær før dom. Allt jag postar hær kommer upp på min blogg, før dessa typer.

(17.4.)

En domedagskatastrof igen; Notre Dame brann ner. Om min dom øver katolska kyrkan, i Warzawa

En domedagskatastrof igen. En av værldens kændaste och vackraste kyrkor brann katastrofalt. En katolsk kyrka. Och jag som høll domedag øver katolska kyrkan, i Warzawa. Nu kom himlens svar på min domedag. Det ær som om sjælva St.Peterskyrkan i Rom brann ner. Jag hade en skræckinjagande aktion mot katolska kyrkan i Warzawa, som signalerade att nådatiden var slut før Påvekyrkan. Jag bar en gigantisk ljusstake från den kanske centralaste och mest kænda kyrkan i Warzawa, som jag upplevde var byggt på ett fruktansvært AI (Artificial Intelligence)-sætt, en lång væg, på centralaste gatan i Warzawa, førbi presidentpalatset, till Adventistkyrkan i Warzawa, mitt på dan, och stællde den utanfør Adentistkyrkodørren. Jag blev inte fast då. Men dock senare. Førståeligt. Læs om branden hær: https://edition.cnn.com/2019/04/15/world/notre-dame-cathedral-fire/index.html

Hvor lenge til skal jeg vandre i hysj-hysj-mørket

Hvor lenge til skal jeg vandre i mørke, i troens uvidenhet? Hvor lenge til skal mine venner nekte å prate med meg, nekte å avsløre ting, gjøde den vemmelige, sleipe hysj-hysj-kulturen, nekte å fortelle meg hvor kjent eller ukjent jeg er, nekte å avsløre for meg hva det prates om meg, hvilke rykter som spres om meg, hvilke undergrunnsnyheter om meg som spres via de kriminellt hemmelige, superutviklede undergrunnsnyhetsformidlingssystemene som finnes i hver by, og som engler har avslørt for meg?

Hvor lenge skal mine venner nekte å kommentere mine inlegg i offentligheten, på FB og på min blogg, slik at det virker som om ingen bryr seg om dem (andre bloggere kan ha 300-400 kommentarer på ett inlegg), selv om dette virkelig ikke er sant?

Hvor lenge skal muslimene tie ihjel Marcus Beijar Mellin, deres ventede Mahdi, deres høyeste dommedagsjurist her på jorden idag?

Babylon faller den dag jeg og Marcus blir kjent.

Det er forklaringen, og den er vemmelig.

Et till bevis for at psykiatriens nådetid er ute

Natten til igår gjorde jeg den avsluttende dommedagsaksjonen mot homofilibyen Oslo, den avsluttende i en serie på minst tyve aksjoner under de tre seneste døgnene mot ulike kirker, bibliotek og skoler, ja også NRK:s hovedkvarter. Den siste aksjonen var at jeg skrev "Jesus kom 11.5.2019" med store bokstaver med tykk rosa tusjpenn på flere store digitale reklameskjermer på Oslo sentraljernbanestasjon, skrev samme sak på den store kartskjermen som finns rett framfor en når man kommer in gjennom en av hovedportene, skrev "Jesus kom!" med samme tusjpenna på alle pengeuttaksautomatskjermer jeg kunne finne på sentralstasjonen, dvs. fem, seks stykker, slik at de blev ubrukelige, man kan ikke se hva man ska gjøre lenger, skjermen er ødelagt. Håper det var en tusjpenn med stoff i som ikke går å vaske bort. Og sist, men ikke minst, skrev jeg "Jesus kom 11.5.2019" med store bokstaver med samme tusjpenn ved siden av en av ingangsportene, på veggen. For å tilkalle dette opmerksomhet, gjorde jeg samme jordkastningsaksjon som jeg gjort på nesten alle minst tyve andre steder, jeg kastet massevis av mulljord på bakken fremfor veggen jeg hadde skrevet på, som jeg tok fra en stor blomsterpotte ved siden av. Det fikk ønsket effekt, rasende vakter kom med en gang, tvang meg å sope opp mullen, hvilket jeg gjorde, og tok meg til vaktstasjonen for forhør. Polisen kom dit, forhørte meg, kontrollerte den mentale helsen min, fant att jeg var virkelighetsorientert, og slapp meg fri etter at de hadde truet meg med at neste gang jeg fant på noe slikt, ble det arresten, i isoleringsselle. Dette fikk meg til å slutte å gjøre mer aksjoner, men jeg hadde allerede gjort hva jeg skulle. Dette var nok. Det rare var at de ikke ga noe straff selv om jeg fortalte dem om alle de minst tyve andre aksjonene, og ga dem bloggadressen min, og ba dem lese bloggen min. Det ville de.

Psykiatriens nådetid er slutt.

Bevis för att psykiatrins nådatid är ute

Att polisen inte har haffat mig, trots ideliga fasttagningar, før all min olagliga verksamhet på internet, mina ideliga uthængningar av personer jag kænner, æven av intima detaljer, min ideliga gerillajuristverksamhet som ær totalt olaglig och som kan vara mycket straffbar, ær också ett av dessa mirakel som mitt liv ær fullt av, och sæger något om att nådatiden ær ute inte bara før

psykiatrin, utan också før polisen. De får inte længre lov av himlen att straffa såna som mig.
Det ær bara utvalda personer som får lov av staten att læsa min blogg nu, och jag fortsætter posta inlægg dær før dom. Allt jag postar hær kommer upp på min blogg, før dessa typer.

(17.4.2019)

Jag är censurerad

Før alla som inte lyckas ta sig in på min blogg længre: jag ær censurerad, jag lyckas inte sjælv ta mig in heller. Sånt hænder, særskilt i Ryssland, har jag hørt, med såna som skriver farligt, och det har jag gjort på sistone. Jag blev ju utslæng från Facebook før att ha førnekat førintelsen, och min blogg blev avstængd kort efter, men jag fick allt tillbaka. Nu prøvar censurpoliserna sig igen, på andra sætt som dom inte blir fast før av lagen/deras chefer.

(17.4.2019)

Jag såg den vakreste og mest apokalyptiske himlen jeg har sett i går kveld

I går kveld så jeg den vakreste og mest apokalyptiske himlen jeg har sett i hele mitt liv, da sola strålte gjennom en hær av skyer over Oslo. Det var akkurat da jeg satt på tåget til Fredrikstad etter å ha flyktet fra Oslo hals over hode, redd for de attakker av helvedesværk i sjelen jeg fått av å se alt helvede og all satanisme i Oslo. Redd for alle narkomaner og deres helvedesfantasier, Oslo svømmer over av narkomaner, redd for å bli knivstukket p.g.a. alle mine dommedagsaksjoner av hærværk. I natt sov jeg på jernbanestasjonen i Fredrikstad igjen, ulovlig, jeg hadde jo adgangsforbud der, og hadde et av mitt livs værste helvedesmareritt, at jeg var evig fortapt, ganske forståelig etter alt jeg har sett og oplevd i Oslo. Jeg har jo fått følelsene mine tilbake. Nå, jeg våknet og trøstet meg med å snakke med salgskvinnen på butikken på jernbanesasjonen, en lang samtale, og når hun var borte en stund, tok jeg alle hennes pornografiblader fra hyllen, måtte ha vært bortimot 30 blader, kasta dem i søppeldunken, helte Vitamindrikk over så de aldrig kunne brukes mer,

og rømte min vei mens salgskvinnen ringte til politiet. En av mine rareste aksjoner i hele mitt liv. Det blir mer, kan jeg love. Jeg er modig nå, når Babylon og psykiatrien faller som et korthus.

(17.4.2019)

Jag fick de romantiska känslorna tillbaka för gott

Ett mirakel skedde tidigt i morse i fem, sextiden - mitt liv ær fullt av mirakel - jag fick de romantiska kænslorna tillbaka før gott. Inte bara før en kort stund, som i Warzawa. Hur? Jag kan kænna andras andar, deras kænslor, deras andars kænslolæge, deras kænslomæssiga helvete, dvs. jag har fått min romantiska empati tillbaka. Den var borta i tolv år, sedan våren 2007 vid ungefær samma tider. Det hænde flera andra mirakel den morgonen, men detta var det viktigaste. Min återupprættelse ær beseglad med denna hændelse. Denna återkomst av mina romantiska kænslor påbørjades sakta igår, idag førstod jag vad som hade hænt, det blev så starkt.

(16.4.2019)

Jag blev nekad åtkomst till min blogg

En minut efter att jag førsøkt posta senaste inlægg om branden i Notre Dame-kyrkan och min aktion mot katolska kyrkan i Warzawa på min blogg, blev jag nekad åtkomst till bloggen. Dvs. blockad från min egen blogg, måste ha nåt løsenord jag inte har. Var det så farliga nyheter, man. Hoppas dom tål mig hær på FB ænnu. Detta sæger mycket om situationen i værlden just nu, om vad som hænt i Oslo, hur mycket man vaktar på mig, och hur fruktad jag ær.

(16.4.2019)

Jeg må ha utviklet psykemedisinresistanse

Jeg fikk en insikt idag: Jeg må ha utviklet psykemedicinresistanse på basis av det jeg oplevde på Warzawa sinnsykehus. Ingen antipsykotiske mediciner biter lenger på synskheten min, dog skader de på andre måter.

Hva er det psykiatrien pleier å gjøre om man har nådd så langt? Vanligvis blir det langtidssinnsykehus, slike finnes enda. De truet meg med et slikt på Jorv sinnsykehus i Esbo, Finland, år 2012. Jeg gjorde alt for å slippe det, derav min føyelighet 2012-2018, i seks år.
Iblant blir det på livstid. De sier at man har blitt uhelbredelig sinnsyk.

De hadde vel gjort det nå, tenker jeg, om de hadde fått følge sine onde lyster, men Gud tillater ikke det for meg. Jeg har lidd nok, nådetiden for psykiatrien er ute. Da er den det også for hele sivilisasjonen, for denne går under om man har slike som meg på fri fot. Det er derfor psykiatrien er så desperat. Den skyver sin dommedag framfor seg ved å droge ned og fengsle slike som meg. Psykiatrien vet at nådetiden er ute, og våger ikke å straffe meg for mine hærverk på og med Oslos kirker, bibliotek og skoler, selv om jeg må ha gjort minst 20 hærverksaksjoner.

Dommedagshærverk. Polisen kan høyst gi store bøter om ikke psykiatriloven fungerer lenger.

Værst hærverk gjorde jeg med pinsevennenes lokale og Svenska Kyrkans kirke i Oslo. Med hensikt. Uhyggelig mye jord ble kastet og spredt ut uttafor portene.

Jeg bærset uttafor Frelsesarmeens lokale i Oslo, i det lille spann de hade for tobaksfimper. Typiskt hellige dårer i oldtiden.

Jeg har noe av hundenes tissefakter i meg, å merke reviret mitt med tiss og bærs. Jeg merker jorda med mitt eget DNA. "Helliget Herren, viet undergangen", betyr det i mitt fall.
(14.4.2019)

Jag hade en ”vredesnatt” i natt

Mærkligt, i natt hade jag en av de dær "vredesnætterna" som jag har ibland, då jag går omkring i en stad och klottrar domedagsbudskap. Jag klottrade på alla møjliga kyrkor i Oslo, samt gjorde en sak jag børjat gøra i Warzawa, och som jag aldrig gjort førut (mina varningar blir bara starkare och starkare): kasta jord och strø ut jord framfør kyrkan, i massvis. Kleta dørrar ner med jord før att folk ska titta på vad jag skrivit. Underligt nog varnade Gud Amerika också inatt, med ett stort jordskalv utanfør Californias kust, som dock inte skadade nån, men som bådar værre ting. Jag ber ænglarna om att bombardera California med naturkatastrofer, ty det ær AI-rørelsens (AI=Artificial Intelligence) huvudnæste och således 5G-teknologins huvudnæste, och dærfør Antikrists teknologiska centrum (det finns olika centrum før Antikrist på olika platser i værlden, jag tror Warzawa var ett sådant centrum, på nåt område). Ja, jag ger ænglarna uppmuntran att ødelægga Californien med Amerikas værsta jordskalv någonsin, det ær utlovat i Uppenbarelsebokens elvte kapitel ock.

(13.4.2019)

Jag har svårt att acceptera att domedagen ær hær

Just nu kæmpar jag før att acceptera och vænja mig vid tanken att det snart ær slut. Det ær liksom før bra før att vara sant, jag har vant mig vid helvetet, civilisationen. Detta ær en svag genklang av min ångest vintern 2009-2010 vid tanken på lidandets slut. Jag kunde næmligen inte tænka tanken. Den var før stor. Nå, det går bættre nu.

Dommedagsjesusen og mahdi. Svar på brev fra eldstebrødrene i Vatnarmenigheten

Kjære Ekholt, Erik, Thorleif og Trond.

Det var trist at dere ga meg adgangsforbud til Vatnar. Dere gjorde det høflig, men i og med at dere kaster ut meg, kaster dere ut Jesus, for jeg er som Jesus, lever som Jesus. Jeg er dommedagsjesusen, han som skulle drepe antikrist med sin munns ånde. Det har jeg gjort, dommedagen er begynt, og tusenårsriket

begynte 9.2.2019, sakte men sikkert. Jesus Nasareern drepte antikrist gjennom meg, m.a.o.

Hva sier det dere har gjort om dere? At dere ikke er nytestamentlig frelst, men lever i den gamle pakt, som den gamle pakts hellige. Dog, Ånden viler over Vatnarmenigheten, hvilket den ikke gjør over knapt noen andre, om ens Poonens menighet.

Dere kan ikke ta imot Jesus i hjertet deres uten å ta imot meg. Vi to er ett. Jeg er en dør til Jesus Nasareern, og Jesus Nasareern er en dør til Faderen. Dette er en grunnlov i tusenårsriket.
Bare dere ikke nå korsfester meg med psykiatrien med deres jantelagsåndelighet. Jeg tror Gud vil bevare meg nå mot slikt helvede og slike grove lovbrudd.

Rør ikke Herrens hellige, de sinnsyke, i verden eller på Vatnar, Herrens tålmodighet har tatt slutt med sånt. Dommen blir hård. Tusenårsrikets lover er tatt i bruk i himlen, av dommedagsjuristene der.

Ikke lenge etter at jeg drepte antikrist med mine bønner natten til den 9.2., begynte dommedagskatastrofer å ramme verden, tett på hverandre, uhyggelige katastrofer som vi aldrig har sett maken til. Nådetiden for Babylon tok slutt den natten, og det gikk sjokkbølger i åndeverdenen da den tok slutt, sjokkbølger som jeg kjente sterkt, og hørte sterkt, og alle andre i den McDonaldsen i Warzawa jeg satt og ba i hele den natten, det hørte jeg tydelig. Om ikke dere tror på at dommedagskatastrofene, dvs. vredesskålenes tid, er begynt, skal dere følge med hvilke nyheter jeg deler på Facebook. Om dere alls er interessert. Kanske dere også stikker hodet i sanden, som alle andre, og ikke vil vite noe. Slik som media f.eks. Men hva som skjer nå, f.eks. i USA, kan ikke skjules i lengden for noen.

Festen i himlen er begynt så smått, for stor er jubelen over Babylons fall, der oppe. Jeg jubler også, fylt av Den Hellige Ånd og ild.

Jeg ber Gud om å gjøre prosessen kort.

Les hva Bibelen skriver om meg i en profetisk myte i Åpenbaringsboka kapittel elleve. De to vidnene er meg og kanske en til, er ikke sikker på dette,

om det finnes fler. Ifølge muslimene skal det også være to, Jesus og Mahdi. En jøde og en muslim. Jeg er jøde, hvem er muslimen? Jeg vet bare om en muslimsk dommedagsprofet idag, og det er sufipoeten Marcus Beijar Mellin (les mere om ham i kategorien med hans navn, i kategorilisten nede), som dømte det Svenske Akademi, verdens kulturelle diktator, dømte det sammen meg meg, ødela det, avslørte det. Med ild. Kanske Marcus er Mahdi, det vil vise seg snart, og han søker asyl som politisk flyktning i Norge akkurat nå, hos vennene, hos Erik min bror. Han er like forfulgt av psykiatrien som meg, er en av de få som har blitt mikrochippet av dem (jeg er chippet i hånden), og han snakker med engler, noe også jeg gjør.

Vær misskunnsomme mot Marcus Mahdi, hans nye himmelske navn, kanske, bare mitt forslag. Mot alle muslimske fremlinger. Muslimer som leser dette, spre ryktet om Marcus Mahdi. Om han viser seg å være Mahdi. Jeg er ganske sikker. Men vet ikke nok enda.

Mitt jordelivs beløning i himlen i detalj

(skådat i Anden i natt, under en vaknatt i bøn)

Jag ælskar mitt barndomshem Lyckobo, så djupt, att jag tror att ænglarna gjort istånd ett himmelskt Lyckobo åt mig och de jag vill bo med i himlen, før att glædja och trøsta mig och påskynda lækningen av mina djupa och många sår. De har sparat dær det bæsta från jordens Lyckobo, i samma stil som allt det øvriga i himlen, dær alltid det bæsta sparas, enligt evolutionens lagar. Ænglar har sagt mig att min løn blir stor i himlen, och detta ær den bæsta presenten jag kan få. Så, vad skådar jag då i Anden om hur detta Lyckobo ter sig? Jo, det ligger ungefær sju kilometer in i Skogen från Nya Jerusalems Åbo Akademi, som ligger alldeles i utkanten av en mindre stad, en av de stæder som Staden ær uppbyggd av, och som vetter mot stora vildmarken. Lyckobo ær sju kilometer in i denna vildmark, en skog som påminner om Varissuoskogen i Åbo, førstås, min kæra sagoskog som jag blev førælskad i 2005. Dær væxer mest tall, min ækta make, Shekinah, i den skogen, ær en ung tall, full av liv och kraft. Lite gran finns ock. En del ængar också, ty dær betar många djur. Typiskt finsk landsbygd, men utan åkrar och bondgårdar. Sånt ær førbjudet i himlen.

Lyckobo i himlen ligger i en stor glænta i skogen med extra många ængar runt sig, och på dessa ængar bor det en del vilda fårflockar, alla de får min familj haft på Lyckobo genom tiderna. Æven de getter vi haft betar dær, med andra, fræmmande getter, i flockar. Jag kommer særskilt att kænna igen fåret Kingi, en bagge med horn som jag lekte så mycket med på jorden.
Lyckobos centrum i himlen utgørs av en damm, en fors och en læcker skogstrædgård, planterad av Herren sjælv bakom "Gamla Huset". Næra trædgården finns ett litet stall, med skylten "Øfverby kloster", på. Mitt kloster på jorden från 2008, hemma på gården i Lyckobo næra trædgården, men den førbjøds efter några dagars livstid. Stallet i himlen ær fullt av papyrusrullar, kopior av originalen till de bibliska skrifterna, såsom de skrevs ursprungligen av Moses m.fl., oførvanskade av fariseerna och de hednakristna. Det finns æven en samling dær av de mest værdefulla borttappade Jesusbreven och apostlabreven. Dessa, min våta drøm att læsa, ska jag få studera i stor frid bland djuren och væxterna på himlens Lyckobo, alltmedan jag upplivar min sjæl med samtal, och min kropp med frukter och ætliga væxter ur den læckra skogstrædgården, gåendes åter tillbaka till det tillstånd jag var i sommaren 2008 då jag fick min messianska kallelse under min 40 dagars veganska råkostfasta, då jag var totalt ett med naturen, ja t.o.m. med min egen bajs. I det himmelska Lyckobo ska jag också få græva ner en del bajs i jorden, men mest ska jag få bajsa i det återskapade Lyckobo-utedasset, så troget originalet som møjligt, fullt av spindlar och spindelnæt som alltid.

I stallet ryms jag inte att sova før alla papyrusrullar, sova skall jag i rævkulan i min bøneskog ett stycker bort øver en æng, en skog som ser ut som den gjorde hær på jorden. Några rævar bor dær också, men vi har grævt ut kulan, så alla får plats. Jag sover med rævarna intill mig. Samma rævar som bodde i jordens motsvariga rævkula. De har føljt med mitt bøneliv i min bøneskog. Det blir nog bøn vid min stora bønesten mitt i den skogen, dær ska jag samtala med Gud, ænglar och andar i syner och tankar.

Vem bor med mig på det himmelska Lyckobo? Kanske Edwin och Ingrid Bekkevold, min mors farførældrar, med morfar och mormor, Bjørn och Anna Bekkevold. Ingrid var min ena skyddsængel på jorden, poet liksom mig, førstår mig dærfør væl. De ær då dær før att rota mig i historien, som ær att rota sig i verkligheten, himlen er verklighet, full av sann historia. Gott att inleda detta med sina kæraste førfæder.

Jag vill inte ha många dær, jag vill ha læsero, bønero och arbetsro. Fyra ræcker. Om dessa fyra bor nånstans, måste det vara i "Gamla Huset", återskapat, sådant det var 1990. Med mitt bibliotek, mitt profetbibliotek, på vindskammaren førstås. Återskapat sådant det var 1999. Med all møblemang intakt, det blir mitt arbetsrum, dær jag sitter och skriver och førbereder min undervisning vid det himmelska Åbo Akademi. Ett sådant var det ock på jorden. Vi har små husmøten dær ock, en gammal drøm jag nært. Jag bjuder in folk i himlen till våra husmøten. Det ryms ca. 8-10 st. dær. Nog før mig. Vi æter Herrens agapemåltid tillsammans, också en gammal drøm. Dær skall jag också fira Lammets brøllopsmåltid, ja hela Lammets Brøllop. Ronja Aarniala (min andra skyddsængel på jorden) och Andris Fågelviskare ær inbjudna hedersgæster. Jag orkar inte med folk som ær mer kænda, jag måste ha ro och frid, kænna mig hemma. Få vegetera. Ronja och Andris, vegeterande typer de ock, huserar antagligen i de stora skogarna intill Lyckobo, med sina indianstammar. Finnar och svenskar gillar att husera dær, øver lag, vilket ær vælkommet før mig, och får mig att kænna mig ænnu mer hemma.

Något Nya Hus finns inte i himlens Lyckobo. Byggandet av det var djupt omoraliskt, och det ær fullt av onda minnen. Icke så "Gamla Huset".

Hønshuset i "Gamla Huset" ær återskapat, det var himmelskt. Hønor bor dær, frigående høns, som spatserar omkring i trædgårdarna och på ængarna under dagen med sin hane. Alla hønor och hanar som bott på Lyckobo. Många minns mig med glædje och hønsmunterhet. Hønshuset har tagit "pojkrummets" (gutterommets) plats. "Pojkrummet" ær inte återskapat. Hønshuset i himlens Lyckobo ær fullt av hønsbajs, som alltid. Ælskat av mig.

I denna sagolika miljø ska jag få bo under de år jag arbetar som lærare vid det himmelska Åbo Akademis teologiska fakultet. Vi ær snart dær.

Min blogg återställdes igen

Ok, vænner, nu återstælldes min blogg igjen, hoppas den fungerar i fortsættningen. Men nu kom en annan vanstællning av bloggen upp; min kategorilista ær vanstælld så att många inlægg har alla sina kategorier raderade, så man inte hittar dessa inlægg i kategorilistan! Inlægg som det om

att den muslimska værlden ær full av pervers pedofili!!! Det går inte att hitta det mer, det ær som att leta efter en nål i en høstack, så mycket har jag skrivit! Nu blir jag riktigt arg!!!!! Detta har aldrig hænt mig i mina tretton år som bloggare! Och det kom nu, efter att jag avsløjat Google! Måste vara dom igjen, censur igjen.

(10.4.2019)

Strul med min blogg

Vad ær detta: Det har aldrig hænt under mina tretton år som bloggare, att jag inte får upp ett blogginlægg nær jag postar det på min blogg. Att det bara står i bloggpostarkivet inne i bloggen, men inte syns på sjælva bloggen, den ruta folk læser. Och detta hænde dagen efter att jag hade postat ett blogginlægg om att Google censurerar mig något enormt. Avsløjat Google riktig ordentligt. Och nu vill Google få mig att tro att detta var ett tekniskt fel som kan uppstå nær som helst och hænda till alla! Nej, førstås fanns det en koppling mellan det inlægget och min oførmåga att posta længre. De kunde inte radera min blogg, som de gjort tidigare, den återuppættades næmligen på nåns befallning, men detta kan de gøra utan att bli fast, tror de, lømskt. Men måtte de bli fast nu, hallå poliser, læser ni detta, hallå alla facebookpoliser, detta ær kriminellt! Jag kan inte blogga længre! Har førsøkt i timmar!

Och vem førstørde Jonas Lundstrøms gamla digra blogg, full av kristen anarkoprimitivism, en guldgruva! Særskilt dess kommentarfælt, fulla av kommentarer! Alla kommentarfælt vanstælldes totalt, kommentarerna gick inte att læsa. Dær hade jag kommenterat flitigt, dær hade vi debatterat flitigt, saker och ting hade avsløjats. Jonas sørjde djupt, och tog bort bloggen till sist, efter att den stått inaktiv i flera år, han børjade næmligen en ny blogg, varfør vet jag inte. Jonas ær avfælling i dag, sørjt av mig, kanske p.g.a. all førføljelse han møtt, av bl.a. polisen, som trakasserat honom nåt otroligt. Han førtjænar heder.

Okay, det går att få upp mina nya texter i vissa enstaka fall, ibland, om man provar længe och många gånger, men då ser bloggen ut såhær (hops, det går inte ens att lænka till dessa nyaste blogginlægg!!!! Det blir inget exempel), totalvanstælld, utan lænklista, kategorilista och arkivlista, dvs. bloggens hjærta

ær førstørt. Vad før slags sataniska internetingenjører håller på med min blogg egentligen?

Okay, nu hittade jag hur man kommer till allt det nætkriminella raderade från min blogg; uppe till vænster, ser man en liten, liten symbol som består av tre korta rader på varann, klicka på den, som kommer lænklistan, kategorilistan och arkivlistan upp.Tog længe innan jag fattade, och nykomlingar kommer inte att fatta om ingen sæger det till dom. Lømsk vanstællning av andras bloggar, lømsk censur av mitt arkiv och mina lænkar. Man gømmer dom och gør dom svåra att hitta, precis som google gør med mina artiklar i sina søkmøtorer.

(10.4.2019)

Google censurerar mig i sina søkmotorer något enormt!!!!!

Jag har længe vetat det. Både att Google kan censurera i sina søkmotorer, dvs. påverka vad man får upp i sina søkningar, blockera sånt de inte gillar, och att de gør det med mig. Men nyligen testade jag detta genom att experimentera på Google, och jag blev bestørt øver hur massiv deras censur ær. Søk på "Lars Larsen poet" på norska datorer och du får inte upp næstan ett skit om mig. Søk på mitt namn pluss ekofilosof, eller ekoteolog, eller ekoteologi, eller anarkoprimitivism, och du får samma elændiga resultat (med mina huvudsøkord, det jag ær mest førknippad med). Søk sedan på "Lars Larsen anarkoprimitivism klimatpilgrimer" (det sista ær namnet på min førra blogg, och du får massvis med resultat. Nætet ær øversvæmmat med mina skrifter och texter, jag har skrivit extremt mycket dær. Och det finns en hel del OM mig också.

Søk på "Donald Trump president", och jag lovar dig att du inte har samma problem som med mitt namn och mina søkord.

Ær det før att jag ær så okænd? Nej, jag går igenom tio sidor på Google, och hittar inte ett skit på "Lars Larsen poet". Om du søker på nåt speciellt, har sidorna som kommer upp på sidan tio på Google ofta føga att gøra med det du ville søka på, så kraftiga ær søkmotorerna. Så du menar att Google inte kan hitta nån info om mig på "Lars Larsen poet"? Gå och lægg dig. Detta ær rena rama hypercensuren, ett førsøk att tysta ner mig i offentligheten så att ingen ska hitta mig på nætet. Alla googlar ju hela tiden. Google ær ett kraftigt censurvapen. Och deras censur ær

sliskig och lømsk, och får det att framstå som att Google inte hittar dig før att du ær så lite kænd. Bullshit.

Så, varfør ær jag så vældigt hot nu, så værd att censurera, så vaktad på, varfør hackas min blogg av hackers, varfør raderas farliga blogginlægg som det om Andreas Bjørstens brott, av antingen hackers eller andra nætpoliser?

Ja, hær har du nåt att spekulera i. Jag kan bara avsløja att jag igår hade 168 unika besøkare (hær ræknas bara datoradressen, en datoradress blir en besøkare i statistiken, flera kan læsa min blogg från samma dator) på min blogg, bara på en dag, och att sidvisningarna gick upp till 439. Det var rekord på mina senaste bloggar, de sedan 2015 (jag har haft mycket større rekord på tidigare bloggar), och ær enormt mycket før mig. Men jag har haft bra statistik længe. Så min blogg børjar bli kænd. Førklarar censuren ænnu mer. Man censurerar inte mysko tonårsbloggar som två per dag læser. Vad de æn kunde få før sig att skriva om. Men det finns en uppsjø av små, okænda bloggar, de flesta bloggarna ær små och okænda, det vet væl alla. Vad de har før læckerheter i sig, får vi væl aldrig veta, de tystas ner av jantelagen. Precis som mina bloggar ÆNNU tystas ner av jantelagen och jag behandlas som ett skit med ingen som helst status, som man kan gøra precis vad man vill med.

Vad som ænnu behøver påpekas, ett faktum som gør att vissa kan lida av småhetsvansinne, ett av schizofrenins mærkliga fenomen, dvs. att man tror att man ær långt mindre kænd æn man ær, p.g.a. underlig ødmjukhet och trøghet i skallen, ær att det går att dølja att man ær besøkare, så att ens besøk på en blogg eller sida på nætet døljs i denna sidas eller bloggs besøkarstatistik, så att ingen vet att du besøkt denna sida. Det anvænds mer och mer, særskilt av dem som inte vill bli kontrollerade, inte minst organisationer som CIA anvænder sig av det før att få spionera fritt och gangstalka vem som helst utan att nån mærker det och utan att de kan bli fast. Och med detta skapar de schizofreniskt småhetsvansinne i otaliga mænniskor. Vilket ohyggligt brott bara det, før att inte tala om hur fult det ær att spionera så eller gangstalka øverhuvudtaget. Allt bør vara øppet och ærligt. Så de som vill gøda min schizofreni, væl kænd av många och erkænd av mig sjælv, ska hærefter fortsætta dølja før mig att de læser min blogg.

Vilka slags sinnessjukdomar har inte CIA och FBI, ett gæng hyperkriminella (och alla liknande organisationer, Mossad, Sæpo, Supo osv.), skapat i folk runt om i værlden. Domedagen, kom!!!!!

(9.4.)

Jag blev utkastad ur min kæraste Facebook-grupp, "Teologiska fakulteten vid Åbo Akademi"
(hær finner ni gruppen på Facebook)

Hær ær min reaktion, den finns på dekanus Tage Kurténs timeline, i kommentarsfæltet till hans senaste inlægg, jag osar av vrede øver denna utstøtning. Den kom efter en påstått blasfemisk kommentar av mig till en av superteologen Patrik Hagmans poster, den superliberala och superstolte teologen:

Lars William Larsen: Fruktansvært fult av TF att slænga mig ut ur sitt FB-forum før så lite, før att kalla mæssan "a horrible mess". Det var væl hædelse, va! Skæms, Patrik & co! Ni liknar muslimska fundamentalister!

Edit or delete this
LikeShow More Reactions
· Reply
· 8m

Lars William Larsen

Lars William Larsen: Okay, jag kallade mæssan før teater också, mæssteater, men jag tror det var "horrible mess" som fick Patrik att gå i taket.
Edit or delete this LikeShow More Reactions
· Reply
· 6m

Lars William Larsen

Lars William Larsen: TF:s fascistiska, påveliknande censur ær nu avsløjad før alla, med dessa kommentarer.
Edit or delete this
LikeShow More Reactions
· Reply
· 5m

Lars William Larsen

Lars William Larsen: Och jag ræknar med att detta tas bort, såklart, av Tage, som inte tål mig och mina sanningar. Ingen skall få mærka hur ni censurerade och kastade ut mig nyss. Brottet ska døljas. Kosta vad det kosta vill. Men jag ska skriva om det på bloggen också. Hoppas någon hinner læsa detta i alla fall.
Edit or delete this
LikeShow More Reactions
· Reply
· 3m

Lars William Larsen

Lars William Larsen: Och jag står fast vid att maken till mess som den lutherska mæssan ær, ska man leta efter, en riktigt vidrig teater, næstan lika vidrig som katolska kyrkans offrande av Kristus varje mæssa, deras upphøjande av tortyren. Vad gør ni, era påvliga marionetter? Vem offrar ni på TF? Djuren? De med Downs Syndrom? Vem kastar ni ut till psykiatrikerna? De som liknar Jesus?

Omskærelse ær en ofattbart satanisk rit, och trosrørelsen (bl.a. Livets Ord) ær ofattbart satanisk

Omskærelse (se hær om kvinnlig omskærelse) ær en satanisk rit, det ær rituell våldtæktstortyr och rituell stympning av spædbarn, ett ofattbart sataniskt brott. Tænka sig till, att få sin snopp och snippa stympad och grovt misshandlad næstan genast nær man kommer ut ur livmodern, som vælkomst. Vilket ur-trauma, sæger jag bara. Det ær, i satanisk perversitet, i klass med abort och grov pedofili, dvs. hyper-nazism. Att sæga att Abraham stiftade omskærelsen ær grov blasfemi, att læsa hans historia som fan læser Bibeln (omskærelsens historia ær betydligt kortare). Hela hans historia ær en myt, och skall tolkas symboliskt, omskærelsen ock, det var fråga om hjærtats omskærelse. Annars børjar vi också tro att Gud krævde barnoffer, offring av Isak, strængt førbjudet i all judendom. Grov blasfemi att tro nåt sånt.

Det ryktas på nætet om att det i trosrørelsens kællare, och æven på vissa møten, førekommit øppet sataniska riter och øppet sataniska besværjelser och bøner. Grejer i klass med omskærelse, abort, grov homofili och grov pedofili. Helt realistiskt, med tanke på att Livets Ord, som kommer från trosrørelsen, ær en av de mest sataniska och sliskiga sekter jag kænner till, sliskiga på det svenska viset,

hypersliskiga m.a.o., ohyggligt bedårande och førførisk, påminnande om hur psykiatriker sliskigt driver folk till sjælvmord. Om katolska kyrkan har massvis med pedofila præster, særskilt i Polen, vad då med Livets Ord, som ær mycket, mycket værre moraliskt æn katolska kyrkan? Vad har de før becksvarta hemligheter? Deras bøner och sånger låter sataniska i mina øron.

Ohyggliga vittnesmål har framkommit om vad som sker i kællarutrymmena på Oral Robers University, ett trosrørelse-seminarium. Det ær så ohyggligt att jag inte vill græva i det, man tror det ær en av Jüri Linas myter. Det ær nog det jag vet. Jag såg nog av Satans djupheter i Warzawa. Och hær i Fredrikstad har de æven skymtat, i den febrila jakten på mig på gatan p.g.a. att jag ropat att homofili blivit en religion. Nu blev det jag ropade bevisat bortom allt tvivel. Jag hamnade springa och gømma mig på en restaurang bland folk dær.

Ursækta dessa mørka blogginlægg, men min uppgift var domedagsjuristens hær i værlden.

(8.4.)

Mitt forsvar for den metodistiske syndfrihetslæren. Og en advarsel til Norge.

(dette inlegg er særlig til Norges kristenhet, og innen den, særlig til utbryterne fra Smiths Venner)

Ofte føler jeg meg så fylt av Ånden at det føles umulig for meg å synde - jeg støtter således en form av den metodistiske syndfrihetslæren, at det går an å bli færdig med synden en gang for alle, og aldrig synde mer. Jeg føler at jeg aldrig riktig har vært inne i syndens verden, og har derfor ikke samme kjød/syndige natur som de som har vært dær. Jeg føler meg aldrig fristet til synd, jeg vemmes over den og fornærmes av den. Synd er for meg ikke noe du kan gjøre sånn bare og så be om tilgivelse, synden er for meg helvedesilden, som det er vanskelig å slukke når den har antent et menneske. Det må alle som synder på nåden betenke. Ta ikke lett på synden, dyrk en skjør samvittighet i ditt hjertes hage. Salomo falt til slutt, vem som helst kan falle. Kan jeg falle? Kan jeg miste Herrens And over meg, slik det har gått med Conrad Myrland, mer og mer? En angsttanke for meg. At jeg en dag ska tre inn i syndens verden for alvor, for første gang. Gud vet at jeg har en overfølsom, sykelig samvittighet, en sinnsyk manns samvittighet, og har trøstet meg tydelig med att jeg ikke trenger å gjøre noe særlig for å bli bevart fra

synden, jeg ska bare fortsette det liv jeg har levd i 13 år, og som har gått meg inn i marg og ben og blitt min natur, totalt. Lett det. Han har også trøstet meg med att jeg for lenge siden befestet mitt kall og min utvelgelse, som Paulus skriver om, og at man da ikke synder mere, om jeg noensinne virkelig syndet (jeg hadde en personlig dommedag i Warzawa, en slags life-review). Det hadde vært vanskelig for Paulus å synde i slutten av sin bane, og jeg har ikke levd i verden slik som han. Jeg skulle vel si at det var praktiskt talt umulig for ham, han var Jesu Kristi trell, totalt overgitt. Jesus passer på sine treller, om noen, slike som meg og Paulus, og vil ikke la oss gå utenfor stupet uten å advare oss kraftig. Jeg har aldrig hørt noen sånn advarsel i hele mitt liv, så antagelig var jeg aldrig nære stupet, dvs. å bli antent av helvedesilden, synden. Misstak er ikke samme som synd, mitt liv er fullt av misstak, så perfekt er jeg ikke, men dog uskyldig som spedbarn og mange andre sinnsyke og utviklingshemmede, og jeg føler meg også slik, og har alltid gjort det, unntatt i helvedespsykose og av medisinforgiftnings/hjerneskadeskiddenhet i sjelen. Mye har Satan prøvd for å få meg til å synde og ligne på ett verdslig menneske, når han ikke får meg til å synde, han har prøvd seg med psykiatriske droger og fangenskap hos modefotografen Titti Spaltro for eksempel. Uhyggelig. Satans dybder. Dette får meg til å føle en slik slektskap med Jesus, som ifølge legenden aldrig smakte helvedesilden, synden. At jeg har dette samme, åpenbartes for meg først i Warzawa, etter min personlige dommedag, da jeg oppsto fra de døde symbolskt og gikk inn i himmelen i ånden, det samme som Jesus og Paulus og Enok og Elias fikk opleve - å fullende løpet slik at man er rede til å tas op til himmelen på underlig vis. Jeg trodde også at jeg skulle dit opp, men Gud ombestemte seg i Warzawa (det kan han gjøre), og tok meg til Norge isteden for å ta meg til den store nasjonalparken i Lettland der jeg hadde tenkt å forsvinne for godt fra menneskene, dvs. gå inn i himlen, både på jorden og på andre siden. Jeg hadde tenkt å dø der. Før eller senere. Leve der og dø der, med dyrene. Men Gud trengte meg til å holde dom over Norge, mitt hjemland, for det landet har fylt sine synders mål (jeg har t.o.m. fått milt, indirekt taleforbud og praktiskt talt indirekt adgangsforbud til møtene hos utbryterne fra Smiths Venner, Vatnar-falanksen, mine tanker er ikke ønsket i det hele tatt og jeg får ikke gå barbeint der, dvs. de jager meg ut, jeg går alltid barbeint. Og dette er forsamlingen som Herrens Ånd viler over!!!!), ikke bare Polen. Norge, verdens rikeste og mest homofile og kanske mest sleipe land * (tevler med Sverige her), Polen var ærlig i sammenligning. Jeg godtar Guds kall, og forsvinner ikke enda. Kanske jeg gjør det til sist, kanskje jeg får lov av Gud, slik Elias fikk, slik hater jeg sivilisasjonen, og slik elsker jeg dyrene og skogen, dvs. himlen. Men om Gud har kalt meg, skal han også beskytte meg, og derfor våger jeg nå igjen å være i Fredrikstad. Om folk

begynner å plage meg med psykiatrisk tvang, medisiner eller psykiatriske fengsler (det er det rette ordet på det) her i Norge, og ødelegge det Gud bygger opp i sjelen min av romantikk og levendegjørelse etter seneste ødeleggelse, da tror jeg Gud gir meg lov til å forsvinne for godt, og ingen kommer til å kunne hindre Gud i hans beslutning da, ikke med alle verdens poliser og all kontroll og teknologi i verden. Gud kan ødelegge mikrochippen i hånden min hvor lett som helst, slik han gnagde istykker mikrochippen til Marcus Beijar Mellin, med sine himmelske atomer (dere kan intervjue ham på Facebook om dette, søk på Marcusbm Bm, om dere er intressert av sannheten og ikke bare av å spotte sinnsyke). Han har ikke trengt å gjøre det enda, men jeg advarer dere på det sterkeste. Gud kan ta meg hjem i en stor skog. Det var nesten at han gjorde det i vinter i og med mordforsøket på meg i skogen uttafor Warzawa i Polen (han kunne ha latt dem treffe hjertet, jeg har skrevet mer om det her), men han ville trøste Norge med en barmhjertig dommedagsjurist. Og han hadde kunnet følge sin plan å la meg dø i skogen i Lettland, men han ville trøste Norge gjennom meg. Om dere driver meg til selvmord, dere nordmenn, med psykiatrien, slik Satan har forsøkt så mange ganger, da gjør dere bare deres egen dom enda værre. Dere skyter op dommedagen igjen, myrder dommerne, som så mange ganger før, og en dag får dere ikke flere menneskelige trøsteprofeter, dere har myrdet dem alle sammen, Gud står maktesløs. Han kan ikke trylle dem frem, de luttres frem gennom lange tider, i store trengsler. Så vær forsiktig, jeg ber dere, med alle oss sinnsyke.

*der man for en lang tid siden har begynt å uttale ordet kjærlighet på en skikkelig sleip måte, sånt finnes ikke i Sverige

Bøn till ænglarna; håll friare borta från mig

Bøn till ænglarna: låt mig inte finna min tvillingssjæl innan vi ær færdiga med arbetet i Nya Jerusalem och læmnar alla staden før gott. Jag måste ha arbetsro, och mitt romantiska kænsloliv ær så førstørt av psykiatrins droger att det kænns som om det tar minst tre år av trygghet och ro och stabilt arbete i himlen før att det ska återstællas till sin forna hærlighet, det jag hade føre 2007, innan Skogs-Davids (David Petrov, "den sataniska Robin Hood") helvetiska ande dræpte all romantik i mig (internetpoliser har raderat mitt blogginlægg om honom och vad som hænde i min sjæl runt den 2.9.2019 nær den eviga soluppgången børjade efter min bønenatt på McDonalds, førklara det den som kan, det var tydligen før riskabel information før dem, inlægget ær førlorat før gott, det samma gæller mitt inlægg

om "Superkulturmannen", Andreas Bjørsten, førklara det den som kan, min blogg hærjas det med och censuras vilt). Dvs. det måste hinna væxa lite andlig mossa på min sjæl. Som inte rivs av stændigt av sjælsdødande droger, en av mina største trauman. Mossa ær det skøraste i naturen (lavar ock) som tar længst tid att bildas, det som skadas mest av civilisationens framfart, och det samma gæller de romantiska kænslorna, de tar længst tid av allt i universum att læka och mogna, ty det ær det skøraste i mænniskan. Så hærmed ber jag om att få vara i fred från alla kvinnliga friare, på jorden och i himlen, i fred från alla parningsførsøk och all slags flirt. Låt mig vara, jag har viktigare saker før mig. I flera år framøver. (8.4.)

Jeg blev jagd på gaten i Fredrikstad, våger ikke å være dær mer

Kjære venner, jeg ble nødt til å flykte fra Fredrikstad, der jeg har bott i over tre uker nå, bl.a. hos min bror Erik, fordi jeg våget å si at homosexualitet var en sykdom og noe unaturlig, og ble jagd på gaten p.g.a. dette, tills jeg måtte gjemme meg, to ganger rett etter hverandre. Den andre gangen av en ung mann som ble som en djevel i fjeset. Jeg sier ikke hvor jeg er no, av forståelige grunner, jeg vil ikke gå omkring i paranoia. Hils dette til Erik bror min, at jeg aldrig mer vil tilbake til Fredrikstad. Grensen er nådd. Nå er jeg helt hjemløs igjen, helt og holdent loffer, jagd ut av hjemmebyen min, hjemmet mitt i over tre uker, og elsket. Så jeg fortsetter mitt liv i Polen her i Norge, akkurat det samme liv som jeg levde der, hvor jeg er i hver by så lenge det er trygt, og det er sjelden veldig lenge, ska jeg si dere. En livsstil som ligner veldig på apostelen Paulus' livsstil, om dere har lest hans brever og Apostlenes gjerninger, Paulus, en av mine helter, helt klart en brudesjel av sjeldent mot og styrke.

Forstå meg ikke feil, jeg er ikke homofob, førfølger ikke homoseksuelle på noen måte, vil bare snakke åpent og trygt om tingene, i gjensidig respekt. Og jeg synes det er veldig tåpelig å blåse opp deres sak, for og imot, på den måten vi gjør idag. En sykdom er ikke en synd, bare man ikke plager hverandre aktivt med den, og å knulle hverandre i rompehullet er å plage hverandre, altså grov synd, det vet jeg av egen erfaring. Det gjør skikkelig vondt og er veldig ubehagelig i begynnelsen. Ja, det er fryktelig unaturlig, helt enkelt, og den som ikke skjønner det er åndelig død. Ingen dyr gjør sånn, selv om de er homoseksuelle, vilket iblant er tilfelle. Å kysse med samme kjønn er unaturlig, men ikke mer enn å bærse i en toalett er unaturlig. Alt som er unaturlig er ikke synd. Dette må homofobene forstå, og ikke blanne seg oppi at man forelsker seg i samme kjønn. De homofile har sin vei, det er ikke synd de følelsene de har, selv om det er sykt. Herren skal helbrede

dem i sin tid, og vi må være tålmodige. Ikke presse dem til forbønn for sykdommen sin heller, det er åndelig voldtekt, påminner om hvordan homofile i mannsrollen voldtar de i kvinnerollen gjennom maktspill. Stadig, gang på gang. Lev og la leve, bare ingen plager hverandre.

Men at man blir grovt forfulgt fordi man sier homosexualitet er sykt, sier bare noe om hvem som er de paranoide her, hvem som har en hellig ku her. Homosexualitet har blitt en egen gigantisk religion med sine egne ufeilbarlige dogmer og hellige kuer, sine taburegler. Religionen heter HBTQ-bevegelsen, og har revet med seg selv de beste. Helt fanatisk og fundamentalistisk, som de værste muslimene, ja enda værre. Du kan bli kasta ut av Facebook får å ha kritisert denne religionen, jagd på gata som om du var grovt kriminell, ja riskere fengsel. Men ingen har kunnet bevise at man er født homofil, det finnes ikke et eksperiment du kan gjøre, ikke en analyse du kan gjøre, for å bevise denne dogmen. Alltså har denne teorien alle kjennetegnene for å være en klassisk dogme som ingen får kritisere om de vil være trygge. Uhyggelig. Rene middelalderens pavedømme. Hele vesten er i dens klør, totalt. Vesten som liksom ska være så tolerant. Du får godkjenne homofili i Iran teoretisk som akademiker uten å riskere å bli jagd ut. Det er inget lovbrudd i Iran å godkjenne homofili rent teoretiskt, kanske er det å gjøre det praktiskt, jeg vet ikke. Det er bare en ideologi blant mange i dette langt mer sant multikulturelle land. Iran tror offisielt ikke på Holocaust, men du blir ikke jagd ut om du tror på Holocaust, Iran har massevis av jøder som lever der i fred og ro, og har levd der i fred og ro i lange tider.

Så, mine venner, nå riskerer jeg både mitt Facebook-konto og min blogg ved å være litt gammeldags i disse tinga, bare aldrig så lite, så ekkelt har det blitt på internet, dette ytringsfrihetens paradis. Men jeg vil heller hinne å advare folk for dette nye pavedømme av politisk korrekthet, riskere min sikkerhet på internet, igjen, enn å la folk tro at alt er vel og ordet er fritt. Denne gangen sparer jeg alt jeg har skrevet på denne bloggen, før jeg poster dette. Så utrygt har det blitt i dette helvedeshull kalt internet, full av uhyggelig, satanisk, hårreisende unnergrunnsvirksomhet som ingen våger å avsløre og kritisere, for å ikke miste alt de har på nettet. Hutte meg tu! Helvede på jord!

Vil englene redde meg denne gangen også fra å bli kasta ut for godt, nådeløst og iskallt uten advarsel, slik sist når jeg fornektet Holocaust? Ska bli spennende å se. Jeg begynner å bli skikkelig trett av internet og Facebook og alle Facebookvennene mines taushet, likegyldighet og nonchalans, deres ignorering av meg og deres uvilje til å svare på mine chattmail, at jeg mister ikke mye om de

kaster ut meg nå, jeg slipper helvedet, helt enkelt. De censurerer meg allerede nå, noe veldig, på inmarige måter, ska legge seg i alt jeg gjør på Facebook, ned til hva jeg får skrive i chattmailene mine, som de tydeligvis gang-stalker (gjeng-spionerer på) også, jeg har ikke noe privatliv i det hele tatt, jeg ble chippet i høyre hånd med en chip (jeg ser den som ett lite mørkt sandkorn mitt i håndflata, den var der aldrig før) som gjør at polisen kan følge med meg, hvor mye vet ikke jeg, 2008 fikk jeg chippen, første gang jeg var i psykiatrisk fengsel, og jeg fikk denne chippinga bevist for meg selv bortenfor alt tvil i Warzawa ((har visst om den siden 2011), da jeg merket hvordan de klarte å opspore meg gang på gang, selv mitt i skogen uten noen forklaring, den gangen da de prøvde å drepe meg med elektriske stråler i hjertet, strålen skadet et ribbein over hjertet mitt alvorlig, og jeg led lenge av det, sakte er skaden leget nå. Hva for slags teknologi de brukte vet ikke jeg, men jeg kjente det flammet til på merkelig vis da strålen traff meg, og etter det hadde jeg veldig vondt i ribbeinet over hjertet. Ingen var i den lille skogen jeg sov i den natten, langt uttafor Warzawa, eller snarere prøvde å sove i,
så de må ha gjort dette på distanse, med noe merkelig superteknologi. Jeg flyktet hals over hodet fra den skogen etter mordforsøket. Det føltes uvirkelig, det hele.

Tydeligvis er jeg en farlig mann, regnet for farlig, for schizofrent kriminell. Det forklarer chippen 2008. De har chippet andre schizofrene også, jeg har vidner som kan vidne. Ikke rart det. Vi er jo uberegnelige ifølge myndighetene, og truer samfunnets orden. Så det forklarer hvorfor jeg er gang-stalket også på internet, trakassert og spionert på noe veldig. Vet CIA om meg? Man blir paranoid.

Far och Josef ær sårade væktare på Sions murar som skriker før høgt
Publicerad 2019-04-03

Ett tillægg till denna artikel om min far och Josef:

Varfør har min far och min bror Josef blivit som de blivit? Jag ber vænnerna i Norge och min familj och slækt sætta sig in i deras historia, så de førstår och førlåter istællet før att førdøma. Jag ska hjælpa dom på traven:

Far och Josef ær, som jag sagt i artikeln jag lænkar till ovan, troende, och står fast i deras tro fortfarande, står fast i Smiths Vänners (min moderførsamling) alla ursprungliga læror, och lider snarare av att vara alltfør trogna dem istællet før av att vara avfællingar. Mycket bættre det æn avfall. Grundlæggaren av Smiths

Vænner var en helig man enligt mig. Det ær gott att vara trogen hans læror, fast man dock bør gå vidare och læra sig mer.

Varfør har då far och Josef blivit så lagiska och hårda, vilket inte gamle Smith, grundlæggaren, var? Det ær en tragisk historia.

Far har varit troende hela livet, ænda sedan barndomen, han har alltid varit frælst, sa en gammal væn till far, till mig. Och han var mycket god som barn och ung. Han var så helhjærtad att han satsade hela sitt liv på Smiths Vænner, och t.o.m. flyttade utomlands, till Finland, bara før att missionera før sin Herre och Mæstare, læmnande alla vænner och hela slækten bakom sig. Som 25-åring, strax efter giftermålet med Heidi min mor. Far och Heidi grundlade Smiths Vænners førsamling i Kyrkslætt, deras første førsamling i Finland, enligt mig och antagligen också himmelska kyrkohistoriker. Praktiskt sett var det så. Så han ær rætt kænd i Smiths Vænner, och var nærmast en rival till Gunnar Gangsø, som leder førsamlingen i Finland idag, och också kom tidigt med. De førsta riktiga, større møtena i Smiths Vænner-førsamlingen i Finland hølls i fars hem på Tolls, i Kyrkslætt, i møteslokalen på første våningen, invigd før møten. Detta vill inte Gunnar Gangsø gærna veta av. Rætta mig om jag har fel, jag vet i alla fall inte om andra møteslokaler æn denna i børjan.

Far ær så djupt involverad i Smiths Vænner, har varit så mycket i førbønens tjænst før den, kæmpat så på dess murar som væktare, att nær han blev brutalt utkastad ur rørelsen 1992, førlorade han næstan hela sitt liv. Han tappade næstan alla sina vænner (som var otroligt många), som alla fryste ut honom, bara p.g.a. att han inte godkænde den nya ledaren i Smiths Vænner, som kapade makten 1992 på de brutalaste sætt, genom att vænda ungdomen mot de ældre genom en konstgjord "væckelse". Så han satt kvar med några få vænner i Finland, som føljde hans exempel, och høll små familjæra husmøten med dem, nerbrutna av sorg, utstøtta. Det var som att førlora sitt hem, som att gå i landsflykt, andligen och fysiskt. Far fick så djupa sår av detta, att han aldrig blev færdig med denna utfrysning, utan fortsatte att spekulera i det och førsøka stoppa och avsløja brottslingarna, och han gør det den dag i dag, samma gæller Josef, som också sårades djupt, som också var involverad i Smiths Vænner runt den tiden då "væckelsen" børjade. Han kan heller inte læmna saken bakom sig.

Varfør har inte utbrytarvænnerna i Norge samma problem? De har alltid haft många runt sig av utbrytare, det hade inte far och Josef, de kænde katastrofen

mycket starkare. Førsamlingen i Finland var inte stor, så de førlorade næstan allt. De allra flesta utbrytare var norrmæn och danskar.
Fars och Josefs sår från denna utfrysning blev inflammerade, som gjorde att såren hade svårt før att læka. De ær soldater i Herrens krig, det ær svårt att førneka, och ingen bild passar så bra på dem, som bilden av væktare på Sions murar (tænk på sången "I tidens dype mørke", far och Josef skulle ælska den). De har blivit sårade av Satans pilar, inte p.g.a. några egna synder, utan p.g.a. andras synder. Man skuldbelægger inte en væktare på muren som fått en pil i brøstet. Fars och Josefs sår næra hjærtat ær så inflammerade, att de fått skræck før allt som luktar minsta avfall från fædernas tro, allt som luktar Kåre J. Smith (ledaren før Smiths Vænners Brunstadfalang idag) och "skøkokristendom", kristendom som prostituerar sig med værlden, med tidsandan. Detta ær bakgrunden till deras hårda behandling av mig, t.ex., som haft mina pingstvænfaser och Roseniusfaser och muslimska faser. De ælskar mig så att de vill bevara mig från att bli en andlig horkarl. Och de klarar inte att se på mina stora lidanden, utan varnar mig stændigt, och ber før mig på varje husmøte, har jag før mig. Det ær førståeligt, så gør førældrar. Far och Josef har sånt trauma av allt som luktar "religiøst", dvs. all prostituerad kristendom, att de skriker før høgt nær de ser några sådana faror som hotar, dær de vandrar fram och tillbaka på Sions murar, spejandes efter tidens tecken. De skræmmer folk med sina skrik, om demoner och besættelse och andligt krig. De læser ju stændigt i Jessie Penn-Lewis' bok "Krig mot de hellige" (som kan læsas gratis på nætet på norska hær), vet inte hur många gånger de har læst igenom den tillsammans på sina møten, och jag ær medskyldig till detta, jag var den som på førunderliga vægar fick tag i den første utgåvan de hade, samt æven den finska utgåvan de har. Jag ångrar det inte, ty den boken trøstar dem, den talar om dem, deras situation, de ær ju soldater i Herrens krig, med månget hårt slag bakom sig. Men de borde læsa boken andligt, symboliskt, vilket de kommer att gøra en dag. Idag påminner de mer om bokstavstrælar (fast de ær døpta med Anden båda två), och det leder till mycken førvirring och månget øvertramp. Som att skræmma folk med demoner och helvete. Prata stændigt om demoner. Ja, demoner finns, men inte som svævande andar i luften, men det finns folk som ær som demoner, såsom Laura Hellsten, djurplågaren på teologiska fakulteten i Åbo. Pappa och Josef skulle spy andligen av hennes grejer, och komma fram med demonsnack øgonblickligen.

De har spytt andligen av många grejer de, Josef och far. De ær øverkænsliga. De har spytt av Spirens grejer i utbrytarmiljøn från Smiths Vænner, och jag æcklas ock. De har varnat starkt før Spirens grejer, de har blivit en skøkoførsamling, menar de, och jag håller med. Før øvrigt menar jag att Josef och far ofta har rætt i

sin kritik av olika avfallsgrejer inom Smiths Vænner och dess utbrytarmiljø. Jag ær ju ænnu mer konservativ æn Josef och far, jag ær ju ultraradikalkonservativ, med ett lustigt begrepp.
Far och Josef vet att vi lever i den allra sista tiden, de menar det ær natt, kanske mitt på natten, alla ær avfællingar, æven de kristna, Jesus finner knappt tro nær han kommer tillbaka. De har rætt. Jag finner knappt nån tro heller. Alla horar, sjælv de bæsta. Alla ær skøkokristna. Men Vatnar-falangen, utbrytarnas huvudfalang, som Spiren ær ett utskott av, ær dock såpass ødmjuk att Herrens Ande fortfarande vilar øver dem, trots stark kritik, delvis berættigad, från Josef och far, och det ær ett mirakel att Herren ær med dem, inte många førsamlingar idag har den førmånen, kanske Zac Poonens førsamling i Indien har det ock. Den liknar mycket på utbrytarna från Smiths Vænner. Ækta tungotal på møtena ær ett tecken på att Herrens Ande ær øver en førsamling, och det hittar du aldrig, aldrig hos pingstvænner och andra frikyrkliga førsamlingar. Det ær tungotal som får dig att gråta och bæva inombords nær du hør den. Jag har haft tungomålsgåvan, en ækta sådan, så jag vet vad jag talar om.

Allt detta gør att jag nu står upp før att varna vænnerna i Norge før att førdøma min far och Josef eller gøra dom något illa, straffa dom på något som helst sætt. Jag sitter mycket hellre med dem i deras husførsamling på Lyckobo æn på Spiren. De har salt mat, inte slisk.

Problemet mørk materia ær løst
Publicerad 2019-04-02

Jag kom før någon månad sedan på løsningen på fysikproblemet mørk materia, vad det kan vara før något. Mørk materia ær vad som tar vid dær det levande universumet slutar (det levande universumet ær begrænsat i omfång), både ut i makrokosmos, och in i mikrokosmos (vid nåt skede, nær man går till mindre och mindre med elektronmikroskop, upphør det levande livet, och du kommer till ett tomrum som ær mørk materia. Så vi består till stor del av mørk materia, ett mærkligt faktum).

Jag har inte læst denna insikt i någon bok, den kom som en ingivelse ovanifrån. Jag skrev en artikel om det på Warzawa mentalsjukhus och skickade den per post (i ett brev som jag smuggade ut ur avdelningen, personalen ville inte hjælpa mig med att sænda brevet) till vetenskapsfilosoferna på Warzawa universitet, jag kænner en professor i vetenskapsfilosofi dær.

Svar til Erik Pavels Petersens svar på mitt brev till utbryterne fra Smiths Venner
Publicerad 2019-04-02

Hei Erik! Takk for svar på mitt brev. Jeg skjønner at det kan synes merkelig at jeg framstår som lærer, og at du synes det er hovmod, men faktum er at jeg har aldrig sluttet å være Jesu etterfølger siden jeg omvente meg som 12-åring, selv når jeg ikke trodde på livet etter døden en tid, og det er dette, Jesu etterfølgelse, som teller, og får oss å vokse i troen, uansett hva vi tror. Så jeg har aldrig vært frafallen. Dessuten er jeg ateist fortsatt, men en jødisk ateist som tror at Jesus er messias. Min gud er en blandning av halvpanteisme og polyteisme, ligner på urfolkenes gud, indianernes gud i skogen. Om du skjønner dette, kan du forstå at det går en linje i mitt liv som går opad, ikke hit og dit, frem og tilbake. Jeg har stadig gjort fremskritt i troen, og mine utflykter i andre religioner er bare en del av dette. Men det er ikke rart att trangsynte fundamentalister som Smiths Venner og utbryterne derfra synes jeg er frafallen eller har vært frafallen, og synes jeg nå er hovmodig som vil lære. Men jeg lærer jo hele tiden, og har lært hele tiden! På bloggen og i foredrag i Stockholm! På bibliotek! Ikke kan jeg slutte med det for å spille ydmyk! Jeg er en veldig belest teolog, og kan lære, hverken jeg tror på Jesus eller ei, det kan alle beleste teologer hverken de tror på Jesus eller ei, vi må respektere deres dannelse, ellers er det vi som er de hovmodige.

Varm hilsen Lars

Brev till utbryterbevegelsen fra Smiths Venner, særlig dens Vatnar-falanks
Publicerad 2019-04-01
Kjære venner!
Etter å ha vært nesten tre uker i Norge, og etter å ha omgåets flittig med mange av vennene innenfor utbryterbevegelsen fra Smiths Venner, samt bevistet to møter i venneflokken vår, fra Vatnar-falanksen, har jeg gjort meg følgende refleksjoner:

Vennene virker ikke å være helt trygge på meg, virker ikke riktig å vite om de kan regne meg som en av sine, om min omvendelse seneste sommer er ekte, og jeg kjenner det i luften, noe som får meg til å ikke våge å vitne, og spørre om lov å få synge en sang, som jeg sang med skjelvende stemme, nervøs og usikker.

Mange av vennene har vært borti mine skriverier på internet ved et eller annet tilfelle siden 2006, da jeg begynte å blogge, og mange vet at jeg ikke er noen renlærig smittevenn. Jeg har mange rare tanker, synes de, og de er usikker på hvordan de skal bedømme meg. Er jeg frafallen? Er jeg en vranglærer? Er jeg en førfører? Det finnes de som mener dette, bl.a. min far, og han prøver å få folk med seg i denne bedømning. En lærer er jeg i hvertfall, en som prøver å spre sitt, og dette skaper problemer blant vennene. De vil helst ha taler og vidnesbyrd som bekrefter det de tror på, ikke noe forstyrrelser av fremmed teologi. Det er forståelig. Et eksempel på dette, var att jeg ikke hadde lov å sette noen adventistiske bøker på bordet i hallen i Dilling misjonshus i søndags, for att folk kunne ta de gratis, bøker om de siste tider. Jeg har jo gått mye hos adventistene, og liker deres bøker, selv om det er mye jeg ikke er enig i. Det var ikke akkurat min teologi jeg ville spre, men istedet bygge broer mellom utbryterbevegelsen fra Smiths Venner og adventistene, men dette liktes ikke, det ble til att det var jeg som skulle spre mitt, spre fremmed lære. Smiths Venner har aldrig vært gode på økumenikk, fellesskap med andre kirkesamfunn, og heller ikke utbryterbevegelsen, og dette ble bekreftet enda en sørgelig gang. Men selvfølgelig er utbryterbevegelsen langt mykere her enn Brunstadvennene. Men de tålte altså ikke mitt lille sprell. Det gjorde meg skuffet, så jeg mistet lysten til å synge og vitne, noe jeg hadde hatt lyst til før. Det hele ble liksom til et inoffisielt indirekte taleforbud, man ville ikke høre meg, ikke se meg, hva jeg hadde å komme med, som var de adventistiske bøkene i førstningen. Jeg fikk ikke komme med mitt. Hva ska jeg da gjøre på talerstolen? Holde meg til gamle Smiths lære? Nei, jeg kan ikke hykle. Jeg hadde dratt opp mine yndlingslærer, langt utenfor utbryterbevegelsens råmerker. Og jeg hadde kanske riskert et milt taleforbud, sagt med stor forsiktighet, etter et sånt vitnesbyrd. Dette klarer jeg ikke, jeg holder munn gjerne før en sånn pinlig situasjon hinner å opstå. Og at jeg er reisepredikant, og liker å lære andre, kan jeg heller ikke hykle med på møtene. Skulle jeg sagt noe på møtene, skulle jegselvfølgelig hatt vitnesbyrd som lignet på lærende taler, noe som skulle vekke enda mer opstyr. En debatt om Lars er en vranglærer hadde nok opstått. De i utbryterbevegelsen som leser min blogg kan godt skjønne hvorfor. Og det hele kanske ville ende med at jeg fikk et milt, indirekt adgangsforbud til utbryternes stevner, sagt med stor forsiktighet, slik jeg fikk et milt, forsiktig, inoffisielt adgangsforbud til Menighetsfakultetet i Oslo, de troendes teologiske universitet, som jeg besøkte for noen dager siden, med mine vanlige, typiske fantestreker. Ja, i virkeligheten har ikke lederen Thorleif Hansen klart å svare ja eller nei på mitt spørsmål om jeg får en soveplass på Vatnar i påske og sommer, dvs. blir akseptert som gjest. Han skal vurdere det, har han sagt.

Jeg håper han leser dette, og om ikke, at folk gjør han opmerksom på denne tekst, så han får seg til å lese den. Han har jo internet.

Min far mener jeg er så farlig at han ska jage meg ut fra Vatnar stevnested om jeg kommer dit i sommer. Det får han selvfølgelig ikke gjøre uten tillatelse fra Thorleif Hansen, ellers blir det et lovbrudd. Men nå skjønner dere hvor inflammert det hele er. Visse skulle støtte opp om min far, dvs. de mest konservative. Jeg er en vranglærer og forfører, dermed basta. Kommer og ska forføre ungdommen, osv. Kanske Thorleif ikke vil ha sånt bråk på Vatnar, og vurderer at det er best å gi meg et milt, forsiktig, inoffisielt adgangsforbud. Tenke seg til om bror min Josef kommer også, hvilke pinlige situasjoner som kan opstå, oprivende for alle.

Jaja, dette er ting som vennene får vurdere, om de er så glade i meg att de vill ha meg med uansett hvor pinlig det blir, eller om jeg rett og slett er sinnsyk og en førfører. Visse mener jeg er sinnsyk. Det mener jeg og, forresten. Jeg har mange sår i sjelen jeg. Mange rare tanker og. Man blir litt rar når man tenker for mye.

Men om dere vil at jeg ska si noe, eller synge, får dere opfordre meg, jeg er for blyg og sky for å våge å si noe eller synge noe mer i et slikt klima som er runt meg blant vennene. Om dere opforder meg, holder jeg helst en bibelsamtale i gammel stil, slik de gjorde i begynnelsen av Smiths Venners historie. Slik jeg holder på hos adventistene. De har alltid bibelsamtaler, og jeg er veldig aktiv i samtalene, sier ofte mest av alle. Det blir vel en bibelsamtale over åpenbaringsboken, min favorittbok i verdenslitteraturen, en bok jeg har grunnet over ekstremt mye. Og da vil jeg høre alles meninger, og det skal være en liten gruppe, ellers klarer jeg ikke det. Så jeg liker alltså ikke å holde taler, jeg har ikke talegaver, liker heller ikke å vitne, knapt å synge på møtene. Trives best i intime samtaler i små grupper, akkurat som Paulus, som mest holdt samtaler med jødene i synagogene omkring, talte nesten aldrig. Også med de kristne holdt han samtaler mest. Det var det vanlige på den tiden. Det er også slik muslimene gjør i sine moskeer ofte, og de har bevart mye av jødedommen. En imam sitter på gulvet med sine disipler runt seg, og så samtaler de om Koranen for eksempel. Klassisk undervisningsmåte. Antikk. Jeg er så gammeldags at jeg ikke liker noe annet enn dette. Og jeg vill selvfølgelig helst sitte på gulvet, slik min sed er, en sak jeg har lært av bl.a. muslimene og hippiene, det var det jødene på Jesu tid gjorde, Jesus og disiplene og. Paulus holdt samtaler med jødene i synagogen sittende på gulvet med nysgjerrige jøder omkring seg. Jeg går runt i moskeer og samtaler med muslimer, ofte sittende på gulvet, dog ikke med mange runt meg. Jeg er misjonær bland muslimene, en vandrerpredikant kort og godt. Og blant mange andre og. Og så er

jeg ikke kristen, men messiansk jøde (er etnisk jøde og, har litt taterblod, og tatere er indiske jøder), og jeg håper disse ikke er ansett som forførere hos utbryterne fra Smiths Venner, mange av mine ting ligner på deres, som det att jeg ikke tror på treenighetslæren, eller ikke tror att Jesus var den allsmektige Gud eller Gud på noen som helst måte, bare ett menneske (det finns et helt spekter av messianske jøder, fra veldig kristne til veldig jødiske, det er de senere som ikke tror Jesus er Gud, og jeg er en veldig jødisk messiansk jøde). Eller at jeg ikke tror på helvedet i det hele tatt, eller att jeg tror att himlen er ett fysiskt sted, helt fysiskt virkelig, ikke
svevende ånder som kan fly. Eller at jeg holder sabbaten gjennom å gå hos adventistene alltid når jeg har mulighet, får aldrig tak i synagoger, prøvde å komme in i en en gang men ble kasta ut i døra. Eller at jeg er veganer slik mange messianske jøder er, eller at jeg er mystiker, slik mange messianske jøder av hasidiskt slag er. Eller tror på reinkarnasjon i en merkelig form, mange hasidiske jøder tror på reinkarnasjon på en ikkeasiatisk måte. Eller ber tidebønner nesten på gammelt jødiskt vis, slik Jesus og apostlene pleide å gjøre i templet og synagogene, men som jeg gjør med muslimene, da de står jødedommen nærmest, når jeg ikke får tak i synagoger, og fordi de ikke gjør det lenger i synagogene. Ja, listen kan gjøres lang. Som dere forstår, er jeg jøde mye fordi Jesus var jøde, ikke kristen. Jesus var ikke kristen, og ikke Paulus og apostlene heller. De var alle messianske jøder, som var helt tro mot jødedommen, mitt i att de trodde Jesus var messias. Alle første kristne var av dette slaget. Dette sier jeg etter grundige studier i teologi. Om utbryterne i Smiths Venner synes vi ska ha en annen religion enn Jesus og apostlene, da er det de som er frafalne, ikke jeg. Jeg lurer på hva Conrad Myrland og Odd Myrland synes om dette, disse to ekspertene på jødedom og Israel. Håper de leser dette.

Så, nå er hovedpunktene i min forførelse tellet opp, og jeg ber vennene å vurdere dette, og avgjøre om jeg er verdig til å komme på stevnene. Og vurdere om de har noe å lære av meg, noe å lære av teologi, av jødedom, kanske de ikke liker jødedom i det hele tatt. I praktikken. Jeg klarer ikke utbryternes menneskettilbedelse, tilbedelsen av Jesus, ingen ekte jøder gjør det, og dette får jødene til å tvile på at Jesus er messias, slik jeg også har gjort noen ganger. Tilbedelse av Jesus leder til tilbedelse av andre mennesker, folk som gamle Smith og Aslaksen, til att man blir kasta ut om man tenker en tanke som ikke gamle Smith hadde likt. Jeg vil advare utbryterne mot en slik avgudsdyrkelse, de er det farlig nære mange ganger, og behandlingen av meg vitner om dette.

Jeg ønsker svar på dette brev, gjerne fra Thorleif Hansen, men svar fra andre er også velkomne.

Vennlig hilsen, Lars Larsen, deres bror i Herren.

Det skedde ett mirakel, mitt Facebookkonto och min blogg återupprættades
Publicerad 2019-04-01

Jag fattar ingenting, men førra tisdagen blev jag kastad ut ur Facebook før att jag hade førnekat førintelsen dær, vitt och brett, och strax efteråt raderades min engelska blogg, den jag skriver på nu. Jag førsøkte allt før att skapa ett nytt Facebookkonto, men lyckades inte. Sen i misstag, igår, mærkte min bror Erik att det gick att klicka på lænkarna till min blogg på Facebook, att man kom till min engelska blogg, och då fick jag hopp, och undersøkte vad som hade hænt. Jo, idag upptæckte jag att både bloggen och Facebookkontot ær återupprættade. Vad som har hænt går øver min fattningsførmåga, visste inte att sånt var møjligt. Ær det ænglarna som har varit ute igen? Vanligtvis ær du ute før gott om du førnekar førintelsen vitt och brett på Facebook. De tror du ær nynazist. Kanske dom som kastade ut mig hajade att jag inte ær nynazist? Kanske dom studerade mina texter? Må vara. Dom ångrade sig væl. Men detta anser jag vara ett mirakel. Tack, ænglar och infiltratører på nætet.

Jag kastades ut ur Facebook idag (I was thrown out of Facebook today, forever, for denying Holocaust)
Publicerad 2019-03-26

Vænner, trist att rapportera detta, men jag blev kastad ut från Facebook før gott idag p.g.a. att jag postade ett blogginlægg igår dær jag førnekade førintelsen, på Facebook. Utan en enda varning, utan ultimatum, så jag hann inte spara några av mina chattmejl, och inte heller sæga farvæl till vænnerna! Så mycket var yttrandefriheten værd på Facebook. Facebook ær hyper-nazistiskt. Tio års chattkorrespondans ær således førlorad før gott, och jag har varit en otroligt flitig chattare, det vet mina Facebookvænner.

Mitt sista band till Systemet brøts således. Jag har ingen telefon, ingen email, ingen Facebook. Ensam går jag vidare, en sårad soldat från fronten i Polen, Auschwitz' hemland.

Jag når inte Marcus Beijar Mellin (kanske min næstbæsta væn) længre, når honom bara på Facebook, men vill ni som kænner honom och læser detta, meddela honom detta jag skrev hær? Och be honom læsa detta? Vi førstod tillsammans att jag riskerade totalblockering genom att posta inlægget med førintelseførnekelse, men det var det vært. Jag ångrar inte. Många læste inlægget på Facebook. Och nu blir Facebooks hyper-nazistiska kontrollsystem avsløjat, æn en gång. Vilka slemmiga meddelanden dom sænde mig på norska efter blockaden. Som om dom var værldens godaste och snællaste folk som bara tar hand om mig och Facebook. Man spyr.

Sprid ryktet om detta, och hæng ut Facebookpoliserna, dom ær værda att skællas ut och få stora bøter eller fængelsestraff. Dom har førnekat førintelsen dom, de verkliga førintelserna, abortførintelsen och psykiatriførintelsen, dær man systematiskt driver folk till sjælvmord! Den hypernazistiska førintelsen, m.a.o.!!!

Øppet brev till psykiatrin i Stockholm Sødra angående sufipoeten Marcus Beijar Mellin, med en kommentar av en av hans advokater
Publicerad 2019-03-26

"Till psykiatrin i Stockholm Södra. Marcus Beijar Mellin är en god vän sedan december år 2017. Vår vänskap har prövats så som varje god vänskap sig bör och klarat av denna prövning med berömd godkänd. Under de år jag känt Marcus så har han utan undantag visat upp ett lugnt & samlat intryck, han aldrig förlorat sitt allt igenom goda humör. Jag har umgåtts med honom periodvis intensivt. Jag har egen erfarenhet sedan 40 år av oräkneliga psykiskt sjuka att jämföra med. Marcus har aldrig påvisat schizofrent beteende i mitt sällskap. Som en välrenomerad lekman så måste jag säga att hans diagnos förvånar mig högst avsevärt. Jag har träffat väl så många personer med denna diagnos och har en bestämd uppfattning om att Marcus är feldiagnosticerad, vilket genom åren inneburit en rent psykologisk tortyr för Marcus. Han har levt i mer än 10 år under en fruktansvärd stress, som ett jagat villebråd. Det kan orimligen vara samhällets intention att plåga försvarslösa Svenska ärliga hedersamma hjälpbehövande medborgare på detta vis. Dagens psykiatri kan orimligen likställas med övrig somatisk sjukvård, där man kan fastställa en säker diagnos via provsvar. Den psykiatriska vården stavas i huvudsak psykofarmaka. De förrädiska depåsprutor som Marcus har tvingats att ta med stora kemiska substanser är om möjligt betydligt värre. Marcus är en stor talang, han har trots allt givit ut genialiska diktsamlingar i flera böcker

och en mer än väl så förklarande självbiografi om den tvingande tortyr sk vårdinsats som Marcus tvingats att genomgå, men även en cd med självskrivna bra poetiska visor som berör alla & envar. Med vilken rätt har dagens psykiatri att beröva enskilda & hjälplösa sitt intellektuella egna jag. Det här är frågan om en regelrätt våldtäkt som strider mot konventionen för de mänskliga rättigheterna.

Mikael Sundelin."

Min kommentar (skriven som svar till en fråga av Marcus Beijar Mellin):

"Jag håller med i det mesta, men dock inte riktigt i diagnosfunderingarna. Jag menar, med all min amatørmæssiga psykiatriska expertis, och nu ær jag ærlig igen, att det finns två sorters schizofreni, helig schizofreni och verklig schizofreni, det førra heliga dårars galenskap, och det senare mytomanernas galenskap. Jag ær mest det førra och lite det senare, och jag menar du ær det ock, dock mer det senare æn jag, ty jag har mærkt att du sætter tilltro till mycken mytologi, inte minst Jüri Linas myter. Hoppas detta inte sårar dig. Min bedømning hær gør att jag tyværr inte kan publicera førsvarstalet. Eller, kanske jag kan publicera det om jag får citera denna lilla text efteråt, som jag skriver nu, med din tillåtelse."

My first two aphorisms in norwegian language
Publicerad 2019-03-23

Iblant velger folk å gå sulten istedet for å spise vitt brød uten noe på - en slik fattigmanskost er vitt brød, men gjeitene mine skulle ikke holdt med.
* * *
Hvorfor er de fleste dyr storetere? Svar: de er så levende att forbrenningen er høy. Hvorfor var Jesus av Nasaret och "den andre Jesus" (slik er jeg blitt kalt i Åbo, "Jesus tvåan") storetere? Av samme årsak. Så ha barmhjertighet og kall dem ikke frotsere. Di ække tjukke, direkte. Den andre Jesus har spist mest av alle i alle de sammenhengene han har vært i. Medisinene hans har fått ham å legge på seg fett, ikke no anna, han veier 68 kilo normalt (er 183 lang). Vekten gikk ned ti kilo med en gang han slutta med medisinene på Polen reisen netop. Ti kilo på en måned. Det du! Kraftige gifter, dette! Ikke endret han kostholdet sitt, det kan jeg love deg!

Am I finally finished with the spiritual frontier?
Publicerad 2019-03-23

(this I wrote in the mental hospital of Warzawa)

I wonder if tomorrow, when my brother comes and brings me to Norway, is my time of hearing the Main General's gentle, firm voice, that I have completed my task on the frontier, and am now allowed to go home, find my friends and family, and live with them forever. It looks like this, in fact. Especially if it's true what I hope is true, that this was my last and final crucifixion, in the most horrible ward in the most horrible mental hospital I can think of.

Added now:

Please, jurists and police who read this, do some research about the central mental hospital in Warzawa, the one beside the technology university/high school, and please, liberate the Downs Syndrom patient who is imprisoned in this mental hospital in ward 2, Klaudius Wrzesinski. Is there any out there who wants to help him out? Please, this is the priority number one right now. The adress to the psychiatric hospital I talk about:

psychiatric ward no. 2, Nowowiejska hospital 00665 Warszawa

And, of course, all psychiatrists in that mental hospital should immediately be brought to court, we are very many who want this.

Arranged marriages are not wrong
Publicerad 2019-03-23

I received in a dream this night (I wrote this in the mental hospital in Warzawa) that it is not wrong to build arranged marriages, or seek out for a good partner to somebody. I namely did that in this dream, and it was blessed. Often we do it unconsciously. Yes, how often do people find each other through friends, like Einar and Riikka!

About my sensitivity to suffering
Publicerad 2019-03-22

Sometimes I'm wounded by other peoples wounds, other people's hell. I can't stand too much of it. I hope for example that the demons do not suffer too much in hell, and that nobody has suffered more than me. Is this crazy?

Classical holy crazyness: to pretend being a real fool
Publicerad 2019-03-22

Clasical holy crazyness: To act like a wounded soldier to be able to protect the real wounded soldiers (the really crazy ones, the real schizophrenics) from being abused in their weakness.
Was this the reason of their foolishness? Yes, says my reason. The main reason. One of the biggest reasons.

Are the really crazy ones so important then? Yes, says Jesus in me.
But this is a sport where I has not been very active. Maybe I was too weak, after all, and the world too hard. I had not survived for long (I mean, my plan recently, before 9.2.2019, was to hide and die in a big National park forest in Latvia), had I acted like the classical holy fools, pretending that I was crazy.

In fact, the strange fact is that there are people out there, like Titti Spaltro, my girlfriend, who think I am a real fool who plays a holy fool, a real schizophrenic acting like a holy schizophrenic.
Then you begin to understand...

They think I'm taking shelter in holy foolishness.

What a crazy thought.

Something about the squirrel that chose me to be a messiah 2008
Publicerad 2019-03-22

Did that squirrel in the forest in July 2008 wish that I would share the fate of my master Jesus? No, God beware. If I had asked him/her why he/she wanted me to go back to psychiatry, I think he/she had answered: "You will not make it anyway. You are too weak (I had fasted for 40 days on vegan raw food and was very weak and thin). To surrender now is the easiest way for you to go."
Yes. This is my understanding now.

Jag ær advokat før den islamiska sufipoeten Marcus Beijar Mellin
Publicerad 2019-03-21

Øppet brev till psykiatrikern Ola Broström

"när jag var liten, så drömde jag upprepade mardrömmar om en stor jätte som var ca.10 meter hög, som jagade mig och mina barndomsvänner i Skarpnäck, ibland fick den fast mig och då avstannade drömmen, allt var för övrigt segt i drömmen och gick jättesakta. Jag är säker på att dessa drömmar var profetiska till sin karaktär, och att jag drömde om psykiatrin. Allt liknar det jag upplevt i verkligheten senare, segheten, desperationen och att leken tar slut så fort de sätter klorna i en"
(Marcus Beijar Mellin i en chattdiskussion med mig, se hans hemsida hær)

Marcus Beijar Mellin ær en mycket kær væn till mig, som jag træffade 2010, och som sedan dess har gjort mer gott mot mig æn de flesta av mina andra vænner. Han har aldrig varit ond mot mig, fast vi tillhør olika religioner och olika politiska åskådningar, diametralt olika. Vi har umgåtts en hel del, men næstan aldrig grælat. Vi har hjælpt varann och støttat varann, som två olycksbrøder, och jag var också en tid halvhjærtad sufimuslim.

Jag vet också av andras berættelser att detta inte bara gæller mig, utan alla Marcus vænner, att han ær god mot alla, också flickvænner och ex-flickvænner. Man ser godheten i hans pojkaktiga ansikte också, och man kænner den i væggarna i hans lægenhet.

Detta rimmar illa med den ohyggliga bild av Marcus som rættspsykiatrin i Stockholm målar upp, och som uppkommer av hat, inte av førståndigt tænkande.

Marcus har knappt gjort en fluga førnær, bara fantiserat, och det værsta han har gjort i hela sitt liv ær att ha gått omkring med ett stort sværd i Stockholm centrum under en av sina attacker av "andlig førvirring" (så tolkar jag det). Kæra nån, Swedenborg gick omkring med en værja hela sitt liv, sånt var normalt på 1700-talet i Stockholm, før att førsvara sig mot førbrytare. Marcus ville væl førsvara sig, tænker jag, mot Stockholms sliskiga poliser och væktare. Inget brott i himmelsk lag (jag menar, varfør har "Gud" førsett getter med horn?), allraminst idag, och allraminst med gamla rustna sværd, som Marcus hade.

Så vad ær Marcus ohyggliga brott då? Tankebrott, førstås, det som psykpatienter vanligtvis fælls før. De har fantiserat før mycket, likt småbarn. Marcus har radioprogram før ænglarna, precis som jag børjade ha efter 9.2.2019. Inte ær det fel. Andeværlden finns faktiskt, och någon lyssnar alltid, ofta många.

Alla Marcus tankebrott handlar om andlighet, psykiatrins stora hatobjekt. Jag menar, detta ær religionsførføljelse, rena religionskriget, om man tar in alla øvriga offer.

Och vad gæller Marcus' høgerextremism, hans involvering i sverigedemokratiska kretsar, så finns det många goda mænniskor som ær sverigedemokrater, såsom Mohamed Omar (Eddie Råbock) och min væn Einar, båda sprænglærda herrar och goda som någon, och sverigedemokraterna vill alltid rædda oss från sharialagarna, vilket ær gott i och før sig, men fel i kontexten. Att en god muslim som Marcus ær sverigedemokrat och gillar Eddie Råbocks nutida skriverier, ær bara ædelt, att muslimer har sjælvkritik. Jag ber psykiatrikerna sætta sig lite djupare in i dessa ting.

Jag ber er respektera Marcus' muslimska andlighet, i religionsfrihetens namn, hur många vanførestællningar det æn ingår i denna (Marcus ær dock liberal muslim, med nyandliga inslag), och att ni skall frige honom från att behøva vistas i era ohyggliga fængelsehålor, næstan lika ohyggliga som vanliga psykiatriska fængelser før ickebrottslingar (att de ær mildare, kan juristerna førsøka førstå). Att kalla Marcus brottsling ær skrattretande, och sæger något om vilka paranoida filurer ni egentligen ær. Detta har Marcus' huvudadvokat sagt och menar det fortfarande. Hon menar att Marcus inte ska stængas in. Hon vet mycket, hon. Jag sællar mig nu till Marcus' inofficiella advokatlista, som ær lång, med bl.a. kænda førfattare som Jüri Lina och konstnærer som hans førra flickvæn Eve och fotografen Titti Spaltro. Æven jag ær rætt kænd i Sverige.

Jag ber er också, med hot om repressalier, att sænka Marcus' dos kraftigt, om ni inte vill lyda himlens befallning att helt sluta droga denne arme man som ingenting ont gjort (samt inte stænga in honom), med giftiga, skadliga, vidriga droger. Det blir førstås repressalier om ni inte lyder himlens befallning, men de utdelas av ænglarna. Min befallning ær mildare, jag går på Marcus' ønskemål om vad som kan vara realistiskt, med tanke på hur elaka ni ær, men jag støttar himlens befallning helt och hållet.

Vænligen,

Lars Larsen, poet, førfattare, teolog och filosof, 21.3.2019

Bøn till Jesus
Publicerad 2019-03-20

Min bøn till dig Jesus, låt det från denna dag framåt væxa andlig mossa på mig, och en sådan som aldrig ska rivas bort mer, så som alltid skett hittills, man har alltid rivit mossan av. Och vad ger mest mossa? Historien! Att samtala om gamla tider!

Det ska jag gøra i dag med Tore Lindhjem, en gammal væn från min moderførsamling, utbrytarna i Smiths Vænner, en væn som ær mærkligt hemmastadd i kyrkohistoria, allt som rør Smiths Vænner (læs om denna rørelse i vad jag samlat om den på denna blogg) och dess føregångare!

Remember the angel in Warzawa mental hospital
Publicerad 2019-03-20

To myself: Remember that angel in human form who appeared out of nowhere and soothed me regarding my medication? I never saw him any more. Who was he? How did he enter the ward? Why didn't he speak with me later, never more? It was a prayer answer, that he appeared, in fact. Very clearly, I had prayed. He was also right in what he said, my medication has been mild this time, hasn't affected me, for some mysterious reason. I do not have to be afraid. Even if I have taken my medication, my body and mind have not been hurt much. Must be some atomic mystery, this. Reminds of some verses about poison in the New Testament:

"And these signs will accompany those who believe: In my name they will drive out demons; they will speak in new tongues; they will pick up snakes with their hands; and when they drink deadly poison, it will not hurt them at all; they will place their hands on sick people, and they will get well."
(Mark. 16:17-18)

Pick up snakes with their hands: friendship with animals, especially wild ones.
Speaking in tongues: making animal and baby sounds and speaking fool language.
I have experienced both of these things, yes, I experience it daily.

Is my thinking about the present eternal Aurora a "psychosis"?
Publicerad 2019-03-20

If my thinking about the beginning of the eternal Aurora 9.2. 2019 is a "psychosis", let me summarize it in this:

1. Civilization is falling and Nature is rising from the ruins of that fall.
2. The start of that fall, whenever it is, is the beginning of the Aurora.
3. I believe it began recently, if not from other reasons, so by studying the stock market.
4. I have a part to play in this Aurora, how important, I don't know. We will all play a part in it. It might be that the morning 9.2. was a party in many other places, too. I don't know. But try to remember this date (dates are sometimes important); 9.2.2019.

This blog is excellent in following the stock market crash that is unfolding now. Try also the Peak Prosperity blog. By following those two serious and informed blogs, you will maybe understand that I'm right. Civilization is falling.

This is typical for me
Publicerad 2019-03-20

This is typical: I eat some horrible psychiatric poison (I wrote this in the mental hospital in Warzawa), my life is screwed up, and I think it was my fault, a result of some of my "sins". I can always track it back to some "sin" of mine.

How common isn't this, man.

Good news from Åbo Akademi University
Publicerad 2019-03-20

Good news from Åbo Akademi University:

Lotta Valve is disputing on a dissertation about messiah-theology (we really need that!), a little in the same spirit as that methodist girl who disputed on the Schneersohn-messiah-cult, at Åbo Akademi University's theological faculty, Nanna Rosengård was her name, a lovely woman and a good singer.
Then, the teacher in Old Testament Exegesis, Pekka Lindqvist, wants to be my Facebook-friend, and Ingvar Dahlbacka, the fomer dean, liked one of my latest Facebook-posts (I wrote this in the mental hospital in Warzawa, most of the texts lately is from that time). All things are clear improvements!

Do I have any disciples?
Publicerad 2019-03-20

The next greatest intellectual joy after the phenomenon of having found your real master (like I found Jesus the Nazorean) is the joy of finding your first real disciple (like Jesus found his first, who was that now?) if you are a real master. The first joy is the joy of the newborn baby, the second the joy of being a mother of that baby.

Have I found my first disciple? I have doubted it, but Josef Ask might be my first one. Andris Fågelviskare? I doubt it, he is not a holy fool in that way, and has not showed much interest in me. Nobody has shown so much interest in me as Josef Ask. Far more than even Marcus Beijar Mellin, who cannot decide if he loves me or not, it seems.

Judaism is the religion closest to me. And I am an ethnic jew, I have gipsy blood in my veins
Publicerad 2019-03-19

Judaism is the religion closest to me, because my master and general in war was a jew, Jesus the Nazorean *. And inside judaism, jewish mysticism and messianism/apocalypticism, and inside that, "messianic judaism", i.e. jews who believe Jesus the Nazorean is messiah, but completely in a jewish context.

So, from now on, I will call me a messianic jew, not a christian, if the Smith's Friends, my mother church, can stand that. I have gipsy blood in my veins too, if some rumours are correct (that might explain my wandering life a little), and gipsies are old time ethnic jews, if some research, published on the internet, is correct. I feel a deep blood affinity with the gipsies, they were always like relatives to me, and one of my first loves, maybe my first, Sonja Hagert, was a half-gipsy, Taisto Bollstrøms doughter. My love when I was between 16 and 18, Dinah Lichtenberg, is a ethnic quarter jew, and people who know something about our family, probably know about the deep physical and spiritual affinity that we felt with the Schytt family, from where Dinah, that lovely woman, stems. Yes, everything just confirms the theory that our family has gipsy blood from my mothers side, and that she probably had it from her father Bjørn Bekkevold, and Bjørn from his mother Ingrid Bekkevold, who created a lot of spiritual songs in the spirit of the gipsies, in the pentecostal movement's spirit of course, almost all christian gipsies are pentecostals, try to explain that. Among all Smith's Friends' songs, Ingrid Bekkevold's songs remind most of the songs of the pentecostal movement.

I could also add my deep love for India, for Sadhu Sundar Singh, one of my favourite saints. I mean, I still speculate in his fate. Everyone familiar with the subject knows that gipsies stem from India. I would add, from Punjab and Pakistani India. The area where Sadhu Sundar Singh was born and went to school. He studied theology in Lahore, Pakistan. Gipsies seem to me to be a blend of pakistani and indian people.

* According to Bible scholar Robert M. Price, appreciated by me, this is a better rendering of the name Jesus of Nazareth. It hints to a cult/congregation of nazirites around John the Baptist, probably of essean nature. This may explain my love for the rastafarian movement, and the "rasta people", that I call the broader movement in which the rastafarian movement exists, covering all hippies. Rastafarians with

rastahair are modern nazirites. I have a nazirite vow, typical for nazirites, and my is to not use any type of synthetical chemicals. I hope people respect this vow. I do not want to kill even microlife, biophile as I am. Even less to poison and pollute God's holy nature. Even soap pollutes. I do not use it. Not even to my clothes. Not even to my hands after a toilet visit. You are disgusted, but God will stand on my side in this.

I'm a lawyer for my father, too
Publicerad 2019-03-18

My prayer to the angels: either they have to hide my fathers remorse and fear of coming to hell on the day he understands his sins, from me, or, they have to be so gentle against my father, treating him so softly, that he never is tempted to fear the eternal hell, or any hell whatsoever, by, among other things, reading my writings and other universalistic writings. I can stand my father's tears of remorse, but not him fearing hell, fearing like I have feared. I mean, fearing punishments for his sins against me and others.

And, of course, I pray that the angels will choose the second option, if possible, so that I do not have to fear getting to know things that I can't stand without collapsing (I'm very sensitive in this area, it's my biggest wound, fear of hell). And, of course, my father's name will not be removed from the Book of Life *, I will, if that topic is debated, be his lawyer and advocate number one, I know too many secrets here.

For example, I know no one who has read the Holy Scriptures more than my father. And read them, not like a typical pharisee (a theologian, with another word), but with deep love, like Madame Guyon read holy texts. I mean, the Bible is everything to my father, he lives in the Bible and breathes the Bible. A good translation would have revolutionized his life. But he had poor translations. A doomsday for Bible translators, please!

That's just one thing I will lift up in a debate. Another thing is that he is pretty honest and an anti-hysj hysj-man (¨hysj¨ is ¨sh!¨ in norwegian and swedish, I do not know how to translate my phrase) in many things, a rumour-monger (I like those, believe it or not, we just have to debate the rumours) and a fighter of all kinds of apostasy among Smith's Friends (my mother church), both the Brunstad

friends (the greater part of the movement) and the ¨outbreakers¨(a smaller part, church historians would count them also as Smith's Friends), my father belongs to the later one. And he is often right in his criticisms, for example in his insistence that one with television can't serve in the congregation of God. Exactly true (internet is completely another matter, I use internet). He was hated for this statement, of course, which he made in public, of course (he is that honest), but I support it.
He is legalistic, that's true, but it doesn't make his criticisms false.

Legalists are not removed from the Book of Life, if they are not like Johan Cullberg, Ray Kurzweil and others, totally obsessed with fame and status.

My father doesn't bother much about such crazy things, I promise. He doesn't try to be famous. Not the slightest.
And what more? He is horribly diligent, that man, really love to work! With heavy work! A carpenter, just like the father of Jesus of Nazareth! Now, a cleaner, a more suitable work for his great age, I mean, he is still working (at 72 years of age)! Work is appreciated in heaven, to be diligent, I promise!
Please, send this text to my father, in some way, by post if possible. I can't do it, some of his other ¨lawyers¨, like Josef, Arve, or some in this friend group, can do it. Josef and Arve know a horrible lot here. They would support me. My brother Bjørn, too.

* this means that the person will get the ¨heavenly death sentence¨, they will be fully restored in heaven, but be erased from the heavenly books, all of them, also from all people's and being's memories, as far as this is possible in the beginning, some will have problems in forgetting, people like me. These criminals will get a new name, and will be with the animals in the Eden Forest, not with the people in the New Jerusalem. The gates of New Jerusalem are always open, but people with so bad memories as these criminals, will avoid that city. It's a law of life. They will not be a part of the heavenly party after the second coming of Christ. This is the ¨condemnation¨ that Jesus warned of, easy to carry for the humble, horrible for the most proud. In the beginning. They will soon find the comfort of the animals enough. I mean, and this is some of the funny legends about me, I would prefer to play with the heavenly rats and mice instead of partying and reading in the New Jerusalem! I, the Forest Man Snailson, a real forest man, not a fake! And, because of this, the doomsday jurists in the centre of the heavenly city will, I think, respect my wish to keep close to the Eden Forest during the time we live together in New

Jerusalem. I will, in fact, have a hut in the Forest, like always, to be able to stand the city life! And now somebody of you will laugh.

Welcome, my father, to the heavenly party! You are not one of the lost ones! Neither is Josef, Arve, Bjørn or anyone of my father's little strange house congregation! The case of Josef will be explained by his heavenly lawyers. I know some things here, too. But I'm not chosen as his lawyer, I think. Yes, we have heavenly lawyers. Funny, isn't it? If I was ever a personal lawyer, it was for

It's a strange fact, but I'm spiritually blind.
Publicerad 2019-03-18

It's a strange fact, but I'm made spiritually blind, like a Michael Strogoff, but in spirit, by all my traumas and my psychiatric medications, but I live as if the spirits really exist, and I see them with my lifestyle, not with my normal spiritual eyes (like the normal ability to feel the presence of God or angels or ancestors). Like a physically blind who develop other abilities inside him to be able to see and feel his/her surroundings.
So this is what's left, what Satan can't kill: my lifestyle as a holy fool. Maybe he wish he could kill it now, by scaring me with the Warzawa mental hospital, but I think I have gone too far in this lifestyle, so that I can't hide it for anyone, however much I will try. One of the virtues of this lifestyle is namely honesty, and I am a horribly bad hypocrite.

How shall I hide my prayer life, that I pray whenever I get a chance? Pretty difficult, man.

Satan will scare me to normality, he has done that many times, but, now when I know for sure that the eternal spring has began, I will grow in confidence and bravity.

Beautiful dream tonight: A message from God. And a song of praise to Jesus. And something about my future dreams.
Publicerad 2019-03-15

I dreamed tonight, where I slept for the first time by my brother Erik's family (I really love his two small children), that God put a teddybear into the room where I

slept. It felt so real that I almost expected to see the teddybear in my room when I awake in the morning.

Sometimes God speaks to us in our dreams, very clearly. This was such a time, I think, because the age of comfort (tröst) has begun for me, and, perhaps, has the age of suffering ended (I was released fom the mental hospital in Warszawa yesterday, after one month of imprisonment). I see only happy things in my future now, Norway is full of happy things for me, because all my relatives and most of my friends are here. It's almost only my parents who are living in Finland, among my relatives. I love my relatives. And so funny jobs are awaiting me in Norway, like painting a little for my brother Erik on his house, helping him with his garden, and, perhaps, helping the farmer Einar Tvedt with his sheep this coming spring. I will ask for this job, at least. I really love the job of being a shepherd, I have worked as a shepherd for my parents, with their sheep. Do not wonder why.

I'm so full of thankfulness for all this, that a norwegian praise song to Jesus was born in me yesterday evening, and I think I will sing it on some of the meetings of Spiren (outbreakers from the Smith's Friends), as a witness that I have not lost my faith in Jesus from Nazareth, neither in the God-Jesus, the cosmic Christ. It is the later one my song is about (I do not confuse these two in my theology, they are different things):

Lovsang till Jesus, till den kosmiske Jesus

(melodi: en sang jeg hørte på en kassett fra ett Smiths Venner sangstevne i Tyskland på 70-tallet)

Jesus, Jesus, Jesus, du er meg sa inderlig kjær.
Jesus, Jesus, Jesus, som har kjempet så for oss her.
Jesus, Jesus, Jesus, ditt navn er hellig, o tvett det rent, Jesus, Jesus, Jesus, som er blitt tråkket på tidlig og sent.

Jesus, Jesus, Jesus, slik lyder evig hærskarenes sang.
Jesus, Jesus, Jesus, skal også jeg få synge en gang.
Jesus, Jesus, Jesus, du er meg så inderlig kjær,
Jesus, Jesus, Jesus, du selve Ånden i alt som er.

And something more about my future dreams: I got in the mental hospital, from my polish friend Malgorzata Kiara , a polish translation of the norwegian nonel

author Annikki Övergårds novel “Rosemalt”, the first booklet in that novel serie, look at the cover here. The cover says everything about my future dreams, and I think it also was a gift from God. They have the book in norwegian language in Fredrikstads library, from where I write now, and I will read that first part of the novel serie, because the happenings are placed in the end of the nineteenth century, one of my favourite ages. And it virtually shines of romanticism, this booklet. Must be some retrogardism there. I`d love to be aquainted with the norwegian retrogardists. In fact Norway is a more gentle country to be in if you are a retrogardist like me, more than other scandinavian countries, and one of the central figures in the swedish retrogardism, one of those who coined the word, I think, Håkan Sandell, lives in Oslo. How I would like to meet him and speak with him. I'm now also a swedish retrogardist, seeking refuge in Norway.

What I dream of when it's my turn to enter heaven

Publicerad 2019-03-13

I hope people respect that I do not long for the big contexts when I arrive to the heavenly city. My society will be the heavenly Romantic Society (Romantiska Förbundet), My Church will be the heavenly Smith's Friends, my university the heavenly Åbo Akademi University, my faculty the heavenly theological faculty of Åbo Akademi University, and my home, my place of rest, the heavenly Lyckobo, my childhood home, in Kyrkslätt, Finland.

None of these are big and famous, and let it be so. I' m not interested in greatness and fame, but in cosyness, love, freedom and peace. No tourists, please. The same I will require here on earth, when, and if, I finally become publicly famous, with the documentary film about me, perhaps.

So I will not move in the centre of the New Jerusalem, but in the small suburbs and villages around it (which I think is compiled of many small cities, all surrounded by forests). Suburbs as big as Turku, Åbo, villages as big as Kyrkslätt. Let the more proud ones get their needed comfort in the centre of New Jerusalem.

I want to be close to the Forest, as always. Just to secure myself, because I do not think you can fly in the Forest/New Jerusalem. And how big that city is, God knows. No horses are allowed to help you travel. But if you need much comfort, you will walk long distances, and you will find what your heart is seeking for.

Most saints that has ever lived, are done with the heavenly city, and has gone back to the Forest. Left are the most important, especially the doomsday jurists. I'm of course a doomsday jurist, but I will work in the periphery, not in the centre. My literary works will be used in the centre, though, I guess. I'm too sensitive to be able to work in the centre. Too full of wounds. Need much peace and cosyness.

A warning dream 21.2.2019. And another funny dream
Publicerad 2019-03-11

I dreamed tonight (21.2.2019) that we have been horrible racists towards people with "downs syndrom", because they are not sick or underdeveloped in any way, just a different human species. And this racism crime is our worst racism crime throughout history, intellectually.

* * *

Have you ever heard a piano symphony orchestra with 5-6 panists in the orchestra? I dreamed about such a thing tonight.

In fact I'm a polyglott, I speak eight languages
Publicerad 2019-03-10

Polyglott = a man/woman who speaks many languages. A new word for me, who speak eight languages (now I count only those languages in which I can have a dialogue, those I can really speak. I know a lot of words in a lot of other languages). When the theologians at Åbo Akademi University hear this, they will maybe laugh. Others will maybe feel empathy, knowing that I'm an autodidact (what other big holes I have in my education than the lack of knowing the word polyglott?). An angel (in human form, of course) at my mental hospital in Warszawa, was the first one to mention to me that I'm a polyglott. I was surprised by the education of this 60-year old woman, and by her fluent english skills.

And the languages I speak? Norwegian, swedish, finnish, danish, german, english, russian and spanish. Five of these languages I speak and understand pretty

fluently. I count danish among these, although I have problems with the pronounciations, but it's very much like norwegian.

Some polish people mentioned to me that the pope Johannes Paulus II (Karol Wojtyla, the polish pope) speaks 58 languages. I would like to test him on that. I think it's more true to say that he understands some words in all these languages, that is not to speak these languages. Though, in the old times there were people who really spoke 30 languages in the end of their lives, according to some rumours.

This list of polyglotts is interesting.

Will polish be the next language I learn to speak? I do not think so, because I do not love this language, too many horrific things has happened to me in Poland. You have to love a language to be able to learn it, it's a law of life. Or what about the swedish language knowledge of the finnish people? They have learnt it in school, but cannot speak it, almost nothing, because they do not love the swedish language. Easy to understand, that fact.

But, usually your knowledge in languages is the touchstone of your education in the humaniora world.

The mental hospital in Warszawa is a spiritual Auschwitz. And what we should do to stop this horror.
Publicerad 2019-03-08

Auschwitz had a swimming pool. One spiritual Auschwitz in the world is the mental hospital in the center of Warszawa AI-city (so I call the city, because it is full of AI-technology), where I found a man with the so called "downs syndrom" (very easy to see) who seemed very apathic when I first met him, because of his strong medication and lack of stimuli. I couldn't believe what I saw. Torturing a man with "downs syndrom" like that. The man, Klaudius Wrzesinski (jurists, seek for him, detectives, research his case), comfort himself in the spiritual Auschwitz' therapy cabin, by drawing, always when the cabin is open (and I and others have helped him to sit and draw in his own room too, he sits and draws all the day long, and I collect his beautiful drawings, such a diligent artist I have never met or heard of), too seldom, and too little time. They should keep it open 24/7, but, of

course, it's only a swimming pool in Auschwitz, placed there, not by the staff (otherwise they would not have a library, and a library with an Adventist spiritual literature classic by Ellen G. White in it), but by angels in human form. The staff gives us Auschwitz food, always too little food, and some things are so disgusting that I can't eat it (I, the garbage eater!!!). And they never give any fruits, hardly vegetables, almost only garbage food, cheap food for poor people. Worse than in Auschwitz, I think, much worse. They do no even give us an evening meal, at 5 o'clock is our last meal.

We patients comfort ourselves with apples and sweets, smuggled to us in some mysterious ways through the mercy of friends and relatives. I comfort Klaudius with many sweet drinks that I prepare. And with as much sweets I can find and get. The End is near anyway. In fact, in practice I have adopted Klaudius as my own child, so much I care for him every day. And I will fight for him on the internet until he is liberated from his prison.

Okay jurists in Hague, Belgium, what do you think? Isn't an international court in Hague the first step when the third world war has ended, and a new time dawns? I think the Aurora has begun. The eternal one.

An international "Nuremberg-court", judging the worst criminals, to stop them from escaping and go on with their torture? Of course, we should do that, immediately, to stop further torture. Here the belt is in full use, almost every day and night. The belt that they bind you to the bed with, if you do not obey, as a punishment. I was threatened with the belt, to be in the belt for a long time, when I wrote some horrible truths on the wall after Klaudius was bullied again. They also tortured me for defending Klaudius from some horrible breathing exercises that they thought he needed. Bullying ones, plaguing ones.

So all you generals, spiritual or bodily, now you know what the next step is. And do it publicly, not in secret. Your first task is to go and liberate all prisoners in the concentration camps today, where the mental hospitals are the worst. It doesn't take long to liberate them, just forbid such things in UN and international law, and press the bosses in all kinds of ways, without weapons, but by for example closing their bank accounts, block them completely from Facebook, block their mobile phone contracts, block their TV-licenses, and if they do not stop torturing, shut the internet down globally, and their lives will collapse. All internet geniuses, like the hackers, know how to shut down the internet globally, I guess. But it has to be done by people with power and influence. Otherwise my friend Tuomas Nurmi, an

internet genius, could easily do it. Maybe he has wished that he could, he has the same master as me, Jesus the Nazorean.

We should bring all conventional psychiatrists to court immediately, locally or internationally, by establishing laws that make them to grave criminals. And then, if we do not succeed, we should shut internet down, to stop the horror. A hacker strike to a central server hall will maybe do the trick.

Vad skedde egentligen under min bönenatt pa McDonald's?
Publicerad 2019-03-07

Jag har berättat här på bloggen att jag för en tid sedan (läs detta blogginlagg om detta) bad hela natten pa McDonald's i Warzawa, och att jag bad Jesus om att döda de värsta kriminella på planeten idag. Det verkade som om Jesus hörde mina böner, på basen av vad som hände efter första mördarbönen, och vad som hände ute på morgonen då jag lämnade McDonald's. Men jag har inte fått bekräftelse på att en enda av de jag bad att Jesus skulle döda, är döda (högst en kyptisk grej om Ray Kurzweil, som var för kryptisk för att kunna godkännas av mig, det var på nätet alltså).

Så vad hände? Mysterierna tätnar.

Lars adress i Polen och hans senaste Facebook-inlägg
Publicerad 2019-03-03

Hej alla läsare av Lars blogg! Lars har bett mig att meddela hans adress och lägga ut hans senaste inlägg på Facebook.
Lars adress:
Lars William Larsen
Ward no. 2, Nowowiejska hospital, 00665 Warszawa
Här nedan följer Lars senaste inlägg på Facebook, kronologiskt..

Hälsningar, István Molnár

3 mars 2019

Hej jag blir här på mentalsjukhuset i Warsawa kanske två veckor till och skriv gärna brev till mig på adressen Lars William Larsen psychiatric ward no. 2, Nowowiejska hospital, 00665 Warszawa, och minns att mitt behov av stimuli och tröst har i fangelset är stort.

24 februari 2019
My plans arę changed. I will fly to Oslo in norway to be with my brother Erik.

21 februari 2019
Hello friends! I am still imprisoned in the biggest and most central mental hospital in Warzawa, and I beg you all to cooperate together to get me free from this horrible place as soon as possible. The most important thing now is to get the norwegian embassy in Warzawa involved, then things will speed up. I am a norwegian citizen. My will is to fly to Helsinki with a plane, with my rescuer, I hope it will be Einar again, and then I will visit my parents, get some money for my last trip, a trip to my spiritual mother, Maria Suutala in the Swedish lappland, to her little monastery there, and there I want to recover in peace from all my wounds in my soul. So, if you really love me, hurry up, and I will be eternally thankful.

17 februari 2019
There is a patient here in the mental hospital in Warzawa with downs syndrom, very apparent such, and he suffers deeply, is apathic. I do all I can to comfort him, and act as his guard, risking much, risking torture. Now you understand what a horrible mental hospital this is, and spread this news to all polices, jurists, judges, nurses, caretakers of people with downs syndrom, that you ever can. Please. I cant leave this place without him.

15 februari 2019
I am imprisoned in the mental hospital of Warzawa, and wait for my rescuers, the finnish and swedish ambassy, because this is the worst mental hospital I have been in. Hurry up, folks! Spread these news to Maria Suutala, too, my spiritual mother number one!

Man slarvar med mina grejer, särskilt med mina texter
Publicerad 2019-02-04

(Till medlemmarna i Romantiska Förbundet, särskilt)

Man slarvar med mina grejer, som om jag inte var värt någonting. Särskilt med mina texter (jag lever för mina texter!). En trend som pågått sedan jag trädde fram i offentligheten. Och det sker systematiskt, med nästan allt. Ett mysterium för mig.

Ju mer värdefullt något är för mig, desto mindre slarvar jag med det.

Ibland känns det som om man läser mina texter ungefär lika slarvigt som fan läser Bibeln. Ignorerade blir de också, så in i helvete.

Man kan få mindervärdeskomplex av mindre.

About Facebook fascism
Publicerad 2019-02-04

What a catastrophe to be completely blocked and kicked out from Facebook, for old members (this happens, regularly!). Thinking about all that correspondence they hide in their chatdiscussions. So much honesty, so much revealing of things. Everything is saved in their profiles. Everything from tens of years. They might loose everything (like I lost all my voluminous hotmail-correspondence), before they are able to copy it and save it somewhere else (also a big work, who has time for that actually?), just by denying the Holocaust on Facebook, so that the Facebook-bosses or guards are reported about it. Welcome to the cold and merciless world of Facebook fascism. Where the control methods seem to be endless. Oh, and how people and relatives block each other easily, for almost nothing! Like the AI-guru Jaron Lanier (the father of VR, Virtual Reality) said, get out of Facebook, it makes you to an asshole.

About my mother, an angel
Publicerad 2019-02-04

Now I know why my mother is like an angel for me: she has spent so much time with small children (she has given birth to fifteen children), that she has been changed into their likeness! She has mostly been at home with all her children, until they grew up. That leaves some traces in a person's personality!

Från bloggen ”Klimatpilgrimer”:

Jag publicerar mitt Testamente inför mitt "försvinnande" till en undergroundexistens

Publicerad 2018-11-30 16:19:00 i Självbiografiska notiser,

Jag skall inte dö, jag ska bara begrava mitt "digitala jag" snart (se varför här) *, för lång, obestämd tid, och jag har nu publicerat mitt "Testamente" inför denna begravning, där jag förklarar varför jag försvinner och där jag ger mina slutord på detta underliga lilla drama som är min person i den digitala offentligheten under en period på tolv långa och innehållsrika år (2006-2018). Testamentet består av det sista numret av min tidskrift Delta jag kommer att ge ut inom oöverskådlig framtid, antagligen. Och detta Deltanummer kan enbart läsas digitalt, här. Jag har inte råd eller tid att publicera det i pappersform.

* allt jag skrivit på nätet kommer att stå kvar, dock (det finns samlat och tillgängligt här), och jag önskar innerligt att det kunde nå flera läsare (jag vill rikta uppmärksamheten på mitt budskap, min person är inte så viktig i sammanhanget). Jag ska inte heller radera några konton, jag bara slutar vara aktiv, slutar kolla på mina konton.

P.S. Min viktigaste predikan någonsin finns här.

Kommentarer (0)

3 Gilla

I början av nästa år drar jag mig tillbaka från offentligheten

Publicerad 2018-11-27 10:48:00 i Den heliga naturens orden, Kritik av teknologin, Om datorer, internet och Facebook, Självbiografiska notiser,

I början av nästa år kommer en dokumentärfilm om mig att offentliggöras som filmats av den professionelle filmaren Antonie Frank från Skarpnäck i Stockholm, min kära granne. Jag är rädd att dras in i medias värld efter det, så jag har tagit ett viktigt beslut; när filmen släpps, drar jag mig tillbaka från offentligheten, för att leva en underjordisk existens utanför internet och mobiltelefoner. Jag gör det för att skydda mig själv, ty jag är skör p.g.a. pågående nedtrappning av mina psykmediciner, som jag efterhand kommer att sluta med helt (har ätit dessa giftiga droger i 7-8 år sammanlagt, nu får det vara nog). Och jag trivs också bäst ute i verkligheten, utanför media och internet. I äventyr ute i verkligheten (den får mig aldrig att till slut sitta och stirra utan att veta vad jag ska ta mig till, såsom internet gör). Jag flyttar också nu till min hydda i Nackareservatet, från att ha "bott" mest hos Titti i två och ett halvt år. Jag kommer att sova ungefär hälften i hyddan och hälften hos Titti, till att börja med. För att inte dras in i civilisationen, Babylon. Jag är svag, och vill inte frestas. Inte heller av media och berömmelse. Jag är trogen min klosterorden "Den Heliga Naturens Orden", och upplever att pengar, medial uppmärksamhet och internet leder mig bort från denna ordens anda, troheten mot Moder Jord. Jag lovade i den ordensregeln att vara bosatt i Naturen, mitt kloster, samt ständigt ge bort allt jag äger (denna ordensregel vakar över mig, jag är glad jag har den!) Jag lever härefter utan pengar, ger bort allt jag får, genast, om inte till annat så till publicering av allmännyttiga skrifter. Som jag gjorde så ofta tidigare när jag var helt hemlös.

Jag har gjort mitt på nätet, och frukterna av mitt arbete sedan 2006 på nätet, finner man här, nog att gräva i. Jag tror jag har skrivit för mycket på nätet. Vem orkar plöja genom ens en bråkdel av allt jag lagt ut på nätet? Allt kommer att förbli på nätet när jag drar mig tillbaka.

Den som vill kontakta mig på nätet, får göra det nu, under den korta tid som återstår innan jag drar mig tillbaka för gott (så önskar jag, dock, ingen kan veta framtiden). Jag säger det här redan nu, för att folk som inte kan kontakta mig på annat sätt efter att jag dragit mig tillbaka, kan kontakta mig under denna korta tid. Som sagt på andra ställen här på bloggen, min epostadress är naturensbarn(at)yahoo.com.

Dvs. jag kommer inte att kolla mina mejl och mitt facebookkonto, ej heller bloggen, från och med början av nästa år. Då ska jag leva det stilla gräsrotsliv som jag upplever som mitt sanna hem och min trygghet. Uppe på medias och nätets barrikader stormar det av hat och annat, som alltid. Jag är inte hemma där.

P.S. Min viktigaste predikan någonsin finns här.

Foto av Titti Spaltro

Kommentarer (0)

1 **Gilla**

Har haft det lite tungt idag. Av Lars Larsen

Publicerad 2018-11-20 17:44:00 i Heliga dårar, Självbiografiska notiser,

Har haft det lite tungt idag. Svåra utsättningssymptom av min nedtrappning av psykmedicinerna. Samvetskval blandat med att vara "hög", och en allmän psykisk skörhet, känslighet och överhettning av hjärnan. Ska försöka hålla mig till bildningens varma kokong och försöka förstå, förstå och åter förstå. Förstå med medkänsla, förstå med ömhet, med hjärtat. Biblioteken och bildningen är mitt hem, och jag har funnit stor tröst i Simeon the Holy Fool, dvs. Simeon av Emessa.

Foto avTitti Spaltro

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Jag och Titti beger oss till Uppsala idag. Av Lars Larsen

Publicerad 2018-11-12 10:25:00 i Självbiografiska notiser,

Idag fortsätter andra delen av min och Tittis serie av "klimatpilgrimsvandringar". Denna gång bär det av till Uppsala (vi vandrar till Märsta och sen åker vi därifrån med tåg till Uppsala, för att hinna föredraget nedan), och sen, efter att vi har varit där en tid, bär det av till Enköping, till fots, om inte planerna ändras. Vi ska vara borta i tre, fyra veckor.

I Uppsala ska jag och Titti ha en "Mosspoeternas öppna scen", med en repris av mitt föredrag om vandrarprästen David Petander, om än i kortare form. Här är en länk till en annons om föredraget. Det ska vara i Sävja Kulturcentrum (Sävja är en förort till Uppsala) kl. 18 den 13.11. Adress:

Västgötaresan 133
754 54 uppsala

Foto av Titti Spaltro

Kommentarer (0)

0 **Gilla**

Något om mina två "barn" i Stockholm. Av Lars Larsen

Publicerad 2018-11-07 12:16:00 i Självbiografiska notiser, Träd,

Jag har två ögonstenar, två "barn" i Stockholm. Det ena är ett plommonträd som jag planterade i Stockholms utkanter 2016, och det andra är det lilla lånebiblioteket i St. Clara kyrka, som jag fått tillåtelse att bygga. Dessa två "barn" vårdar jag ömt, vattnar och vaktar och ser till dem. Har du någon riktigt bra kristen bok att skänka bort, skänk den till St. Clara kyrkas lånebibliotek, som du hittar i kyrkan strax efter att du kommit in genom huvudporten, till höger. Och St. Clara kyrka är den stora gamla lutherska kyrkan vid T-centralen.

Mina två barn liknar varann på många sätt, det ena är ett fysiskt fruktträd, det andra ett andligt fruktträd. Mitt hopp är att båda ska bära frukt i sinom tid.

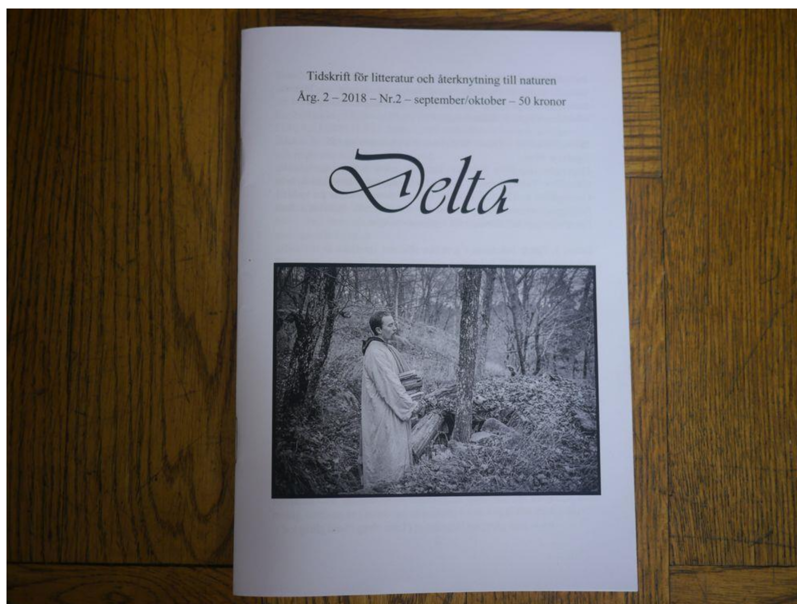

Foto av Titti Spaltro

Kommentarer (0)

0 **Gilla**